

А. Велиулаева

КЪЫРЫМТАТАР ВЕ ДЖИАН ЭДЕБИЯТЫ

ИНТЕГРИРЛЕНГЕН КУРС

*Окъутув къырымтатар тилинде алып барылгъан
мектеплер ичюн*

5

сыныф

*Дерслик Украина тасиль ве илим, генчлик ве спорт Назирлиги
тарафындан тевсие этильди*

Къырымдевокъувпеднешир

2013

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України
(Наказ № 265 від 28 лютого 2013 р.)*

Видано за рахунок державних коштів. Продаж заборонено

Такъризджилер:

— В.И. Вернадский адына ТНУ-нинъ къырымтатар эдебияты кафедрасынынъ уйкен оджасы **Кокиева А.**;

— Акъмесджит шеэри № 29 умумтасиль мектеби къырымтатар тили ве эдебиятынынъ уйкен оджасы **Зиядитдинова Д.М.**

Шартлы бельгилер:

Лугъат

Суаллер ве вазифелер

Субетлешейик

Иджадий вазифелер

Яш рессамларгъа

Аталар сёзлери

Велиулаева А.

В27 **Къырымтатар ве джиан эдебияты. Интегрирленген курс.** *Окъутув къырым-татар тилинде алып барылгъан мектеплер ичюн. 5-инджи сыныф.* — Симферополь: КъДжИ «Къырымдевокъувпеднешир» нешрияты», 2013. — 208 с. : ресимли. — Къырымтатар тилинде.

ISBN 978-966-354-557-8

ББК83.3(Крмтат)-922

Велиулаева А.

В27 **Интегрований курс «Література» (кримськотатарська та світова)** *для загально-освітніх навчальних закладів з навчанням кримськотатарською мовою. 5 клас.* — Сімферополь: КРП «Видавництво «Кримнавчпеддержвидав», 2013. — 208 с. : іл. — Кримськотатарською мовою.

ISBN 978-966-354-557-8

ББК83.3(Крмтат)-922

© Велиулаева А., 2013

© Акімова З., ілюстрації, 2006

© Татарісова Л., ілюстрації, 2013

© КРП «Видавництво «Кримнавчпеддержвидав», 2013

ISBN 978-966-354-557-8

Азиз талелелер!

Сиз бу сене мектепнинъ экинджи басамагына адым аттынъыз. Бу йылдан башлап сиз чокъ янъы фенлер огренеджексиз.

Йыл-йылдан сизинъ бильгилеринъиз артаджакъ ве кенълешеджек. Мектепни битиргенде, бильгили, медениетли яшлар ве къызлар оларакъ, къолунъызгъа кемалатлыкъ, пишкинлик шеадетнамесини алырсыз. Бу кыйметли шеадетнаме сизинъ келеджектеки яшайышынъызгъа ёлланмадыр. Сизлер ичюн алий окъув ве зенаат алув юртларынынъ къапулары ачылып, истеген зенаатынъызны огренирсиз.

Озь истек-ниетлеринъизге, арзуларынъызгъа ириш-мек ичюн, терен бильги сауби олмакъ керек. Терен бильги алмакъ ичюн, бугунъден башлап гъайретнен окъумагъа тырышмалысыз! Дерслерде дикъкъатлы олып, берильген вазифелерни эдинип беджермелисиз.

5-инджи сыныфта да къырымтатар халкъ йырлары, масаллары, эфсане, риваетлерини, бедий эдебиятымызны огренюв девам этеджек. Сиз халкъымызнынъ тарихы, медениети, урф-адетлеринен таныш олурсыз.

Бу окъув йылы девамында сиз дюнья халкъларынынъ масаллары ве меракълы эсерлерни окъуп, айдалы ве зевкълы малюматлар алырсыз, чешит халкъларнынъ яшайышы, урф-адетлеринен таныш олурсыз.

Китап ве дерсликлер даима энъ якъын достларынъыз, етекчи ве ёлдашынъыз олса, сиз, иншалла, арзу-ниетлеринъизге ириширсиз.

БАТАНЫМ

Танъ аткъанда
Чыкътым чёльге,
Белим сарды когетлери.
Ана юртум,
Тувгъан ерим,
Бер опейим эллеринъ!

Бардым денъиз ялысына,
Эсти салкъын ельчиклери.
Ана юртум,
Тувгъан ерим,
Бер опейим эллеринъ!

Ай-Петрге алып барды
Кунешнинъ алтын теллери.
Ана юртум,
Тувгъан ерим,
Бер опейим эллеринъ!

Нузет Умеров

Шаир Ватанына севги, урьметини насыл сёзлернен ифаде эте?
Бер опейим эллеринъ сёзлерининъ манасыны насыл анълай-
сыз? Не ичюн шаир бу сёзлерни шиирде текрар-текрар къуллана?

БАТАН

Къырым — бизим Ватанымыз.
Ватан — бизим Анамыз.
Биз Ватанны бу дюнъяда
Энъ мукъаддес саямыз.

Мында асыл олды халкъым,
Шекилленди тилимиз.
Дагъы-ташы айтыш тура —
Будыр бизим Илимиз!

Козьяш чешме, Хансарайы,
Абиделер, дюрбелер...
Мында олар бизге мирас,
Гонъюльге рух берелер.

Мында эр шей бизимкидир,
Мында Ер, Кок бизимдир...
Ватан — бизим Анамыздыр,
Анамыз — бу Ватандыр.

Идрис Асанин

Къырым манзарасынынъ ресимлерини япынъыз, сыныфынъызда ресимлер ярышыны кечиринъыз. Мектебинъизде «Гузель Къырым» ресимлер сергисинде иштирак этинъыз.

«Ватан» шииринде шаир Ватанны не ичюн Ананен тенъештире? Не ичюн инсанлар ватаныны мукъаддес саялар? *Ватансыз адам — къанатсыз къуш* аталар сёзюнинъ манасыны насыл анълайсыз? Къырымнынъ харитасына бакъып, улу дагълар, озенлер ве шеэрлернинъ адларыны айтынъыз ве ерлешкен ерлерини тапынъыз. Къайсы шеэр Къырымнынъ тарихий меркези сайыла ве не ичюн? Бу шеэрде насыл мешур абиде бар? Къырымтатар халкъынынъ сюрдюнюктен Ватаны-Къырымгъа къайтувы огърунда куеште фааль иштирак эткен адамлардан кимлерни билесиз? Олар акъкъында икяе этинъыз? Сиз насыл тюшюнесиз, Ватанымыз даа гузель олмасы ичюн нелер япмакъ керек?

Севинъиз китапны!

Китап! Не аджайип сѣз. Не аджайип шей! Китап энъ буюк муджизедир, чюнки китапта эр шей акъкъында окъумакъ мумкюн. Инсаниетнинъ асырлар девамында араштыргъан, топлагъан бильгилери — эписи китапларда сакълыдыр. Сиз неге авесленсенъиз, ненен меракълансанъыз — эр шейни китаплардан окъуп бильмек мумкюн. Китап битмез-тюкенмез бильги чокърагъыдыр. Китап инсаннынъ бутюн омюри бою садъкъ досту ве улу оджасы олмалыдыр.

Севинъиз ве окъунъыз китапны. Рафларынъыз китап толсун. Топланъыз ве сакъланъыз оларны. Сизге эр шейни огретеджек, омюрге догъру ёл косътереджек — китаптыр.

КИТАП

Китаптыр аджайип якъын дост ве кърдаш,
Къыйсынмай китапны къолгъа ал, аркъадаш!
Китаптыр — дюньяда энъ буюк муджизе,
Китаптыр — эр шейни огреткен кърт тизе.
Джеверден¹, алтындан палыдыр къыймети,
Кунештен айдындыр китапнынъ эр бети.

Ёлсузгъа о даим ёлуны корьсетир,
Китапны алдынъа, сен достум, тез кетир.
Санъа о тилинъни, сѣзюнъни огретир,
Зульметлер² ичинде чыракънен юрьсетир,
Сен китап, окъувгъа селикъа³, авес къой!
Китапны озюнъе дост этип, окъуп той!

Юнус Темиркъая

¹ джевер — къыйметли таш

² зульмет — къранлыкъ

³ селикъа — тырышув, истек

КЪЫРЫМТАТАР ХАЛКЪ АГЪЫЗ ЯРАТЫДЖЫЛЫГЪЫНДАН

Эвель огренгенлеримизни хатырлаймыз

САЮВЛАР

Балалар, чешит оюнлар ойнагъанда, невбет тизмек ичюн, **саювлар** уйдуруп сайыша эдилер. Энь сонъки къалгъан бала оюнны башлай эди. Месея, «Сакъланмакъ» оюныны ойнагъанда, сонъки къалгъан бала козюни юма, къалгъанлары исе сакъланалар. Саювлар окъунарлы, енгиль эзберленген къыскъа шиирлердир. Лякин мана ве мундеридже джеэтинден эксерий саювлар анълашылмагъан, манасыз ве шакъалы оалар.

Эвелеме, девелеме,
Деве къушны къувалама.
Аппул, уппул,
Чыкъ да, къуртул.

Ине-ине, Изет ине,
Бекир ине,
Шама-шара, кумюштен пара,
Стамбулдан къыз кельген,
Бурумчыкънен туз кельген,
Орул, ёрул,
Уч да, къуртул.

Алмалыкъ, ал къылыч!
Арада сув, атлап кеч!
— Ай, дым терек, дым терек!
Бизден сизге ким керек?
— Айше керек!

ТЕЗАЙТЫМЛАР

Тезайтымлар — айтмасы кыйын олгъан давушларнынъ сыкъ-сыкъ текрарланмасы эсасында кырулгъан мешгъулиеттир.

Тезайтымларны тез-тез ве бир кыч кере текрарлап айтмакъ керек. Бойле мешгъулиет сизге ана тилимизде догъру ве сербест кыонушмагъа ярдым этер.

Бир далда эки кыартал,
Бири — кыарт кыартал.
Бири — яш кыартал.
Яш кыартал
Дал кыакъар,
Кыарт кыартал
Дал тартар.

Ашамалы, ичмели,
Шашмаламамалы.

Кыартбабам кыаргъаны
Кыорадан кыувды,
Кыоркыудан кыарт кыаргъа
Кыанатын кыырды.

Дагъ туюнде кыарт чокъракъ,
Сувуны иче чокъ топракъ,
Эм туварлар, эм кыушлар,
Кийик, турна, кокюшлер,
Кыурт, кыарынджа, йыланлар,
Эм де дагъда олгъанлар,
Орманджы эвлятлары,
Орманджынынъ атлары,
Терлеп шыр сув олгъанлар,
Кырулгъан эм солгъанлар.

Буюклерден сорап тезайтымлар ве саювларны топлангыз.
Бегенгенлерингизни эзберленгиз.

Ана тилимизде кѳонушкѳанда, лакѳырды эткенде, окѳугѳанда сеслерни ве сѳзлерни догѳру ве айдын айтмакѳ керек. Тезайтымлар бизге насыл ярдым этелер? Кѳырымтатар тилинде кѳайсы сеслернинѳ айтылувы кѳыйын? Ойле сеслер чокѳ кѳулланылгѳан сатырларны, шиирлерни сечип эзберленѳиз ве тез-тез айтмагѳа арекет этинѳиз.

Хусусан халкѳ йырларында кѳыйын сеслер чокѳ расткеле. Меселя «Кѳалайлы кѳазан», «Бозторгѳай» ве дигерлери. Бу йырларны кѳошулып йырласакѳ, пек файдалы мешгѳулиет олур.

Ифадели окѳумагѳа огренемиз

Ифадели окѳувнынѳ кѳаиделери

Эдебий эсернинѳ мундериджесини динѳлейиджилерге еткизмек ичюн, меракѳландырмакѳ ве белли дуйгѳу, фикирлерни догѳурмакѳ ичюн, эсерни ифадели окѳумакѳ керек. Ифадели окѳувнынѳ бир сыра кѳаиделери бар:

- сеслерни ве сѳзлерни догѳру, ачыкѳ-айдын айтынѳыз;
- сѳзлерни ашыкѳмайып, анѳлайышлы окѳунѳыз;
- динѳлейиджилер окѳуйыджынынѳ давушыны яхшы эшитмелилер;
- эсерни окѳугѳанда, давушынѳызны керек еринде котеринѳиз.

АТАЛАР СѳЗЛЕРИ ВЕ АЙТЫМЛАР

Аталар сѳзлери ве айтымлар чокѳ асырлар девамында яратылгѳан, несильден несильге кечип, бугунѳки кунѳге етишип кельгенлер. Аталар сѳзлеринде ве айтымларда халкѳнынѳ тюшюнджелери, кѳыйметли фикирлери ифаделенген. Аталар сѳзлери ве айтымлар кѳыскѳа, мергин¹ ве терен маналы ибарелердир.

¹ мергин — отѳкюр

ВАТАН, ХАЛКЪ ВЕ БИРЛИК АКЪКЪЫНДА

Тувгъан ана — бир,
Тувгъан Ватан — бир.

Къушнынъ да тувгъан ювасы бар.

Халкъ юрьген ёлдан юрь.

Халкъкъа — бирлик, къушкъа — къанат.

Тек бабанънынъ огълу дегиль,
Халкънынъ да огълу ол.

Къайда бирлик, анда тирилик.

Балыкъкъа — сув, къушкъа — ава,
Айвангъа — орман, инсангъа исе Ватан керек.

ИЛИМ, БИЛЬГИ, УНЕР, ЭМЕК АКЪКЪЫНДА

Билеги кучьлю бирни йыкъар,
Бильгиси кучьлю бинъни йыкъар.

Илим къазаны отсуз-оджакъсыз янар.

Бильмемек айып дегильдир,
Огрнмемек айыптыр.

Зенаат — алтын билезликтир.

Бугунъки ишни ярынгъа къалдырма.

Ярынки ишке бугунъден давран.

ДОСТЛУКЪ, ЯХШЫЛЫКЪ, ЭДЕП ВЕ ТЕРБИЕ АКЪКЪЫНДА

Достсуз адам — къанатсыз къуш.

Къуш къанатына ишана,
Инсан — достуна.

Яхшылыкъ яманлыкътан къуветлидир.

Яхшыдан унер ал, ямандан узакъ къал.

Инсаннынъ урьмети озъ элинде.

Сыра бильсенъ, сырадан къалмазсынъ.

Буюкнинъ сёзюни тутмасанъ,
Буюк ёлгъа чыкъалмазсынъ.

Догъру сёз кылычтан кескин.

1. Юкъарыда берильген аталар сёзлери ве айтымлардан бегенгенлерингизни сайлап, дефтерингизге язынъыз ве эзберленгиз.

2. Дерсликте берильген аталар сёзлери ве айтымларнынъ маналарыны озъ сёзлерингизнен аңлатынъыз.

3. Эвде къартана, къартбабаларынъыздан, ана-бабаларынъыздан, сой-акърабаларынъыздан сорап, аталар сёзлери ве айтымлар топланъыз. Оларны айры бир дефтерчикке язынъыз ве мевзуларыны къайд этингиз.

4. Сыныфынъызда **«Ким чокъ аталар сёзлери ве айтымлар биле?»** мевзуда ярыш кечирингиз.

Эки-учъ аталар сёзлерини серлева оларакъ алып, кыыскъа икяечиклер уйдурынъыз ве дефтерингизге язынъыз.

ТАПМАДЖАЛАР

Тапмаджанынъ джевабы мундериджесинде гизленип бериле.
Тапыладжакъ несне¹ исе башкъа несне ве адиселерге ошатыла.

ТАБИАТ АДИСЕЛЕРИ АКЪКЪЫНДА ТАПМАДЖАЛАР

1. Акъ сандыгъым ачылды,
Ичинден нур сачылды.
2. Акъшам олса, корюнир,
Саба олса, джоюлыр.
3. Дагъ ичинде анасы,
Чыккып къача баласы.
4. Кетсе кельмез,
Ёрулмакъ бильмез.
5. Сувда батмаз, атеште янмаз.
6. Де корюнир, де батар,
Тийген ерини якъар.
7. Козю ёкъ — агълай,
Дудагъы ёкъ — куле,
Агъызы ёкъ — йырлай,
Озю бир ерде турмай.

ИНСАН ВЕ ЧЕШИТ НЕСНЕЛЕР АКЪКЪЫНДА ТАПМАДЖАЛАР

1. Пенджерем бар къапакълы,
Чевре-чети сачакълы.
2. Эки ананынъ он баласы бар,
Он баланынъ бир ады бар.
3. Ашкъа къатылмаз²,
Базарда сатылмаз,
Ондан да татлы шей олмаз.
4. Алма берсем, алмаз,
Озю артымдан къалмаз.
5. Еди агъа-къардаш бар,
Яшлары бир, адлары башкъа.

¹ несне — шей (*русча*: предмет, вещь)

² къатылмаз — къошулмаз

6. Къат-къат — къапыста дегиль,
Тикиши бар — антер дегиль,
Бенеги¹ бар — басма дегиль.
7. Узун агъачны ойгъанлар,
Ичине бульбуль кьойгъанлар.
8. Бир бардагъым² бар — эки тюрлю суву бар.
9. Бир кузьгюм бар, ичинде
Бутюн дюньяны корем.
10. Эм яза, эм йырлай,
Айткъанынъны текрарлай.
11. Гедже-куньдюз чокъмар³ ашай,
Озю ольмей, кене яшай.

сачакъ — *мында*: пускуль
дамсыз — *мында*: тёпесиз

1. Тапмаджалар насыл тизиле? Тапмаджанынъ джевабыны тапмагъа не ярдым эте?
2. Тапмаджалар не акъкъында олалар? Чешит мевзуда тапмаджаларны буюклерден сорап, язынъыз.

1. Озюнъиз янъы тапмаджалар уйдурмагъа арекет этинъиз, бегенгенлеринъизни дефтеринъизге язынъыз ве сыныфдашлары-нъызгъа окъунъыз.
2. Сыныфынъызда тапмаджа ярышыны кечиринъиз.

Ифадели окъумагъа огренемиз

Токътав ишаретлерине риает этинъиз:

- виргуль кьоюлгъан ерде кыскъа токътав олмалы;
- нокъта кьоюлгъан ерде исе токътав девамлыджа ола;
- эсерде тасвирленген къуванч, языкъсынув, разылыкъ, ачув, кьоркъу, къайгъы киби дуйгъуларны динълейиджилерге сес ифаделиги вастасынен еткизмеге арекет этинъиз;
- эсерде тасвирленген адисе, левхаларны динълейиджилернинъ козю огюнде джанландырмагъа тырышынъыз.

¹ бенек — къара нокъталар

² бардакъ — савут

³ чокъмар — давул чалмакъ ичюн бир уджу къалын этип ясалгъан таякъ

БЕШИК ЙЫРЛАРЫ

Бешик йырларыны халкъ «Айненни» деп адландыргъан. «Айненнилер» назик ве мулайим сеснен йырлана. «Айненни» сёзю сатырларнынъ сонъунда текрарланып келе ве балагъа юкълатыджы тесир эте.

Аналар балаларыны «Айненни» йырлап юкълаткъанлар. Огъул балагъа айтылгъан «Айненни»де анасы огълунынъ кучлю олып оськенини, келеджекте таянч олгъаныны арзлап, бойле сёзлерни айта:

Огълунъ олса бахыттыр, айненни
Къартайгъанда таякътыр, айненни
Пенджерере къапакътыр, айненни
Къаранлыкъта чыракътыр, айненни.

Къызыны исе анасы гуль багъчада коре:

Меним къызым оседжек, айненни
Гуль багъчада кезеджек, айненни.

Аналар «Айненни»де балаларына олгъан севгисини, эйи насиатларыны, оларгъа бахытлы аят истегенлерини, умют ве ишанчларыны ифаде эткенлер. Бешик йырлары кичкенелерге терен тесир эте, оларгъа севги, къуванч, бахт дуйгъуларыны ашлайлар. Балалар аналарынынъ йырлагъан «Айненни»лерини динълеп, татлы ана тилининъ давушларына алышалар, ана тилини огренелер. «Айненни» баланынъ омюринде биринджи меракълы дерстир.

АЙНЕННИ

Багъчада къурдым салынджакъ, айненни,
Кельген, кечкен саллайджакъ, айненни.
Элине бердим оюнджакъ, айненни,
Меним огълум ойнайджакъ, айненни.

Айя, айя, айя, ай,
Юкъла, балам, сен.

Огълунъ олса, бахыттыр, айненни,
Къартайгъанда таякътыр, айненни,
Пенджерере къапакътыр, айненни,
Къаранлыкъта чыракътыр, айненни.

Айя, айя, айя, ай,
Юкъла, балам, сен.

АЙЯ ДЕСЕМ, ЯРАШЫР

Айя десем, ярашыр, айненни,
Гуль багъчалар долашыр, айненни.

Гуль багъчанынъ ичинде, айненни,
Алтын бешик ярашыр, айненни.

Айя, айя, айясы, айненни,
Не заман тиер файдасы, айненни.

Яз тиймесе, къыш тиер, айненни,
Ашыкъмасын анасы, айненни.

Айя, балам, юкъласын, айненни,
Къырмазы гуллер къокъласын, айненни.

Осип, буйип юрьген сонъ, айненни,
Эр кес онъа сукълансын, айненни.

Меним къызым оседжек, айненни,
Гуль-багъчада кезеджек, айненни.

Айя, айя, айя, ай,
Юкъла, балам, сен!

1. Бешик йырларында ананынъ насыл дуйгъулары ифаделене?
2. Не ичюн балалар «Айненни»лерни севелер? «Айненни» балаларгъа насыл тесир эте?
3. Анангъыз, къартанангъыз насыл «Айненни» йырлайлар? Сёзлерини язып алынгъыз, огренингъыз.
4. Ана огълан баланы юкълаткъанда насыл сёзлерни айта? Не ичюн къыз баланы юкълаткъанда башкъа сёзлерни айта?

КЪЫЙМЕТЛИ МИРАС¹

Азиз балалар! Сиз бешиктен халкъ агъыз яратыджылыгъынен таныш олып башлайсыз. Аналар, аптелер, къартаналар, баланы юкълаткъанда, «Айненни», эглендирмек ичюн масаллар, эфсанелер, риваетлер, тапмаджалар айталар. Булар эписи халкъ агъыз яратыджылыгъыдыр. Балалар багъчасында тербиеджилер, мектепте исе оджалар балаларгъа халкъ агъыз яратыджылыгъындан чешит эсерлер окъуйлар. Балалар, окъумагъа огренген сонъ, озьлери окъуп чокъ шейлерни билелер.

Халкъ агъыз яратыджылыгъына фольклор да дейлер. **Фольклор** (инглиз тилинден алынган сёз) — **халкъ агъыз яратыджылыгъы** демектир. Эр бир халкънынъ озюне хас фольклоры бар. Къырымтатар халкънынъ да зенгин агъыз яратыджылыгъы бар. Фольклор эсерлеринде халкънынъ яшагъан ери, тарихы акъкъында малюмат, урф-адетлери, дуйгъу-фикирлери, арзу-истеклери, табиат чизгилери ифаделене.

Халкъ агъыз яратыджылыгъы эвельки девирлерде пейда олып, агъзавий шекильде яшай ве асырлар девамында халкъ арасында кенъ даркъала. Фольклор эсерлерининъ муэллифи белли дегильдир. Халкъ ичинден чыкъкъан бу истидатлы адамларнынъ адлары унутылган, эсерлерини исе халкъ сакълагъан, зенгинлештирген, яраштыргъан ве янъы несиллерге еткизген. Демек, халкъ яратыджылыгъынынъ осювине эр бир несиль озь иссесини къошкъан. Шимдики девирде истидатлы икяеджилер, масалджыларнынъ агъызындан пек чокъ эсерлер язылып алынган ве нешир этильгендир.

Халкъ агъыз яратыджылыгъынынъ озюне хас тюрлери бар. Бу: **масал, эфсана, ривает, лятифе, йыр, чынъ, мане, аталар сёзлери ве айтымлар, тапмаджа, саюв, тезайтым, айненнилер.**

Миллий фольклор эр бир халкънынъ буюк зенгинлигидир. Къырымтатар халкъ агъыз яратыджылыгъы асырлар девамында илерилеп, инсанларгъа мераметлилик, джесюрлик, адалетлик, инсаниетлик, эйилик киби чизгилерни ашлагъан. Эр бир янъы несиль бу къыйметли мирасны огренмек, сакъламакъ ве келеджек несиллерге еткизмек керек.

¹ мирас — несильден несильге авушкъан зенгинлик

ХАЛКЪ ЙЫРЛАРЫ

Халкъ йырлары халкъ агъыз яратыджылыгъынынъ муим ве зенгин къысмыдыр.

Халкъ йырларында халкънынъ аяты, тарихы, адамларнынъ дуйгъу, фикирлери, арзу-истеклери тасвирлене.

Халкъ йырлары мундериджесине коре бир къач тюр олалар: **лирик, тарихий** ве **шакъий** йырлар. **Лирик йырларда** адамларнынъ чешит дуйгъулары: севги, асретлик, къуванч, къасевет, гъам, я да табият левхалары тасвирлене. **Тарихий йырларда** исе бир де-бир вакъиа ифаделене. **Шакъий йырларда** инсан аяты, адамларнынъ мунасебетлери, оларнынъ менфий чизгилери кулюнчли шекильде тасвирлене.

Той-джыйындарда, байрамларда халкъ йырларыны йырламакъ эвель заманлардан адет олып кельген. Той-дюгюнде, байрамда йыр инсанны шенълендире, зевкъландыра, агъыр вакъытта исе кучъ-къувет бере, рухландыра, адамларнынъ гонълюни котере.

Яшлар, балалар халкъ йырларыны топламакъ, огренмек, йырламакъ, келеджек янъынесиллер ичюн сакълап къалдырмакъ керек, чюнки халкъ йырлары миллетнинъ рухий байлыгъыдыр.

БОЗТОРГЪАЙ

Эв алдында гуль терек те,
Ель эскенде саллана.
Устюне минген бир къушчыкъ,
Эй, арувым,
Йырлай, йырлай тавлана.

Бозторгъай деген айваннынъ,
Джылгъада болур ювасы.
Джавун да джавса, сель алыр,
Эй, арувым,
Джылай да къалыр анасы.

Бир кичкене бозторгъай,
Тары сепсем ашамай.
Сизинъ якънынъ къызлары,

Эй, арувым,
Бизим якъкъа ошамай.

Бир кичкене алаша¹
Шу Къырымны долаша,
Бизим якънынъ къызлары,
Эй, арувым,
Къайда барса яраша.

КЪАЛАЙЛЫ КЪАЗАН

Къалайлы къазан ичинде къаз баласы,
Къызны манъа севдирген — озъ анасы.

Къалайлы къазан ичинде къаз этимиз,
Тойда, джыйында ойнамакъ адетимиз.

Белиме къушакъ яптырдым, чевреси сырма,
Анавгъа-мынавгъа козь атып, бойнумы урма.

АМАН, ДЕГИРМЕНДЖИ

— Аман, аман, дегирменджи,
Джаным-козюм дегирменджи,
Сырма сачлар сенинъ олсун,
Ал, чек богъдайны.

— Олмаз, джаным, олмаз,
Улукълар² сувгъа толмаз.
Невбетчилер разы да олмаз,
Ал къайт богъдайны.

— Аман, аман, дегирменджи,
Джаным-козюм дегирменджи.
Ал янакълар сенинъ олсун,
Ал, чек богъдайны.

¹ алаша — ат

² улукълар — тахтадан ясалгъан сув ёллары

— Олмаз, джаным, олмаз,
Улукълар сувгъа толмаз.
Невбетчилер разы да олмаз,
Ал къайт богъдайны.

— Аман, аман, дегирменджи,
Джаным-козюм дегирменджи,
Эля козьлер сенинъ олсун,
Ал, чек богъдайны.

— Олмаз, джаным, олмаз,
Улукълар сувгъа толмаз.
Невбетчилер разы да олмаз,
Ал къайт богъдайны.

— Аман, аман, дегирменджи,
Джаным-козюм дегирменджи,
Къалем къашлар сенинъ олсун,
Ал, чек богъдайны.

— Олур, джаным, олур,
Улукълар сувгъа толур.
Невбетчилер разы да олур,
Ал кель богъдайны.

СЫЧАН

Корьдинъизми сычанны,
Рафтан долапкъа къачанны.
Элинде къапыста къочаны —
Бостанджы олгъан бу сычан.

Багълама:

Ай, сычан, вай, сычан,
Эки де козю кёр сычан,
Бал емеznинъ балына
Далар чыкъар бу сычан.

Къапу артында такъыр-тукъур,
Мен зан эттим кетен¹ токъур.
Алмыш элине китабын, окъур,
Окъумыш олгъан бу сычан.

Багълама.

АЙШЕМ

Айшем, сендеки сачлар менде олайды,
Сачлары сенден, тарамасы менден,
Олерим, айрылмам ич сенден.

Айшем, сендеки эллер менде олайды,
Эллери сенден, билезлиги менден,
Олерим, айрылмам ич сенден.

Айшем, сендеки къашлар менде олайды,
Къашлары сенден, сюръмеси менден,
Олерим, айрылмам ич сенден.

Айшем, сендеки козьлер менде олайды,
Козьлери сенден, опьмеси менден,
Олерим, айрылмам ич сенден.

1. Халкъ йырларында не тасвирлене?
2. Халкъ йырлары мундериджесине коре насыл тюрлерге болюне?
3. Лирик йырларда не тасвирлене?
4. Шакъий халкъ йырларында омюр адиселери ве адамларнынъ мунасебетлери, чизгилери насыл тасвирлене?

Сыныфынъызда йырлар ярышыны кечиринъыз.

¹ кетен — басма

Не ичюн халкъ йырлары эбедий яшайлар ве несильден несильге кечелер? Не ичюн яш несиль халкъ йырларыны огренмек ве сакъламакъ керек? Сиз насыл халкъ йырларыны биле ве севесинъиз? Сизинъ къорантанъызда халкъ йырларыны йырлагъанлар бармы? Озюнъиз бегенген йырларынынъизни иджра эте билесинъизми? Бегенген халкъ йырларыны къошулып йырланъыз? Халкъымызнынъ севимли йырджыларындан кимлерни билесиз?

Халкъ йырларына багъышлангъан чешит телевизион яйынлар косътериле. Къайсы яйынларны сиз зияде бегенесиз? Къайсы яйынларны сиз даима сейир этесиз? Сизинъ мектебинъиз, сыныфынъыз бойле телевизион яйынларда иштирак этеми? Телевизион яйынларнынъ халкъ йырларыны огренмек ве сакъламакъ ичюн буюк эмиети бармы?

ЧЫНЪ ВЕ МАНЕ

Чынълар ве манелер халкъ агъыз яратыджылыгъынынъ муим ве меракълы бир шеклидир. Чынъ ве манелерде, йырдаки киби, инсанларнынъ дуйгъу-фикирлери, бири-бирине мунасебетлери, арзу-истеклери ифаделене. Лякин чынъ ве манелер йырлардан фаркълашалар. Чынъ ве манелерни иджра этювнинъ тертиби бар. Чынъджылар ве манеджилер, эки тарафкъа болунип ве къаршы-къаршыгъа туруп, чынъ ве мане айтышалар. Тойларда, джыйын ве байрамларда чынъджылар ве манеджилер ярышыны кечирюв адет олгъан. Чокъусы чынъ ве манелер бойле ярышларда уйдурылгъандыр. Чынъ ве манелер халкъ хазинесининъ битмез-тюкенмез зенгинлигидир. Денъиздеки къум киби, чынъ ве манелернинъ сайысыны эсапкъа алмакъ мумкюн дегильдир.

Чынълар чёлъ тарафында, мане исе дагълыкъ тарафында даркъалгъандыр.

Чынъ ве мане шекиль джеэтинден де фаркълаша. **Чынълар эки сатырдан, манелер исе дёрт сатырдан ибареттир.**

ЧЫНЪЛАР

Бугунь бизде джыйын, той — буюрынъыз,
Эвимизнинъ тѣрю бош — отурынъыз.

Яшлар, къызлар тюзенген, безенгенлер,
Чынъ-манеге, оюнъга бельсенгенлер¹.

Чешит къушлар, бульбуллар озь тилинде сѣйлене,
Той-джыйында яшлар-къызлар бир-бирини бегене.

Эвель яшлар чынъ айтып танъ аттыргъан,
Озьлерине эш-достны шай арттыргъан.

Той-джыйында чынълашмакъ пек керектир,
Чынънынъ къайнакъ чокърагъы тек юректир.

МАНЕЛЕР

Мане, мане, манелер,
Бахт кетире баарьлер.
Озен бою ешерген
Къадифе тюз нанелер.

Багъчаларда топ нане,
Топладым дане-дане.
Ах, наненинъ къокъусын,
Пек северим, догърусы.

Биз ойнайыкъ, кулейик,
Ёлда догъру юрейик.
Осаллыкълар керекмей,
Тек яхшылыкъ билейик.

Мектеп олсун багъчамыз,
Китап олсун акъчамыз.
Биз мектептен чыкъкъанда,
Бильги толсун богъчамыз.

¹ бельсенгенлер — азырлангъанлар

Тептим, сандыкъ ачылды,
Десте гуллер сачылды.
Окъуйыкъ, яшлар, окъуйыкъ,
Бизлерге ёл ачылды.

Чатырдагънынъ чешмеси,
Салкъын сувун ичмеси.
Окъумакъ-язмакъ пек гузель,
Вай, асретлик чекмеси.

Эв алдында экинлик,
Экинликте бар кийик.
Окъу, эвлядым, окъу,
Окъувдадыр зенгинлик.

нане — къокъулы осюмлик

аят — *мында*: омюр, яшайыш

сагъынуv — асретлик

1. Шакъалы халкъ йырларыны огренип йырланъыз. Сиз даа насыл халкъ йырларыны билесинъыз?

2. Эксерий чынъ, манелерде не акъкъында айтыла? Не ичюн чынъ ве манелер енгиль окъула ве тез акъылда къалалар?

3. Чынъ ве манелерде расткельген ифадели сёзлерни сечип алынъыз ве дефтеринъызге язынъыз.

Буюклерден сорап чынъ ве манелерни топланъыз. Озь коюнъыз ве мектебинъыз акъкъында чынъ ве манелер уйдурмагъа арекет этип бакъынъыз. Чынъ ве мане ярышыны кечиринъыз.

Шиир ве несир акъкъында

Шиирий эсерде сатырлар белли бир тертипте тизилелер. Сатырдаки эджалар сайысы тенъ олмасы шарт. Меселя, манелер дёртлюклер олып, чынълар исе экиликлер олып тизильгенлер. Мане сатырлары еди эджадан, чынъ сатырлары исе он бир эджадан ибареттир:

Мане, мане, манелер, (7 эджа)

Бахт кетире баарьер. (7 эджа)

Озен бою ешерген (7 эджа)

Къадифе тюз нанелер. (7 эджа)

Бугунъ бизде джыйын, той — буюрынъыз, (11 эджа)

Эвимизнинъ тёрю бош — отурынъыз. (11 эджа)

Несир эсерде джумлелер сербест, лакъырды тилинде олгъаны киби тизилелер: *«Эрте баарьде нанелер ешере. Олар инсангъа бахт кетирелер. Нанелер озен боюнда къадифе киби тёшельгенлер ...»*

Халкъ масаллары акъкъында

Масаллар халкъ агъыз яратыджылыгъынынъ кенъ даркъалгъан муим бир тюрюдир. Къырымтатар масаллары къадимий девирлерде мейдангъа кельген ве асырлар бою къырымтатар халкъынынъ тарихыны, омюрини къаплап алгъан эсерлердир.

Масалларны эр кес балалыкътан биле. Масал — бу зевкълы, муджизели икяе. Масалларны эм икяе этмек, эм окъумакъ мумкюн. Масалнынъ муим хусусиетлери бар:

- масал аджайип, муджизели икяедир. Омюрде олмагъан вакъиалар, арекетлер, шейлер, чокъ уйдурмалар масалларда тасвирлене;

- масалларда иштирак эткен айванлар инсанлар киби лаф эте, арекетлер япалар;

- осюмликлер, неснелер де озълерини инсанлар киби туталар, лаф эте ве арекетлерде булуналар;

- масалларда адий адамлар девни, аждерханы, джадыларны енъелер;

- масалларда акъикъат, эйилик, догърулыкъ яманлыкъны даима енъе, инсанларгъа виджданлыкъ, садыкълыкъ, джесюрлик, темиз гонъюллик киби чизгилер ашлана;

- масалларда, эксерий алларда, бир сой сатырлар, ибарелер, джумлелер текрарлана: *Бир заманда бар экен, бир заманда ёкъ экен...*; *Заман, заман экенде...*; *Кунълерден бир кунъ...* ве дигерлери. Масалнынъ сонъунда исе бойле сёзлер олмасы мумкюн: *Асретине къавуша...*; *Мурадына ирише...*; *Къыркъ кунъ, къыркъ гедже той ола, яшнен къыз бири-бирине къавушалар* ве дигер ибарелер.

Акъыллы кирпи, айнеджи тильки, къоркъакъ тавшан, ахмакъ къашкъыр, мераметли къырмыскъа къырымтатар масалларында энъ сыкъ расткельген айванлардыр.

Ярамазлыкъ, хиянетлик киби къара кучълерни чешит девлер, джадылар, йыланлар, аждерхалар ифаде этелер.

Масалларнынъ къараманлары чешит тылсымлар ярдымынен менфий шахсларны, ярамазларны, хиянет адамларны, къара кучълерни — аждерха, джадыларны енъелер ве озъ ниетлерине етелер.

АКЪЫЛЛЫ КИРПИМЕН АЙНЕДЖИ ТИЛЬКИ

(масал)

Заманларнынъ биринде акъыллы кирпинен бир айнеджи тильки бар экен. Бу эки достнынъ ашы Косе акъайнынъ тавукълары экен. Олар геджелери Косенинъ кумесине далып, тавукъларыны хырсызлай экенлер.

Кирпинен тилькининъ хырсызлыгъы сонъ-сонъунда Косенинъ джаныны якъа¹, ве о, хырсызларны дубарагъа огъратмакъ² къарарына келе. Кумеснинъ огъуне терен бир чукъур къаза да, устюни тобаннен орьте.

Къаранлыкъ геджелерден биринде кирпинен тильки, тавукъ эти ашайджакъларына тамшанып, силекийлерини акъыза-акъыза, кумеске якъынлашалар. Этрафта кимсе олмагъанына эмин олып, кумеснинъ къапусына келелер. Келелер амма, къапуны ачайым дегенде, эки дост чукъургъа юварланып кетелер.

Достлар, башларыны асып, чокъ вакъытлар тюшюнип отуралар. Ахыр-сонъу кирпичи айта:

— Эй, меним джандан севимли достум тильки, — деп башлай.
— Косенинъ кескин пычагъы богъазымызгъа сапланаятыр. Бир чарелер коръмек керек. Ана, дейим де, сен мени агъызынъа алып, чукъурдан тёпеге котерип атсанъ, сонъ мен де бир йипчик тапып сени чекип алсам, яхшы олмазмы экен?

Тильки акъыллы достунынъ теклифине разы ола ве тикенли достуны, агъызыны яра этсе де, тёпеге котерип ата. Кирпи сербестликке чыкъкъанынен:

— Сагъ ол, достум, савлыкънен къал! — деп, чыккып кете.

Тильки, неге огърагъаныны бильмей, чукъур ичинде шашып къала.

Саба да якъынлаша башлай. Ана, тезден Косе акъай пейда олур ве тилькининъ богъазына кескин пычагъыны чекип, сонъ терисини сыдырып алыр.

Энди не япмалы?

Белли я, тильки айнеджиликни бир вакъыт базардан сатып алмай, онынъ ичи-багъры айнеджиликнен толду.

— Токъта, шу Косени бир алдатайым амма, омюр-билля мени

¹ джаныны якъа — *мында:* даянып оламай

² дубарагъа огъратмакъ — *мында:* тутмакъ

унутмасын, — дей де, агъызыны кемшетип, беденини солукъдырып, ольген бир айван киби, чалкъа тюшип¹ ята.

Чокъ кечмеден, танъ ата ве кумес огюнде Косе акъай пейда ола. Бакъса, не коръсюн, чукъурнынъ ичинде олю бир тильки ята. Косе къуваныш:

— А-а, къапкъангъа тюштинъми, айнеджи, гебердинъми, хынзыр, чокъ тавугъымнынъ башына еттинъ, энди баре акъкъынъдан келейимчи², — дей. — Теринъ де пек яхшы экен, чокътан чекмениме якъалыкъ къыдыра эдим.

Косе, бу сёзлерни айтып, тилькини чукъурдан тартып чыкъара да, бир кенаргъа котерип ата.

Тильки исе, чукъурдан чыкъкъаны киби, козьлерини джылпылдата берип:

— Сагъ ол, Косе акъай, амма терими бир даа тюшкенде алырсынъ, — деп, зувып къача.

Бу белядан сонъ тильки чокъ кунълер дагълар ичинде доланыш юре. Кунълерден бир кунъ, эльдиректен, кирпиче расткеле. Ачувланыш:

— Сенинъ достлугъынъ бойлеми? — деп дарыла.

Кирпи, джаны агъыргъандан олып:

— Алла-алла, достум, худжур бир айван экенсинъ де, меним санъа не ярдымым тие билир эди? — дей.

Тильки даа зияде ачувланыш:

— Сендайын достум олгъандже, ич де олмагъаны даа яхшы! — деп кирпичини ташлап кете.

Кирпи онынъ артындан бакъып:

— Сен олмагъан олсанъ, мен де чукъургъа барып тюшмез эдим, — дей.

Тильки, кирпичден айрылгъан сонъ, чокъ вакъытлар доланыш, аш къыдырып юре, лякин бир шей тапамай. Не япсын, кене де айнеджиликке баш урмагъа къарар бере. Гизленип, ёл кенарларындан юре башлай. Бир даа бакъса, не коръсюн, денъиз беттен ёл бойлап, бир араба балыкъ кетирмектелер.

Тильки:

— Балыкъ эти де тавукъ этинден яман дегильдир, — дей де, арабанынъ алдына чыкъып, агъыз-бурнуны копортип, ольген бир айван киби, ёлнынъ ортасында чалкъа ята. Арабаджы, оны коръгенинен, тюшип ала да, балыкъларнынъ устюне ата. Айнеджи тилькининъ бек-

¹ чалкъа тюшип — аркъасы устюне

² акъкъынъдан келейимчи — джезалайымчы

легени де бу экен. Араба кетмекте ола, о исе бирер-бирер балыкъларны ёл бою чыбырта бере¹. Сонъ арабадан сыптырылып тюше де, кейф чатып балыкъларны ашамагъа башлай.

Бу арада шу ерден кечейткъан къашкъыр тилькиге якълаша:

— Достум, манъа да бир балыкъ берчи! — деп ялвара.

Тильки бере. Къашкъыр балыкъны бегенип:

— Достум, бир балыкъ даа берчи! — дей.

Тильки:

— Бар озюнь тут да, аша, — деп къашкъырнынъ риджасыны ред эте.

— Я балыкъны насыл туталар?

Тильки, бу къоркъунчлы достундан къуртулмакъ ниетинен, онъа балыкъ тутмакъны огрете.

— Озен ялысына бар, бузны теш де, къуйругъынны сувгъа батыр. Балыкълар къуйругъынъа сарылырлар, ана шу вакъыт къуйругъынны чекер де алырсынъ.

Ахмакъ къашкъыр ойле де япа. Къуйругъыны сувгъа йиберген сонъ тильки ондан:

— Сонъ, насыл, бир шейлер дуюлмаймы, балыкълар сарыла башламадымы? — деп сорай.

Балыкъ ашамагъа тамшанып тургъан къашкъыр:

— Ёкъ, даа ич бир шей дуймайым, — дей.

Бираздан сонъ тильки кене де суалини текрарлай. Къашкъыр къуванып:

— Бир шейлер чымырдай, гъалиба, балыкълар топлана башлады, — дей.

Тильки:

— Сен, къашкъыр акъай, къуйругъынны бираз даа терендже йибер, балыкъ чокъча сарылыр, — деп огютлей.

¹ чыбырта бере — ташлай бере

Къашкъыр шай да япа. Япа амма:

— Уф! — деп сувукътан дирильдеп башлай. — Тильки акъай, энди яхшы чымырдап башлады, балыкъларны тартып чыкъарсам олмазмы? — деп сорай.

— Ашыкъманъыз, сабыр этинъыз, эки кере къуйрукъ батыргъанджек, балыкъларнынъ эписини бирден тартып чыкъарынъыз.

Къашкъырнынъ къуйругъы сув ичинде бузлап-къатып къалгъан сонъ, тильки энъкъастан этрафына бакъа да, яйгъара къопарып:

— Вай, къашкъыр акъай, копеклерини артына такъып, авджы келеятыр да, — деп багъыра. — Тез олунъыз, къачып кетейик, джанымызны къуртарайыкъ.

Тилькини тапсанъ ал, зувып къача, ахмакъ къашкъыр исе не япаджагъыныбильмей, шашыпкъала. Къуйругъынысудан чыкъармакъ ичюн не къадар тырышса да, чаре олмай — къуйругъы бузлап къалгъан. Бу арада онынъ къулагъына копек авулдагъан киби бир сеслер эшитиле. О, джан-аляметинен¹, кученип, чабдырыла². Чабдырыла амма, къуйругъы буз ичинде узюле къала. Къуйрукъ аджысына даянамагъан къашкъыр, сёгюнмеге башлай:

— Эй сени, айнеджи тильки, манъа япаджагъынъ бу эдими? Токъта сен, мен сени къолгъа тюшюрим, о вакъыт эсаплашырмыз, — дей ве тилькини арамагъа кете. Азмы арай, чокъмы арай, эр алда кунълерден биринде тилькини дагъ ичиндеки голь янында якъалай.

— Тутулдынъмы, хынзыр! — деп тишлерини къайрай. — Япаджагъынъ мени къуйрукъсыз къалдырмакъ эдими?

Тильки, гунасы олмагъан³ бир адам киби:

— Алла-алла, къашкъыр акъай, къуйругъынънынъ не къадар балыкъ котереджегини бильмегенинъ меним къабаатыммы? Чокъ нефисхор олмагъай эдинъ, — дей.

Къашкъыр, кесен-кес этип:

— Сен мени аселет алдадынъ, — дей. — Мен сеннен эсаплашмакъ истейим. Мен сени ашайджагъым.

Тильки шашып къала. Эткенлерине пешман ола, лякин энди не япсын! Э, тилькининъ айнеджиликтен башкъа даа неси бар да, бу къоркъунч джанавардан къуртула бильсин?

— Меним этимден сен ич бир лезет алмазсынъ, эм де тоймазсынъ. Сен эйиси анавы байнынъ багъчасы ичинде отлап тургъан къойны аша. Коресинъми, къуйругъы салынып тап ерге тюшкен.

¹ джан-аляметинен — пек къоркъып

² чабдырыла — бар кучюнен къуйругъыны тарта

³ гунасы олмагъан — къабаатсыз

Багъчада яткъан къой дегиль де, балабан бир копек экен. Лякин къашкъыр буны фаркъ этмей ве догъру копекнинъ устюне бара. Копек исе къашкъыргъа аман атыла ве оны богъып ташлай.

Бойледжесине, тильки къашкъырдан да къуртула.

Арадан яз кече, кузь кече, сувукъ къыш келип къала. Бир озю кезип юрьмектен безип усангъан тильки, кирпи достуны арап булмакъ ичюн, ёлгъа чыкъа. Кунъ кете, гедже кете, экинджи куню уйле маалинде кирпичи озен янында, терек тюрбюнде коре. Селямлашалар, башларына келип кечкенлерни айтышалар. Олар лаф этип тургъан арада, агъызында бир топач ягъ олгъан бир къаргъа терек пытагъына келип къона. Къаргъа ягъны ашамагъа азырлангъанда, тилькинен кирпичи корип къала да, къоркъусындан агъызындаки ягъны ерге тюшюре. Экиси де — кирпи де, тильки де ягъгъа атылалар.

Тильки:

— Ягъ менимдир! — дей.

Кирпи:

— Ёкъ, ягъ менимдир! — дей.

Эки дост давалашмагъа башлайлар. Даванынъ сонъу олмай-джагъыны анълагъан кирпи:

— Бойле олмаз, достум, — дей, — меселени акълыджасына¹ чезмек керек. Эр ерде буюклерге урьмет олгъаны ичюн, ягъны да буюгимиз ашамакъ керек. Айт, бакъайым, сен къач яшындасынъ?

Тильки:

— Ёкъ, башта сен айт, сонъ мен айтырым, — дей.

Кирпи:

— Сен буюкче корюнесинъ, санъа урьмет этип, биринджи айтманъныриджа этем, — дей.

Тильки озюни акъикъатен кирпичден буюк беллеп:

— Эй, достум, — дей, — мен аз заманнынъ къарты дегилим. Мен ер такъыр, кок бакъыр олгъанда догъгъан эдим.

Кирпи, бу сёзлерни эшиткенинен, козьлеринден инджи киби яшлар тёкип агъламагъа башлай.

Тильки апансыздан пейда олгъан бу козь яшларына шашып:

— Не олды, достум, неге агълайсынъ? — деп сорап.

Кирпи, даа зияде окюрип:

— Сен сорама да, мен айтмайым, достчыгъым, — дей. — Сен озюньнинъ догъгъан йылынъны айткъанда, меним акъылыма кучюк

¹ акълыджасына — догъру

огълум тюшти де, агълап ййбердим. Меним огълум тамам шу йылы, ер такъыр, кок бакъыр олгъанда, догъгъан эди. Амма, заваллычыкъ, чокъ яшамады, олды де кетти. Алла рамет эйлесин, демектен башкъа не чаре бар.

Кирпи, «Алла рамет эйлесин» дегенинен, ягъ топачыны агъызына кетире де, кейф чатып, ашамагъа башлай.

башына еттинъ — *мында*: ашадынъ

эльдиректен — апансыздан

нефисхор — бир шейге тоймагъан

инджи — кыйметли без аз боюнджакъ

1. Акъыллы кирпи ве айнеджи тильки насыл дубарагъа огърайлар?

2. Кирпи чукъурдан насыл чыкъты? Не ичюн кирпи тилькини чукъурда къалдыра?

3. Тильки насыл айнеджиликлер уйдура? Къашкъырнынъ насыл табиаат чизгилери ачыла? Къашкъырнынъ ольмесине ким къабаатлы?

4. Тильки, дагъда кирпиден корюшкенде, онъа насыл сёзлерни айта? Кирпи насыл джевап бере? Диалогны роллерге болюнип окъунъыз.

Дубарагъа огъратмакъ, чарелер коръмек, ред эте, энкъастан, заваллы, риджа этем сёзлер ве ибарелерине синонимлер тапынъыз ве дефтерингизге язынъыз.

Насыл этип акъыллы кирпи айнеджи тилькини алдата? Не ичюн биз кирпиге акъыллы, тилькиге айнеджи деймиз? Фикрингизни, масалдан мисаллер кетирип, исбатланъыз. Сиз акъыллы кирпи ве айнеджи тилькининъ аркетлеринен разысынъызмы? Оларнынъ субетине насыл кыймет кесесиз? Бу масалнынъ башкъа масалларгъа ошагъан ерини ве фаркъыны къайд этинъиз. Башкъа халкъларнынъ масалларында къашкъыр ве тильки насыл тасвирленелер? Хатырланъыз. Масалгъа озь мунасебетингизни беян этинъиз.

АЛТЫН БАШНЕН ХЫЯР БАШ

(масал)

Бир заманда бар экен, бир заманда ёкъ экен, бир адамнынъ къарысы ве бир де къызы бар экен. Бу къыз ай десенъ айдан, кунъ десенъ кунъден дюльбер экен. Мал дегенде, тек бир бузавчыкълары бар экен.

Кель кунъ, кет кунъ, бу къызчыкъ баягъы яшларына келе. Къыз энди балабан олгъанда, анасы агъыр хасталана.

Къызнынъ анасы акъайыны чагъыра да, васиетини айта:

— Мен ольген сонъ къызчыгъымны хорлатма, бузавчыгъымызны онъа бер! — дей.

Чокъкъа бармадан къызчыкънынъ анасы оле. Бабасы, къарысынынъ васиетини тутып, бузавны къызына бере. Лякин къыз, анасына пек янып, гедже-кунъдюз агълап чыкъа.

Къызнынъ бабасы:

— Эв къадынсыз олмаз, — деп тюшюне. — Къызым анасыны сагъынып агъласа керек, эвленсем, бельки эфкъары чезилир¹.

Шай дей де, кызы олгъан бир къадынгъа эвлене. Бу къадын пек ярамаз экен. О, эвге кельгенинен къызнынъ урбаларыны чекип ала, озъ къызына кийсете. Огей къызнынъ шай дюльбер олгъаныны пахыллап², оны эр кунъ хорлай, ач тута, бутюн агъыр ишлерни онъа буюра. Къызчыкъ кунъдюзлери бузавны отлата, юнь ишлей, акъшамлары да бош отурмай.

Бойледжесине эки йыл кечип кете. Кунълерден бир кунъ къызчыкъ саба эрте турып, бузавны отламагъа алып кете. Кете-кете бир озенчикнинъ янына барып токътай. Къызчыкъ озъ анасыны хатырлай да, инджи киби яшлар тѣкип, агъламагъа башлай. Бираздан юреги ятышып³, юкълап къала. Бузав исе отлай-отлай озеннинъ о бир тарафына кече. Къызчыкъ, козьлерини ачкъанынен, бузавнынъ узакълаша башлагъаныны корип, оны къайтармакъ истей. Лякин озенден кечейткъанда, урчугъы сувгъа тюше. Огей анасындан кореджек джезасыны тюшюнип, даа зияде агъламагъа башлай.

Бу озеннинъ янында бир къартанайчыкъ яшай экен. Къартанай, къызчыкънынъ агълагъаныны эшиткенинен, онынъ янына келе де:

— Не агълайсынъ, кызым, санъа не олды? — деп сорай.

¹ эфкъары чезилир — гонгълю тынчланыр, яныгъыны унутыр

² пахыллап — кунълеп

³ юреги ятышып — юреги тынчланып

— Не агъламайым, — дей кызычыкъ, — мен эр кунь бузав отлатып, урчукънен юнь ишлейим. Мына бузавымны кыайтарайым деп, озенден кечеджекте, урчугъым сувгъа тюшти. Акъшам эвге кыайткъанда, огей анам ким биле насыл дарылыр.

Къартанай кызычыкъны пек аджый.

— Агълама, кызым, — дей, — мен сени бахытлы этерим. Сен отур да, меним башымны бакъ. Мен сенинъ тизлеринъде бираз юкълайым. Озенде сары сув акъкъанда, уятырсынъ.

Къартанай, башыны кызычыкънынъ тизлерине кыйгъанынен, юкъугъа дала.

Къартанай уянгъан сонъ, кызычыкънынъ башыны сары сувнен юва.

— Сакът ол, кызым, башынъны чезме, кыйда ювдынъ деселер, айтма, — деп тенбилей.

Кызычыкъ, кунь къона башлагъан бир маальде, эвлерине кыйтып келе. Огей анасы, кызынынъ къолунда урчукъ олмагъаныны кориш, ондан сорап биле отурмай, кызычыкъкъа дарылмагъа башлай.

Геджелернинъ биринде, эв ичинде эписи юкъугъа далгъан бир вакъытта, огей ана уяна да, корьгенлерине шашып къала. Къаранлыкъ эвнинъ кошеси яп-ярыкъ экен. Аман атылып тура да, огей къызнынъ янына бара. Бакъса не корьсюн, къызнынъ сачлары алтын теллерге чевирильген.

— Тез айт, сачларынъ неден бойле олды? — деп джекире о.

Заваллы къызчыкъ, не япаджагъыны бильмегенинден, айтмагъа меджбур ола:

— Озен янында бир къартанайчыкъ яшай. Ана о меним башымны сары сувнен ювып, явлукънен багълады. Сачларымнынъ йылтырагъаны да шунынъ ичюн олмалы.

Бу сёзлерни эшиткен огей ана саба ачылмасыны дёрт козьнен беклей¹.

Саба ачылгъанынен, озь къызыны уянта да, ишни онъа анълата.

Огей ананынъ къызы бузавны айдап, озен янына алып бара ве анасы дегени киби япа: озенден атлайджакъ олып, урчугъыны сувгъа ташлай да, сонъ аселет агъламагъа башлай. Агълав сесини эшитип къартанай келе.

— Не агълайсынъ, къызым, санъа не олды? — деп сорай

— Не агъламайым, — дей къыз, — мен эр кунъ бузав отлатам ве урчукънен юнь ишлейим. Мына шимди бузавымны къайтарайым деп, озенден кечейткъанда урчугъымны сувгъа тюшюрдим. Акъшам эвге къайтып кельсем, огей анам ким биле насыл котеклер.

Къартанай къызнынъ айнеджилигини анълап:

— Сен отур да, меним башымны бакъ, — дей. — Мен сенинъ тизлерингде бир чырым алайым². Озенде ешилъ сув акъып башлагъанда, мени уянтырсынъ. Къыз къартананынъ башыны бакъмагъа башлай. Озенде ешилъ сув акъып башлагъанда, уянта. Къартана тура да, къызнынъ башыны ешилъ сувнен юва. Къыз къувана-къувана эвлерине къайтып келе.

Гедженинъ бир маалинде анасы уянып, къызынынъ башыны чезе. Чезе амма, бакъса не корьсюн, къызынынъ сачлары ешилъ оркенлерге чевирильген, бу оркенлерде де хыярлар осе экенлер.

Иште, бу кунъден сонъ шу къызнынъ ады «хыяр баш къыз» ола. Онъа кимсе айланып бакъмай. Амма алтын баш къыз кунъ сайын дюльберлеше.

¹ дёрт козьнен беклей — сабырсызлыкънен беклей

² бир чырым алайым — азчыкъ юкълап алайым

Куньлерден бир кунь хыяр башнынъ анасы озь къызынен тойгъа кетмеге азырланалар. Алтын баш къыз:

— Мени де алынъыз, — дей.

— Тойда сенинъ ишинъ ёкъ, эвни бакъ, юнь ишле, — дей огей анасы.

Алтын баш къызчыкъ, эвде ялынъыз бир озю къалып, козь яшларыны тѣкип агълап тургъанда, озен янында яшагъан къартанай келе.

— Не ичюн агълайсынъ, къызчыгъым? — сени кене кимдир ынджыттымы?

— Огей анам мени эвде къалдырып, озюнинъ хыяр баш къызыны тойгъа алып кетти, шунынъ ичюн агълайым.

— Сен, къызчыгъым, агълама, шимди бир чаре тапарыкъ. Къана, бир анъ ичинде къыз ичюн бир къат урба ве эки атлы араба азыр олсун! — деп эмир эте.

Ойле дегенинен, къызнынъ устюне алтын нагъышлы къафтан, башында алтын тизили къадифе фес, къолларында билезликлер, пармакъларында юзюклер, къулакъларында купелер ве огюнде эки атлы араба пейда ола. Къыз къартанайнен, арабагъа отурып, тойгъа кетелер. Араба, хыяр башнен анасы кетейткъан гъыджырдавукъ маджарнынъ артындан ете, тоз чангъытып оны кечип кете.

Той азбарына киргенде, оларны къаршылап алалар, алтын баш къызчыкъны келин янына отурталар.

джеза — къыйнав

урчукъ — юньден йиш ишлемек ичюн агъач алет

эмир этмек — буюрмакъ

васиет — олюмден эвель айтылгъан истек, ниет

1. Не ичюн озен боюнда яшагъан къартанай оксюз къызнынъ башыны сары сувнен ювып, онынъ сачларыны алтынгъа чевире? Огей ананынъ къызына исе ачувлана ве онынъ сачларыны ешилъ сувгъа ювып хыярларгъа чевире?

2. Къартанай оксюз къызгъа даа насыл ярдымлар эте?

3. Масалнынъ эсас фикри насыл? Не ичюн къартанай оксюз къызчыкъны бахытлы эте, огей ананынъ къызыны исе джезалай?

4. Бу масалда насыл тылсымлы арекетлер олып кече?

5. Бу масалнынъ мундериждесине якъын олгъан даа насыл халкъларнынъ масалларыны билесиз? Хатырланъыз.

Умумий суаллер ве вазифелер:

1. Насыл эсерге масал дейлер? Масалларнынъ насыл хусусиетлери дикъкъатынъызны джелъп эте?
2. Насыл айванлар масалларда чокъча расткеле? Къырымтатар масалларында, сизнинъ фикринъиздже, тасвирленген айванларнынъ къайсылары севимлидир?
3. Айванлар акъкъында масаллардан гъайры даа насыл масаллар бар?
4. Масалларнынъ насыл бир хусусиетлерини сиз зияде бегенесинъиз?

Масалларда тасвирленген айванларнынъ ресимлерини япынъыз. Сыныфынъызда ресимлер сергисини тешкиль этинъиз.

Не ичюн къадимий девирде халкъ чокъ масаллар уйдура эди? Масалларда халкъ насыл дуйгъуларны, фикирлерни ифаде эте? Насыл тюшюнесинъиз, не ичюн масалларнынъ чокъусында айванлар тасвирлене? Сиз масал къарамаманларындан кимлерни севесинъиз? Не ичюн? Масаллар сизге насыл тесир эте? Козюнъиз огюнде насыл левхалар джанлана? Не ичюн балалар масалларны севелер, авесликнен окъуйлар ве динълейлер?

Ифадели окъумагъа огренемиз

Манаджа ургъу акъкъында

Джумледе къулланылгъан сёзлер манасына коре тенъ дегиллер. Эсерде я да онынъ бир къысмында эсас фикирни бильдирген сёзлер ола. Бойле сёзлерни окъуйыджы сесини котерип ве къуветлендирип окъумакъ керек. **Муим сёзлернинъ сесни котерип ве къуветлендирип къайд олунувына манаджа ургъу дейлер.**

Манаджа ургъу эсернинъ мундериджеси ве эсас фикринен багълыдыр. Эсерни ифадели окъумакъ ичюн, онынъ мундериджесини терен анъламакъ, муим сёзлерни бельгилемек ве манаджа ургъуларны догъру къоймакъ керек.

ДЮНЬЯ ХАЛКЪЛАРЫНЫНЪ МАСАЛЛАРЫ

КЪАШКЪЫР, ЧЫКЪЧЫКЪБАЛАБАН ВЕ КИЙИК КЪУРТЛАР

(франсыз халкъ масалы)

Куньлерден бир кунъ къашкъыр орман ичинден кечип кететкъанда чыкъчыкъбалабаннынъ устюне баса. О заманларда айванлар адамлар киби даа къонуша эдилер. Чыкъчыкъбалабан да къашкъыргъа шай дей:

— Недай ярамазсынъ, къашкъыр! Мен киби кучъсюз айванны не-чюн басып кечесинъ? Не шай къопаясынъ? Эгер истесем, сенден де тез чапарым, артымдан еталмазсынъ. Кель, инанмасанъ, къавиль этейик¹: сен де, къашкъыр достларынъ да пешимден чапып асла етип оламазсынъыз.

— Эй, гъарип, акъылдан тайдынъмы², биз артынъдан етип оламамыз дейсинъми?

— Шай, ярын танъ аткъанда мында достларынънен берабер кель, озен ялысына ким биринджи барып чыкъаджагъыны корермиз.

— Яхшы, гъарип, ярын корюширмиз.

Къашкъыр ёлуны девам эте. Амма чокъкъа бармай энди кийик къурт ювасына да баса. Кийик къуртлар ювадан чыкъып:

— Ярамазлыкъ этме, къашкъыр, ювамызны таптама, — дейлер. — Бизлер уфакъ олсакъ да сенден къоркъмаймыз. Биз истесек сени де, къашкъыр достларынъны да сувгъа батырып йиберишмиз. Эгер инан-масанъ, кель, къавиль этейик.

— Ха-ха, къурт-къырмыскъа бизни сувгъа батыраджакъ эмиш, олмайджакъ шей, — деп къашкъыр оларнынъ устюнден куле.

— Айса ярын танъ аткъанда сен де, достларынъ да мында келинъиз, сизни озенде насыл батыраджагъымызны корерсинъиз.

— Яхшы, келирмиз.

Къашкъыр озъ достларына хаберни аман еткизе. Чыкъчыкъбалабан исе кийик къуртларнынъ янына бара:

— Достлар, аранъыздан эр кеске хабер этинъиз, мен де бутюн чыкъчыкъбалабанларны ярынъа чагъыраджам. Сиз танъ аткъанда озен ялысында оськен таллар ичинде сакъланынъыз. Къашкъырлар о ерге чапып кельгенде, сиз оларны бир къалдырмай тишленъиз.

¹ къавиль этмек — *русча*: заключить пари

² акъылдан тайдынъмы... — акъылынъны гъайып эттинъми...; дели олдынъмы...

— Яхшы, чыкчыкбалабан, шай да япармыз.

Кийик кѳуртлар башкѳаларны чагъырмакъ ичюн учып кеткен сонъ, чыкчыкбалабан озъ достларыны чагъыра. Олар озен ялысына кѳадар бутюн ёлда, адым сайын ерлеше.

Эртеси куню танъ аткѳанда кѳашкѳырлар анълашылгѳан ерде¹ топ-ланалар.

— Сен мындасынъмы, чыкчыкбалабан? — деп сорайлар.

— Мындам, кѳашкѳырлар. Башлайыкъ.

Кѳашкѳырлар чевре-четке бакъмайып озенге таба тез-тез чапалар ве токѳтамайып чагъыралар:

— Кѳайдасынъ, чыкчыкбалабан?

Ёл бою сакълангѳан чыкчыкбалабанлар исе:

— Мындам, кѳашкѳырлар, — деп арды-сыра джевап берелер.

Кѳашкѳырлар озен ялысына барып чыккъан сонъ, тал япракѳлары артындан пейда олгѳан бинълернен кийик кѳуртлар оларны вызылдай-вызылдай тишлеп башлай.

Заваллы кѳашкѳырлар шашып-шашмалап, ашыкѳа-ашыкѳа сувгѳа

¹ анълашылгѳан ерде... — эвельден бельгиленген ерде...

кирелер. Къашкъырлар бус-бутюн сув ичинде сакъланалар, тек бурунларынынъ уджу тышта къала.

— Бурунларыны, бурунларыны тишленъиз! — вызылдай кийик къуртлар ве къашкъырларнынъ бурунларына инелерини батыра берелер.

Бойле этип къашкъырларнынъ эписи сувда богъула. Чыкъчыкъбалабан ве кийик къуртлар исе гъалебе къазанып, кене ормангъа къайталар.

Рус тилинден терджиме эткен С. Сулейман

1. Бу франсыз халкъ масалында башкъа халкъларнынъ масалларында сийрек расткельген насыл айванлар иштирак этелер? Сиз оларнынъ арекетлерине насыл къыймет кесесиз?

2. Къашкъырлар бу масалда насыл тасвирленелер?

3. Къашкъыр башкъа халкъларнынъ масалларында насыл айван оларакъ косътериле? Бильген масалларынъызны къыяс этип, озъ фикирлеринъизни беян этинъ.

ДЕНЪИЗДЖИ СИНДБАД АКЪКЪЫНДА МАСАЛ

*Экинджи сеяат
(къыскаартылгъан)*

Тезден Синдбад бир ерде отурмакътан безип, кене дюнья кезмеге, узакъ диярларгъа сеферлер япмагъа истей. Яхшы ниет — яры девлет, дегенлери киби, Синдбад кене керекли маллардан сатып алып, Басрагъа бара да, анда энъ буюк ве энъ къавий бир гемининъ саибинен анълаша. Денъизджилер Синдбаднынъ малларыны гемиге тамам эки кунъ ташып ерлештирелер. Учюнджи кунюне исе геми капитаны, ниает, ленгерни котере ве геми ачыкъ денъизге чыкъа, елькенлерине ель толдуруп сеферни башлай...

Синдбад о сеферинде пек чокъ адаларгъа аякъ баса, ад-эсапсыз шеэрлер, мемлекетлерни коре. Азмы-чокъмы ёл юрьген сонъ онынъ гемиси белли олмагъан, амма гъает дюльбер бир аданынъ саилине келип янаша. Адада буллюр сувлы ирмакълар акъа, ири мейвалы буюк тереклер осе экен.

Синдбад ве онъа ёлдаш олгъан Багъдатлы туджджарлар ерде кезинмек ичюн ялыгъа тюшелер ве сеир-сейране авеслигинде ада бойлап даркъалалар. Синдбад кезе-кезе бираз ёрулгъан сонъ талдалы бир ер тапып, гурь оськен алма тереги астына отура. Бир-

эки кѡапынмакъ ичюн торбасындан кѡызартылгѡан тавукъ парчасы ве бир кѡач пите алып ашай, сонѡра ешилъ отлар устюне узанып ята да, шу анъ козю юкѡугѡа кете.

О юкѡудан уянып тургѡанда, кунеш артыкъ уфукѡта чабакѡланмакъта экен. Синдбад аман аякъ устюне кѡалкъып, гемиге таба ашыкъѡа, амма ялыгѡа барып чыкъкъан сонѡ бакѡса не корьсин: геми энди кеткен. Энѡ элемлиси — геми капитаны да, денѡизджилер де, башкъа туджджарлар да Синдбадны унутып кѡалдыргѡанлар.

Бойледже, заваллы Синдбад адада бир озю кѡала. О озюнинъ аджыныкълы алына тап агѡлап йибере, озю-озюни аджып:

— Илк сеферимде де бойле дубарагѡа огѡрагѡан эдим. Лякин о сефер джанымны кѡуртаргѡан, мени озѡ юртума алып кетеджек адамларны расткетирген эдим. Шимди исе бу адада менден гѡайры кимсе ѡкътыр. Мени энди кимсе тапып оламаз... — дие окюне.

Синдбад акѡшам кѡаранлыгѡына кѡадар ялыда турып, денѡизге бакѡа, оны унутып кѡалдыргѡан аркъадашлары кѡайтып келеджеклерине умют эте, амма геми кѡайтып кельмей... Орталыкъкъа кѡаранлыкѡ тѡшкен сонѡ Синдбад ерге ята да, кѡатты юкѡугѡа дала.

Саба кунеш догѡмасынен Синдбад да уянып, аданынѡ ичерисине ѡл ала: о озюне ашайт, ичмеге сув тапмакъ керек эди. Синдбад тосат-тосат юксек тереклерге тырмашып, чевре-этрафкъа козѡ эте, лякин дагѡлар ве денѡизден гѡайры ич бир шей корьмей.

Вазьет кет-кете кедерли ве атта кѡоркъунчлы олып башлай. Десене, о кѡалгѡан омюрини бу кимсесиз адада яшап битиреджек? Ёкъ, Синдбад озюни кѡолгѡа алып, ярамай тѡшюнджелерни кѡуумагѡа тырыша:

— Языкѡсынып отурмакътан не файда! Кѡол кѡавуштырып отурсам, кимсе келип мени кѡуртармаз. Мен озюм озюмни кѡуртармакъ кереким! Яхшысы, орманнынѡ ичерисине кирип бакѡайым... Не бермеген Алла, бельки, бир де-бир адамны расткетиририм...

Арадан бир кѡач кунѡ кече. Бир кере Синдбад кене юксек бир терекке тырмашып чыкъѡа да, узакѡта балабан без бир кѡуббени (купол) коре. О кѡуббе кунеш нурларындан пек парылдай экен. Синдбад юректен кѡувана ве: «Бу, бесе-белли, шу ернинѡ падишасы яшагѡан сарай олса керек. Кѡана, бакѡайыкъ, бельки о манѡа Багѡдадгѡа кѡайтмагѡа ярдым этер», — деп тѡшюне.

О, теректен чалтлыкѡнен тѡшип, без кѡуббе олгѡан тарафкъа кете. Амма якѡынджа кельген сонѡ коре ки, о асылында без куррени коре. Эм о курре ойле буюк экен ки, атта тѡпеси корюнемей экен. Синдбад куррени тѡгерек этрафындан айланып чыкъѡа, лякин

курренинъ не бир къапысыны, не бир пенджересини коре. Сонъра курренинъ устюне тырмашып чыкъмагъа истей, амма онынъ устю пек тюз ве тайгъакъ олгъаны ичюн бунынъ чаресини тапамай¹.

— Бу да насыл курре экен? — деп шаша Синдбад.

Апансыздан чевре-чет къараныкълаша. Синдбад кокке козь ташлай ве тамам тёпесинде буюктен буюк бир къуш учкъаныны коре. Қъуш о къадар буюк экен ки, онынъ къанатлары, дерсинъ, булут киби, кунеш нурларыны къапата. Синдбад башта пек къоркъа, лякин капитаннынъ Рухх деген бир къуш озъ явруларына филлерни кетирип ашаткъаны акъкъында икяесини хатырлап, бираз тынчлана. Иште, бу без курре де Рухх къушынынъ йымыртасы олгъаныны энди анълай. Синдбад аман шу ерде пысып ята. Рухх къушы исе авада бираз авелеген сонъ, тамам йымыртасы устюне къона да, оны къанатларынен орытип, юкъугъа кете. Қъуш Синдбадны абайламай. Синдбад исе йымырта янында къыбырдамай ята да:

— Мен бу ерлерден къуртулып къачмакънынъ ёлуны таптым, гъалиба. Энди энъ муими — къуш уянмасын да, мени абайламасын! — деп тюшуне.

Синдбад бираз даа беклеп, къушнынъ артыкъ къатты юкълагъа-

¹ чаресини тапамай — чыкып оламай

ныны коре ве башындаки сарыгыны чезип, онынънен озюни Руххнынъ аягына багылай. Къуш ич бир шей сезмей, чюнки Синдбад онынъ янында санки бир къарынджа киби эди. Синдбад исе къушнынъ аягында онъайтлыджа ерлешип, озъ-озюне шойле дей:

— Ярын, къысмет олса, къуш кене учып кетер де, бельки мени адамлар яшагъан бир ерге еткизир. Барып да, ерге йыкылып парчалансам биле, кимсесиз адада олюм беклемектен яхшыдыр.

Сабанынъ саарь вакътында¹ Рухх къушы уянып, шатыр-гудюр иле къанатларыны къакъа ве узун юксек сеснен бир кере къычырып алгъан сонъ кокке уча. Синдбад къоркъкъанындан козьлерини юма да, къушнынъ аягына къаттыджа сарыла. Къуш булутларгъа къадар котерилип, узакъ-узакъларгъа уча, дерья-денъизлер, къаралар устюнден кече, Синдбад исе эп онынъ аягына багылы олгъаны алда, ашагъы бакъмагъа биле къоркъа. Ниает, Рухх энип башлай ве козьлеген ерине къонып, къанатларыны топлай. Синдбад да сакъынып, къоркъа-пыса сарыгыны чезе.

Амма къуш Синдбадны шай да абайламай. Факъат о панджасынен ерде яткъан узун ве къалын бир шейни къапкъачлап ала да, кене авагъа уча. Синдбад онынъ артындан бакъып къала ве Рухх панджасында энъ буюк теректен де узунджа ве къалынджа олгъан бир йыланны туткъаныны коре.

Синдбад бираз ял алгъан сонъ чевре этрафыны козьден кечире. Рухх къушы оны терен ве кенъ бир дереге кетирген. Дере ойле терен экен ки, онынъ эки янындаки дагъларнынъ уджлары, дерсинъ, булутларгъа барып тиреле эди.

— Бир белядан къуртулып, даа бетерине огърадым, — дей Синдбад агъырдан кокюс кечирип. — Кимсесиз адада ич олмадым мейва-емиш, татлы сув бар эди. Мында исе не бир ютум сув, не бир терек бар...

Синдбад энди не япаджагыны бильмей, эфкъярлы бир алда дерени кезе. Шу арада дагълар артындан кунеш котерилип, бутюн дерени ярыкълата да, дере парылдап башлай. Онынъ эр бир ташчыгъы парыл-парыл йылтырай, мавы, ал, сары, ешилъ renkлернен ойнай. Синдбад бир ташны элине ала. Бакъса, бу адий дегиль де, гъает къыйметли эльмаз ташы экен. Иште, бу дере эльмаз ташлар дереси олып, онынъ ташы-топрагъы эльмаздан ибарет экен.

Шу анъ Синдбаднынъ огюне тап этип балабан бир эт парчасы тюше. Синдбад башыны котерип бакъа, амма кок ве къаялардан

¹ сабанынъ саарь вакъты — сабанынъ пек эрте вакъты; танъ агъарып башлагъанда

гъайры ич бир шей корьмей. Тезден ерге даа бир парча, сонъра исе учюнджи эт парчасы тюше. Тек шундан сонъ Синдбад не ерге келип тюшкенини ве бу дере насыл дере олгъаныны анълай.

Синдбад бундан эппейи вакъыт эвельси Багъдадда эльмазлар вадийси акъкъында икяесини эшиткен эди. Иште, шимди шу икяени хатырлап, пек къувана, чюнки джаныны насыл этип къуртармакъ мумкюн олгъаныны энди биле. О къойнуна сыгъгъаны къадар эльмаз къойып, башындаки сарыгъыны чезе де, энъ балабан эт парчасыны алып, оны шу сарыкънен озъ беденине багълай. Арадан бир дакъкъа кечмей, дереге буюк бир дагъ къарталы къона ве панджасыны этке батырып, онынънен авагъа котериле. Юксек дагънынъ тёпесине учып барып, анда этни чокъучлап башлагъанда бирден насылдыр гудюрди къопа. Бу гудюрдиден къоркъкъан къуш эт парчасыны ташлап учып кете, Синдбад исе сарыгъыны чезип аякъ устюне тура. Гудюрди эп якъынлаша ве тезден тереклер артындан семиз кевдели, сакъаллы, туджджар киби кийинген къарт бир адам чапып чыкъа. О, Синдбадгъа атта бакъмай, аман эт парчасына атылып, оны эр янындан айландырып бакъа, амма бир данечик биле эльмаз тапамагъан сонъ ерге отурып, башыны тутта да, ах-вах иле:

— Бу насыл огъурсызлыкъ, я! Мен энди бутюн бир бугъанынъ этини дереге ташладым, лякин къарталлар эписи эт парчаларыны юваларына алып кеттилер. Тек бир парчасыны къалдырдылар. Пахыл киби, онъа да бир данечик биле эльмаз япышмагъан. Ах, меним заваллы башым! — деп агъламсырай.

Шу ерде о ялынаякъ, кирли, къаннен былашкъан, йыртыкъ урбалы Синдбадны абайлай. Туджджар аи-зарларыны кесип, къоркъудан къатып къала. Сонъра озюне бираз келип, элине таягъыны ала ве Синдбаддан сорай:

— Сен кимсинъ, бу ерге насыл келип тюштинъ?

— Сен менден къоркъма, эй, урьметли туджджар. Меним санъа зарарым тиймез, — деп джеваплана Синдбад. — Бир заманларда мен де, сен киби, туджджар эдим. Амма башымдан пек чокъ белялар кечирдим, пек чокъ беляларгъа огърадым. Эгер манъа озъ юртума къайтмагъа ярдым этсенъ, ич бир вакъыт корьмедигинъ къадар эльмаз беририм.

— Керчектен де эльмазларынъ бармы? — инанмай онъа туджджар. — Косьтер, бакъайым.

Синдбад онъа эльмазларыны косътере ве энъ яхшы сойларыны туджджаргъа бере. Туджджар да пек къуванып, Синдбадгъа чокътан-чокъ тешеккюрлер айта, сонъра эльмаз арагъан дигер туджджарларны чагъырып кетире. Синдбад башына келип кечкенлерни оларгъа да икяе эте.

Туджджарлар онъа козбайдын айтып, яхшы-яхшы кийимлер кийдирелер ве озьлеринен берабер алалар. Олар пек узакъ ёл юрелер, там-такъыр чёль ве къумлыкълардан, ем-ешилъ вадийлерден, тюземлик ве дагълардан кечелер. Синдбад да озь юртуна етип баргъандже нидже-нидже муджизелерни, шашыладжакъ вакъияларны коре.

Не исе узакъ сефер сонъуна етип, Синдбад, ниает Багъдадгъа кирип бара. Тувгъанлары оны севинч иле къаршылап, буюк-буюк козбайдын софралары донаталар. Чюнки, олар Синдбад ольгендир, деп беллейлер ве артыкъ оны корип оладжакъларына умят этмейлер. Шукюрлер олсун, янълышкъанлар. Синдбад исе къалгъан эльмазларыны сатып, кене алыш-веришнен мешгъуль ола.

Денъызджи Синдбаднынъ экинджи сефери, иште, бойле екюнлене.

Рус тилинден терджиме эткен Э. Бекиров

тюз — тегиз

курре — шар

сефер — *мында*: сеят

ленгер — *русча*: якорь

туджджар — алыш-веришчи

ял алмакъ — раатланмакъ

1. Масалны дикъкъатнен окъунгъыз, меракълы къысымларыны къайд этингъиз.

2. Бир озю къалгъан Синдбад нелерни тюшюне? Онынъ акъылына насыл фикирлер келе?

3. Балабандан балабан къуш йымыртасыны корьген сонъ, Синдбад нелерни хатырлай? Насыл къуртулув ёлуны тюшюнип тапа? Онынъ фикирлери догъру чыкълармы?

4. Сиз Синдбаднынъ арекетлерине насыл къыймет кесесиз?

5. Сиз насыл сеятчылар акъкъында масаллар, икяелер окъудынгъыз?

Умумий суаллер ве вазифелер:

1. Сиз дюнья халкъларынынъ насыл масалларыны билесиз?

2. Хатырлангъыз, къайсы масаллар сизге терен тесир этти?

3. Дюнья халкъларынынъ ве къырымтатар халкъ масалларыны къыяс этингъиз? Оларнынъ арасында насыл якъынлыкъ, умумийлик ве насыл фаркъ олгъаныны къайд этингъиз.

4. Четэль халкъ масаллары эсасында чыкъарылгъан насыл фильмлер сейир эттингъиз? Олар сизде насыл теэссурадлар къалдырдылар? Бегенген кинофильмлер ве оларнынъ къараманлары акъкъында икяе этингъиз.

ХАЛКЪЫМЫЗНЫҢ УРФ-АДЕТЛЕРИ ВЕ БАЙРАМЛАРЫ

ДЖЫЙЫН

Къырымтатар халкъынынъ чокъ меракълы ве зевкълы урф-адетлери бар. Олардан бири джыйындыр. Джыйынлар къыш вакъты, койлюернинъ азбарында, чайырларда ве багъ-багъчаларда, къызгын ишлери биткен сонъ, кечириле тургъан. Яшлар ве къызлар бир де-бир достларынынъ эвинде къонушмакъ ве эгленмек ичюн невбетнен топлаша эдилер.

Балалар, сиз миллий тертипте донатылгъан оданы корьдинъизми? Мына, шимди ойле оданы козь огюне кетиринъиз: кенъ ве рушен ода, къаршы дивар бойлап, бир кошеден дигер кошеге къадар сет къурулгъан. Сет устюнде сыранен дюльбер орьнекли дивар ястыкълары тизильген. Оларнынъ устюне исе безяз орьме пешкир чекильген. Кошеде чешит ренкли йиплернен нагъышлангъан юзьбез асылгъан. Пенджереве бурьмели перде саркъып тура. Сыджакъ соба янында исе миндер тешельген. Бойле бир одада джыйын кечириле...

Джыйынгъа кельген яшлар, къызлар сетлерге ерлешип отуралар. Оларнынъ артында, къарылгъач чипчелери киби, балалар тизиле, миндер устюне исе эсли-башлылар отура. Сетлерде ер етмеген яшлар къапу тарафта скемлелерге ве курьсюлерге отуралар. Эр кес озь ерине ерлешкен сонъ джыйын башлай.

Топлашкъанлар къошулып, халкъ йырларыны йырлайлар. Яшлар шакъалаша, лятифелер айтып кулюшелер.

Джыйында чешит зевкълы оюнлар ойнап эгленмек те адет олгъан. Яшларнынъ севимли оюнларындан: «Юзюк», «Телефон», «Къушакъ» оюнлары пек шенъ кече эди.

Истидатлы яшлар ве къызлар озьлери уйдургъан чынъ, мане, шакъаларны койдешлерине такъдим эте эдилер. Джыйынларда булунмакъ, хусусан балалар ичюн, зевкълы ве файдалы эди. Олар халкъ агъыз яратыджылыгъынен джанлы сюретте таныш ола эдилер.

Бойлеликнен, къыйметли медений асабалыгъымыз несильден несильге авушып сакълана ве зенгинлеше эди.

НАВРЕЗ БАЙРАМЫ

Наврез — шаркъ халкъларында Янъы йыл байрамы. **Наврез** сёзю эки сёзден ибарет: *нав* — *янъы*, *рез* — *кунь*. Наврез байрамы кунь ве гедже тенъ олгъан март айынынъ 21-инджи кунюне келе. Наврезде янъы йыл башлай ве бааръ келе. Койлерде топракъ ишлери башлай. Къырымтатарларда Наврез байрамыны къадимий девирлерде шерефлеп башлагъанлар.

Байрам арфесинде къадынлар эвлерини, азбарларыны джыйыштыра, яраштыралар, чешит къавалтылар, кобете, бурмалар пиширелер.

Байрам куню къартлар ве эсли-башлы адамлар сабадан намазгъа баралар, янъы йыл хайырлы ве берекетли олсун деп дуалар окъуйлар. Сонъра эвлерде байрам софралары донатыла.

Балалар топлашып эв эвден юрелер, Наврез йырыны йырлап, эв саиплерини хайырлайлар. Олар балаларны татлы емеклернен сыйлайлар.

НАВРЕЗ

(йыр)

Кельди бааръ нур сачып,
Наврез къокъуй мор ачып,
Ешерди чёллер, дагълар,
Эзан наврезим мубарек.

Наврез кельди корюнъиз,
Наврез акъкъын беринъиз,
Дженнет олсун еринъиз,
Эзан наврезим мубарек.

Кельди бааръ, турунъыз,
Бу наврезге бакъынъыз,
Котерильсин башынъыз,
Эзан наврезим мубарек.

Чыкъты чѣльге батыр Алим,
Зильфи къара дюльдюли,
Ол Танърынынъ арсланы,
Эзан наврезим мубарек.

мор — мавылы-къырмызы ренк
дюльдюль — тылсымлы къанатлы ат

НАВРЕЗ

*Наврез кельди, корюнъиз,
Наврез акъкъын беринъиз...
(Халкъ йырындан)*

Бувлангъан топракъкъа санчылса сабан,
Чѣллерге къойларын джайдырса чобан,
Севинем корип мен Наврез кельгенин,
Аятны селямлап кунеш кульгенин.

Наврез о — тарлагъа биринджи адым,
Юректен сездире хош эмек дадын.
Наврез о — ильк баарь байрамы бизде,
Энъ джошкъун дуйгъулар башлай Наврезде.

Шу куню дюньягъа сукъланып кезем,
Эр ерде ильк баарь къокъусын сезем.
Наврез о — кетире юрткъа ярашыкъ,
Мен онъа яшлыкътан олгъаным ашыкъ.

Риза Фазыл

юрт — ватан
ашыкъ — севда

ХЫДЫРЛЕЗ БАЙРАМЫ

Хыдырлез байрамынынъ ады Хыдыр ве Ильяс эвлияларнынъ адларындан келип чыкъа. Хыдыр ве Ильяс талмай-токътамай бутюн дюнъяны айлянып, инсанларгъа ярдым этелер, афатлардан, бахытсызлыкълардан къорчалайлар. Хыдыр онъ тарафтан келе, Ильяс исе сол тарафтан келе. Олар корюшкен ерде Хыдырлез байрамы кечириле.

Къырымда, та эски девирлерден башлап, Хыдырлез байрамы майыс айынынъ 6-нджы куню къайд этиле.

Байрам арфесинде эр бир эвде акъшамдан къалакъай, комеч, кобетелер пишириле. Эртеси куню сабадан балалар къалакъай, комечлерни алып, буюклернен берабер тепеликке чыкълар. Хыдырлез шерефине дуалар окъулгъан сонъ, къалакъайларны, комечлерни байырдан ашагъы тыгъырталар. Эгер комеч, къалакъай усть тарафынен тюшсе, демек йыл огъурлы ве берекетли оладжакъ. Бундан сонъ балалар ве буюклер аланлыкъ ерде отурып кетирген емеклерини ашайлар. Сонъра Хыдырлез байрамынынъ шенъленюв къысмы башлана. Балалар ойнайлар, йырлайлар, курешелер, салынджакъларда салланалар, чешит бала оюнларыны ойнап зевкъланалар.

Хыдырлез байрамында азбарда ве бош ерлерде мейва тереклерини отуртмакъ ве чечек сачмакъ эвельден адет олгъан. Не къадар эйи ве гузель адет! Биз бу адетни кутьсек, Къырымда бир адым бош ер къалмаз. Бутюн Къырым багъ-багъчагъа дёнер, даа да дюльбер ве ярашыкълы олур. Келинъиз, деделеримизден къалгъан адетни девам этейик.

1. Сиз къорантангъызда, мектеп ве сыныфынгъызда халкъ байрамларыны насыл къайд этесингъиз?
2. Байрамлар не вакъыт ве насыл пейда олгъан?
3. Насыл диний байрамларны билесингъиз?
4. Къорантангъызда бу байрамлар насыл къайд этиле?
5. Дерсликте тасвирленген байрамлардан гъайры даа насыл халкъ байрамларыны билесингъиз?
6. Олар насыл къайд этиле?
7. Дервиза насыл адисеге багъышлана ве насыл отъкериле?
8. Байрамлар инсангъа насыл тесир эте ве не бере?

ЭДЕБИЙ МАСАЛЛАР

ЭДЕБИЙ МАСАЛЛАР АКЪКЪЫНДА

Биз балалыкътан халкъ масалларыны авесликнен динълеймиз ве окъуймыз. Халкъ масалларында тылсымлы адиселер ве неснелер тасвирлене, айванлар исе инсан киби сёйлене ве арекет этелер. Балаларны зевкъландырмакъ, эглендирмек ичюн халкъ асырлар девамында чокътан-чокъ масаллар яраткъан. Бу сой масалларгъа халкъ масаллары дейлер, чюнки оларны халкъ яраткъан. Халкъ масалларынынъ муэллифи¹ белли дегильдир.

Пек чокъ языджылар балалар ичюн масаллар яздылар, шимди де язалар ве эр вакъыт язаджакълар, чюнки масалны балалар севелер, масал оларны зевкъландыра ве тербиелей.

А.С. Пушкин, Г.Х. Андерсен, Ш. Перро, Дж. Родари ве дигерлери бутюн дюнья балаларынынъ севимли языджыларыдыр. Оларнынъ балалар ичюн язгъан масаллары бутюн дюньягъа даркъалдылар. Чешит мемлекетлерде яшагъан балалар бу танылгъан языджыларнынъ терен маналы, меракълы ве зевкълы масалларыны окъуйлар ве яхшы билелер.

Къырымтатар языджылары да балалар ичюн чокъ масаллар яздылар. Олардан З. Джавтобели, Э. Дерменджи, Э. Селямет, Э. Ибраим, Б. Мамбет ве дигерлери балаларгъа багъышлап чокъ меракълы ве зевкълы масаллар уйдуруп яздылар. Языджылар масал язмакъны халкътан огренелер. Масал язмакъ ичюн халкъ агъыз яратыджылыгъыны яхшы бильмек керек. Языджылар язгъан масалларгъа эдебий масал дейлер.

Халкъ масалларынынъ муэллифи белли дегильдир. Оларны халкъ асырлар девамында яраткъан. Эдебий масалларны языджылар уйдуруп язалар. Бу сой масалларнынъ муэллифи беллидир.

¹ муэллиф — эсерни язгъан языджы

КЪЫРЫМТАТАР ЯЗЫДЖЫЛАРЫНЫНЪ ЭДЕБИЙ МАСАЛЛАРЫ

ЭЮП ДЕРМЕНДЖИ

(1907 — 1945)

Эюп Дерменджи 1907 сенеси Ялта этрафында ерлешкен Кикинеиз коюнде догъды. Онынъ балалыгъы ве яшлыгъы дюльбер ялы боюнда кечти. Аджайип табиат манзаралары Эюпни эеджанландыра, онынъ тасавурына терен тесир эте эдилер, зевкъландыра, къуванч ве рух бере эдилер.

Кой мектебини битирген сонъ Эюп Дерменджи Ялтадаки оджалар окъув юртунда окъуды. Онынъ биринджи шиирлери 1930-ынджы сенеси басылды. Эюп Дерменджи бала эсерлерини яратувда юксек усталыкъ косътерди. О, балалар ичюн чокъ шиирлер ве масаллар язды. Олардан энъ белли сойлары халкъ агъыз яратыджылыгъы эсасында язылгъан «Къартбабай ве онынъ Арслан копегеи», «Айнеджи тилькининъ олюми» ве дигер эсерлердир.

«Айнеджи тилькининъ олюми» масалы да халкъ масалларынынъ шеклинде язылгъандыр. Айнеджи тильки такътакъкъушны, тавшанны ве хоразны алдатып парчалай. Лякин масалнынъ сонъу халкъ масалларындан фаркълаша. Халкъ масалларында айнеджи тильки эксерий алда гъалип чыкъа. Эюп Дерменджининъ масалында исе айванлар бирлешип, тилькини джезалайлар. Языджы муим бир фикирни исбат эте — ярамазлыкъкъа, хиянетликке, зулумгъа къаршы бирлешип курешмек керек.

эксерий — чокъусы

гъалип чыкъа — енъе

АЙНЕДЖИ ТИЛЬКИНИНЪ ОЛЮМИ

(масал)

Бир кунъ къурназ¹ тилькичик
Ве тикенли кирпичик,
Сёйлешелер юзюмге,
Хырсызлыккъа кетмеге.

Кете, кете, кетелер,
Этрафкъа козь этелер,
Бир давуш «шырт» эткенде,
Кирпи сорай: — Я о не?

— Не оладжакъ, — дей тильки,
— Я бир къуштыр, я чиркий,
Айды динълеп бакъайыкъ,
Авджы олса, къачайыкъ.

Динълей, динълей, динълейлер:
— Мында авджы ёкъ дейлер.
Шу арада бир пытакъ
Эте: такъ-такъ, такъ-такъ, такъ.

Олар къоркъа, къоркъа да,
Сонъ сорайлар: — Ким анда?
Такътакъкъуш дей: — Меним, мен,
Къурт сайлайым теректен.

Бу арада энъкъастан²
Тильки дей: — Вай, мен хастам.
Къулагъымда бир къурт бар,
Джаным къушчыкъ, кель чыкъбар.

— Вай-вай, вай-вай, вай-вай, вай! —
Тилькичик шай деп агълай.
Къушчыкъ онъа инана,
Айткъанына пек къана.

¹ къурназ — айнеджи

² энъкъастан — яландан

— Агълама, сен тилькичик,
Мен барырым шимдичик,
Къулагъынъдан бир къуртчыкъ,
Чыкъарырым, — дей къушчыкъ.

Тилькиге якъын келе,
Тильки тынмай эп инълей,
Сонъ бирден-бир атыла,
Тюше онынъ янына.

Къушчыкъ къачып еталмай,
Бир адымчыкъ кеталмай.
Къанатыны ачкъанджа,
Тильки ура бир панджа.

Ве ырылдап-ырылдап,
Къап-къап этип гырылдап
Парча-парча парчалай,
Гъарипчикни къасапдай.

Бунынъ ичюн пек къыза¹,
Кирпичик озъ достуна:
Тильки онъа: — Къызма, эй!
Бир даа ич япмам, — дей.

Ве тюшелер тар ёлгъа,
Ёл да десенъ, бир йылгъа².

Кете, кете, кетелер,
Этрафкъа козь этелер,
Сонъ бакъсалар бир джапта
Недир бир шей чапмакъта.

Олар къоркъа, къоркъа да,
Сонъ сорайлар: — Ким анда?
Чал тавшан дей: — Меним, мен,
Авджы къува пешимден.

¹ пек къыза — пек ачувлана

² йылгъа — дере

— Авджымы? — деп кьоркькьандай,
Тильки бирден абдырай.
Сонъра башлай кьачмагъа,
Кенъ-кенъ адым атмагъа.

Шайтип эппейи¹ кеткен сонъ,
Къыр, дерелер кечкен сонъ,
Тильки дей: — Эй, чал тавшан!
Токътачы, дост, текаран.

Санъа дейджек шейим бар,
Мында меним эвим бар.
Юрь, мусафир олурсынъ,
Бираз нефес алырсынъ.

Санъа миндер яярым,
Сыйлы софра кьоярым.
Меним сендай достум чокъ,
Достны мендай севген ёкъ.

— Ойлеми? — дей тавшанчыкъ,
— Мумкюн, тильки тувгъанчыкъ.
Косьтер, къайда сарайынъ?
Беш-он дакъкъа къалайым.

— Мына меним сарайым,
Мына меним араным, —
Деп тилькичик косьтере,
Тавшанчыкъ оп секире.

Олар кире къапудан,
Бир-бирининъ артындан.
Алдатып чал тавшанны
Тильки япа къапуны.

Сонъ тавшангъа атыла,
Панджасыны батыра.
Ве шай этип парчалай,
Тавшанны да кьушчыкъдай.

¹ эппейи — баягъы вакъыт, чокъ вакъыт

Бундан сонъ ашыкъмадан,
Къайта кельген ёлундан.
Ве кирпиче опкелей:
— Не кельмединъ сыйгъа, — дей.

Бунынъ ичюн пек къыза
Кирпичик озь достуна.
Тильки онъа: — Къызма, эй!
Бир даа ич япмам, — дей.

Ве тутушып къол-къолгъа,
Тюшелер бир кенъ ёлгъа.

Кете, кете, кетелер,
Этрафкъа козь этелер.
Недир, койден авлакъта
Бакъсалар ер къазмакъта.

Олар къоркъа, къоркъа да,
Сонъ сораилар: — Ким анда?
Хоразчыкъ дей: — Меним, мен,
Ем къыдырам чёплюктен.

— Ем, — дей тильки, — менде чокъ,
Ашамагъа киши ёкъ.
Юрь, хоразчыкъ, барайыкъ,
Бир къапынып къалайыкъ.

Санъа софра къоярым,
Эм салынджакъ къуарым,
Менде ашап ятарсынъ,
Ку-ку-ри-ку айтарсынъ.

— Ойлеми? — дей хоразчыкъ,
— Мумкюн, тильки тувгъанчыкъ.
Косьтер ёлны, барайым,
Сенде къонакъ¹ олайым.

¹ къонакъ — мусафир

— Мына эвим, мына ёл,
Кель де менде раат ол, —
Деп тильки ёл корьсете,
Хоразчыкъ пыт-пыт кете.

Эппейи шай кеткен сонъ,
Дагъ четине еткен сонъ
Тильки дей: — Эй, чал хораз!
Санъа сёзюм бар бираз.

Динъле, достум, айтайым:
Дюльберсинъ сен айдайын.
Сени бильген тилькилер,
Сеси даа хош дейлер.

Керчекми, чал хоразчыкъ?
Айт бакъайым бир йырчыкъ.
Мен йыр, чынъны пек севем,
Лякин агъыр эшитем.

— Ойлеми? — дей хоразчыкъ,
— Токъта, тильки тувгъанчыкъ.
Санъа якъын барайым,
Бир йыр айтып бакъайым.

Дей де, келе тилькиге,
Тильки дала тюркюге,
Сонъ бирден-бир атыла,
Тюше онынъ янына.

Ку-ку-ри-ку айткъанджа,
Тильки ура бир панджа,
Ве оны да парчалай,
Тавшанчыкъ эм къушчыкъдай.

Бунынъ ичюн пек къыза.
Кирпичик озь достуна.
Тильки онъа: — Къызма, эй!
Бир даа ич япмам, — дей.

Сонъ айланып онъ кьолгъа,
Тюшелер бир чет ёлгъа.

Кете, кете, кетелер,
Бир багълыкъкъа етелер.
Бакъсалар не, багъджы ёкъ,¹
Юзюм десенъ, къумдан чокъ¹.

Кирпичик дей тилькиге:
— Багъгъа сен кир илькиде,
Мен тышында беклейим,
Бирев кельсе, сёйлейим.

— Пек яхшы, — дей тилькичик,
— Мен кирейим шимдичик.
Эгер тойып, пек быкъсам,
Сен кирерсинъ, мен чыкъсам.

О дей де, кире багъгъа,
Кирпи къайта гуръ дагъгъа.
Такътакъкъушкъа багъыра,
Бир де тавшан чагъыра.

Кой янындан кечкенде,
Арыкътан сув ичкенде,
Бир хоразны алалар,
Сонъ чалашкъа баралар.

Кирпичик дей: — Эй, достлар!
Бу дагъда бир тильки бар,
О чокъ юрьди, чокъ юрьди,
Чокъ къуш, тавшан ольдюрди.

Биз оны джезалайыкъ,
Къаравулгъа чакъайыкъ.
— Яхшы, — дей къуш, тавшанчыкъ,
— Мен разым, — дей хоразчыкъ.

¹ къумдан чокъ — пек чокъ

Къушчыкъ къона чалашкъа,
Хораз чыкъа бир ташкъа,
Тавшан, кирпи чет къала,
Олар бирден багъыра:

— Къаравул, чыкъ чалаштан,
Къаравул чыкъ чалаштан!
Багъда юзюмлер пишти,
Онъа да хырсыз тюшти!

Къаравул тез-тез чыкъа,
Тюфекке къуршун тыкъа,
Ве ачувнен: данъ! ата,
Тилькичик олип ята.

Тавшан къайта дагълыкъкъа,
Къушчыкъ къона пытакъкъа,
Хораз кете азбаргъа,
Кирпи кире ювагъа.

1. Айнеджи тильки такътакъкъушны, тавшанны ве хоразны насыл алдата?
2. Кирпи не ичюн тилькиге ачувлана?
3. Кирпи тилькиден ахтыман алмакъ ичюн, оны насыл алдата? Айванлар айнеджи тилькини насыл джезалайлар?
4. Масалны роллерге болюнип окъунъыз.

Айнеджи, этрафкъа, козь этмек, абдырамакъ, къонакъ, хош сёзлерге синонимлер тапып, джумлелер тизинъыз.

«Айнеджи тилькининъ олюми» масалында иштирак эткен айванларнынъ ресимлерини япынъыз.

Сиз айнеджи тильки ве акъыллы кирпи акъкъында даа насыл масаллар билесиз? Оларнынъ арасында насыл фаркъ бар? «Айнеджи тилькининъ олюми» масалынынъ халкъ масалларындан насыл фаркъы бар? Сиз насыл тюшюнесинъыз, айванлар догъру иш яптылармы? Сиз языджынынъ фикринен разысынъызмы? Разы олсанъыз, не ичюн разы олгъанынъызны анълатынъыз.

ЗИЯДИН ДЖАВТОБЕЛИ

(1905 — 1991)

Зиядин Джавтобели 1905 сенеси Къырымнынъ Керчь тарафындаки Джавтобе коюнде догъды. Кой мектебини битирген сонъ, Акъмесджиттеки тербие техникумында окъуды. Сонъра, Къырым педагогика институтынынъ къырымтатар тили ве эдебияты болюгинде окъуды ве 1932 сенеси институтны битирди.

Зиядин Джавтобелининъ биринджи шиирлери 1923 сенеси «Енъи дюнья» ве «Яш къувет» газеталарында басылды. О девирнинъ ишчи, койлю ве окъуйджы яшлары Зиядин Джавтобелининъ саде, халкъ тилинде язылгъан шиирлерини бегене эдилер.

Зиядин Джавтобели халкъ агъыз яратыджылыгъыны топлагъан, огренген ве темелли билъген языджылардандыр. О, озюнинъ эсерлеринде зенгин халкъ яратыджылыгъындан кениш файдалана эди. О, чокъ масаллар, эфсанелер, дестанлар, шиирлер язды.

Балалар ичюн язгъан эсерлеринде шаир яш несильге меракълы шекильде озюнинъ насиатларыны бере, омюрде инсан адалетли, мераметли, садыкъ олмасы керек. «Балыкъчы ве копек» шииринде шаир адалетлик ве мераметлик не къадар кучлю ве къыйметли олгъаныны косьтере.

насиат — тенби

адалетлик — догърулыкъ

мераметлик — ярдым этиов, ярдым къолуны узатув

БАЛЫКЪЧЫ ВЕ КОПЕК

(масал)

Бар экен бир заманда къарт балыкъчы,
Энъ севгени — эскирген къайычыгъы.
Озю киби къарт экен апакъайы,
Тишлер тюшкен, бурюшкен бет, манълайы.
Мавы денъиз ялысында олгъан эви,
Басыкъ эвде яшагъан эп экеви.
Мал дегенде, ашагъан шорба, отъмек...
Адет эткен денъизге чыккып кетмек.
Къарт алышкъан, денъизге чыкъа эр кунъ,
Балыкъ авлап отъкере бутюн кунюн.
Дост яшайлар, кечиниши тар¹ олса да,
Язда сыджакъ, къыш къатты², къар олса да.
Копек эвни къаравлай — бош къалса эв,
Босагъадан бастырмай яттан бирев.
Шай да кече афталар, йыллар оте,
Къартларнынъ омюри сонъуна ете.
— Биз къартайдыкъ, копек де фарыды³ пек,
Файдасы аз, бир тамакъ эксик керек! —
Дей къадыны укюмнен балыкъчыгъа, —
Ат денъизге, алып бар къайыгъынъда!..
Къарт ойлана: «Керчектен, арткъач тамакъ,
Бес-бедава беслевден не оладжакъ?!»
Деп кестире балыкъчы, олып разы,
Бельки шай деп, манълайгъа язылгъан язы⁴.
— Ярын саба минсетип къайыгъыма,
Ташларым та денъизнинъ узагъына!..
Чеке курек, ёнеле эп къайыгъы,
Кете денъиз тёрюне о баягъы.
Сонъгъулыкъкъа токъталып итке къарай,
Гонъю тёмей, аджына, башын сыйпай.
— Не япмалы, яшайыш агъыр бизге, —
Деп копекни усулнен итей сувгъа,
— Шукюр, къолай чезильди энди бу да⁵! —

¹ кечиниши тар — яшайышы агъыр

² къыш къатты — къыш сувукъ

³ копек фарыды — копек къартайды

⁴ манълайгъа язылгъан язы — такъдир, баш язысы

⁵ къолай чезильди энди бу да — къолай олды бу иш

Деп к̑айык̑ны чевире ялы тараф,
 Озю бир шей с̑ейлене артк̑а к̑арап.
 Окелене тынч ден̑ыз, к̑опа дал̑а.
 К̑айык̑ ч̑пдай саврула, дал̑а сильке,
 К̑а ичине шувулдап сув т̑е̑юле.
 Ден̑ыз турмай к̑утура, дал̑а арта,
 К̑артнын̑ эски к̑айыг̑ын т̑юпке тарта.
 Шу арада баш т̑ебен¹ т̑юше к̑айык̑,
 К̑арт да тая ден̑ызге, к̑уртарг̑ан ёк̑...
 Шу арада джел̑кесин тута бир шей,
 Як̑асындан чеккелей, ич индемей.
 Оны турмай итеклей бу куч̑ алд̑а,
 Ог̑рамаг̑ан балык̑чы бойле ал̑а.
 Так̑ат биткен, заваллы ум̑ют джойг̑ан,
 Ак̑ылына тек олюм хавфын к̑ойг̑ан.
 К̑арт дал̑ададан-дал̑аг̑а сюйреклене,
 Сезе артган чеккелей бир куч̑ кене.
 Азмы-чок̑мы, баяг̑ы вак̑ыт оте,
 Бин̑ азаплы зорлук̑нен ялыг̑а ете.
 Аят нуру киргенде назарына,
 Юварлана ялынын̑ кенарына.
 Коз̑юн ачса, не кор̑сюн — янашада,
 Муг̑айсырап, ёрулг̑ан ити ята.
 Бу юк̑умы, бу т̑юшми, деп балык̑чы,
 Шашып к̑ала, к̑альби де к̑айнап аджджы.
 О к̑учак̑лай копекни, сийпай охшап,
 Коз̑ьяшлары тыг̑ыра, дерди бошап.
 К̑айта эвге, кетире копегини.
 Уч̑ке боле шу кун̑люк от̑мегини.
 — Сен инсанлар достусын̑, азиз копек,
 Буюк, куч̑ок сени дост кор̑мек керек! —
 Деп узата ог̑юне лок̑масыны,
 Ит де ёрг̑ун узата панджасыны...
 К̑адын-к̑оджа далалар бин̑ пешманг̑а,
 Ях̑шы достк̑а яманлык̑ япк̑анына.

ят — чет адам

т̑езмек — даянмак̑, чыдамак̑

индемей — сес чык̑армай

пешман — япк̑ан яманлыг̑ына язык̑сынув

¹ баш т̑ебен — авдарыла

1. Балыкчы кѳарт озь кѳартыйинен насыл яшай эдилер?
2. Не ичюн балыкчы кѳарт копегини гѳайып этмеге кѳарар эте?
3. Балыкчы кѳарт копегини денгизге атаджакѳта, онынѳ гонѳлюни насыл дуйгѳулар сарып ала?
4. Балыкчы кѳарт копегинен эвге кѳайткѳан сонѳ, олар насыл яшайлар?
5. Денгиз кѳартнынѳ япкѳан акѳсыз ишине ачувланып, оны сувгѳа богѳаджакѳ ола. Кѳартны олюмден ким кѳуртара?
6. Сиз копекнинѳ арекетине насыл кѳыймет кесесиз? Акѳикѳый достлукѳны сиз насыл анѳлайсыз?

Денгизде фуртуна левхасыны башта сѳзлернен тасвир этинѳиз, сонѳра ресим сызынѳыз.

Сиз насыл халкѳ масалларыны зияде бегенесинѳиз? Не ичюн? Халкѳ масалларыны ким яраткѳан? Эдебий масаллар ве халкѳ масаллары арасында насыл фаркѳ бар? Насыл эдебий масалларны билесинѳиз? Кѳырымтатар язиджыларынынѳ насыл масалларыны окѳудынѳыз? Башкѳа халкѳларнынѳ язиджылары тарафындан язылгѳан насыл масалларынен танышсыз? Бегенген эдебий масалынѳызнынѳ мундериджесини сыныфѳта икѳе этинѳиз.

Ифадели окѳумагѳа огренемиз

Интонация акѳкѳында

Интонация инсан сесининѳ джанлы ифаделигидир. Окѳуйыджы эсерде тасвирленген дуйгѳу, фикирлерни озюнинѳ дуйгѳу, фикирлери киби акс этмели. Интонация вастасынен окѳуйыджы эсернинѳ мундериджесине озюнинѳ мунасебетини билѳдире.

Бир сѳзни биле чешит интонациянен окѳумакѳ мумкюн: кѳуванч, языкѳсынув, ачув, нефрет, кѳасевет, разылыкѳ, инкѳяр ве иляхре. Интонация ифадели окѳувнынѳ эсас вастасыдыр.

Эсер динѳлейиджилерге терен тесир этсин десек, окѳуйыджы эсерде тасвирленген адиселерни джанлы суретте тасавур этип, озю де эеджанланмакѳ керек.

Окѳуйыджы эсерден алгѳан теэссуратлары ве дуйгѳуларыны сесининѳ ифаделиги иле динѳлейиджиге еткизмели.

ЧЕТЭЛЬ ЯЗЫДЖЫЛАРЫНЫНЪ ЭДЕБИЙ МАСАЛЛАРЫ

ХАНС КРИСТИАН АНДЕРСЕН

(1805 — 1875)

Бутюн дюнъяда танылгъан, мешур масалджы Ханс Кристиан Андерсен балалар ичюн чокътан-чокъ икяелер, масаллар яратты. Онынъ терен маналы, мундериджели, мераметлик, адалетлик дуйгъуларынен ашлангъан эсерлери чешит мемлекетлерге даркъалды.

Истидатлы языджы 1805 сенеси учъ денъиз ялысында ерлешкен Уфакъ Дания девлетинде фукъаре къорантада дюнъягъа кельди. Бу аджайип диярда чокъ белли алимлер, языджылар осип-етишти. Олардан бири Ханс Кристиан Андерсен. 14 яшыны толдургъан осьмюр окъумакъ, чалышмакъ макъсадынен Даниянынъ меркези намлы Копенгаген шеэринге келе. Кристиан балалыкътан шаир, актёр олмакъны арз эте эди. Чокъ йыллар чалыша, окъуй ве икяелер язып башлай. 1835 сенеси онынъ биринджи масаллар джыйынтыгъы нешир этиле.

Языджы озюне якъын олгъан масал жанрыны сайлап ала. Онынъ энъ меракълы ве белли эсерлери масал жанрында язылгъан. Олар эм балалар ичюн, эм буюклер ичюн меракълы ве файдалыдыр. Андерсеннинъ масалларында севимли ватанынынъ аджайип кошелери, шеэрлери, озъ журтуны севген ве къайгъыргъан адамлары тасвирлене.

Ханс Кристиан Андерсен чокъ мемлекетлерде булуна, белли языджыларнен корюше ве къонуша. Сеятларда корьген — эшиткенлери онгъа масал язмагъа ярдым эте. О, бутюн омюрини масал язувына багъышлай. Онынъ масаллары дюнъя халкъларынынъ тиллерине терджиме этильди ве балаларнынъ энъ севимли эсерлери олдылар. Не ичюн Андерсеннинъ масаллары чокъ дюнъя халкъларынынъ тиллерине терджиме этильген? Не ичюн олар

балалар ве буюклернинъ севимли эсерлери олды? Бу суальге джеваплар языджынынъ эсерлериндедир. Эр бир окъуйыджы джевапны тапа биле, тек дикъкъатнен окъуп, тюшюнмек, нетидже чыкъармасы керек.

Бойле бир меракълы, терен маналы эсерлерден бири «Къар къыраличе»сидир.

КЪАР КЪЫРАЛИЧЕСИ

(масал)

(къыскъартылгъан)

Бу масалда огъланчыкъ Кай ве къызчыкъ Герданынъ садыкъ достлугъы акъкъында икяе этиле. Кай ве Герда догъмуш дюльбер шеэрлеринде бахтлы олып яшай, зевкълы оюнлар ойнап шенълене ве къувана эдилер. Апансыздан олгъан фелякет оларны бири-биринден айыра, бахтсыз эте. Къар къыраличеси Кайны озюнинъ буз сарайына алып келе ве бузлата. Герда достуны къуртармакъ ичюн, пек узакъ ёлларны кече, хорлана, чекише. Ахыр сонъу макъсадына ирише.

фелякет — бахытсызлыкъ

ОГЪЛАНЧЫКЪ ВЕ КЪЫЗЧЫКЪ

Пек чокъ эвлер ве адамлар олгъан буюк шеэрде кичкене багъчычыкъ ичюн ер тапмакъ эр кеснинъ къолундан кельмей. Шунынъ ичюн де пек чокъ шеэрлилер череплер¹ ичинде чечек асрамагъа меджбур олалар. Шойле шеэрлерден биринде фукъаре эки бала яшай эди, оларнынъ багъчасы чечек черепинден бираз буюкче эди. Олар бири-биринен догъмуш олмасалар да, бири-бирини апте-къардаш киби севе эдилер. Оларнынъ ана-бабалары бири дигерине пек якъын тургъан эвлернинъ мансардаларында яшай эдилер. Эвлернинъ дамлары аман-аман бири дигерине тийип тура десенъ де оладжакъ. Пенджерени ачып къомшуларнынъ ачыкъ пенджерелеринден ичеге кирмек мумкюн.

Къышта пенджерелер къалын буз орьнеклеринен орьтюльген

¹ череп — чечек отуртылгъан савут

сонъ оларнынъ бу оюнлары токътап къала. Лякин балалар оджакъ устюнде бакъыр капиклерни кыыздыра ве бузлагъан пенджере джамларына тийсетелер — шу анъ тос-төгөречик тешик пейда ола, тешикте исе шенъ, къурназ козьчик пейда ола. Эр бири — огъланчыкъ ве кыызчыкъ — Кай ве Герда озъ пенджересинден бакъа. Язда олар бир атлагъанда бири-дигерининъ эвине мусафирликке бара биле эди. Къышта исе башта чокътан-чокъ басамакъларгъа басып ерге энмек керек ве шу къадар басамакъкъа басып юкъарыгъа котерильмек керек эди. Тышта авада къар данелери авелене эдилер.

— Беяз балкъуртчыкълар¹ учушалар! — дей къарт битайчыкъ.

— Оларнынъ да озъ кыыраличеси бармы? — деп сорай огъланчыкъ; акъикый балкъуртларнынъ кыыраличеси олгъаныны огъланчыкъ биле эди.

— Эбет, бар! — деп джевап къайтара битасы. — Къар данечиклери оны сарып алалар, лякин о, олардан буюк ве ич бир вакъыт ерде къалмай — даима къара булут узеринде булуна. О, шеэр сокъакълары узеринде сыкъ-сыкъ уча ве пенджерелерге бакъа, шунынъ ичюн де пенджере джамлары чечеклерге бенъзеген орынеклернен орътюлелер!

— Коръдик, коръдик! — деп кычырыша балалар ве бу шей акъикъат олгъаныны инана эдилер.

Бир кереси кыызчыкъ:

— Къар кыыраличеси мында кире билеми? — деп сорады.

— Бир кирип бакъсын! — деди огъланчыкъ. — Мен оны сыджакъ оджакънынъ устюне отуртырым, о, ирип кетер!

Лякин битасы онынъ башыны сийпады ве лакъырдыны башкъа мевзугъа чевирди.

Акъшам устю Кай эвлерине къайтып кельди ве юкъламагъа ятмакъ ичюн урбаларыны чыкъараяткъанда, скемле устюне чыкъты, пенджере джамында ириген кичкене даиречикке бакъты. Тышта, пенджере артында къар данечиклери авелене; араларында бир къар данечиги башкъаларына бакъкъанда буюкче эди. Буюк къар данеси чечек черепнинъ четине къонды ве осьмеге башлады, осе-осе, устюнде миллионларнен къар данелеринден токъулгъан назик беяз дюльбентке сарылы къадынгъа чевирильди. О, ойле де бир дюльбер, ойле де бир назик эди ки, козь къамаштырыджы беяз буздан олгъанына бакъмадан тири эди! Козълери йылдызлар киби парылдасалар да, оларда не тынчлыкъ, не де сыджакълыкъ бар эди. О, огъланчыкъкъа башыны саллады ве элинен ишмар этип

¹ беяз балкъуртчыкълар — къар данелери

янына чагъырды. Огъланчыкъ къоркъты ве скемледен атлап тюшти; пенджере артында балабан къушкъа бенъзеген бир шей учып кеткен киби олды.

Эртеси куню къатты аяз тюшти, сонъра исе къарлар иридилер, онынъ артындан баарь де кельди. Кунеш йылтырай, чечек череплери кене гурь ешилликлерге бурюндилер, сачакълар астында къарылгъачлар озь юваларыны къуралар, пенджерелер ачылды, ве балалар дамдаки багъчада отурмакъ имкяныны булдылар.

Гуллер ача... Бакъынъ, насыл дюльберлик,
Бакъынъ, насыл дюльберлик...

Яз пек аджайип девир, этрафкъа мис-гъамбер¹ сачып тургъан гуллер астында отурмакъ не де гузель! Дерсинъ бу гуллер ич бир вакъыт солмайджакълар, эбедий ачып тураджакълар!

Кай ве Герда отурып, айванлар ве къушларнынъ ресимлеринен яраштырылгъан китапны саифелемекте эдилер. Балабан къулле саати саат бешни чалды.

— Ай! — деп къычырды бирден огъланчыкъ. — Юрегиме бир шей санчылды, козюме де бир шей тюшти!

Къызчыкъ онынъ бойнундан тутты, огъланчыкъ козюни юмып, ача, дерсинъ онынъ ичинде бир шей ёкъ.

— Бельки де, чыкъып кеткендир! — деди о.

Лякин козюнден ич бир шей чыкъмады. Юрегине ве козюне келип санчылгъан шей анавы шейтан кузъгюсининъ эки парчачыгъы эди. Заваллы Кай! Онынъ юреги энди бир парча бузгъа чевирильгендир! Козю ве юрегининъ агърысы кечти, амма парчачыкълар оларнынъ ичинде къалдылар.

— Не агълайсынъ? — деп сорады о, Гердадан. — Уу-уу, шимди сен не де джиренч корюнесинъ! Меним ич бир ерим агъырмай. Фу! — деп къычырды о бирден. — Мынавы гульни къурт кемире! Анавысы исе къыйыш осе! Не де джиренч гуллер!

Ве о, аягъынен черепни итерип йиберди, эки гульни къопарды.

— Кай, сен не япасынъ? — деп къычырды къызчыкъ, о исе онынъ къоркъкъаныны корип, даа бир гульни къопарды ве кичкене, назик Герданынъ янындан турып кетти ве озь пенджересинде козьден гъайып олды...

...Бир къач вакъыттан сонъ Кай балабан къолчакъларыны кийип, чанасыны тартып кельди ве Герданынъ къулагъы тюбюне:

— Манъа башкъа огълан балаларнен буюк мейданда таймагъа изин бердилер! — деп къычырды ве къачып кетти.

Мейданда пек чокъ бала бар эди. Бираз джесюрдже сойлары озь

¹ мис-гъамбер — гузель къокъулар

чаналарыны койлюернинъ чаналарынынъ артына такъа ве бойле-
ликнен узакъкъа тайып кете эдилер. Шеньлик къайнамакътан къай-
най эди. Шеньлик тамам къызгъан вакъытта мейданда безъ боянен
боялангъан балабан чана пейда олды. Чанада безъ курк тонуна¹ ко-
мюльген адам отура эди. Башында да айны шойле безъ къалпакъ.
Чана мейдан этрафында эки кере айланды; Кай чабикликнен озъ
чанасыны онынъ чанасы артына багълады ве чанасына отурды. Ба-
лабан чана суръатыны арттырды ве бираздан мейданны кери къал-
дырып, аралыкъкъа кирип кетти. Балабан чанада отургъан адам,
артына айланып бакъты, Кайгъа башыны саллады, дерсинъ Кай
онынъ эски танышы. Кай озъ чанасыны чезеджек олып, бир къач
кере ынтылды, лякин адам онъа башыны саллай ве ёлуны эп девам
эттирди.

Бу юксек бойлу, тюзгюн эндамлы, козь къамаштырыджы де-

¹ курк тон — айван терисинден тикильген тон

реджеде без тенли кьадын — Къар кьыраличеси; онынъ тону да, кьалпагъы да кьардан токьулгъан эди.

— Не де гузель кезиндик! — деди о. — Амма сен пек ушюгенсинъ. Кель, кир меним тонума сарыл!

Ве, огъланчыкъны озь чанасына отуртып, тонунен сарды; Кай дерсинъ кьар куртюгине комюлип кетти.

— Аля даа ушюйсинъми? — деп сорады о ве Кайнынъ манълайындан опыти.

Онынъ опюши буздан да сувукъ эди, сувукътан огъланчыкънынъ эти-тени чимирдеп кетти, барып та юрегине етти, онынъ юреги бойле де энди яры-ярыгъа бузгъа чевирилъген эди. Бир анъ Кай олерим деп белледи, лякин акси олып чыкъты, о озюни бираз енгильдже дуйып башлады, атта ушюмеси кечип кеткен киби олды.

— Меним чанам! Меним чанамны унутма! — деди Кай чанасыны хатырлап.

Кайнынъ чанасыны деминки без тавукълардан бирининъ аркъасына багълады ве олар балабан чана артындан учып кеттилер. Къар кьыраличеси Кайны бир даа опыти, ве о Герданы да, битасыны да, джеми кьоранта азаларыны да унутты.

— Бир даа сени опымейджем! — деди о. Акс алда опе-опе оль-юре де билем!

Кай козьлеринен кьыраличени сюзьди; кьыраличе керчектен де дюльбер эди! Шу анъ Къар кьыраличеси Кайны алып кокке котерильди ве къара кьуршун тюстеки булут узерине отурып, илериге догъру кетти. Боран эски тюркюлерни йырлагъан киби улуй ве инълей; олар орманлар ве голлер, денъизлер ве къаралар узеринде учалар; оларнынъ астында сувукъ еллер уфюрелер, къашкьырлар улуйлар, къар парылдай, кьычырша-кьычырша къара къаргъалар учалар, оларнынъ узеринде исе балабан ай йылтырай. Узун кьыш геджелери Кай айгъа бакъып отура, кунъдюзлери Къар кьыраличесининъ аякълары уджунда юкълай эди.

1. Кай ве Герданынъ яшагъан шеэри ве эвлери акъкъында икяе этинъ.

2. Балалар арасында къар кьыраличеси акъкъында насыл лафлар ола эди?

3. Кайнынъ козюне къар кьыраличеси насыл олып корюне эди?

4. Апансыздан Кай озюнде насыл денъишювлер дуя?

5. Шеэр мейданында насыл вакъиа олып кечти? Кай шеэрден насыл гъайып олды?

6. Сиз бу вакъиаларгъа насыл бакъасыз? Насыл кьыймет кесесиз?

7. Къар кьыраличесининъ ресимини япынъыз. Сизге о, насыл олып корюне?

ЛАПЛАНД КЪАРТИЙИ ВЕ ФИН КЪАДЫНЫ

Сыгъын джампик эвчик¹ янына келип токътады. Эвчикнинъ дамы алчакъ, сачакълары ерге тийейим деп тура, къапусы да алчачыкъ, ичериге кирмек ичюн дѳртаякъламакъ керек эди. Эвде лампад ярыгъында балыкъ къавураяткъан лапланд къарттийинден гъайры кимсе ёкъ. Шималъ сыгъыны къарттийге Герданынъ башындан келип кечкен шейлерни айтып бермезден эвель, озюнинъ башындан келип кечкен шейлерни тарифлеп берди. Герда къарардан зияде ушюгениннен себеп, лаф этмеге чареси къалмагъан эди.

— Ах, гъарипчиклер! — деди лапланд къарттийи. — Сиз даа чокъ ёл юреджексинъыз! Сиз юз мильден зияде ёл басып кечкен сонъ, Финмаркагъа етип бараджакъсынъыз, анда Къар къыраличеси озюнинъ дачасында яшай ве эр акъшам мавы бенгаль атешлерини якъа. Менде кягъыт ёкъ амма, къуругъан треска балыгъынынъ устюнде бир шейлер язарым, сиз оны о ерлерде яшагъан фин къадынына алып барып беринъыз. О, сизге не япмакъ кереклигини менден де яхшы анълатыр.

Герда бираз къызып, аш ашагъан вакъытта лапланд къарттийи къурутылгъан треска балыгъы устюне бир къач сѳз язды. Сонъра: буны козь бебегинъ киби асра, деп мектюпни Гердагъа туттырды. Герданы сыгъыннынъ устюне отуртты. Герда шайтип кене ёлгъа атланды.

Баягъы ёл басып кечкен сонъ сыгъын Герданы Финмаркагъа алып кельди. Герда фин къадынынынъ эвине кельди. Эвнинъ къапусы ёкъ эди, шунынъ ичюн Герда эвнинъ баджасыны² оттюрди.

Онынъ одасы пек сыджакъ эди. Алчакъ бойлу, усть-башы киркифос фин къадыны ода ичинде ярычыплакъ юре эди. О, Герданынъ урбаларыны, къолчакълары ве чызмаларыны тез-тез чыкъарды, акс алда къызчыкъ сыджакътан пишер эди. Сыгъыннынъ мийи къайнап кетмесин деп, онынъ башына бир парча буз къойды. Сонъра къурутылгъан треска балыгъы устюндеки языларны окъуды. О, языларны сѳзме-сѳз учь кере окъуп чыкъты. Языларны яхшы этип эзберлеген сонъ, треска балыгъыны къайнап тургъан къазангъа ташлады — фин къадынында ич бир шей зая олмай — илля ки, мына шу балыкъ.

Сыгъын фин къадынына башта кенди башындан кечкен мусибетлерни айтып анълатты, сонъра Герданынъ башына келип

¹ джампик эвчик — алчакъ эвчик

² баджа — оджакътан тютюн чыкъкъан ер

кечкен шейлерни икяе этти. Фин къадыны акъыллы козьлерини кымып-кымып алды, лякин агъзыны ачып бир шей айтмады.

— Сен пек акъыллы къадынсынъ! — деди сыгъын. — Мен билем: скипер тююмлернинъ бирини чезсе — кучлю ель эсе, дигерини чезсе — ава бозулып, къутурмагъа башлай, учюнджиси ве дёртюнджисини чезсе тереклерни ёнгъаларгъа чевирип йиберген боран котериле; сен бир йипнен дёрт рузгарны багълай билесинъ. Мынавы кызычыккъа он эки батырнынъ кучюни бере биледжек антер тикип бере бильмезсинъми? Бойле антерни кийсе о, Къар кыраличесини мытлакъа енъер эди!

— Он эки батырнынъ къувети! — деди фин къадыны. — Бундан деерлик файда ёкъ!

Бу сёзлерни айтып, о, рафтан бору киби сарылгъан балабан мешинни алды, йиплерини чезди, огюне яйдырды: мешин табакъ устюнде насылдыр бир язылар бар эди. Фин къадыны оларны окъумагъа башлады, языларны къан терине баткъандже окъуды.

Сыгъын кене Герда ичюн риджа этмеге башлады. Герданынъ озю исе фин къадынына ялварыджы бакъышларынен бакъа. Фин къадыны козьлерини юмып ачты, сонъра сыгъынны четке чекти ве онынъ башына тазе буз къояркен, къулагъына фысылдады:

— Кай керчектен де Къар кыраличесининъ узурунда, лякин о озюнинъ яшайышындан гъает мемнюн, о, бундан да гузель ер ёкъ, деп тюшюне. Бунынъ эсас себеби онынъ юреги ве козьлеринде тургъан кузгю парчачыкъларында гизли. Оларны чыкъларып алмакъ керек, акс алда о ич бир вакъыт адам олмаз ве Къар кыраличеси онынъ узеринде кенди акимиятини сакълап къалыр.

— Гердагъа онынъ акимлигини¹ темелинден гъайып этмеге ярдым этмезсинъми?

— Онынъ къуветине къувет къошып оламам. Онынъ не къадар къуветли олгъаныны коръмейсинъми? Онъа эм адамлар, эм айванлар хызмет эткенини коръмейсинъми? О, ялынаякъ яры алемни басып кечкенини коръмейсинъми? О бизден дегиль де, биз ондан къувет сорамамыз. Онынъ озю Къар кыраличесининъ сарайына кирип, Кайнынъ юреги ве козьлериндеки кузгю парчачыкъларыны чыкъларып алмалы. Биз бунда онъа ярдымджы оламмыз. Бурадан эки миль авлакъта Къар кыраличесининъ багъчасы башлана. Кызычыккыны анда алып бар, кырмазы емишлернен орьтюли балабан чалы янында къалдыр да, аман, кери къайт!

¹ акимлиги — падишалыгъы

Фин кѣадыны Герданы сыгъыннынъ аркъасына отуртты. Сыгъын дѣрт нал берип, чапып кетти.

— Вай, меним чызмаларым кѣалып кетти! Вай, меним кѣолчакъларым кѣалып кетти! — деп кѣычырды Герда бираз ѓл кечкенлеринден сонъ.

Лякин сыгъын кѣырмазы емишлери олгъан чалыгъа барып етмегендже токѣтамады, ѓп чапты. Сыгъын Герданы кѣырмазы емишли чалы янына кетирди. Герда ерге энди, сыгъын онынъ дудакъларындан опыти, козьлеринден балабан-балабан яш тамчылары акъты. Сыгъын Герданынъ янында чокъ турмады, тез-тез кериге¹ кѣайтмагъа ашыкъты. Заваллы кѣызчыкъ, ялынаякъ, кѣолчакъсыз, чатлама аязда япа-янъгъыз кѣалды.

О, бар кучюни топлап огте догъру чапмагъа башлады; япалакъ-япалакъ кѣар данелери онъа кѣаршы учып кельмекте эдилер. Лякин олар коктен ѓнмейлер, аксине ер устюнден чапышып кельмекте эдилер.

Герда бойле кѣар данелерини даа коръмеген эди. Оларнынъ кѣыяфетлери, шекиллери дешетли олмакънен бирликте джанлы эдилер. Олар Кѣар кѣыраличесининъ Ордусынынъ аскерлери эди. Оларнынъ кѣыяфетине бакъсанъ, араларында мудхиш кирпичлерге, юзьбашлы йыланларгъа, тюклери чыбалыкъ аюв балаларына ошагъан сойлары пек чокъ эди. Олар бир чешит парылдасалар да, кене де тири кѣар данелери эдилер...

Ниает, Герда Кѣар кѣыраличесининъ мухтешем сарайына етип кельди.

Кай бу вакъыт не япа, ненен огъраша эди? Кай Герда акъкъында тюшюнмек бу ерде турсын, атта онынъ мында, сарай кѣапуларынынъ янында олгъаныны акъылына биле кетирмей эди.

1. Лапланд кѣартийнинъ кѣыяфетини ве ѓвнинъ корюнишини тасвир этингъиз.
2. Сыгъын ве фин кѣадыны арасындаки субетни дикъкъатнен окъунгъыз ве ѓр бирининъ фикир, арекетлерине кѣыймет кесингъиз.
3. Фин кѣадыны Гердагъа насыл ярдым этти?
4. Герда насыл алда Кѣар кѣыраличесининъ сарайына етип кельди?
5. Шималь сыгъынынынъ ресимини япынгъыз.

¹ кериге — арткъа

КЪАР КЪЫРАЛИЧЕСИНИНЪ САРАЙЫНДА НЕЛЕР ОЛА ВЕ СОНЪРА НЕЛЕР ОЛГЪАН ЭДИ

Къар къыраличесининъ сарайыны къар боранлары къургъан, пенджере ве къапуларыны кучлю рузгярлар¹ ясагъан эди. Шималь ышыгынен айдынлатылгъан юзлернен къоджаман заллар бири дигери артындан узанып кеткенлер; оларнынъ энъ узуну чокътан чокъ мильге узанып кеткен. Бем-беяз залларнынъ ичи сувукъ ве титис эди. Бу ерлерде шеньлик юва къурмагъан! Шималь ышыгъы не вакъыт къуветленеджегини, не вакъыт зайыфлайджагъыны дакъкъа дакъкъасына бельгилемек мумкюн. Энъ буюк залнынъ ортасында бузлап къалгъан голь бар. Гольнинъ бузы бинълернен тем-тегиз, дос-догъру парчачыкъларгъа болунген. Гольнинъ ортасында Къар къыраличесининъ тахты тура. Гольнинъ юзюни Къар къыраличеси акъыл кузгыюси деп сая эди. Ве, сарайына къайтып кельгенинде тахтына отура, онынъ фикириндже мезкюр акъыл кузгыюси ер юзюнде энъ яхшы кузгыю онынъ тахтыны тутып тура.

Кай сувукътан морарып² къалгъан. Лякин о, буны сезмей эди. Къар къыраличесининъ опюшлери оны бойле япып ташлагъан. Асылында юреги де бир парча бузгъа дёнген. Кай уджлу буз парчаларынен чешит тюрлю шекиллер ясап ойнай эди, оюннынъ адыны «акъылнынъ буз оюны», деп адландыргъан эди. Бу шекиллер онынъ козьлери огюнде пек дюльбер, оларны тизмек исе гъает муим ве эмиетли шей олып корюне эди. Козьлерининъ ичинде тылсымлы кузгыюнинъ парчачыкълары олмагъан олса, эбет, о, бутюн шейлерни башкъаджа корер эди. Кай исе буз парчаларындан сёзлерни тертип эте, лякин джан-юректен истедиги «эбедийлик» сёзюни ич де тертип этип оламай. Къар къыраличеси онъа: «Эгер сен буз парчаларындан бу сёзни тертип этсенъ сен озь озюнде шорбаджы оладжакъсынъ, ве, мен санъа бутюн дюньяны ве бир чифт янгы коньки багъышларым», деген эди. Лякин Кай не къадар тырышса да, «эбедийлик» сёзюни тертип этип оламай эди.

— Энди мен сыджакъ улькелерге учып кетеджем! — деди Къар къыраличеси.

О, учып кетти, Кай исе сахра киби уджсыз-буджакъсыз зал ичинде бир озю къалды, буз парчаларына бакъып, тюшонджелерге далды. Тюшонджелерден башы чатлаязды. О, джансыз адам киби бир ерде къыбырдамайып отура, дерсинъ сувукътан къатып къалгъан.

¹ рузгяр — ель

² морармакъ — зияде ушюмек

Герда рузгярлар ясагъан къоджаман¹ къапулардан ичериге аякъ басты. Акъшамлыкъ дуасыны окъуды ве рузгярлар тынчландылар, юкълап къалдылар. Герда къоджаман залгъа кирди. Кайны бир кереден таныды. Чапып келип Кайнынъ бойнуна сарылды, багърына басты ве:

— Кай, джаным-козюм Кай! Ниает мен сени таптым! — деп кыгчырды.

Лякин Кай буз кесилип къалгъан адам киби, еринден кыбырдамады. Шунда Герда агълады, онынъ сыджакъ козьяшлары Кайнынъ кокюсине эндилер, юрегине барып етилер, юрегини сарып алгъан бузларны парчалап, кузюгю парчачыгъыны ириттилер. Кай Гердагъа тикилип бакъты. Герда йырламагъа башлады:

Гуллер ача... Бакъынъ, насыл дюльберлик,
Бакъынъ, насыл дюльберлик...

Кай бирден агъламагъа башлады, о къадар чокъ агълады ки, тылсымлы кузюгюнинъ парчачыкълары козьяшларынен берабер акъып чыкътылар. Парчачыкълар козьлеринден чыкъкъанен Герданы таныды ве къуванчыны гизлеп оламады.

— Герда! Меним гузель Гердам!.. Сен бу къадар вакъыт къайда юрдинъ? Мен озюм къайда эдим? — деди ве этрафына бакъынды.
— Мында пек сувукъ, мында кимсе ёкъ!

Кай Герданынъ козьлерине бакъты. Герда къувангъанындан эм агълай, эм куле эди. Э-э, къуванч о къадар буюк эди ки, атта буз парчалары оюн тёшемеге башладылар, ёрулгъанларындан сонъ тынчландылар, ятыштылар. Кай ве Герда ятышкъан буз парчаларына бакътылар: «эбедийлик» сёзюни окъуп, шаштылар. Къар кыраличесининъ Кайгъа берген вазифеси акъылынъыздамы? Къар кыраличеси онъа буз парчаларындан бу сёзни язсанъ сени озь озюнге шорбаджы япаджам, бутюн дюньяны ве бир чифт коньки багъышлайджам, деген эди.

Герда Кайнынъ янакъларындан опыти, янакълары гуль киби алландылар, козьлеринден опыти — олар кенди козьлери киби парылдадылар; къолларындан, аякъларындан опыти — олар кене тендирист ве сагълам олдылар.

Къар кыраличеси эр анги заман къайтып келе биле эди. Кайны сербестликке чыкъараджакъ ферман — парыл-парыл парылдагъан буз арифлеринен язылгъан сёз — мына, аякълары астында ята.

Кайнен Герда къол тутушып, бузлы сарайдан чыкътылар: олар

¹ къоджаман — балабан

биталары акъкъында, озьлерининъ гуллери акъкъында лаф эте-эте кетелер, къаршыларына чыкъкъан кучьлю рузгярлар тыналар, кокте кунеш парылдап башлай. Олар къырмызы емишли чалы янына кельгенлеринде, анда энди оларны сыгъын беклей эди. О, озюнен берабер елини сютке толу яш сыгъынны да кетирген. Сыгъын оларны сютнен сыйлады ве Кайнен Герданынъ дудакъларындан опыти. Сонъра Кай ве Герда фин къадынынынъ эвине кельдилер, ондан эвлерине алып бараджакъ ёлны сорадылар, сонъра лапланд къартийини зиярет эттилер. О, оларгъа янъы урбалар тикти, озюнинъ чанасыны тамирледи ве оларны озгъармакъ ичюн ёлгъа атланды. Сыгъынлар да оларны Лапландиянынъ сынъырларынадже озгъардылар. Бу ерде Кай ве Герда сыгъынлар ве лапланд къартийинен сагълыкълаштылар. Олар:

— Огъурлы ёллар! — деп кычырдылар оларнынъ артындан.

Мына оларнынъ огюнде орман тура. Илк къушлар йырлап башладылар, тереклер ешилъ купелерини такътылар. Оларнынъ къаршысына ормандан аджайип бир ат устюнде отургъан, башында ачыкъ-къырмызы феси, белинде пыштавлары олгъан бир кыыз чыккып кельди. Герда кызыны ве бир вакъытларда алтын каретагъа екильген атны бир кереден таныды. Бу — кичкене айдут-кыызчыкъ эди. Эвдеки яшайышы оны бездирген ве энди, шимальде булунмакъ, о ерлерни бегенмесе башкъа ерлерни барып корьмек истеген. Айдут-кыызчыкъ Герданы таныды. Бу корюшювден къуванчлары ичлерине сыгъмай эди.

— Ах, сени серсери!¹ — деди о Кайгъа. — Сенинъ артындан дюньянынъ та о бир четине барып кельдилер, сен бунъа не дереждеде лыйыкъ олгъанынъны бильмек истер эдим!

Герда айдут кыызчыкътан шахзаде ве меляике акъкъында сорады.

— Олар ят улыкелерге кеттилер! — деп джевап берди генч айдут-кыыз.

— Я къаргъанен къаргъа-ханий?

— Къаргъа ольди, къаргъа-ханий исе тул къалды. Аля даа яс тута, такъдирине шикъетленип юре. Э, буларнынъ эписи уфакъ-тюфек шейлердир, энъ яхшысы, сен оны насыл барып тапкъанынъ акъкъында икяе эт!

Герда ве Кай олып кечкен бутюн шейлер акъкъында тафсилятлы икяе этип бердилер.

— Иште, масал да бу ерде бите! — деди генч айдут-кыыз, оларнынъ къолларыны сыкъты ве барып да сизинъ шеэринъизде олсам, мытлакъа сизни зиярет этерим, деп сёз берди. Сонъра о, озь ёлуна, Кай ве Герда озь ёлларына реван олдылар. Олар басып кечкен ёлларда чечеклер ача, отлар ешере. Мына чанъ къакъылды, олар тувгъан шеэрлерининъ чанъларыны, чанъларнынъ хош сеслерини таныдылар. Олар таныш мердивенлерининъ басамакъларына басып юкъарыгъа котерильдилер ве эвлерине кирдилер. Оданынъ ичинде эр шей эвелькисидай тура: дивар саати насыл ургъан олса шай да ура, акъреплери насыл джылышкъан олса шай да джылышмакъта эди. Алчачыкъ къапудан ичериге киреджеклеринде эгильмеге меджбур олдылар. Шунда анъладылар ки, олар кечкен вакъыт ичинде баягъы буюгенлер, етишкен кыыз ве йигит олгъанлар. Ачыкъ пенджереден тышкъа бакътылар: гуллер, оларнынъ янында балалыкъта отурдыкълары скемлечиклери тургъанлары киби

¹ серсери — эвсиз, ёлларда юрген адам

туралар. Кай ве Герда озь скемлечиклерине отурдылар, бири-бирининъ къолуны туттылар. Къар къыраличесининъ сувукъ, мухтешем сарайы агъыр тюш киби чекилип кетти.

Кай ве Герда эппейи вакъыткъадже ян-янаша отурдылар, олар энди уйкенлер сафындан ер алгъан олсалар, юреклери ве къальблери балаларнынъки киби эди. Азбарда исе джыллы, аджайип яз укъом сюрмекте эди.

Рус тилинден терджиме эткен Ю. Къандым

1. Къар къыраличесининъ сарайында Кайнынъ вазиятини тасвирленъиз.

2. Герда насыл сёзлер ве арекетлернен Кайны буз эсирлигинден къуртарды?

3. Буз сарайындан чыкъкъан Кай ве Герданы сыгъын насыл къаршылай? Сыгъын оларгъа не ичюн ярдым эте?

4. Кай ве Герданынъ Къар къыраличесининъ сарайындан къуртулып, догъмуш шеэрлери ве эвлерине къайткъанларыны тасвирленъиз.

Сиз насыл тюшонесинъиз, бу масал не акъкъында? Догъру, достлукъ, садыкълыкъ, мераметлик акъкъында. Сиз Герданынъ арекетлерине насыл къыймет кесесиз? Онынъ насыл инсан олгъаны, насыл табият чизгилери ачыла? Гердагъа расткельген адамлар, айванлар онгъа ярдым этелер. Аджеба, не ичюн ойле ола? Герда ве Кай оларгъа ярдым эткен Лапланд къартийине, фин къадынына, сыгъынгъа, айдут къызчыкъкъа озьлерининъ миннетдарлыгъыны насыл бильдирелер? Олар кимсени унутмайлар. Герданынъ козьяшлары Кайнынъ козълери ве юрегиндеки бузларны ирите, Герданынъ эр бир арекети Кайгъа джан бере. Сиз насыл тюшонесиз, не ичюн ойле ола? Догъру, акъикъий севги, достлукъ, садыкълыкъ пек кучьлюдир. Демек, масал акъикъий севги, достлукъ, садыкълыкъ акъкъында.

Сиз омюрден бойле мисаллер кетире билесизми? «Меним энъ якъын достум» серлевасында икяе язынъыз.

Догъру ёлнен кеткен ёрулмаз.

Дост къадрини дост билир.

Достуна уръмет эткен, озюне сайгъы къазаныр.

Достунънен сырдаш ол, якъан ишине ёлдаш ол!

КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНЫҢ ТАРИХЫНДАН

УСЕИН ШАМИЛЬ ТОХТАРГЪАЗЫ

(1881 — 1913)

Къырымтатар халкъынынъ белли шаири Усеин Шамиль Тохтаргъазы 1881 сенеси 14-юнджи февраль куню Къырымнынъ энъ дюльбер койлерининъ биринде, Коккозде койлю къорантасында догъды. Шамиль балалыкътан фукъарелернен берабер зенгинлернинъ азбарларында, чайырларында 20-25 капик кунъделикке чалыша. Бабасы Тохтаргъазы акъай агъач ишлеринен огъраша эди. Лякин Шамиль, даа яш чагъында олгъанда, бабасы вефат эте, ве къоранталарынынъ алы агъыр ола. Шамиль эм чалыша, эм окъуй. Бош вакътында кой оджапчесине къатнай, окъув, язувны огрене. Сонъра, 1892 сенеси кой медресесине¹ кире.

Шамиль окъувгъа пек авеслене, тапкъан китапларыны, «Терджиман» газетини окъуп, бильгисини арттыра эди. Он алты яшларында олгъанда, оджалыкъ этип башлады. О, Харджибие коюнде мектеп ача ве кой балаларыны окъутып башлай. Кой джемааты яш оджаны урьмет эте эди. Лякин зенгинлер, мырзалар койлюлернинъ окъугъаныны, бильгили олгъанларыны истемей эдилер.

Онынъ ичюн олар халкъ оджасыны озьлерине хызмет эттирмеге тырыша эдилер.

Шамиль Тохтаргъазы эм бильгили оджа, эм истидатлы шаир эди. О, озюнинъ эсерлеринде яшларны, балаларны окъувгъа, бильги

¹ медресе — окъув юрту

алувына чагъыра эди. Чюнки о эмин эди — сербест, бахытлы яшайыш къурмакъ ичюн, окъумыш, бильгили олмакъ керек.

Халкъымызнынъ севимли шаири ве оджасы Шамиль Тохтаргъазы кыскъа омюри ичинде чокъ эйи ишлер япты, чокъ кыйметли шиирлер, пьеса, повесть, макъалелер язды.

1913 сенеси Шамиль Тохтаргъазы хызмет эткен Харджибие коюнде буюк фаджиа олды — шаирнинъ душманлары онынъ атешин юрегине къара пычакъ сапладылар. Къырымтатар халкъы озюнинъ садыкъ огълуны гъайып этти. Онынъ зенгин яратыджылыгъы къырымтатар эдебиятынынъ алтын хазинесине кирди, онынъ яшларгъа берген насиатлары бугунъ де озъ эмиетини джоймады.

О НЕДИР?

Бундан сонъра онсуз аят олмаяджакъ,
Онынъ иле ачылан гуль солмаяджакъ,
О олан ерде зулума ер къалмаяджакъ,
О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ¹ малыдыр,
О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр²!

Нерде олса, онынъ иледир сеадет³,
Эр шейден артыкъ онъа вардыр риает,
Онсуз миллет махв оладжакътыр⁴, ниает,
О — окъувдыр ки, инсанларнынъ малыдыр,
О — илимдир ки, миллетнинъ кемалыдыр!

Онынъле япылды телефон, телеграф,
Демир ёллар, пароходлар, тюрюлю низам,
Онынъ ичюн яратмыш бизлери табиаат,
О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ малыдыр,
О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр!

¹ чоджукълар — балалар

² инсаннынъ кемалы — инсаннынъ кучю-къувети

³ сеадет — бахыт

⁴ махв оладжакъ — гъайып оладжакъ

Дюнья онынъ элинде дёнер-доланыр,
 Джумле халкъы кенди элинде къулланыр,
 Онсуз адам нерее варса хорланыр,
 О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ малыдыр,
 О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр!

Америка онынъле къазанды шурет,
 Европалы олды бар дюньяя ибрет¹,
 Недир электрик, аджайип бир къувет,
 О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ малыдыр,
 О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр!

Одыр бизим раат олмамыза себеп,
 Чалышырсакъ, оны bize верир мектеп,
 Фенден эйи олмаз ич бир башкъа меслек,
 О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ малыдыр,
 О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр!

мал — зенгинлик
шурет — шан
меслек — эсас, темель

1. «О недир» шиيري не акъкъында?
2. Ш.Тохтаргъазы илимге, окъувгъа насыл къыймет кесе?
3. Инсангъа илим, окъув не ичюн керек?
4. Илим, окъув адамларны неден къорчалай?
5. Не ичюн шаир балаларны, яшларны окъувгъа, бильги алуvgъа чагъыра?

*О — окъувдыр ки, чоджукъларнынъ малыдыр,
 О — илимдир ки, инсаннынъ кемалыдыр!*
 сатырларынынъ манасыны насыл аңлайсыз? Не ичюн шаир оларны сыкъ текрарлай?

Балалар, эвинъизде, мектепте, яшагъан еринъизде этра-
 фынъызгъа бакъынъыз. Сиз илимнинъ насыл эйи нетидже-
 лерини коресиз? Илим адамларнынъ яшайышы бахытлы,
 къолайлы ве зевкълы олмасына насыл хызмет эте? Шимдики
 вакъытта илимнинъ енъишлери акъкъында икяе этинъиз.

¹ олды ибрет — нумюне олды

МЕМЕТ НУЗЕТ

(1888 — 1934)

Мемет Нузет 1888 сенеси Кезлев этрафында ерлешкен Айдар-гъазы коюнде барлыкълы къорантада догъды. Кой мектебини битирген сонъ Кезлев медресесинде, сонъра Багъчасарайда «Зынджырлы медресе»де окъуды, намлы оджалардан бильги ве тербие алды.

Мемет Нузет балалыкътан халкъ агъыз яратыджылыгъына авеслене. Чокътан-чокъ йырлар, чынъ ве манелер, аталар сёзлери, масал, эфсане, риваетлерни эзберден биле. Бу онынъ ичюн буюк мектеп олды. Халкъ яратыджылыгъына авеслиги келеджекте онынъ шаир олмасына да себепчи олды.

1905 сенеси Мемет Нузет Русие бойлап сеяткъа кете. Мусульман халкълары яшагъан ерлерде чокъча булуна, оларнынъ яшайышынен таныш ола. Бир къач вакъыт Уфа шеэриндеки медреседе окъуй. Къырымгъа къайтып кельген сонъ омрюнинъ сонъуна къадар Къырым койлеринде оджалыкъ япа.

Мемет Нузетнинъ ильк шиيري «Терджиман» газетасында 1912 сенеси басылды. Шаир озюнинъ шиирлеринде ве икяелеринде къырымтатар халкъынынъ яшайышыны, урф-адетлерини акс этти. Онынъ эсерлери халкъ тилинде язылгъандыр. Мемет Нузет халкъ тилини ве зенгин агъыз яратыджылыгъыны терен ве темелли бильген шаирдир.

Мемет Нузет балалар ичюн де чокъ меракълы шиирлер язды. Кой мектеплеринде чалышкъанда, балаларгъа багъышлап язгъан шиирлери ве икяелерини оларгъа окъуй эди. Мемет Нузетнинъ шиирлери ифадели, зевкълы, кимериси исе кулькюли, юмористик шекильде язылгъандыр. Онынъ зенгин яратыджылыгъы окъула ве огрениле.

сеят — кезинти (*русча*: путешествие)

акс этти — косьтерди, ифаде этти

ОЗЕН

Талгъын акъып, узакълардан келем мен,
Чокъ ер корем, чокъ да шейлер билем мен.
Айдын куньлер, пек къаранлыкъ геджелер,
Йылдызчыкълар сувны менден ичелер.

Багъчалардан, дерелерден отем мен,
Чечеклернинъ алын сорап, кетем мен.
Мени коръсе, эп чечеклер ачалар,
Къарылгъачлар, бетим сыйпап, къачалар.

Балачыкълар менде балыкъ туталар,
Сувсагъанда сувумдан да юталар.
Яшлар, къызлар, мени бойлап, юрелер,
Ашап, ичип, зевкъ-сефалар сюрелер.

талгъын — яваш

айдын — ачыкъ, кунешли

отем — *мында*: кечем

1. Озен инсан киби озю акъкъында окъуйджыларгъа икяе эте. Бу насыл ифаделик вастасыдыр? Не ичюн шаир бу тасвирий вастаны къуллана?

2. Озен озю акъкъында нелерни икяе эте? Озен онынъ ёлунда расткельген осюмликлер, айванлар, инсанларгъа не бере?

3. Сиз озенлерни не ичюн севесиз? Озенлер инсанларгъа не бере? Къырымда насыл белли озенлер бар? Оларнынъ адларыны язынъыз ве харитада оларны тапынъыз.

Севимли озенинъиз акъкъында шиир язынъыз.

Сиз бегенген бир де-бир табиаат манзарасынынъ ресимини япынъыз.

АНА ИЛЕ БАЛА АРАСЫНДА

А н а:

Бу китапны ким йыртты?

Б а л а:

Абу элим.

А н а:

Не шай эттинъ, я балам? А, гузелим?

Китапны ич йыртмазлар, тек окъурлар,

Окъугъанлар гуллердайын къокъурлар.

Я бу череп не олды?

Б а л а:

Авдарылды.

А н а:

Я о джамгъа наптынъ сен?

Б а л а:

Шай къырылды.

Пенджеренден къолларым джамгъа етти,

Мени корип, череп де тайды кетти.

А н а:

Я долапны ким ачып, кѡанфет алды?

Б а л а:

Элим алды, кетирип (*агъызыны косътере*) мында салды.

А н а:

Ялан, ялан! Кѡабаат козьлеринъде,
Янълышлыкъ бар, балайым, сѣзлеринъде.
Я бу хошаф не олды? Айт, корейим.

Б а л а:

Агъызым эткен, анайым, мен бильмейим.

А н а:

Кѡабаатынъ чогъала¹, тургъан сайын,
Мен бир бала корьмедим ич сендайын.
Козюнъ корьген, эль алгъан, аякъ юрьген,
Хошаф, кѡанфет зевкъыны агъызынъ сюрген.

Б а л а:

(*Анасынынъ кѡуджагъына атылып*)
Бакъма козыге, анайым, тийме кѡолгъа!
Багъышлайыкъ оларны, биз бир ёлгъа!
Энди бир даа козь корьмез, кѡол да тутмаз,
Бизден изин олмаса², агъыз да ютмаз.

череп — чечек сачылгъан бардачыкъ (савут)

долап — дивар ичинде кѡапакълы рафлар

беян ола — ачыла, корюне

тазир — насиат, огют

1. Япкъан кѡабаатларындан озюни акъламакъ ичюн, бала насыл айнеджилик уйдурла? Бу уйдурмаларда баланынъ насыл олгъаны беян оламы?

2. Анасы баланы тазирлегенде, насыл охшайыджы сѣзлерни кѡуллана?

3. Анасынынъ тазирине бала насыл джеваплана? Ана иле бала арасында насыл дуйгъулар олгъаныны коремиз? Джевапларынъызны шиирнинъ сатырларынен исбатланъыз.

¹ чогъала — чокълаша, арта

² изин олмаса — разылыкъ олмаса

НОМАН ЧЕЛЕБИДЖИХАН

(1885 — 1918)

Номан Челебиджихан, кырымтатар халкынынъ садыкъ ве улу огълу, 1885 сенеси Джанкой якъынында ерлешкен Сонакъ коюнде догъды. Кой мектебини битирген сонъ Номан Акъчора ве Багъчасарайдаки Зынджырлы медреселеринде окъуй. Сонъра Номан Челебиджихан окъувыны Тюркиеде, Станбул университетинде девам эте.

Бу девирде чокъ кырымтатар яшлары Тюркиеде окъуйлар. Олар Истанбулда «Ватан» адлы гизли джемиетни тешкиль этелер. «Ватан» джемиетининъ азалары Номан Челебиджихан ёлбашчылыгъында Кырымны Русие зулумындан къуртарув ве миллий мустакъиль девлетни мейдангъа кетирюв ичюн курешке азырланалар.

1912 сенеси Номан Челебиджихан, Тюркиеде окъувыны битирип, Кырымгъа къайтып келе. Озюнинъ якъын досту Джафер Сейдаметнен бирликте Кырымда кырымтатар миллий девлет къурулыш арекетининъ программасыны тизе.

1917 сенеси инкъиляптан сонъки къарсанбалы девирде Номан Челебиджихан миллий арекетнинъ башында тура ве биринджи миллий Къурултайны азырлав ве кечирюв ишлерине ёлбашчылыкъ япа. Шу йылы олып кечкен Къурултайда, Номан Челебиджихан Кырым миллий укюметининъ башы оларакъ сайланды.

Номан Челебиджихан истидатлы шаир эди. Онынъ «Ант эткенмен» шири кырымтатар халкынынъ гимнине чевирильди ве бугунъ де озъ мустакъиллиги ичюн курешкен халкымызнынъ рухуна рух, къуветине къувет къошмакъта.

1918 сенеси январь айынынъ сонъларында къутургъан большевиклер Номан Челебиджиханны якъаладылар. Февраль 23-те Акъяр тюрьмесининъ азбарында къуршунлагъан сонъ, джеседини Къара денъизге котерип аттылар. Кырымтатар халкынынъ садыкъ огълу, атешин курешчи озъ халкынынъ азатлыгъы огърунда эляк олды.

Февраль 23 куню кырымтатар халкынынъ тарихында даа бир къара кунъ олып къалды. Эр йыл бу кунде Кырым джамилеринде Челебиджиханнынъ рухуна дуалар окъула. Джемаат мейданларда топланып, онынъ хатырасына багъышлангъан мерасимлер кечире.

Дерсликке кирсетильген «Къарылгъачлар дуасы» серлевалы икяесинде Челебиджихан озюнинъ балалыкъ ве осьмюрлик йылларыны хатырлап, эм зевкълы, эм гъамлы теэссуратларыны тасвир эте.

зулум — зорбалыкъ

мустакъиль — сербест, бир кимсеге бойсунмагъан

мерасим — тедбир

теэссурат — хатырасында къалгъан адиселер

КЪАРЫЛГЪАЧЛАР ДУАСЫ

(икяе)

(къыскъартылгъан)

I

Он дёрт яшында эдим. Атларны пек севердим, окъумадан къачар, джылкъыгъа чапардым; джылкъыда бир ат корьдимми, бир аркъан атар, тутар, ялынына япышыр, джуген салар, минердим! Асав¹, арслан киби къалкъар, энер, сычрарды... Асав урькер, фышкъырырды, башыны кениш мейдан чёллерге чевирир, ешилъ тюзем орюшлерде оськен сары чечеклер, лялелер, гелинджеклер, мондалакълар туякъларынынъ алтында эзилир, соларды. Сонъра ёрулыр, терлер, яваш-яваш ятышыр, алышыр, къамчыдан анъламагъа башларды.

Кой мектебине пек коп къатнадым. Бу къаранлыкъ, джампик² бала зинданына кой балалары къатнар эдик. Мектепке къушлукътан³ бурун кетер, кеткенде эпимиз бирер парча экмек алырдыкъ, экмекке аналарымыз тазе кубудан бираз май, безз джылкъы къаймакъ ягъы сурерди. Буны уйле вакъты дагъындыкъта⁴ ашардыкъ. Уй-леге къадар кой мектебининъ эски, делик кийизлери, къасырлары устюнде къарылгъач явруларыдайын тизилир, тиз чёкер, отурырдыкъ. Сабакълар огюмизде, япракълар ачыкъ, козьлеримиз юкъа-

¹ асав — минильмеген ат

² джампик — алчакъ

³ къушлукъ — саба ве уйле арасы (вакъты)

⁴ дагъындыкъта — тенеффюсте

рыда. Чатыгъа юва ясагъан къарылгъач палапанларыны саярдыкъ. Къачан къанатланаджакъ, учаджакъ, дуаларыны окъуйджакълар?.. Буны биз билир, бир-биримизге анълатырдыкъ. Учкъан сонъ дердик: «Истедиклери къадар гезеджек, куледжек, ойнайджакълар; ойнаша-ойнаша, авелене-авелене коклерге, булутларгъа, ышыкъларгъа юкселеджеклер!» Оларны эпимиз кунълердик...

«Вельмурселят» суресини окъугъанда, оджа енгем буны бизге де огреткен, бу къарылгъачлар дуасыдыр деген эди. Буны аман эпимиз огрендик, эзберледик.

Биз сабакъларымызны эджалар, агълар, таякълар астында эзберлер экенмиз, къарылгъачлар мектебин делик джамсыз пенджересинден кирер, рафларгъа къонар, явруларына бакъа-бакъа, къувана-къувана дуасыны окъур, кучюк, йымшакъ, сары гъагъалы палапанларына да огретир, севе-севе, эджасыз, таякъсыз огретирди. Бизлер де огрендик. Бу гузель, сеvimли къарылгъачлар окъугъанда, бизлер де джанымызман, къулагъымызман динълер, динъледиктен сонъ эпимиз севинир, окъурдыкъ. Кимерде къарылгъачлар окъур, биз сусар, динълердик.

джылкы (йылкы) — ат сюрюси
ялын — атнынъ бойнундаки сачлары
орюш — отлакъ
сабакъ — *мында:* китап, дефтер
чаты — таван агъачлары
палапан — къарылгъач балалары

1. Икяеджи йылкыда, орюштеки зевкълы куньлерини насыл тасвир эте?

2. Мектеп ичинде юва къургъан къарылгъачлар не ичюн балаларны меракъландыра эдилер? Оларны сейир эткенде, балалар нелерни тюшпоне эдилер?

3. Мектеп бинасы насыл эди?

4. Талелелер окъув кунюни насыл кечире эдилер?

5. Балалар сербест учкъан къарылгъачларны не ичюн куньлер эдилер?

6. Не ичюн икяенинъ серлевасы «Къарылгъачлар дуасы»?

Табиат сизге насыл тесир эте? Сиз яшагъан ердеки табиат левхаларыны сёзлернен, сонъра ресимде тасвир этинъиз.

II

Рушдие¹ дедилер, бир мектеп ачылды, эшиттим, къоркътым, тюшюндим. Мектеп, эбет, мектеп...

Рушдиге мени де яздырдылар... Кой балалары текрар топландыкъ. Девелерни, къойларны башкъа чобанларгъа ташладыкъ; чёллерден, сюрюлерден, безаз памукъ къозулардан айрылдыкъ.

Мектебин буюк, чифте къанатлы, акъ боялы къапуларындан ичери кирдик. Кирдигим заман юрегимде бир енгиллик, бир къуванч дуйдым. Юксек, безаз бир бина, кениш, буюк пенджерелерден парыл-парыл ышыкълар тёкюле эди. Сыралар² сыра-сыра тизильген, къаршыда къара, ялпакъ, эки туякълы бир тахта тура эди. Къара къалпакълы, къырмазы бетли бир йигит джуре, кезине: джургенде сёйлей, окъуй, окъута, анълата эди.

Бу рушдиенинъ баш оджасы эди. Эртеси куню эпимизге бир бичимде урбалар кестирди, янъы-янъы гузель кягъытлы китаплар берди. Къалем, дефтер, бор дагъытты. Эм окъута, эм яздыра эди. Кимерде къара тахтагъа чыкъара, бизге эр тюрлю окъувларны

¹ рушдие — орта мектеп

² сырлар — *мында:* ралелер

бу кениш къара тахтада окъута, огрете эди. Бираз окъутыр, сонъ ойнатыр, тынышландырырды. Оюн ичюн мектебин гузель, темиз, сары къумларман безенген кениш бир багъчасы бар эди. Багъчада кунешнинъ сыджакъ, алтын нурлары арасында чапар, сычрар, салынджакъ тепер, топ ойнардыкъ. Оджамыз да ойнарды. Бизге бильмедигимиз, корьмедигимиз оюнлары огретир, ойнамагъа алыштырырды. «Яшамакъ — ойнап онъмакътыр», — дерди. Эпимиз кулер, ойнар, ойнай-ойнай ёрулыр, терлер, безердик. О заман: «Айды, мектепке!» эмрине къувана-къувана, севине-севине окъумагъа башлардыкъ.

Оджамыз бизни север, охшар, окъутыр, окъуткъанда биз язар, динълер, джан къулагъымызнен динълердик. Биз шимди оджамыздан къоркъмаз, оны севердик. Сабакъларымызны севе-севе окъур, огренирдик. Эсап, тарих, эндесе, джогъграфия огрендик. Тарихтан темелимизни, союмызны, буюк аталарымызны, эски татарларны таныдыкъ. Джогъграфия бизге отурдыгъымыз, ойнадыгъымыз, яшадыгъымыз топракъларын, кездигимиз къулан чёллерин кенарларыны огретти. Чагълая-чагълая, юварлана-юварлана акъып кеткен чайырларны, озенлерни, толкъунлана-толкъунлана, копюрген,

ташкъан денъизлерни... денъизлернинъ теренлигини, дагъларнынъ буюклигини огретти... Яраданнынъ¹ буюклигини огретти.

Биз шимди эм окъуй, эм ойнай эдик. Ойнай-ойнай, къувана-къувана яшай, огрене эдик. Окъудыгъымызны анълай, биле, биль-дигимиз ичюн оджамызны пек севердик. Сонъра бабаларымызны, аналарымызны сева, башкъа бир бильги, башкъа бир дуйгъуман сева эдик. Китапларымызны севердик.

Къалем, кягъыт, тебеширимизни² сева, сырларны сева, къара тахтаны биле сева эдик. Мектепнинъ багъчасыны сева, бутюн кою-мизни, кой татарларыны сева эдик...

Бильгенден, анълагъандан, таныгъандан сонъ ташларны, чайырларны, бутюн дюньяны сева эдик!..

эндесе — геометрия

чайыр — экин ве багъ-багъча ичюн къоралангъан ер

1. Янъы мектепни Челебиджихан насыл тасвир эте?
2. Эски мектепке коре Рушдие мектебинде насыл янъылыкълар олды?
3. Рушдие мектебинде талелелер окъувгъа, оджаларына насыл бакъа эдилер? Оларнынъ мунасебетлери насыл денъишти?
4. Не себептен талелелер гонъюллеринде севги дуйгъуларыны сезе эдилер?

III

Сонъки яз эди... Кузьнинъ яланджы кунеши куле эди. Узакъта къара къаргъалар къалын къаба давушларыман къычкъыра эдилер. Чечеклер, солукъ япракълар сараргъанды. Коклерге, бошлукъларгъа узангъан мавы дагъларнынъ мунарлы башларында къара булутлар къайнаша эди.

Ава сувукъ... Сувукъта бузлагъан, кучюк къушчыкълар, сыйырчыкълар багъчада, агъачларда джыйылгъанлар, сессиз-солукъсыз оте эдилер.

Мектепке кирдим. Киргенде мектепни, сырларны, дуварларны, эр ерни, эр кошени мунъ коръдим. Оджа далгъын-далгъын отура эди. Бенъзи солукъ,³ козьлери ренксиз, тюшуне, тасалана эди. Янынъда эсмери, сакъаллы бириси бар эди. Бу къады эди. Отурдыгъы ерде къыбырдады, бир кягъыт чыкъарды, оксюрди:

¹ Ярадан — Алла-Тааля

² тебешир — бор (*русча*: мел)

³ бенъзи солукъ — юзю гъамлы

— Буюклерден эмир вар: татар тили окъутылгъан мектеплер къапатыладжакъ...

Эр ер тынды, эпимиз индемей эдик. Мектеп бир дженазе эвине ошагъан эди. Эр ер къара, бош. Кимсе бир шей айтмай эди; ялынъыз багъчада бир къарылгъач кесик-кесик дуасыны окъуй эди.

Кучюк, гузель козьлеримен бутюн аркъадашларым къадыгъа бакътылар. Сувукъ, тонукъ, агълагъан бакъышларман къадыны, буюклерни къаргъай эдилер.

Сонъра оджа къавий, тик омузларыны котерди, аякъкъа къалкъты, къарыкъ, титрек бир сесмен:

— Къардашларым! — деди. — Сизге мен сонъки дерсими де айтайым. Сиз баба ве ананъызны, Яраданынъызны северсенъиз, татар тилини де севинъиз...

Даа айтаджакъты, сеси битти, нефеси тыкъылды, богъукъ-богъукъ лафлары дудакълары арасында оле, эшитильмей эди. Агълагъаныны бизден сакъламакъ истеди. Сакълады. Къанлы козь яшларыны юрегине акъытты. Мен агъламакъ, бу буюк татарнынъ бойнуна сарылып козь яшлары тѣкмек, бошанмакъ истей эдим.

Мектептен чыкътыкъ, къады эфенди мектебин беяз, лекесиз къапысына бир къара килит урды, кетти...

Бутюн балалар агъладылар. Агълагъанда мен козьлеримден бир тамла яш акъытмай эдим. Мен шимди урмакъ, девирмек, эзмек, енъмек... мектепнинъ къапусына асылгъан агъыр къара килитни къопармакъ, атмакъ истей эдим. Къопармакъ бойнумнынъ борджу олсун дий эдим...

Дамарларымдаки къара къанлар копюре, козьлерим къарара, къулакъларымда юреклерге къоркъу берген угъултылар эшите эдим, бусана эдим¹...

сыйырчыкъ (сыгъырчыкъ) — къуш (*русча*: скворец)

мунъ — гъам, къасевет

къады — дин хадими

эмир — къарар, буйрукъ

тонъмакъ — ушюмек

1. Икяеджи сонъки кузъни насыл тасвир эте? Не ичюн этрафтаки табият онъа гъамлы, мунълу олып корюне?

2. Бир кунъ мектепке киргенде, о, оджасыны насыл алда коре?

3. Къады насыл къара хаберни кетирди?

4. Не ичюн мектепте тарих, эсап, джогъграфия фенлерини окъутмагъа разылыкъ бермей эдилер? Кимлер разылыкъ бермей эди?

5. Мектеп къапатылгъан сонъ, оджа талебелернен насыл сагълыкълашты? Балалар насыл алда къалдылар? Икяеджини насыл дуйгъулар сарып алды? Балалар не ичюн агълайлар?

Къанлы козъяшларыны юрегине акъытты джумленинъ мана-сыны анылатынъыз. Мектебинъиз акъкъында икяе язынъыз.

Не ичюн девлет бойле гузель мектепни къапатув къарарыны чыкъарды? О девирде девлет башында кимлер тура эди? Шимдики девирде девлет мектеплерге насыл бакъа? Сизинъ мектебинъизде йыл йылдан насыл эйи денъишмелер ола? Мектеп сизге не бере? Мектебинъизде насыл меракълы тед-бирлер кечириле? Сиз сыныфынъызнынъ ишлеринде ишти-рак этесинъизми? Сиз мектебинъизде насыл янъылыкъларны коръмеге истер эдинъиз? Сиз мектебинъиз ве сыныфынъыз гузель ве ярашыкълы олмасы ичюн нелер япасынъыз? Мектебинъизде къырымтатар талебелери эписи ана тилини огре-нелерми? Къырымтатар тилинде насыл дерсликлер ве китап-лар бар? Сиз ана тили, къырымтатар эдебияты дерслери меракълы олмасы ичюн оджанъызгъа насыл ярдым этесиз?

¹ бусана эдим — *мында*: ичим-багърым ачув тола

АМДИ ГИРАЙБАЙ

(1901 — 1930)

Амди Ги­рай­бай 1901 се­неси Къа­расу­вба­зар ше­эрин­де­ки Енъисала ко­юнде до­гъды. Къа­расу­вба­зарда мектепни битирген сонъ бир къач вакъыт, яш ол­гъанына бакъмадан, Амди кой мектеп­ле­рин­де чалышты. О, балалыкътан окъув­гъа пек авес эди. Бу авеслик оны 1917 се­неси Акъмесджитте ачыл­гъан янъы Рушдие мектебине алып кельди. Амди янъы мектеп­нинъ биринджи талебелеринден бири олды.

Мектепни битирген сонъ Амди Ги­рай­бай че­шит иш­ле­рде чалыша, чокъ кой­ле­рде булуна. Агъыр вакъытта халкъкъа элин­ден кельген ярдымны япма­гъа тырыша эди.

1923 се­неси Амди Ги­рай­бай Тюркиеге кете ве Станбул универ­ситетининъ тиль ве эде­бият бо­лю­гине кире. Станбулда о, Къырым­нынъ тарихыны ог­рене ве чокъ ме­ра­кълы ма­лю­мат то­плай. 1926 се­неси, окъу­выны битирген сонъ, Къырым­гъа къайтып келе.

Амди Ги­рай­бай эде­бият­нен пек эрте ме­ра­къла­нып баш­лай. О, даа он эки-он учъ яш­ла­рын­да ол­гъанда, шиир язып баш­лай. 1915 се­неси матбуатта¹ иль­ки­де онынъ бир сыра шиир­ле­ри басылды.

1921 се­неси яз­гъан «Тайчыгъым» шииринде балалыкъ арзу­ла­рыны ифаде эте. О, тез-тез осип йигит­ле­р сырасына кечювни арз эте. Балабан олып, Ватаны огърунда, бахытлы келеджек огърунда ку­решке къошулма­гъа ашыкъа.

Лякин Амди Ги­рай­байнынъ арзу-истек­ле­ри сонъуна къадар ерине кельме­ди. 1928 се­неси бефтан ерде тюрьме­ге къа­патылды. Къырым­та­тар халкъынынъ садыкъ эвляды, улу шаири Амди Ги­рай­бай Москвадаки Бу­тырка тюрьмесинде хорланып, муш­кюль азап­лар чекип, 1930 се­неси эляк олды.

Амди Ги­рай­байнынъ зенгин эдебий аса­ба­лыгъы къалды. Онынъ ифа­де­ли, халкъ тилинде языл­гъан шиир­ле­ри бугунъ де бизге кучъ ве рух бе­ре­ле­р, халкъымызнынъ келед­же­ги огърунда ку­решке, окъув­гъа, бильги алма­гъа чагъыра­лар.

¹ матбуатта — газета, журналларда

ерине кельмек — омюрге кечмек

азап — чекишов

эляк олмакъ — ольдюрильмек

ТАЙЧЫГЪЫМ

Меним тайым джийрен къашкъа, къамыш кбулакъ, ал аякъ,
Онынъ ичюн бар бир къамчым сапы къатты чум таякъ¹,
Саба сайтын агъам мени тайчыгъыма минсете,
Башын джете, къора бою яваш-яваш джурсете.

Бабам барса базардан бир эгер сатын аладжакъ,
Тепреч² куню о эгерни джоргъа тайгъа салатжакъ,
Минеджек те мен тайымны, кетеджекмен кшошугъа,
Чёльде явлукъ ойнайджакъман аллы-гуллю пошугъа.

Акъшам устю джоргъалатып³ копюк кбускъан тайымны,
Сукъландырып къарап тургъан той буюги дайымны,
Киреджекмен кочюрмеден айдамакъдай тикленип,
Ат устюнде онгъа-солгъа къурма джайдай букленип.

Манъа буны огреткен сонъ бабам сыйпай башымны,
«Джигит ол да, кендже огълум, силь меним козьяшымны».
Мен де емин этемен⁴ сонъ: «Ат устюнде олермен,
Батырларман талашырман, джигит борджун тёлермен».

¹ чум таякъ — къызылчыкъ чубугъы

² тепреч — баарь байрамы

³ джоргъалатып — чаптырып

⁴ емин этемен — сёз берем

джийрен — сарылы-къырмазы тюз
къошу — ат ярышы
пошу — явлукъ
айдамакъ — батыр

1. Шаир тайчыгъыны насыл сёзлернен тасвир эте?
2. Шаирнинъ козю огюнде насыл зевкълы левхалар джанлана?
О, нелерни арзу эте?
3. Шаир озюнинъ балалыкъ чагъыны насыл дуйгъуларнен хатырлай?
4. Баба нелерге ынджынып, огълуна «...*силь меним козья-шымны*» дей?
5. Огъланчыкъ не ичюн тез-тез балабан олмагъа истей? О, бабасына насыл сёзлер айтып, емин эте? Бу сёзлерни дефтерингизге язып алынгъыз.

1. Шиирде насыл шиве сёзлери расткеле? Оларнынъ эдебий шеклини тапып язынгъыз?
2. Шиирде къулланылгъан ифадели сёзлерни ве ибарелерни дефтерингизге язып алынгъыз.

Сиз ким олмакъны арз этесингиз? Халкъымыз огюнде борджунгъызны неде коресингиз? Сиз насыл зенаатларны зияде бегенесиз? Чешит зенаатлар акъкъында икяе этингиз.

Ватанына къайтып кельген къырымтатар халкъынынъ огюнде насыл вазифелер тура? Миллий мектеплер, сыныфлар ачылмасы, ана тилимизни сакълав, огренюв — бугуньки куньде эсас меселелер. Сизлер бу ишлерде насыл иштирак эте билесингиз? Тюшюнип, джевап берингиз.

Ифадели окъумагъа огренемиз

Манаджа токътавлар акъкъында

Токътав ишаретлеринен багълы токътавлардан гъайры манаджа токътавлар да пек муимдир. Эсерни ифадели окъугъанда, айры сёзлер, джумлелер, нутукъ болюклери манаджа токътавларнен къайд этильмеси керек.

Манаджа токътавлар ифадели окъувнынъ муим бир вастасы олып, монотонгъа ёл къоймайлар. Олар къыскъа ве девамлы ола билелер:

/ сызыкъ — къыскъа токътав;

// сызыкъ — девамлы токътав;

/// сызыкъ — чокъ девамлы токътав.

Ашагъыда кетирильген парчада манаджа токътавларны бельгилейик:

Меним тайым/ джийрен къашкъа, /къамыш къулакъ,/ ал аякъ,///

Онынъ ичюн/ бар бир къамчым/ сапы къатты/ чум таякъ,///

Саба сайтын/ агъам мени/ тайчыгъыма минсете,///

Башын джете,/ къора бою/ яваш-яваш джурсете.///.

Манаджа токътавлар окъувда неге хызмет этелер? Девамына коре насыл олалар?

Ашагъыда берильген шиирде манаджа токътавларны бельгиленъиз. Бельгиленген токътавларгъа риает этип, шиирни ифадели окъунъыз.

ОЗЕН

Талгъын акъып, узакълардан келем мен,
Чокъ ер корем, чокъ да шейлер билем мен.
Айдын куньлер, пек къаранлыкъ геджелер,
Йылдызчыкълар сувны менден ичелер.

Багъчалардан, дерелерден отем мен,
Чечеклернинъ алын сорап, кетем мен.
Мени коръсе, эп чечеклер ачалар,
Къарылгъачлар, бетим сыйпап, къачалар.

Мемет Нузет

XX АСЫР КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНДАН

МАМУТ ДИБАГЪ

(1905 — 1942)

Мамут Дибакъ 1905 сенеси Багъчасарайда догъды. О, чокъ йыллар матбуат ишлеринде чалышты. 1938 сенеси илян этильген эдебий конкурста Мамут Дибакънынъ «Концерт» икяеси экинджи ерни къазанды. Бу икяе онынъ эдебиятка аткъан биринджи адымы эди.

Къыскъа вакъыт ичинде яш истидатлы яzydжынынъ бири-бири артындан икяелери газета ве журналларда басыла. «Эдебият ве культура» журналында Мамут Дибакънынъ «Гизли нишан» пьесасы басыла. Сонъра бу пьеса Къырым девлет драма театринде чокъ кере санагъа къоюла ве сейирджилернинъ севимли пьесасы ола.

Мамут Дибакъ озюнинъ эсерлеринде къырымтатар халкъынынъ тынч омюрини, эмегини, койлерде олып кечкен эйи денъишмелерни меракълы шекильде косьтерди. О, ватанпервер, мераметли, бильгиге, окъувгъа авес, халкъына садыкъ инсанларнынъ сымаларыны яратты. Озю де ойле адамлардан бири эди.

1941 сенеси амансыз дженк башлангъанынынъ биринджи кунюнден Мамут Дибакъ, къолуна сия алып, джебэге кете. Акъярда олып кечкен дешетли урушларнынъ биринде 1942 сенеси эляк ола. Ватанымизнынъ азатлыгъы огърунда эляк олгъан он эки къырымтатар яzydжылары сырасында Мамут Дибакъ да бар. Оларнынъ мукъаддес хатырасы тарихта эбедий къалыр.

Мамут Дигагъ меракълы эсерлер яратты ве кырымтатар эдебиятынынъ осювине кыйметли иссе къошты.

«Балкъуртлар» икяесинде Мамут Дигагъ балкъуртларнынъ башына тюшкен чешит белялар ве феякетлер акъкъында икяе эте.

Саран ве ачкъозъ къаравул балкъуртларгъа хиянетлик япа, оларны кышта ач къалдыра, хорлай ве аджыныкълы алгъа къоя. Балкъуртлар дагъда да чешит беляларгъа огърайлар.

Бахытларына, оларгъа мераметли адам, къуртчу Амет акъай расткеле ве оларны къуртара.

силя — *мында:* тюфек

джебэ — *русча:* фронт

азатлыкъ — сербестлик, душмандан къуртулув

мукъаддес — азиз, кыйметли

БАЛКЪУРТЛАР

(икяе)

Таш ёл кенарында саран ве топал бир къаравул яшай эди. Онынъ бир сыгъыры бар эди. Къаравулнынъ къарысы исе сюттен къатыкъ уюта, пенир кесе, май ясай эди.

Къаравулнынъ эви янында чалы-чырпынен къоралангъан огородчыгъы бар эди. Огородчыкъта о, къартоп, къапыста, балабан сары къабакълар, мысырбогъдай етиштире ве шай этип кышшыгъыны топлай эди.

Лякин къаравул солакъ балы да ашамакъ истеди. Истеди, эм яз битип тургъанда бир сепет балкъурт сатын алды.

Эв этрафында чокътан-чокъ чёль чечеклери бар эди. Балкъуртлар чечектен-чечекке учып, аз вакъыт ичинде баягъы бал топладылар.

Топал къаравул балкъурт бакъмагъа бильмесе де, къурт сепетлерининъ кеткен сайын агъырлашкъаныны дуя, балкъуртчы олдым, деп къопая эди.

Кузьде бир кунъ, о, башына чильтер бетлигини кийип сепетлерни ачты. Бакъса, не коръсюн — дёрт рамка топма-толу солакъ. Саран къаравул пек къуванды. О, яваштан бир рамканы, онынъ артындан экинджисини, сонъ учюнджи рамканы да чекип чыкъарды. Дёртюнджи рамка солакъны о, балкъуртларгъа кышшыкъ къалдырмагъа истеди. Амма эли бармады¹.

¹ эли бармады — *мында:* кызгъанды, къалдырмагъа истемеди

— Джаным, бу бир зерре кѳуртчыкъларгъа солакъ балы неге керек? Мен оларгъа энъ яхшысы шекер шербети ясап беририм, — деди де, дѳртюнджи рамка солакъны да чекип алды.

Чокъ кечмеден ягъмурлар, сонъ кѳар ягъып башлады. Сувукътан бузамасынлар деп, кѳаравул балкѳуртларны эви тѳбюндеки магъазгъа авуштырды. Кѳаравул оларгъа шекер шербети бере турса да, балсыз кългъан балкѳуртлар ачлыкътан ве ачлыкътан да зияде магъазнынъ дымлыгъындан пек чекиштилиер. Балкѳуртлар пусюрликни, агъыр кѳокъуны, илле дымлыкъны ич де севмейлер. Дым магъазда оларнынъ ярысындан чокъу яшап оламады.

Амма топал кѳаравул бутюн кѳыш бою солакънен чай ичип кейфленди ве эки сепет балкѳурт даа алмагъа азырланды.

Лякин бааръде бахтсызлыкъ олды: кѳаравул сепетни магъаздан чыкъларгъаны киби, балкѳуртлар авагъа котерилип кѳачмагъа башладылар. Топал кѳаравул абына-сюрюне оларнынъ артындан чапса да, сызгъырып чагъырса да, балкѳуртлар кълйтмадылар.

Эппейи узакъча байыр артында буюк орман бар эди. Балкѳуртлар бу ормангъа учып кельди ве озълерине юва кълдырмагъа башладылар. Олар тереклернинъ арасында баягъы долангъан сонъ, кѳарт ве кѳамбыр бир эмен терегининъ устюнде кѳара бир шей корьдилер. Бу — терек кѳувушы экен. Балкѳуртлар терек кѳувушына кирди ве оны бегендилер. Балкѳуртлар бутюн яз бою юрекнен чалышып номай бал топладылар. Олар: «Терек кѳувушында олса да, кѳышта бал ашап яшармыз», — деп севиндилер.

Лякин чалышкълыр балкѳуртлар мында даа буюк белягъа огърадылар.

Кѳарт эменден бираз авлакъта терен бир чукъур бар эди. О чукъурда пек балабан бир аюв озюнинъ уфакъ огъулчыгъынен берабер яшай эди. Олар юкълагъанда чукъурдан сыджакъ був чыкъла ве балабан аювнынъ хырылтысы эшитиле эди. Уфакъ аювчыкъ хырылдамай эди.

Бир кунъ балабан аюв аш кълдырмакъ ичюн кетмеге азырланды. О, огъулчыгъына:

— Бакъ, кѳобадан чыкълма сакъын. Кълшкълырлар сени тутып таларлар, — деди. Аюв шай деди де саллана-саллана кетти.

О, къллын тереклер арасында козьден гълыйп олгъланы киби, уфакъ аювчыкъ кѳобадан чыкълып чапа-чапа кетмеге кетти. О, орманны чокъ вакъыт доланды, сонъ бирден кѳулагъына балкѳурт

вызылдысы кельди. Балкѳуртлар о якъ бу якъ уча, терек кѳувушына де кире, де чыкѳалар.

Аювчыкъ аман кѳарт эменге якълашты. Онынъ бурнуна шу дакѳкъасы бал кѳокѳусы урды. Аювчыкъ озѳ-озюне: «Бал истейим!» — деп чар-чабик кѳамбыр эменге тырмашып чыкѳты. Чыкѳты да озюнинъ кѳыскѳа ве юнѳлю ог аягѳыны кѳаранлыкъ деликке сокѳмагѳа башлады. Терек кѳувушында теляш кѳопты: «Вз-вз-з, вз-вз-з».

Бу арада атик бир балкѳурт ачувнен терек кѳувушындан чыкѳып, аювчыкѳнынъ бурнуна зеэрли инесини бар кучюнен санчты.

Аювчыкъ чыйкѳылдап кѳычырды, козѳлерине кѳаранлыкъ чѳкти ве бирден, эменден ашагѳы атылып кетти. Ерге о пек кѳолайсыз тюшти ве бир аягѳыны кѳырды.

О учѳ аякъ устюнде секириклеп, агѳлай-агѳлай эвге кѳайтты.

Балабан аюв оны энди чокѳтан берли беклей эди. Бир даа бакѳса, огѳулчыгѳы келе, амма эм топаллай, эм де агѳлай.

Балабан аюв ачувнен:

— Санѳа не олды? Аягѳынѳны ким кѳырды? Бурнунѳда о насыл шишик? — деп джекирди¹.

Аювчыкъ кѳарт эмен устюнде балкѳурт тишлегенини фыркѳылдап-фыркѳылдап айтты.

Балабан аюв пек океленди² ве окюре-окюре догѳру кѳарт эменге барды.

Балкѳуртлар тынчланмай, аля вызылдаша эдилер. Кѳоркѳунчлы джанаварны³ корип, олар даа зияде вызылдаштылар, «вз-з-з, вз-вз-з, вз-з-з».

Аюв оларнынъ вызылдысына кѳулакъ асмай, чурюк эменни кѳучакѳлап алды да, оны шытырдынен ерге йыкѳты.

Энди кѳарардан зияде ачувлангѳан балкѳуртлар эписи балабан аювнынъ устюне атылдылар. Лякин оны тишлеп оламадылар: аювнынъ бутюн тени ве бети кѳалын ве серт юннен кѳаплы эди, бурнунынъ териси исе аякѳкѳап гоню киби кѳас-кѳатты эди.

Кучѳлю аюв сюрюю тишлери ве тырнакѳларынен кѳувуш эменни парлап, бутюн балны алды ве саллана-саллана кѳобасына кѳайтты.

Артыкъ кузѳ эди. Балкѳуртлар эм ач, эм ювасыз кѳалдылар. Энди не япсынлар? Олар юксек бир терек устюне кѳонып, чокѳ вакѳыт вызылдашты, сонѳ кѳара булутчыкѳдай топнен учып кеттилер.

¹ джекирди — ачувлы кѳычырды

² океленди — ачувланды

³ джанавар — йырытджы айван

Дагънынъ артында шалфей тарласы бар эди. Яз вакъты балкъртлар анда барып шалфей чечегинден бал топлай тургъан эдилер. Шимди олар кене шалфей чёлуне тараф кетти ве уча-уча, тап сонъ, койнинъ четинде бир армут терегине къондылар. Олар яныкълы-яныкълы вызылдай, санки агълай ве ярдым истеп ялвара эдилер.

Терек пытагъында балабан бир къумрал къалпакъ¹ киби асылы тургъан балкърт обасыны эр кестен эвель уфакъ бир балачыкъ

¹ къумрал къалпакъ — къаверенки тюсте къалпакъ

корьди. О: «Балкѳурт кѳачкѳан, балкѳурт кѳачкѳан», — деп чап-ты. Буны эшиткен балкѳуртчу Амет акѳай аман етишти¹.

Балкѳуртчу шу саат армут терегине келип, балкѳуртларны сакѳт-лыкѳнен пытакѳтан алды. О, ювасыз кѳалгѳан балкѳуртларны янѳы тахта-лардан ясалгѳан дюльбер бир эчикке кѳойды ве оларгѳа чокѳ бал берди. Бу бал тыпкѳы саран² кѳаравул ве тюзтабан аюв тутып алгѳан солакѳ балы киби кѳокѳулы эди.

магѳаз — подвал

дым — серс, сылакѳ

эмен — *русча*: дуб

кѳувуш — терек ичиндеки оюкѳ, бошлукѳ

теляш — кѳоркѳу

1. Кѳаравул насыл яшай эди? О, насыл адам эди?

2. Балкѳуртлар кѳаравулнынѳ эвинде не себептен хор олдылар?

3. Не ичюн баарѳе балкѳуртлар кѳаравулнынѳ азбарындан кѳачтылар?

4. Олар узакѳ дагѳда озѳлерине насыл юва таптылар? Бал-кѳуртларнынѳ арекетлеринде биз оларнынѳ насыл олгѳанларыны коремиз?

5. Гѳарип балкѳуртлар дагѳда насыл белягѳа огѳрадылар? Бу белядан олар насыл кѳуртулдылар? Оларны аджыныкѳлы алдан ким кѳуртарды?

Сиз балкѳуртлар акѳкѳында не билесиз? Олар балны насыл ве неден джыялар? Не ичюн бал пек файдалы ве шифалы сайыла? Бал инсангѳа насыл файда бере? Сиз, бал джыймакѳтан гѳайры, балкѳуртларнынѳ инсанлар ичюн нумюне ола биледжек кѳайсы чизгилери ве хусусиетлерини уйгѳун деп саясыз? Сиз насыл тюшюнесиз, адамлар балкѳуртларгѳа насыл мунасебетте олмакѳ кереклер? Оларны насыл бакѳмакѳ, асрамакѳ ве айбетлемек керек? Кѳуртчылар дикѳкѳатлы олмалылар, балкѳуртларны севи-п, мукѳайтлыкѳ ве урьметнен бакѳмалылар. Уфачыкѳ балкѳуртлар бирлешселер, озѳлерини ярамаз адамлардан, чешит белялардан кѳорчалай билелер. «Балкѳуртлар» икѳесинде тасвирленген адисе буны ачыкѳ-айдын косѳтере.

¹ аман етишти — тез-тез кельди

² саран — кѳызгѳанч

ЭШРЕФ ШЕМЬИ-ЗАДЕ

(1908 — 1978)

Къырымтатар халкъынынъ белли шаири Эшреф Шемьи-заде 1908 сенеси Къырымнынъ энъ къадимий шеэрлерининъ биринде — Кезлевде оджа къорантасында догъды. Бутюн тюрк дюнъясына намы кеткен улу шаиримиз Ашыкъ Умер XVII асырда бу азииз шеэрде догъды, осьти, иджат этти ве дефн олунды. Эшреф Шемьи-заде улу шаирнинъ издеши оларакъ, Кезлевнинъ шаныны сакълады.

Эшреф Шемьи-заденинъ балалыгъы ве осьмюрлик деври Кезлевде кечти. О, он учъ яшында олгъанда, бабадан оксюз къала. Балабан къоранталары чокъ хорлукъ чеке. Кезлевде орта мектепни битирген сонъ Эшреф Акъмесджитте окъувуны девам эте. 1930 сенеси исе Москва кинематография институтынынъ сценарий болюгине кире. Институтны битирип, Къырымгъа къайтып келе ве «Козъайдын» журналында чалыша. Бу девирде Эшреф Шемьи-заде белли языджы, алимлернен: Бекир Чобан-заде, Абдулла Ляtif-заде, Умер Ипчи, Мемет Нузет ве дигерлеринен корюше ве якъындан таныш ола. Бу корюшювлер онынъ хатырасында эбедий из къалдыралар ве терен тесир этелер.

Эшреф Шемьи-заденинъ биринджи шиирлери басылгъанда, он беш яшында эди. Лякин Эшреф докъуз-он яшында олгъанда, шиир язып башлай. Балалыкъ шиирлерини кимсеге косътермей, сакълай эди. Бу шиирлер онынъ биринджи мектеби олып къалдылар.

Эшреф даа осьмюр олгъанда, байрамларда, джыйын ве дерви-заларда яшлар арасында булунып, халкъ йырларыны, чынъ ве манелерни, масалларны меракънен динълей эди. Буюген сонъ Эшреф Шемьи-заде халкъ яратыджылыгъыны топлай ве огрене. «Мен шиир язмакъны халкъымыздан огрендим», — дей эди о. Энъ къыйметли эсери «Аслыхан» дестаны халкъ эфсанеси эсасында язылгъандыр.

Эшреф Шемби-заде чокъ шиирлер, дестанлар язды. Халкъымызнынъ джесюр кызы Алиме Абденнанова акъкъында «Алиме» дестаныны яратты.

къадимий — пек эрте заманда, эски девирде
дефн олунды — комюльди

ГЕДЖЕ

Къазмер кунеш авушты
Баты эвине,
Лейлясына къавушты
Куле, севине.

Назик далгъа чынъ айта,
Къальп окесинен.
Янъгъызларны мугъайта
Мунълу сесинен.

Геджелик денгиз орътюнди
Орьме шалыны,
Къучагъына ясланып
Ёргъун ялынынъ.

Сонъ чевирип сесини,
Къайтарма чала.
Мевзусыны курешли
Омюрден ала.

Орталыкъ шенъ,
Йылдызлар сувны опелер.
Айны алып ортагъа
Къоран тепелер.

Мен динълейим, о йырлай,
Ильхамым ойнай.
Ильхамыма эш ола,
Лимон бетли ай.

Уфукъта бир кок булут
Пайнозю гезе.
Тынч гедженинъ рухунда
Гузелик сезе.

Уйрюлелер, учалар,
Сувгъа далалар.
Коп оюндан ёрула,
Тыныш алалар.

Далгъа суса, ай бата,
Йылдызлар сёне.
Ильхамым да шай этип,
Шиирге дёне.

ёргъун — болдургъан; талгъан
мунълу — гъамлы
уфукъ — ернен кокнинъ къошулгъан ери
ильхам — рухий котеринклик
оке — ачув

1. Гедже левхасыны тасвир эткен дёртлюклерни тапып окъунъыз.

2. Гедже левхасы шаирнинъ гонълюнде насыл дуйгъуларны догъура?

3. *Кунеш, денъиз, булут, далгъа, ай* ве *йылдызларнынъ* арекетлерини шаир насыл инсан арекетлерине ошата?

1. *Ильхамым да шай этип, шиирге дёне* сатырларнынъ манасыны насыл анылайсыз?

2. Ашагъыда берильген сёзлерге синонимлер тапып язынъыз: *ясланып, шенъ, сезе, мунълу, ёрула, дёне.*

Джанландырув акъкъында

Эшреф Шемъи-заденинъ «Гедже» шииринде пек меракълы сатырлар бар: ...*денъиз орътюнди оръме шалыны; Йылдызлар сувны опелер; Айны алып ортагъа Къоран тепелер...* Денъиз, ай, кунеш, йылдызлар джанлы, инсанлар киби тасвирленелер.

Табиатны ве неснелерни джанлы киби тасвирлев усулына джанландырув дейлер.

Джанландырув эсернинъ тилини зенгинлештире, онынъ ифадели ве тесирли олмасына хызмет эте.

Джанландырув масалларда, эфсанелерде, тапмаджаларда, шиирлерде кенъ къулланыла.

АКЪШАМ ДЕНЪИЗ ЯЛЫСЫНДА

Мавы кок денъизнинъ тюсюмен къарышып,
Сынъырсыз уфукътан сувунмакъ истей.
Айнынъ мор шавлеси, далгъаман барышып,
Мудавмет денъизде джувунмакъ истей.

Этекли булутлар манолий гулюдай,
Кедайгъа корюнмей ачылмакъ истей.
Окели толкъунлар опкъын дагъ селидай,
Фышкъырып, копюрип сачылмакъ истей.

Шунынъчюн бу гедже, табият сырларын,
Севдалы юрегим анъламакъ истей.
Къалемим уджундан тѣкюльген йырларын,
Федакяр яшлыкъкъа чынъламакъ истей.

1. Акъшам денъиз левхасы шаирге насыл олып корюне?
2. Шиирде къулланылгъан къыясларны ве эпитетлерни къайд этинъиз.
3. Денъиз левхасы шаирге насыл тесир эте?

Денъиз левхасынынъ ресимини япынъыз.

ЮСУФ БОЛАТ

(1909 – 1987)

Юсуф Болат 1909 сенеси Къырымнынъ энъ дюльбер кошесинде, Алуштада, фукъаре къорантада догъды. Башлангъыч мектепни битирген сонъ техникумда окъуй, сонъра Къырым педагогика институтынынъ къырымтатар тили ве эдебияты болюгине кире ве оны мувафакъиетнен битире.

Юсуф Болат балалыкътан эдебияткъа авеслене, гизлиден шиирлер яза эди. Къырымнынъ дюльбер табиятыны, Алушта этрафындаки эфсаневий ве айнуурлы къоджаман къаяларны, дагъларны, сынъырсыз Къара денъизни сейир этип, Юсуф зевкълана, эеджанлана ве хаялларгъа дала эди. Бу дуйгъуларны шиирлеринде ифаде этмеге тырыша эди. Хусусан, бааръде эр ер ешерип, чешит чечеклер ачкъанда, онынъ гонълю тувгъан юртуна севги дуйгъуларынен толып-таша эди. О, бойле дюльбер диярда догъып яшагъанына къувана эди. Алуштанынъ къаршысында мас-мавы олып корюнген, уджсуз-буджакъсыз Къара денъиз оны айрыджа озюне тарта эди. Юсуф бу аджайип манзарагъа бакъып тоялмай эди. Къыш айларында ялыгъа чыкъып Къара денъизнинъ ачувлы бир девдай ялыгъа атылгъаныны, юксектен-юксек далгъаларнынъ дешетли-дешетли къаяларгъа, ташларгъа урунгъаныны къоркъу ве айрет иле саатларнен сейир эте эди. Бу манзара Юсуфнынъ тасавурында, хаялында эбедиен къалды.

Юсуф Болат буюген сонъ озюнинъ эсерлеринде Къырымнынъ аджайип табиятыны, Къара денъизни тасвирледи. «Арзы къыз» эфсанеси эсасында Ю. Болат «Арзы къыз» пьесасыны язды. Али-баба эфсаневий Къырым дюльбери Арзыны ялыдан алып къача. Арзы исе ватан асретлигине даянып оламай, озюни денъизге ата ве эбедий сув анасы олып Къара денъизде яшай. Чокъ йыллар девамында Юсуф Болат халкъ агъыз яратыджылыгъыны топлай ве огрене. О, чокътан-

чокъ чынъ ве манелер, аталар сёзлери, айтымлар, риваетлер, эфсанелер, масаллар топлады ве неширге азырлады. Озюнинъ яратыджылыгында Ю. Болат халкъ агъыз яратыджылыгындан кенъ файдалана. Бу дерсликке кирсетилген «Туфанда къалгъан къой сюрюси» икяеси де халкъ риваети эсасында язылгъандыр. Юсуф Болат халкъ риваетлерини, эфсанелерни озюнде терен ишлеп, яраштырып, ифадели тильнен язды. Демек, ана тилимизни яхшы бильмек ичюн, онынъ сёз зенгинлигинден файдаланмакъ ичюн, халкъ агъыз яратыджылыгыны терен огренмек керек.

Юсуф Болат белли къырымтатар языджысы. Онынъ эдебий яратыджылыгы къырымтатар эдебиятында муим ер алды.

айнурлы — аджайип

дияр — мемлекет

дешетли — къоркъунчлы

эбедиен — даима, омюрининъ сонъуна къадар

муим — эмиетли, керекли

ТУФАДА КЪАЛГЪАН КЪОЙ СЮРЮСИ

(икяе)

Чобан Асанны билесизми? Бильмесенъиз, динъленъиз. Чобан Асан Алим айдамакънынъ¹ досту, Аванес агъанынъ² чобаны, Къарабий яйлянынъ лячини эди. Эй-эй, онъа нафиле Лячин Асан демегенлер.

Лячиннинъ йигитлиги бир тарафта турсын, озю де ай киби айдын, гуль киби корьгем, далфидан бойлу, пост мыйыкълы бир бойдакъ экен. Йигит-йигит олмаса, дёрт пара койнинъ дживан-къызлары юкбуларыны джояр эдилерми, нафиле ах-вах чекер эдилерми? Чеккенлер амма, бизим бойдакънынъ кокрегиндеки джузданларындан, янбашындаки кумюш саплы къамасындан, аякъларындаки къатранлы чызмаларындан башкъа бир шейи олмагъан. Бир шейсизге ким къыз берир? Къыз алмакъ ичюн джиез керек, джиез ичюн акъча керек. Я акъчаны лячин Асан къайдан алсын? Осьмюрлигинде богъаз

¹ Алим айдамакъ — XIX асырнынъ биринджи ярысында чар забитлерине, мырза ве байларгъа къаршы амансыз куреш алып баргъан халкъ къараманы

² Аванес агъа — Иван Константинович Айвазовский. О вакытлары Кефеде яшагъан мешур рессам, къырымтатарлар онъа буюк урьметнен Аванес агъа дей эдилер

токълугъына чалышкъан, эки якъасы бир кельмеген¹, мал дегиль, чёп биле пейдаламагъан.

Бойдакъ Асаннынъ бахты мыйыкълары къарара башлагъан сонъ юрген. Геджелерден биринде Алим айдамакъ оны Аванес агъанынъ эвине алып баргъан. Шу гедженинъ сабасында Лячин Асан Аванес агъанынъ къойларыны Къарабий яйлягъа алып чыкъкъан. Демек, чобан олгъан.

Къарабий яйляны билесизми? Бильмесенъиз, динъленъиз. Къарабий яйля бинъ бир хасары олгъан ешилъ бир чёллюктир. Янъылып адым аттынъмы, думп этип тюпсиз къуюгъа тюшерсинъ. Андан сонъ сени еди къат ернинъ тюбюнден тапсалар алсынлар. Я къобалары! Кирмеге — кирерсинъ, амма сонъуна чыкъарым деп баш кестирме, башсыз къалырсынъ. Бузлу къобагъа яз чиллесинде киреджек олсанъ да, тонунъны алмагъа унутма, буз кесилирсинъ. Яйлянынъ уджуна да барма. Уджуна барып учурымдан ашагъы бакъсанъ, башынъ айланыр, чомпарлас атылып денъизге учкъанынъны дуймай къалырсынъ.

Ондан тек бизим деликъанлы къоркъмай экен. Яйлянынъ уджундаки тим-тик къаянынъ динка тёпесине чыкъа да, къаршысындаки денъизге бакъып, къавалыны чала экен. Эм ойле бир чала экен ки, денъиздеки балыкълар сув устуне чыкъып онынъ чалгъысыны динълей экенлер.

Бу афатлы куню де ойле япкъан. Эм бу кересинде тек бир балыкълар дегиль, къойлары да этрафына топланып устуне асылып къалгъанлар.

Диредиль-диредиль къавалым,
Фетта меним чобаным...

Лячин Асан зевкъ-сефанен чалгъан. Нечюн чалмасын, ярын Ораза байрамынынъ биринджи куню, чобанлыгъына беш йыл толаджакъ. «Беш йыл толгъан куню эвге кель, — деген Аванес агъа, — тойлугъы да, джиезлиги де менден олур».

Эвлери бар сув башында,
Беньлери бар сол къашында...

Эйвах-эй, бея деген шей бекленмеген тарафтан келе экен. Козънен эсленмез къузгъунларны къанат дауушларындан сезген Лячин Асан бу кересинде гъафлет къалгъан², уфукътан къопкъан туфанны эслемен, чюнки юреги яйляда дегиль, севген тотайында экен. Асан тотайынен эгленмекте олсун, бу тарафта кок къараргъан, денъиз

¹ эки якъасы бир кельмеген — пек фукъаре олгъан

² гъафлет къалгъан — дуймай къалгъан

сияргъан, къаранлыкъ чёккен. Бирден ойле бир афат къопты дейлер ки, ернен кок къарышкъан, ягъмур дегиль, таш ягъгъан...

Къойгъа нафиле къой дегенлер, пек ахмакъ бир махлюкътыр. Лячин Асан къойларыны учурымдан къувып айт-уйт эткендже, серке къой¹ сырымдан ашагъы юварлангъан. Серке деркеч, къой сюрюси де онынъ артындан кеткен. Козъ ачтым-козъ юмдым дегендже, беш юз къойдан эсер биле къалмагъан.

Языкъ санъа бекар йигит... Тотайынъа да языкъ... Языкъ амма, тек бир языкъсынудан не файда? Кимден ярдым, кимден имдат?..

О вакъыт дейлер, чобан Асан омюринде биринджи кере агълагъан. Эм ойле бир агълагъан ки, давушы толкъунларны да, коктеки гудюрдилерни де бастыргъан. Бастыргъан амма, ачкозъ

¹ серке къой — сюрюни алып баргъан эркек къой

денъизге мерамет къайдан кельсин? Джаным-джаным къойларны балыкъларгъа аш эткен.

Бизим Лячин кене пайнозю къалгъан. Ыргъагъыны омузына урып, къавалыны къушагъына къыстырып, шорбаджысына келе. Шорбаджысы оны кесерми, ёкъса эки аягъыны бир чызмагъа сокъып Сибирьге айдармы, — не япса да акъкъы бар.

Азмы кеткен-чокъмы кеткен. Кефеге келип киргенде, орталыкъны козь къаранлыгъы багълагъан. Аванес агъанынъ босагъасындан атлайым дегенде, минареден мазиннинъ акъшам эзаны эшитилген. «Алла экбер, Алла экбер...». Балалар яйгъара къопарып эвлерине чапышкъанлар:

Мазин эзан окъуды,
Къатламалар къокъуды...

Ораза битти. Ярын байрам, къуванышалар эбет... Э, ойле я, бирине байрам, бирине матем. Асангъа да матем...

— Хош кельдинъ! — деген Аванес агъа.

Я чобан Асан не десин?

— Бар эди, ёкъ олды, — деген чобан Асан, — беш юз къойдан бири де къалмады, учурымдан кеттилер. Тёлемеге не малым бар, не акъчам бар, тек джаным къалды, джанымны алынъыз.

— Чокъ меракълы шей! — деген Аванес агъа. — Къана, отурып бир къаве ич де, къойларнынъ учурымдан насыл учкъанларыны айтчы... Булут къайдан чыкъты?.. Кок сиярдымы?.. Я денъиз?.. Къойлар мунърештилерми?..

Аванес агъа акъыллы бир адам олса да, бу кересинде бир такъым мартавал шейлер¹ сорагъан. Эчки джан дердинде, къасап май дердинде, дей тургъанлар, бусы десенъ малыны да, майыны да унуткъан, тек бир анавы онъмагъыр хышымны² сорагъан. Сорагъан да, соравыны битирген сонъ:

— Бар, къардашым, джемаатнен байрам яп, — деген. — Бир афтадан келирсинъ.

«Байрам яп» экен! Эндиден сонъ Лячин Асангъа байрам къайда? Къопкъа кетти, къопкъанен йипи де къуюгъа кетти.

Кель заман, кет заман, арадан бир афта кечкен. Чобан Асан не аш ашагъан, не сув ичкен, не юкъу юкълагъан. Афтанынъ сонъки куню башыны тёбен алып, кене Аванес агъанынъ къаралтысына кельген.

— Аванес агъа, чекиштирменъиз, тез-тез джезамны беринъиз, чыдап олмайым, — деген.

¹ мартавал шейлер — олмайджакъ шейлер

² онъмагъыр хышым — буюк фелякет, бахытсызлыкъ

— О да насыл джезадыр?.. Юрь, санъа косътереджек шейим бар. Экинджи къаткъа чыкъалар. Яп-ярыкъ, арман киби мейдан бир одагъа кирелер.

— Энди мына бу шейге бакъ, — деген Аванес агъа. Деген де, дивардаки пердени чекип алгъан.

Недир, дейсинъиз? Тылсым десем — тылсым дегиль, масал десем — масал дегиль. Валлай, керчек шей! Анда Лячин Асан озъ къойларыны, къойларнынъ арасында озюни корьген. Яйляны да, тим-тик къаяны да, сырымдан учкъан серкени де корьген.

— Ошаймы? — деген Аванес агъа.

— Тыпкъы озю! — деген Лячин Асан. — Амма къойлар къыбырдамайлар да?

— Бунъа ресим дерлер, — деген Аванес агъа.

Чобан Асан ресим деген шейни къайдан бильсин? Корьгенлери керчектир беллеген.

— Бу ресимни сенинъ айткъанларынъа коре ясадым, — деген Аванес агъа, — «Туфанда къалгъан къой сюрюси». Саттым. Саткъан парама беш юз къой алдым. Къойлар Джемалетдин байнынъ чайырындадыр. Истесенъ кене чобаным ол.

Къуванчындан чобан Асаннынъ тили тутулгъан, дейлер. Тутулыр я! «Сагъ ол» биле айтамагъан.

Эй-эй, лаф бунынънен де битмеген. Аванес агъа джебинден бир десте чырышлы пара чыкъаргъан да, шатырдата-шатырдата чобаннынъ элине туттыргъан.

— Беш йыллыкъ элял заметинъ ичюн сагъ ол, къардашым, — деген.

Сонъ, насыл олсун да, Лячин Асан къуванчындан акъылыны чылдырмасын! Къапудан юрип дегиль де, учып чыкъты, дейлер. Эй-эй, дюньяда яхшы адамлар азмы я!

О вакъыттан сонъ афта кечкен, ай кечкен; яз да кечкен, кузь кельген. Кузьде, дейлер, Лячин Асан дёрт пара койден мусафир чагъырып, та Багъчасарайдан чалгъы тутып, балабан бир той яптыргъан. Тойда, дейлер, Алим айдамакъ къайтарма ойнагъан, Аванес агъа онъа зиль туткъан, дедем де шербет сюзген. Эм сюзген, эм ичкен, къурсагъы давулдай шишкен.

лячин — шаин (къуш); *мында*: Асаннынъ лагъабы

имдат — къуртулув

хасар — топракъ ичинде буз толу чукъурлар

къузгъун — йыртыджы къара къуш

1. Лячин Асан кимге хызмет эткен?
2. Лячин Асаннынъ тышкыы корюнишини тасвир этинъиз?
3. Не себептен Лячин Асан феякетке огърай?
4. Аванес агъанынъ «Туфанда къалгъан къой сюрюси» ресими Асангъа насыл тесир эте?
5. Аванес агъа Асаннен насыл акълаша?
6. Сиз Аванес агъанынъ арекетлерине насыл къыймет кесесиз?
7. Сиз къайсы рессамнынъ сергисини зиярет эттинъиз? Насыл ресимлерни бегендинъиз?

Эчки джан дердинде, къасап май дердинде; къопкъа кетти, къопкъанен берабер йип де къуюгъа кетти аталар сёзлерини икяеде тапып, маналарыны анълатынъыз.

Сиз белли рессамлардан кимлерни билесиз? Озюнъиз тасавур эткен туфан манзарасынынъ ресимини япынъыз.

Эвель-эзельден Къырымнынъ аджайип, дюльбер, тылсымлы табиат манзаралары яызджыларны эеджанландыргъан. Пек чокъ эсерлерде Къырымнынъ дагълары, орманлары, къая, къобалары, сынъырсыз яйлялары, озенлери ве ярымаданы дёрт тарафтан сарып алгъан Къара денъиз манзарасы тасвирленгендир. Музейлерде, китапханелерде Къырымнынъ чешит кошелерини, дюльбер манзараларыны акс эткен ресимлер сергилерини зиярет этесизми? Рессамлар Къырымнынъ муджизевий табиятына севда олып, юзлернен ресимлер яраталар.

серги — нумайыш

зиярет этмек — барып корьмек

муджизевий — тылсымлы, аджайип

манзара — табиат левхасы

рессам — ресим япыджы адам

Табиат манзарасы акъкъында

Бедий эсерде табиат манзарасы муим ер ала. Манзара тасвирленген адиселернинъ не вакъыт ве къайда олып кечкенини косьтере. Энъ муими шунда ки, эсерде тасвирленген манзара яызджынынъ ве эдебий къараманнынъ дуйгъу, фикирлерини, арзу-истеклерини окъуйыджыгъа сездирмеге, тасавурында джанландырмагъа ярдым эте.

КЪЫРЫМТАТАР ЯЗЫДЖЫЛАРЫ БАЛАЛАР АКЪКЪЫНДА

АБЛЯКИМ ИЛЬМИЙ

(1887 — 1947)

Абляким Ильмий 1887 сенеси Багъчасарай районынынъ Эски-Эль коюнде Аджи Ариф эфендининъ къорантасында догъды. Башлангыч ве орта мектепни Багъчасарайда битирди. Сонъра Тюркиеде Истанбул окъув юртларында окъувыны девам этти.

1914 сенеси Абляким Ильмий Къырымгъа къайта ве оджалыкъ этип башлай. Бир къач вакъыт «Терджиман» газетасында чалыша.

Тюркиеде окъугъан вакътында Абляким Ильмий къырымтатар халкъынынъ тарихынен меракълана ве огърашып башлай. О, Тюркиеде чокъ муим малюмат топлай ве бу саада бильгилерини теренлештире.

1913 сенеси Абляким Ильмийнинъ «Терджиман» газетасында биринджи икяеси басылды. 20-нджи сенелери онынъ балалар акъкъында язгъан «Ачлыкъ хатирелери» повести ве «Къуртчу Бекирчик» серлевалы колемли икяеси нешир олунды. «Къуртчу Бекирчик» икяесинде осьмюр Бекирчик акъкъында тасвирлене. Бу мераметли ве ишкир огъланчыкъ мектепте яхшы окъуй, анасына эр вакъыт ярдым эте. Къомшулары къуртчу Амет эмдженинъ зенаатынен меракълана. Бекирчикте бу зенааткъа буюк авеслик догъа. О, Амет эмдженинъ ярдымынен гъайретнен огрене. Языджы Бекирчининъ ишкир, мераметли, эдепли, гъайретли олгъаныны косътере.

Абляким Ильмий терен бильгили, истидатлы языджы эди. Лякин онъа яратыджылыгъыны девам этмек къысмет олмады. 1928 сенеси

Абляким Ильмий акъсыз оларакъ миллетчиликте къабаатланып бефтан ерде тюрьмеге беш йылгъа къапатыла ве Сибирьге ёлланыла. Муддети биткен сонъ Абляким Ильмий севимли ватаны Къырымгъа къайтып оламай. Чокъ йыллар Украинада ишчи олып чалышмагъа меджбур ола. Сонъра бир ёлларыны тапып Румыниягъа кете ве анда яшай ве иджат эте. 1947 сенеси Месджидие шеэринде вефат эте.

терджиман — терджиме этиджи

колемли — *мында*: чокъ саифели, балабан

муддет — бельгиленген вакъыт

миллетчи — озъ халкъыны севген ве къайгъыргъан инсан

КЪУРТЧУ БЕКИРЧИК

(икъе)

(къыскъартылгъан)

I

Бекирлернинъ къорантасы пек эскиден берли балкъурт къулланып кельген Амет акъай иле къомшу эди. Амет акъай джыйнакълы, дикъкъатлы ве ишинде меракълы бир адам эди. Коре-коре сорай, арай озъ ишининъ устасы олгъан эди. Онъа «балджы Амет» дер эдилер. О бу лагъапкъа ляйыкъ эди.

Балджы Аметнинъ къорантасы бир къадын, бир къоджадан ибарет эди. Оларнынъ йигирми беш юва къурт иле ярым гектар азбар багъчасы бар эди.

О, азбарында алты чешит мейва асрар эди: эрте кираз, эрте къайсы, эрте шефтали, бера александра, бумажный ранет ве сынап алмасы. Онынъ багъчасындан бу чешитлернинъ эр биринден йигирми бешер терек булуныр эди. О бу алты чешиттен бирини не денъиштиир, не оларнынъ сайыларыны эксильтип арттыыр эди. Онынъ къурт ювалары да йигирми бешни кечмез эди. Артса, арткъаныны я сатар, я да бир достуна багъышлар эди. Балджы Амет къуртчулыкъны беджерип япкъаны киби, багъчаджылыкъны да беджерип япа эди.

Балджы Амет къуртчулыкъ ишлерини къадынына да огреткен эди. Амиде енге де къуртчулыкъны, багъчаджылыкъны пек гузель анълай эди. О да балджы Аметдай пек уста ашлай, пек уста джыя, пек уста толдура эди. Олар къоджа ве къары азбарда ве багъчада берабер эдилер. Шимди бакъарсынъ, эр экиси де бетликлерини

кийген, азбарда кѳурт юваларыны бакъалар, анда чалышалар. Шимди бакъасынъ, кѳолларында чапа, я да сепет багъча чапалай, я да мейва джыялар...

Амиде енге тыш хызметлерде кѳоджасына насыл хызмет этсе, балджы Амет акъай да онъа эв хызметлеринде шай ярдым этер эди. О, сырасы кельсе, софра кѳояр, джыяр, атеш якъар, хамур басар ве джаяр эди. Тек о савут ювамаъа севмез эди.

Олар экиси де чокъ сагълам адамлар эди. Балджы Амет элли яшына баскъан бир кѳарт экеч, чырайындан къан тамлай эди. Амиде енге де сагъламлыкъта, такъатта Амет акъайдан чокъ эксик дегиль эди.

джыйнакълы — тертипли

бетлик — балкѳуртлар тишлемесин деп бетини къапат-
къан махсус орьтю

1. Бекирчикнинъ кѳомшусы ким эди? Олар не иле огъраша эди?

2. Амет акъай насыл инсан эди? О, якъкан ишини насыл япа эди?

3. Амет акъай ве онынъ къадыны азбарларыны насыл тута эдилер? Бекирчик не ичюн оларгъа сукълана эди?

II

Оларда бала-чагъа ёкъ эди. Онынъ ичюн олмалы, бала пек севе эдилер. Балаларнынъ арасында да энъ зияде Бекирчикни севе тургъан эдилер. Бекирчик факъыр бир тул къадыннынъ огълу эди. Онынъ анасы артель багъчасында чалыша эди. Бекирлернинъ кѳорантасы факъыр яшай эди. Иш заманларында эвде ялынъыз къалгъан Бекирчик мектептен къайткъан сонъ, чокъусы кѳомшулары балджы Амет агъанынъ азбарында эгленир эди. Олар да Бекирчиктен агъырланмаз, онъа эр заман кулер юзь косътерир, оны кельген сайын баллы-ягълы локъумлар иле сыйлар ве ашатыр эдилер. Бекирчик оларнынъ эвинде олгъан боллукъны корип сукъланыр ве иштен къайткъан анасына эки бир айтар эди.

— Ана, мен де балабан олсам, балджы Амет эмджемдай кѳуртчу оладжагъым.

Бекирчик кѳуртчулыкъкъа керчектен де меракълана эди. Бир къач керелер оны балкѳурт талагъан эди. Онынъ башы-козю шишкен эди. Амет акъай Бекирчикни кѳурт талагъан сайын къадынына айта тургъан эди:

— Амиде, бизим кѳуртлар Бекирчикни кене пек талады, гѳалиба, о энди бизим азбаргѳа аякѳ басмаз.

Бекирчик исе кене азбаргѳа келир, кѳурт ювалары янына сокѳулыр, оларнынѳ чалышкѳанларыны бакѳып отурыр эди. Бу сонѳ дефасында кѳуртлар бир кѳачы бирден Бекирчикнинѳ пешине тѳшкен, кѳувалай берип, оны зияде талагѳан эди. О заман оны Амет акѳай дуйып, кѳуртларнынѳ зеэрли инелеринден зорнен кѳуртаргѳан эди.

Ачувлы олмагѳанда, кѳуртлар озѳ ишлеринден башкѳа ич бир шейге кѳулакѳ асмаз, дзылдай-бзылдай чалышып турар эдилер. Ювалары акѳтарылса, акѳтарылып баллары алынса, олар кѳысылса, я да эзильсе, чокѳ ачувлана тургѳан эдилер. О заман олар кѳаршыларына не расткельсе, ким расткельсе, онѳа уджѳум эте эдилер.

тул — кѳоджасыз кѳалгѳан кѳадын

боллукѳ — барлыкѳ, яхшы яшайыш

экиде бир — кимерде

1. Бекир ве онынѳ анасы насыл яшай эдилер?

2. Амет агѳа ве Амиде енге Бекирчикни насыл кѳаршылай эдилер? Бекирчик не ичѳон чокѳусы вакѳтыны Амет акѳайнынѳ азбарында кечире эди?

3. Бекирчик не ичѳон кѳуртчѳу олмагѳа истей эди?

4. Сиз Амет акѳай ве Амиде енгенинѳ Бекирчикнен достлугѳына насыл бакѳасынѳыз? Бу инсанларгѳа насыл кѳыймет кесесинѳыз?

III

Бу сонѳ таланмадан, Бекирчик озѳу де кѳоркѳкѳан эди. Заты балджы Амет акѳай, о кѳоркѳмаса биле, оны кѳурт азбарында быракѳмай эди. Бекирчикнинѳ гонѳлю кене джоша, оларнынѳ чалышкѳанларыны сейир этмек истей эди.

— Шимди не япмалы?

Эвелѳ не япмалы да, оларнынѳ янына бармалы? Я даа о юваларнынѳ ичлеринде не бар. Бекирчик оларны да даа арув коралмагѳан эди. Олар ювада насыл яшай, насыл чалыша экенлер? О буларны корѳмеге, корип огренмеге де истей эди. Онѳа мурадына ирмек¹ ичѳон, бир бетлик этмек керек эди. Ондай бир бетлик олса, о,

¹ мурадына ирмек — истегини ерине кетирмек

кѳуртлардан озюни кѳоруяджакъ эди. Амма оны кѳайдан алмалы? О бу акъта меракѳле тѳюшонди, тѳюшонди — акълына бетлик япмакъ кельди.

Бекирчик бу тѳюшондже иле догѳру Амиде енгенинѳ эвине барды. Бекирчик оларнынѳ эвине озѳ эвлеридай кирип чыкѳа эди. О заман Амет акъай эвде ѳкѳ эди. Амиде енге атеш тутандырып отура эди. Бекирчик софагѳа козѳ ташлады. Оларнынѳ бетликлери софада мыхта илювли тура эди. Бирини алды, чевирип-чевирип бакъты, гузельдже бакъты ве кене ерине ильди. Сонѳра Амиде енгеден сорады:

— Кѳуртларны не вакъыт бакъаджакъсынѳыз я, Амиде дудум?

О, Амиде енгеге «дудум», ве Амет акъайгѳа да «эмдже» дей эди.

— Кене семиреджегинѳ келеми? — кулюмсиреп сорады Амиде енге.

— Энди мен оларгѳа озюмни тишлетмем, — сарсылмаз бир кѳанаатле джевапланды Бекирчик.

Бу арада эвге кельген Амет акъай Бекирни корип онѳа такъыла¹:

— Ола, Бекир, насыл олды да, сен кѳоркъмайып мында кельдинѳ? Мен сени энди бизим азбар олгѳан якъкѳа биле бакъмагѳа кѳоркъар беллеген эдим. Аферин, аферин, сен кене чокъ батыр экенсинѳ, Бекир!

— Э... сиз де пек кѳопайманѳыз. Батыр олсанѳыз, кѳуртларны бетликсиз бакъчынѳыз, бакъайым.... бетлигим олса, мен де кѳоркъмам.

— Догѳру айтасынѳ, Бекир, бетлик олмаса, олар кимсенинѳ хатырыны саймаз.

— Эй, сен базаргѳа бир баргѳанда, онѳа да бир бетлик алып кельчи,

— деди Амиде енге.

— Мен бетлигин чаресини озюм тапарым, — деди Бекир кѳанаатле.

— Тек сиз манѳа кѳурт юваларынынѳ ичини косѳтереджегинѳизге сѳз беринѳиз.

— Бакъчы, бакъчы, сен мынавы эрифке, о кѳадар яман тонанды да, кене кѳурт мерагѳы сѳнмеген! — деп, шашты онѳа Амет акъай.

— О да балджы оладжакъ, коресинѳ!

— Бекир, сен бизим зенаатны тутып алма! — деп эришти Балджы Амет Бекирге ве анѳлатты. — Айса, ярын кѳушлыкѳа кель де, мен санѳа юваларнынѳ ичлерини де ачып косѳтерейим. Амиде дудунѳ санѳа бетликни берир. Берирсинѳми, Амиде?

— Яхшы даа, — разы олды Амиде енге.

Бекирчик кѳувана-кѳувана эвлерине кѳайтты.

¹ онѳа такъыла — онѳа эрише

арув — яхшы

кѳоруаджакъ — кѳорчалайджакъ, сакълайджакъ

кѳанаатле — эминликле

1. Балкѳуртлар Бекирни пек мушкюль талагъан сонъ биле, онынъ кѳуртларгъа мерагъы сѳнмеди. Аксине, о даа зияде джошты ве авесленди. Не ичюн?

2. Бекирчик балкѳуртларнынъ чалышкѳанларыны огренмек ичюн, не япмагъа кѳарар этти?

3. Амет акъай Бекирнинъ мерагъына ве авеслигине насыл бакъты? Олар арасында насыл субет олып кечти?

Амет акъай, Амиде енге ве Бекир арасындаки субетлерни саналаштырынъыз.

IV

Бекирчик эвге кельди. Анасынынъ эски марамасыны хатырлап, оны къыдырып тапты. Ондан бир кѳарыш кенълигинде бир парча кесип алды. Сонъра озюнинъ эски кольмегини хатырлады. Оны да козь кѳарарле кести, бичти, ине ве йип тапыштырып, ондан озюне бетлик тикти. Онъа тал чубукъларындан учъ дане де кѳыршав ясап пекитти.

Мына санъа бир бетлик олды чыкъты.

Бекирчик бир кѳач саатлер огърашып ясадыгъы бетликни башына кийди, кузьгюге бакъты, чокъ яхшы олгъан.

— Амет эмдже базардан манъа бетлик кетиреджек олып турсун, мен оны япып азырладым, — деди Бекир озъ-озюне.

Онынъ акълына шу арада анасынынъ марамасы тюшти ве къасеветленди:

— Бу иш битти амма, анам не айтыр экен? Онынъ марамасы токъалланды, ёкъса...

Бекирчик бир талайлар¹ тюшюнип, анасына да кѳаршылыкъ азырлады: «Онынъ марамасы пек узун эди. Онынъ уджлары эр ерге илише бере тургъан эди. Шимди даа яхшы — анам раатча юрер. Оны о, бельки де, эслеп де отурмаз».

О бойле кузьгю кѳаршысында мырылданып тургъанда, анасы келе, шаша. Бекирчик де оны корип абдырай:

— Бу не кѳыяфеттир... сен бир тюрлю олдынъмы шу? — деп, шашып сорай анасы.

¹ бир талайлар — бир кѳач вакъыт

— Бир тюрлю олмадым, анам, къртчу олдым, къртчу!

— Башына джарты бир бетлик кечирмекле киши къртчу оламы...

Къртчу оладжакъ олам десе...

— Шай, шай анам! Къртчу оладжакъ олам.

— Я бетликни къайдан алдынь? — деп, сорады шубеленип анасы.

— Озюм такъштырып ясадым.

— Къайдан такъштырдынь? Гъалиба, меним марамамы чонтукъладынь...

Бекирчик анасына меселени олгъаныдай, тюзюнгенидай анълатты. Амет эмдженинь онъа юваларнынъ ичини косътереджегини айтты.

Анасы онъа мараманы чонтукълагъаны ичюн дарылмады. О бугунъ иштен пек зевкъланып къайткъан эди. Оларнынъ артель багъчаларында эвельден балкърт кърлланыла экен. Балкъртлар

шимди гъайып олса да, магъазда чокътан-чокъ къурт ювалары ята экен. Кечен йыл, яз айы башларындан оларнынъ багъчасына номай бир огъул¹ къонгъан ве артель аркъадашлардан бири о заман бу огъулны тутып, бир ювагъа къойгъан экен. Къурт гузель къышлагъан. Баарьге къавий бир юва къурт олып чыкъкъан. Артельнинъ бугуныки топлашувында онынъ лакъырдысы да олгъан. Артель отарнынъ эвельки балджылыгъыны тирильтмени къозгъагъанлар. Тек яхшы бир къуртчу керек. О да олса, иш ёнейджек кетеджек.

О, Бекирчигини бетликли корьгенде, бутюн буларны фикирден кечирип, онынъ бу авеслигини еринде тапып² къуванды.

— Бу бетлик санъа шимдилик олып турар. Ара тапкъанда, мен санъа башкъасыны тикерим. Сен Амет эмджени якъасындан быракъма. О зенааты огрен де, биз сени артельге алып, артель къуртчусы япармыз.

къыршав — алкъа

токъалланды — *мында*: къыскъартылды

къыяфет — тышкъы корюниш

чонтукъ — къыскъа

номай — пек чокъ

огъул — айырылып чыкъкъан балкъурт къорантасы

1. Бекир бетликни неден ве насыл такъыштырып япты?
2. Бетлик азыр олгъан сонъ Бекир не ичюн къасеветленди? О, анасына насыл джевап азырлады?
3. Не ичюн анасы Бекирге дарылмады? Анасы Бекирге насыл насиат берди?

V

Бекирчик айланыр куню³ къушлыкътан сонъра, бетлигини башына кечирип, догъру Амет акъайларнынъ къурт азбарына атлады. Олар, о заман къадын ве къоджа бетликлери башларында къурт юваларыны акътарып, баарьлик козьден кечире эдилер.

Амет акъай узакътан Бекирчикни бетликли корип зевкъланды:

— Кель, бакъайым, яш къуртчу, якъын кель!

Бекирчик джесаретленди. Догъру оларнынъ янына барды.

Къуртлар Амет агъанынъ ве Амиде енгенинъ башларында

¹ номай бир огъул — пек чокъ балкъурту олгъан огъул

² авеслигини еринде тапып — авеслигини догъру сайып

³ айланыр куню — эртеси куню

уйрюльше, кьолларына кьонса да, тишлемей эдилер. Бу арада бир кьурт вызылдап келип Бекирчикнин кьолуна да кьонды. Кьолуна кьонгъанда — абдырап, кьолуны силькти. Онын бу арекети Амет акъайнын козюне чалынгъаны иле о, багъырды:

— Шай этме! Сакъын, кыбырдама!

Бекирчик бу тенбиден сонъ, кьол силькмеден вазгечсе де, кьурт ачувланды, оны шу ачувле инеледи.

— Бекир, инесини чек ал да, сонъ софада сирке вардыр, ал да, кьолунъа якъ, — деп Амиде енге онъа ёлны огретти ве Бекирчик де онын дегенидай этип къайтып кельди.

— Сакъын-сакъын бир даа шай балалыкъ этме! — тенбиледи Амет акъай къайта баштан. — Кьурт ачувланса, къайда къачсанъ, къувалап тишлер. Бакъ, кьолумда къач данеси джуре!

Бекирчик оны озю де, кельгениле эслеген эди. О озъ абдыравукълыгъындан озю де утанды ве:

— Эмдже, мен энди шай этмем! — деди.

— Шай этмесенъ, эм таланмазсынъ, эм кьуртлары дарылтмазсынъ.

Амиде енге меселени яраштырды:

— Кьурт таласа, огъургъа, яхшы дей тургъанлар. Санъа, анълашыла, Бекир, кьурт джуреджек¹...

— Сен, Бекир, — ондай лафларгъа кьулакъ асма. Кьуртын джурмеген кишиси олмаз. Тек оны бакъмагъа бильмек керек. Иште къусур этмемек керек². Сен оны истесенъ, оджанъдан да сорап бакъ. О да шай айтыр.

— Шай, эмдже, шай, оджам да шай анълата тургъан.

— Булар бир эди, эки олдылар, — Амиде енге кьоджасынынъ фикирине кьошулмай, — сен, гъарип, энди бир шейге инанмай башладынь...

— Мен сендай оладжакъ-олмайджакъ шейге инанмам. Энди вакъыт олмадымы я, сен о иши битирип, бир къаве пиширсенъ, даа яхшы этер эдинъ.

— Арув я, даа атеш де сёнмегендир, бельки.

Амиде енге эвге къаве азырламакъ ичюн кетти. Бекирчик ве Амет акъай тек-тюк чечеклемеге башлагъан балабан бир кираз береги тюбюнде топракъ устюне тёшелип отурдылар. Амет акъай сигарыны сарды, якъты. Ве сонъра Бекирчикле лаф да башлады:

— Демек сен, кьуртчулыгъы огренмек истейсинъ, ойлеми?

— Огретсенъиз огренеджегим.

¹ кьурт джуреджек — яхшы кьуртчы оладжакъ

² къусур этмемек керек — кьуртларгъа зарар кетирмемек керек

— Я сен меним башымы кутьсенъ, кутьсенъ де, сонъ безип ташларсынъ...

— Сиз огретмектен безмесенъиз, мен огренмектен безмем.

— Мен башласам, дёге-дёге огретирим.

— Оджам бизге ойнай-куле огрете, биз де ойнай-куле огренемиз.

— Айса, биз де шай этермиз даа. Мен корем, сенде авес вар. Къуртлар сени бир къач кере тишледи. Сени бу авесликтен айырып оламадылар. Демек, сенде авес зияде. Келип-кечкен авеслерден дегиль. Мен бу койде он йылдан бери къуртчулыкъ этем, бир эрифнинъ баласы келип де, менден бу зенааты огрен-мек истемеди. Бу яхшы зенааттыр, балам.

— Мен де сизге ярдым этерим.

— О да арув амма, сен бизде шимди не япып олурсынъ? Унутмайып да, балабан олгъан сонъ япсанъ бильмем...

Оларнынъ бу лакъырдыларыны табакъле къаве кетирип кельген Амиде енге узакътан эшитип, лафкъа къошула:

— Бекир, этем десе, ярдымы токъунмайджакъ баламы? О бизге чешмеден сув кетирсе, ана санъа балабан ярдым...

— О меним элимден келир, — деп разы олды Бекирчик.

— Шай даа... уфакъ фискичиклернен кунъге эки ёл сув кетирсенъ, бизге етишир.

— Я ананъ разы олурмы экен? — деп, сорады Амет акъай.

— Манъа анам, чокъ ойнасам, дарыла. Не япсам — япайым, чалышсам — о зевкълана.

— Шай даа, онъа дарылгъан киши оламы, зенаат огренеджек. Биз онъа огъул вакътында бир огъул адайыкъ, эй! — Амиде енге къуванды. Бекирчик де бу бахшышкъа севинип созды:

— Айса, мен сизге ара-сыра одун да кесерим.

— Корьдинъми, Бекир, — деди Амет акъай эришип. — Энди сенинъ ишинъ бир джорукъ олды. Мен де, айса санъа керестеси-ни берерим, косътерири де, огъулынъа юва япып азырларсынъ, ве къуртчулыкъкъа кереги къадар дюльгерлик огренирсинъ. Энди биз сёз кестик¹. Шимди, Амиде, сен къавелерни къой да, бирер махрадж къавеси ичейик. Сонъ, Бекир, мен санъа бир де къуртчулыкъ масалы айтырым.

сирке — *русча*: уксус

кересте — ишленген агъач

дюльгер — агъач ишлер устасы

махрадж — яхшы ишни алгъышлав

¹ сёз кестик — бири-биримизге сёз бердик, бир фикирге кельдик

1. Бекирчик якъан бетлигини башына кийген сонъ къуртлар янынъда озюни насыл тутат?

2. Амет акъай Бекирчикке насыл насиатлар бере? Оны насыл тенбилей?

3. Азбарда Амет акъай ве Бекирчик не акъкъында субет-лешелер?

Амет акъай ве Амиде енге Бекирчикке насыл бакъалар? Олар насыл инсан олгъанларыны коремиз? Сиз ойле меракълы ве мераметли адамларны билесизми?

VI

— А-на, балам, иш бойле ола. Сен шимди къач яшынъдасынъ? 12-де барсынъмы?

— Октябрь айы кельсе, 12-ге айланаджагъым.

— Шимдиден башлап яваш-яваш азырлансанъ, 25 яшынъа къадар сен де къуртлы, багъчалы бир адам олурсынъ.

— Меним бундай балабан тереклерим, бу къадар чокъ къуртым не вакъыт оладжакъ!..

— Сен осип етишкенджек, багъча да етишир. Къурт да азбарынъа сыгъмаз.

— Къурт юваларыны бакъайыкъмы, эмдже?

— Биз сенинъле оларнынъ астындан кирер, устюнден чыкъармыз. Шимди сен бакъ, о ювалар эп джайыкъ тизильгенлер. Сантырачлап¹ къоюлгъанлар. Ольчеп бакъсанъ да, анъларсынъ, оларнынъ сыра аралары да, юва аралары да учер метродыр...

— Мен метромы кетирип ольчеп бакъарым оны, — деди Бекирчик, — кетирип бакъайым, эмдже? Менде метро вар, озюм ясадым.

— Оны сен башкъа вакъыткъа ташла да, шимди тюшюн, ювалар не ичюн шай сийрек тизиле?

Бекир тюшюнди ве акълына шу джевап кельди:

— Бир-бирине якъын къоюлса, ашыкъып башкъасынынъ юва-сына киредирлер даа?

— Э, кирсе не ола? — о да къурт, бу да къурт... эп бир дегильми?

Бекирчик кене тюшюнди, амма келишикли бир джевап тапалмады. Амет акъай озю анълатты.

— Балкъурт къарынджадай, бош вакъыт кечирмени ич севмез. Олар бутюн яз, марттан башлап, сентябрь сонъларына къадар чалыша, къышкъа азырланалар. Эгер багъда, багъчада тапмасалар,

¹ сантырачлап — шахмат тахтасы киби сыралап

сонъ хырсызлыкъкъа башлайлар. Бир-бирининъ ювасына далып бал хырсызлайлар.

— Бакъчы сен, о ярамазлар, — деди Бекирчик шашып — айса, олар да хырсыз экенлер даа...

— Эм де гизли хырсыз дегиль... ачыкътан ачыкъкъа, купе-куньдюз ювагъа далып, тутып алгъан хырсыз! Эгер къуртчу ачыкъ агъыз олса¹, онынъ къурт азбарындан хырсызлыкъ ве къавгъа бир кунъ эксик олмаз.

— Я манъа багъышлайджакъ огъулынъызы да ярамаз бир къурт келип таласа, не япармыз экен, эмдже? — сорады Бекирчик къасеветленип.

— Мукъайт олурмыз, талатмамыз, — Амет акъай ишанчлы бир эда иле айтты.

— Я оны къайдан дуярмыз? Онъа не чаре олур экен?

— Меним къурт азбарымда ондай балабан къавгъалар, хырсызлыкълар олмаз ве олмады да...

Айткъаны дайын, онынъ азбарында ондай хырсызлыкълар олмай эди.

Амет акъай онынъ огюни аладжакъ тедбирлерни биле ве япа эди. Онынъ ювалары бир-биринден авлакъ эди.

Амет акъай юваларны ачкъанда, бакъкъанда мукъайт ола, керек ишлерни япа, юва кенарларында балавуз парчалары къалдырмай. Бал тамлатмай, темиз тута эди.

Амет акъай Бекирчикке буларны, къуртчулыкънынъ бундай алларыны анълатып айтты.

— Огъулым олса, мен де шай этерим, э, эмдже?

— Айса, шай этмесенъ, къурт да яшамаз, къуртчу да оламазсынъ.

— Я, эмдже, меним огъулым не вакъыт оладжакъ я?

— Бугунъ не куню шу?

— Джума куню.

— Айнынъ къачы?

— Апрельнинъ он беши.

— Айса, огъул бир айдан, майыс орталарында чыкъа башлар ве ильки огъул сенинъ олур, Бекир.

джайыкъ — бир-биринден авлакъ, сийрек
тедбир — иш, чаре, арекет

¹ ачыкъ агъыз олса — *мында*: керек ишни озь вакътында этмесе

1. Амет акъай Бекирчикке къуртчулыкънынъ насыл инджелик-лери акъкъында икяе этти?

2. Яхшы къуртчу олмакъ ичюн нелерни бильмек керек? Насыл чалышмакъ керек?

3. Бекир Амет акъайнынъ насиатлары, тенбилерине насыл бакъа? Бекир Амет акъайдан нелерни огренди?

VII

— Бекирчик! Бекир, къайдасынъ? Кельчи мында! — балджы Аметнинъ къаба давушы Бекирчикни агъыр тюшонджеден къуртарды.

— Шу будакъкъа бакъчы бир!

Бекирчик джалш этип бакъса, не коръсюн? Алма терегининъ будагъында когерген бир балабан салкъым юзюм шекилинде бир оба къурт асылып тура!

— Бекир, мына къардашым, — бу сенинъ огъулынъ оладжакъ. Бахтынъа яхшы бир огъул чыкъты.

— Ювагъа къапайыкъмы, эмдже? — Бекирчик абдырап сорады.

— Эбет, эбет къапатмакъ керек. Ал да кель, ювасыны такъыштырайыкъ, — деп, багъырды Амет акъай Бекирчикнинъ артындан.

— Огъул къапкъаныны да унутма!

Бекирчик ель-епелек огъул къапкъаныны кетирди. Амет акъай онынъ къапагъыны ачып, огъул къонгъан будакънынъ астына догъру тутты да, будагъыны къуветле силькти. О балабан салкъым къурт будакътан узюлип къапкъан ичине тюшти. Къуртлар аман къапкъаннынъ аркъалыгъы артына пекитильген балавузларгъа сарылмагъа башладылар. О заман Амет акъай къапкъанны баш ашагъы чевирди де, кене де о будакъкъа асты. Бундан макъсат шу сарсынты арасында дагъылгъан къуртларны да къапкъангъа топламакъ эди.

— Айды, олар топлана турсунлар, биз барып юваны азырлап, ерине ерлештирейик.

Амет акъай юванынъ ичине бир дане солакълы, беш дане бош черчиве ерлештирди, сонъра Бекирчикке:

— Энди юва да азыр. Бар огъулынъны кетир де ерлештирейик! Мукъайт тут, сарсылмасын!

Бекирчик огъулны кетирди. Амет акъай онынъ къолундан огъулны алып, юванынъ огюнде тёшевли чувал устюне къуветле силькти. Сонъра о, бинълердже къуртнынъ ичинден ананы сайлап, оны къанатчыкъларындан тутып, юванынъ къонагъындан сокъты.

Ичери киргенлеринден сонъра, ана юваны бегенсе керек, «түй, түй, түй» деп йырлап къуртларны ювагъа чагъырды. Бу сесни эшиткени киби, къуртлар ювагъа толдулар.

Олар къуртларнынъ ерлешип ювагъа толушкъанлырыны сейир эткенде, Амет акъай деди:

— Огъулнынъ машалласы бар. Йыл къургъакъ кельмесе, Бекир, бу огъул санъа 10 кило къадар бал да топлар.

— Эмдже... айса, меним балым да оладжакъмы?! — Бекирчик тааджилленип сорады.

— Олур, Бекир, олур, — ишанч иле текрар этти Амет акъай.

— Юванъ ёкъ эди — олды. Огъулынъ ёкъ эди — олды. Балынъ да олур. Яваш-яваш эписи олур.

Койде Бекирчиктен башкѡа огъулы олгъан бала ёкъ эди. Къуртчулыкъ япмагъа башлагъан балалардан ильки — Бекирчик эди. Бекирчикнинъ де огъулы бар эди.

Бекирчик бу йыл огъулындан он кило бал алса, онынъ он рублелик келири бар демек. О, балынынъ ярысыны къышлыкъ сакъласа, ярысыны сата биледжек эди. Бекирчик о акъчанынъ ярысыны сакълап, ярысына китап алса, онынъ да китаплары оладжакъ эди.

Шу дакъкъаларда онынъ хатрына келип кечкен шундай тыюнджелер эди ки, оны джоштургъан, къувандыргъан ве эмджесининъ бойнуна сарылып къуванчлы козьашлары акъытмагъа меджбур эткен эди...

когерген — мавылашкъан, мораргъан

ель-епелек — тез-тез, чапа-чапа

черчиве — *русча*: рама

солакълы — балы олгъан черчиве

къургъакъ — къуру, ягъмурсыз

1. Балкъуртлар юваларындан огъулны йылнынъ къайсы мевсиминде чыкъаралар? Огъул ювадан насыл чыкъа?

2. Амет акъай огъулны насыл тутып ювагъа ерлештирди? Бекирчик онъа насыл ярдым этти?

3. Огъулы олгъан сонъ Бекирчикнинъ акъылына насыл фикирлер келе? О нелерни арз эте?

4. Бекирнинъ гонгълонде Амет акъайгъа ве Амиде аптеге насыл дуйгъулар догъа? Оларнынъ арекетлерине сиз насыл къыймет кесесингиз? Олар насыл инсанлар?

Умумий вазифелер:

1. «Къуртчу Бекирчик» икяесини окъутгъан сонъ эр бир къысмына серлевалар къоюнгыз ве дефтерингизге язынгыз.

2. Бекирнинъ мераметлиги, ишкирлиги, зенааткъа мерагъы, авеслигини косътерген парчаларны айры окъуп чыкълынгыз ве озюнгиз ичюн нетидже чыкъларынгыз.

Зенаат — **алтын билезликтир** деген мевзуда беян язынгыз. Сонъра беянарлгъа эсасланып сыныфынгызда субет кечирингиз.

Сиз насыл зенаатларгъа авесленесиз? Шимди эвде, азбарынъызда ана-бабаларынъызгъа насыл ярдым этесиз? Нелерни огренесиз? Сыныфынъызда чешит зенаатлар акъкъында субетлер кечиресизми? Яшагъан еринъызде меракълы зенаат саиплери бармы? Оларнен корюшювлер, субетлер кечиресизми?

Балкъурткъа таланмай, бал аспалмаз.

Унерли къолда берекет бар.

Баба унери балагъа мирас.

Зенаатсыз адам — мейвасыз теректир.

Унерсизге дюнья тар.

Зенаат — инсаннынъ байлыгъы.

Монолог ве диалог акъкъында

Монолог ве диалог сёзлери грек тилинден алынган. монолог сёзю эки кысымдан ибареттир. *Монос* — бир, *логос* — сёз, нутукъ. Демек, **монолог — бу бир адамнынъ нуткю. Бедий эсерде бир иштиракчи шахыснынъ озъ-озюне я да янында булунмагъан шахысларгъа айткъан нуткюна монолог дейлер.** Диалог сёзю де эки кысымдан ибареттир. *Диа* — эки, *логос* — нутукъ. Демек, **диалог эки адам арасындаки лакъырдысы демектир. Бедий эсерде эки ве экиден зияде иштиракчи шахыс арасындаки лакъырдыгъа диалог дейлер.**

Монолог ве диалог чокъ эсерлерде расткеле. Санада ойналган эсерлер исе монолог ве диалог шеклинде язылалар. «Къуртчу Бекирчик» икяесиндеки диалогларны сыныфта роллерге болип окъунъыз.

ИБРАИМ ПАШИ

(1918 — 2008)

Ибраим Къуртумер огълу Паши 1918 сенеси Алушта районынынъ Тувакъ коюнде койлю къорантасында догъды. Тувакъ кою Къырымнынъ энъ дюльбер кошелерининъ биринде ерлешкен. Ялы боюнынъ ярашыкълы манзарасы, ешиллик ичинде комюльген дагълар, къоджаман къаялар Ибраимнинъ хатырасында, козю огюнде эбедий сакъланып къалдылар. Сюрдюнликте чокъ йыллар тувгъан коюннинъ, Къырымнынъ асретлигини чекип яшады, озюнинъ эсерлеринде Къырымнынъ аджайип табият левхаларыны тасвир этти.

Ибраим Паши орта мектепни битирген сонъ Къырым devlet педагогика институтынынъ къырымтатар тили ве эдебияты болюгине кирди. Лякин агъыр хасталангъанындан себеп, институтны битирип оламады. Онынъ биринджи макъалелери район газетасында 1936 сенеси басылды. Биринджи икяеси исе 1939 сенеси шу газетада нешир этильди.

1944 сенеси Ибраим Паши къырымтатар халкъынен берабер сюрдюн олунды. О, Озьбекистанда яшады ве яратыджылыгъыны девам этти. Бу девирде Ибраим Паши чокъ очерклер, икяе ве повестьлер язды. Языджы озюнинъ икяелеринде балалар омюринден муим ве зевкълы адиселер, арекетлерни тасвир этти.

эбедий — омюрлик, омюрининъ сонъуна къадар

къоджаман — пек балабан

нешир этильди — басылып чыкъты

ФЫНДЫКЪ ДЖЫЙГЪАНДА

(икяе)

I

Ашир меним энъ якъын достум. Мен онынънен бир сыныфта окъуй ве бир раледе отурам. Эвлеримиз къыр тѣлесинде, ян-янашадыр. Бир де биримиз олмасакъ, аш биле ашамаймыз. Дерслеримизни де бирге азырлаймыз. Аширнинъ башы эсаптан чакъа¹, манъа ярдым эте. Ойнамагъа кельгенде де шай, бирге ойнай, бир чанада таямыз.

Бугунъ эрте яттым. Саба танъда турмакъ керек. Бойле вакъытларда да козюме юкъу кирмей. Чокъ раатсызландым. Сагъыма-солума айлана берем. Хораз кыгчыргъанда, аякъта олам. Яваштан Аширнинъ омузындан тартам ве:

— Тур, кетмек керек, — дейим.

Кой тынч, эр кес татлы юкъуда. Тынчлыкъны копеклернинъ, хоразларнынъ отъкюр сеси боза. Гедженинъ къаранлыкъ пердеси котериле башлай. Та узакъта Къара-Тав дагъларынынъ кольгеси корюне. Тюрлю къокъулар кетирген хафиф яз ели юзюмизни сыйпап кече. Биз кокреклеримизни ачып, ельге къаршы кетемиз.

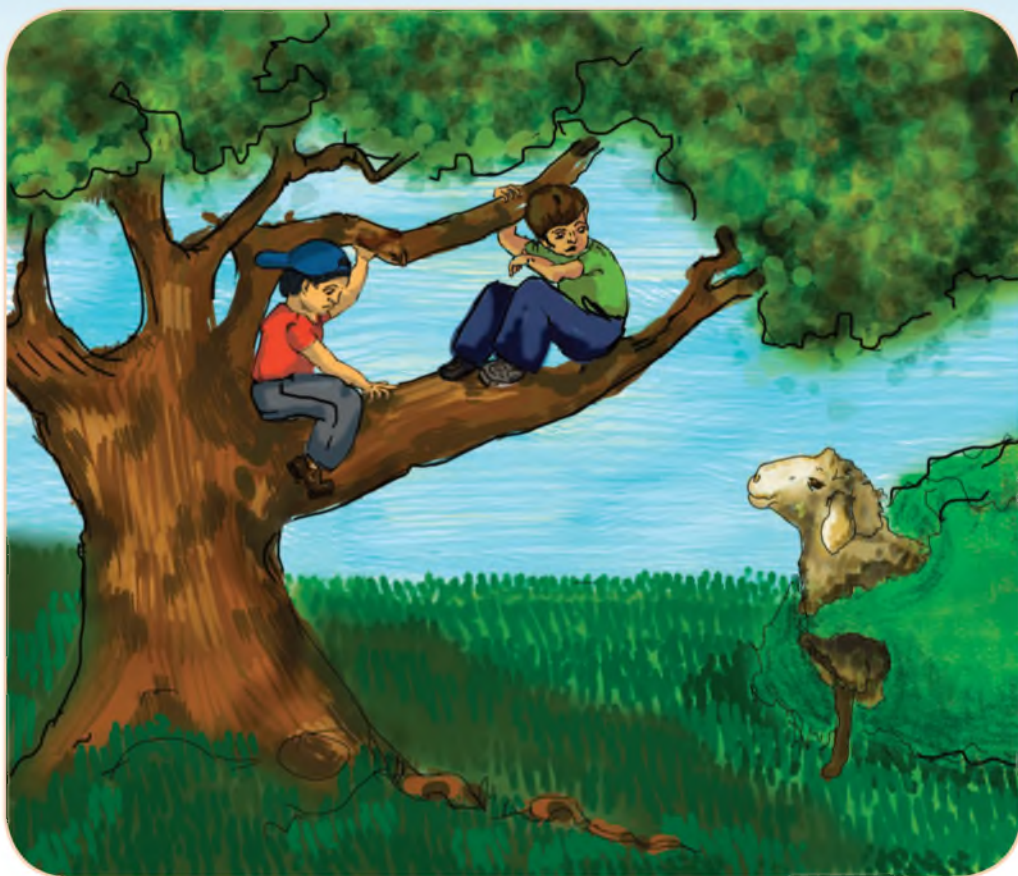
Бу сефер де кунеш кызарып, догъайым деп тургъанда, дагъгъа келип еттик. Салкъын чокъракъ башында отурдыкъ. Отъмеклеримизни сарымсакълап, сувгъа батырып-батырып ашадыкъ. Башымызнынъ тѣлесинде джайрап яткъан гуръ терекнинъ япракълары ель эскен сайын шувулдай. Бираз раатлангъан сонъ, турып орман бою кеттик. Фындыкъ тереклери янында келип токътадыкъ. Тереклерде фындыкъ чокъ эди. Башта ерге салынгъан пытакъларындан джыйдыкъ, сонъ терекке тырмаштыкъ.

Ашагъыдан, «Танъ» колхозынынъ тарлаларындан, тракторларнынъ хош сеслери келе. Мен экинджи пытакъкъа алмаштым. Эки балабан таш арасындан манъа бакъып тургъан кийикнинъ джам киби парылдагъан козьлерини эследим. Башымда сачларым тикленди, къоркътым. Къоркъкъанымны Ашир дуйса керек:

— Не коръдинъ, йыланмы? — деп сорады.

— Ёкъ, къашкъыр, — дедим мен ве къолумнен ишарет этип, косьтердим.

¹ башы эсаптан чакъа — эсапны яхшы анълай

Ашир индемени. Кульди.

— О къашкъыр дегиль, къочкъар, — деди.

Мен дикъкъатнен бакътым. Япракълар арасындан онынъ бойнузларыны, без бурнуны эследим. Ичиме джаным кельген киби олды.¹

Торбаларымызны терекнинъ гуръ пытакълары арасында багълап, ерге тюштик. Бизим якъын баргъанымызны корьген къочкъар, ерни тепе башлады. О якъ, бу якъ фырлангъан козьлеринде теляш, къоркъу бар эди. О артына чекилип, сарп къаягъа даянды. Онъа къачмагъа ер ёкъ эди. Ашир къолунда азыр туткъан йипнинъ алкъасыны къочкъарнынъ бойнузларына кечирди. О, буны апансыздан, буюк бир чеберликнен япты. Къоркъудан сескенген айван бойнуны бурды, арт аякълары устюне турмагъа ынтыларакъ, тёпеге атылды. Сонъ, Аширни сюрреклеп, дагъ бою тартып кетти.

¹ ичиме джаным кельген киби олды — джанландым, тынчландым

Ачыкъ чименлик ерге келип чыкъкъанда, Ашир йыкъылды. Лякин йипни ташламады. О, беш-он метр къурсакъ устюнде сюйрекленди. Чапып оларнынъ янына бардым. Аширнинъ къолундан йипни алып терекке сардым. Инат къочкъар бирден токъталды. Ашир аякъкъа турып, асабийликнен манъа бакъты. Штанынынъ тизлери, кольмегининъ тирсеклери йыртылгъан, сыдырылгъан тенинден къан акъа эди. Зор-беянен чокъракъ башына еттик.

Къочкъарнынъ аякъларыны багълап, ерге яткъыздыкъ. О, теренден нефес ала ве къоркъу толу козьлеринен бизге бакъа эди. Кенъ, балабан къуйругъындаки яра къуртламагъа башлагъан. Ашир агъачтан къуртлавуч ясады. Къуртларны бирер-бирер темизледи. Салкъын сувнен яраны ювды. Къайдандыр йымшакъ, безз таш кетирди. Оны тюйди.

— Нафталин олмагъанда, — деди о, — бабам бу ташнынъ тозуны яра устюне сепе тургъан эди.

Бираздан сонъ ёлумызны девам эттик. Къочкъар эп инатлыкъ этти. Ёлумыз ташлар, дерелер ичинден отип кете эди. Йипни тарта-тарта авучларымызнынъ ичи къызарып, къан къускъан эди. Мен бу эзиетке чыдаамадым.

— Етер, энди тутмайджам, барсын кете берсин. Къой сюрюсини озю тапар, — дедим.

Ашир манъа тикильди. Юзюнде эеджан, кин бар эди.

— Батырлыгъынъ бу эдими? — деди. Мен шашмаадым. Демек, къоркъакъым... Ёкъ, мумкюн дегиль. Аркъадашларым буны эшитселер, «бакъса о къоркъакъкъа» деп, айтмазлармы? Мен оларнынъ козюне насыл корюнирим?

Тенимде къырмыскъа кезген киби олды. Йипке къавийдже япыштым. Ёрулгъанымы, къолларымынынъ сызлагъаныны унуттым. Огге ынтылып:

— Айды, юрь кетейик, — дедим Аширге. О, йипни къолумдан тартып аладжакъ олды. Лякин бермедим.

Чокъ кечмеден, къыр тёпесине келип чыкътыкъ. Огге юксек дагълар джайрап ята эди. Къайдандыр чанъ сеси эшитильди. Орманлыкъта къой сюрюси корюнди. Сырлы, къара, семиз копеклер улып бизге таба чаптылар. Бу арада башына къара къалпакъ кийген, чалманлы, къолунда ыргъагъы олгъан чобан пейда олды. Мен оны бизге якъын кельген сонъ таныдым. Коюмизнинъ айтувлы чобаны Раим агъа эди. О севингенинден кульди ве:

— Сабадан берли оны къыдырып юре эдим, чокъ сагъ олунъыз,

балалырым, аферин сизге, — деп бизни бирер-бирер кѳучакѳлап опыти.

Орталыкѳкѳа акѳшам кѳаранлыгѳы чѳккенде¹, буюк бир шад-лыкѳнен ве аркѳамызда бирер торбачыкѳ фындыкѳнен эвге кѳайт-тыкѳ.

тена — тынч, кимсесиз

хафиф — енгиль

сарп — тѳпеге догѳру

чименлик — от ве чалылар оськен ер

эзиет — кѳыйналув

1. Эсерде тасвирленген вакѳиалар кимнинѳ адындан икѳе этиле?

2. Ашагѳыдаки план боюнджа эсерни 3-юнджи шахыс адындан икѳе этинѳиз:

- а) Якѳын достлар;
- б) Фындыкѳ джыйгѳанда;
- в) Кѳочкѳарнен расткелюв;
- г) Чобаннынѳ севинчи.

3. Балаларнынѳ еринде олсанѳыз, сиз не япар эдинѳиз?

1. Ашагѳыдаки аталар сѳзлерининѳ маналарыны анѳлатынѳыз:

Достсуз адам — кѳанатсыз кѳуш.

Эйилик япсанѳ — сонѳунадже яп.

Бу ибарелерни икѳаенен насыл багѳламакѳ мумкюн? Достлукѳ ве яхшылыкѳ акѳкѳында даа насыл аталар сѳзлери билесиз?

2. Ашагѳыдаки сѳзлерге антонимлер тапып язынѳыз: *танѳ атты, акѳшам кѳаранлыгѳы чѳкти, хафиф ель.*

Бетке дегиль, юрекке бакѳып дост ара.

Достуна урѳмет эткен, озюне сайгѳы кѳазаныр.

Адам — иш башында белли олур.

Унер — эрнинѳ кѳанаты.

¹ акѳшам кѳаранлыгѳы чѳккенде — кѳаранлыкѳлашкѳанда

ЭМИЛЬ АМИТ

(1938 — 2002)

Эмиль Амит 1938 сенеси Акъмесджит шеэринде догъды. Онынъ бабасы, белли къырымтатар шаири Осман Амит, Ватан дженки башлангъанда, гизли тешкилятта къалдырылгъан эди. 1942 сенеси Осман Амит гестаподжыларнынъ къолуна тюшип, эляк олды.

Эмиль Амитнинъ балалыгъы Озбекистанда Самаркъанд янындаки Чорхин къышлагъында кечти. Орта мектепни битирген сонъ, Эмиль Кустанай учуджылар окъув юртуна кире, чюнки балалыкътан учуджы олмакъны арз эте эди. Лякин яшайышлары агъыр олгъанындан себеп, окъувны ташлай ве бир къач вакъыт чиленгир олып чалыша. Бу вакъыт Эмиль бабасы акъкъында малюмат топлай, эдебиятнен меракълана ве озю язып башлай. Бу авеслик оны Ташкентке педагогика институтына алып келе. Институтта окъугъан йыллары «Ленин байрагъы» газетасында биринджи эсерлери басыла.

Онынъ эсерлерини белли языджы Шамиль Алядин бегене ве истидатлы яшкъа иджадий ишлеринде ярдым этмеге тырыша.

Озбекистан языджылар бирлиги истидатлы яшлар сырасында Эмиль Амитни де Москвадаки М. Горький адына Эдебият институтына окъувгъа ёллай. Институтны битирип, Эмиль Амит Ташкентке къайта ве «Ленин байрагъы» газетасында, сонъра исе Москвада нешриятта¹ чалыша.

Эмиль Амит, бабасынынъ изинден кетип, эдебиятымызнынъ осювине салмакълы иссе къошты². О, балаларгъа багъышлап бир сыра икяелер язды: «Учурымлы ёл», «Къырмазы сарыкълар», «Анамнынъ умути», «Чанта» ве дигерлери.

чиленгир — *русча*: слесарь

иджадий (ишлери) — яратыджылыкъ (ишлери)

¹ нешрият — китаплар азырланып чыкъарылгъан меркез

² иссе къошты — чокъ меракълы эсерлер язды

ЧАНТА

(икяе)

(къыскъартылгъан)

Сервер азбардаки арабачыкъ устюне отурып, пыркъ-пыркъ буруныны чеке. Элиндеки тазе ешилъ чубукънен къумны сызгъалай.

— Эр вакъыт, эр шейнинъ эскиси манъа келип тюше, — деп, бурну астындан мырылдай ве козьяшлары чыбырайым деп тургъан козьлерини кирли эллеринен окъалай. — Китаплар, дерсликлер Левизадан къалалар, юз йыл яткъандан сонъ манъа... Энди чантасы да эскирди, онъа кереги ёкъ, манъа берелер...

Анасы йипке асылы бем-безд чамашырларны элинен тутып бакъа.

— Вазгеч энди, шыншыкълай берме! — дей о, артына айланып.

— Левиза бешке окъуй эди, сен исе беш дегиль, энди эки биле ала башладынь... кузьге къалдынь.

— «Эки» экен! Эльбет де, чантанъ эски олса, «эки» олур. Башкъа балаларнынъ чанталары янъы, менимки исе...

— Етер энди! — анасы сертие, чырайы сытыла. — Сенинъ янъы форманъ бар. Левиза сендай экенде мектепке чабанен баргъан вакъытлары да ола эди... Шимди де мына, бакъ, достлары тогъайлыкъта ойнап-чапып юрелер, чечек джыялар. Энди мектепни битирип, китап-дефтерлерден къуртулдыкъ деп, къуваналар. Левиза исе мал фермасына кетмеге азырлана. Чалышмагъа огренмек истей, бильгисини арттыраджакъ ола... Анасына ярдым этмек истей.

Анасы къуругъан чамашырларны топлай ве тахталары къуракъшыгъан мердивенден чардакъкъа котериле.

Сервер козь къыйыгъындан¹ Левизанынъ пенджересине бакъа: аптеси озюнинъ безз халатыны утюлей. Бу халат анасынынъки эди, шимди онынъки олды. Омюринде биринджи кере акъ халатнен ишке кетмеге азырлана.

Сервер аптесине бакъты. Аптеси онъа энди балабан къыз олып корюнди. Дюльберлиги де ойле... Койде ондайын дюльбер къыз ёкътыр. Лякин Левизанынъ къалын сачлары арасында къыстырылгъан пападие чечеги солгъан, бурюшкен... Сервер аптесини аджыгъан киби олды. Банадаки джан агъыртысыны да унутты. Еринден сычрап турды, озеннинъ о тарафында джайылгъан ешилъ тогъайлыкъкъа козь ташлады, этрафта чешит ренкте чокътан-

¹ козь къыйыгъындан — дуйдурмайып бакъмакъ

чокъ чечек джайрап ята, ойле бир дюльбер манзара ки, гуя оны тылсымлы эллеринен насылдыр бир аджайип рессам япкъан.

Сервер сонъки сефер буруныны чекти де, къоранынъ устюнден секирип, о тарафкъа чапып кетти.

... Левиза эм йырлай, эм де утюлей. Пенджередеки чёлъ чечеги дестесини эсле-мей. Къашан ельчик чечек-лернинъ япракъларынен ойнай, ельпирете, гуя то-гъайлыкънынъ къокъусыны Левизагъа сездирмек истей. Левиза пенджередеки чечек-лерни корьгенинен, шашып къалды. Атта къолуны биле пиширди¹. Чечеклерни эли-не алды, къокълады, багъ-рына басты². Сонъ пендже-реден башыны чыкъарып,

белинедже эгилип, о якъкъа, бу якъкъа бакъты.

— Сервер, Серверчик! Бу ерден ич кимсе кечмедими?

— Ёкъ, корьмедим, — деди Сервер ве аптесине тилини косътериш, озен ялысында ойнагъан балалар бетке чапмагъа ынтылды.

— Сервер, кадам, бу якъкъа кельчи. Санъа гизли бир шей айтаджам.

Сервер, тиль косътергеним ичюн къулакъларым бурулмазмы экен деп, къоркъа-къоркъа пенджере янына кельди.

— Мен санъа, кадам, биринджи айлыгъымдан янъы чанта алы-рым, — деди Левиза Сервернинъ къулагъына пысылдап. Деди де, айткъанларындан утаныр киби, шу саат башыны кери чекти.

— Худжур къыз, бу бизим Левиза, — деди озь-озюне Сервер. — Чечеклерни мен шай, олмайджакъ бир шей деп, кетирдим, о, исе манъа чанта... Бар да анъла, бакъайым, къыз баланы.

¹ къолуны пиширди — къолуны якъты

² багърына басты — коксюне басты

сертиймек — ачувланмакъ

чырай сытмакъ — ачувлы олып бакъмакъ

тоғъайлыкъ — отлар оськен ер

пападие — безъз тюсте яз чечеги (*русча*: ромашка)

худжур — анълашылмагъан

эйи — яхшы

Икяени окъуп, суаллерге джевап беринъиз:

1. Сервер неге къусъти?

2. Не себептен Сервер аптесини аджыды?

3. Чечек дестесини корип, Левиза не япты?

4. Не ичюн Левиза бу чечек дестесине бойле севинди?

5. Левизанынъ джиддий, эмексевер къыз олгъаны къайсы левхада корюне?

Сиз Сервернинъ къайсы табият чизгилерини бегендинъиз?

Сизинъ агъа, аптенъиз я да къардашларынъыз бармы?

Сиз оларнен муаббетсинъизми? Керек вакътында бири-биринъизге насыл ярдым этесиз? Къорантанъызда бирлик, муаббетлик ве меракълы яшайыш олмасы ичюн нелер япасыз?

Сиз омюринъизде якъын дост, догъмушларынъызгъа эйи иш яптынъызмы? Бойле ишлеринъиз акъкъында икяе этинъиз.

АНАМНЫНЪ УМЮТИ

(икяе)

(къыскъартылгъан)

... Мен багъча ичинде гуръ оськен отларнынъ арасында юрем.

— Эй, Энвер, бакъчы мында!.. — кенардан кимнинъдир сеси эшитильди. Бакъсам, бираз авлакъта Бахтияр тура. Бардым.

Биз Бахтиярнен биринджи сыныфта берабер окъуймыз. Мен энди озъбекчени баягъы билем ве балларнен лакъырды этип, анълашып олам.

— Къайда кетесинъ? — деп сорады Бахтияр.

— Бир ерге...

— Юр бизге барайыкъ. Анам бутунъ пите пиширеджек...

— Ёкъ, — дедим мен. — Меним анам да пите пиширеджек...

Биз чанталарымызны саллай-саллай баягъы вакъыт лаф этмей юрдик. Багъчанынъ о бир башындаки тереклернинъ арасындан корюнген дувал тарафтан созукъ сес эшитильди:

— Бах-ти-я-ар!

Бахтиярнынъ чырайы сытылды.

— Аптем чагъыра, — деди де, ачувланып аякъ устуне турды.

— Не ке-ер-ек? — деп, багъырды.

— Бахтиярджан! Тез ол, чап эвге. Буюк байрам... Дженк биткен!.. Гъалебе!..

Бахтияр омузларыны къысты, шашмалап, манъа бакъты. Сонъ бир кереден еринден сыптырылды ве, табана къувет¹, аптеси тарафкъа чапты.

Мен шу анъ анамны ойладым. О эшиткен экенми, аджеба? Эшитмеген олса даа яхшы!.. Бабамны башта озюм къаршылап алырым. Эгер бабамнынъ къолундан тутып, апансыздан босагъадан берабер келип кирсек — ана къуванч къайда олур!.. Догъру станциягъа чапмалы... Шу ерден сыптырылып, багъчанынъ ичинден кестирип, ёлгъа чыкътым. Нефесим тутула. Богъазым къуруй... Мен исе эп чапам. Кунъ къонгъандже станциягъа барып етишмели. Бабамнынъ кокреги орденге толудыр. Мен билем, о манъа бирисини берир.

Орталыкъны къаранлыкъ баса башлады. Тереклернинъ арасындан телюкели бир шытырды эшитильди. Мен энди къоркъа башладым. Артыма къайтайыммы экен?

Бираздан огюмде ат адымлары эшитильди ве атлынынъ кольгеси корюнди. Онъа ёл берип четке чекильдим.

— Къайда, огълум? — деп сорады атлы, атыны токътатып. Мен бизим почтальонны таныдым.

— Станциягъа! — дедим мен. — Бабамны къаршыламагъа!

— Оны санъа ким айтты, — деп, тааджиПЛенди почтальон.

— Я дженк битти де! Эшитмединъизми? Энди эр кес эвлерине къайтаджакъ...

— Мен шимди станциядан келем. Бугунъ энди поезд олмайджакъ, — деди о, эеджанлы давушнен. — Кель, огълум, биз эвге къайтайыкъ. Ананъ анда сени къыдырып шашмалагъандыр...

— Мен станциягъа бараджагъым, — деп инатланам.

— Сенинъ ананъа мен бугунъ мектюп кетирдим. Бельки, мектюп бабанъдандыр. Къачан къайтып келеджегини язадыр? Юр, кетейик!

¹ табана къувет — пек тез чапмакъ

— О, эгилип, манға кьолуны узатты. Мен чапып, онынъ кьолуна япышкьанымнен, атнынъ терли аркъасында пейда олгьаным бир олды.

— Бель бавумны яхшы тут, — деди о, манға айланып.

Анам исе, бутюн кьышлакьны айланып чыкькьан, мени тапамай ве даа кьаерде кьыдыраджагьыны бильмей, янъычыкь эвге кирген. Ат, тапырды котерип, биз отургьан эвнинъ огюнде токьтады.

Абдырап, кьапугьа чыкькьан анама: «Мына, оджапчем, алынъыз йигитинъизни», — деди де, яваштан мени ат устюнден тюшюрди.

Анам мени сёгер деп кьоркькьанымдан, башымны ашагьы алып, онынъ янына бардым. Анам исе, терен кокюс кечирип, меним башымны сыйпады. Сонъ яныма чёкти де, мени кьучакьлап, багьрына басты, анамнынъ юреги «дук-дук» ургьаныны, янакьларынынъ сылакь олгьаныны дуйдым.

— Бар, огълум, кьолларыньны юв, — деди о, басыкь давушнен. — Мен бугунъ санға лезетли аш пиширдим. Шимди берабер ашармыз.

Мен софагьа чыкьтым, элимни, бетимни ювдым. Ичери кьайтып киргенде, софранынъ устюнде бир чанакь пишкен кьартоп бувланып тура эди. Онынъ кьокьусы бурнума ойле лезетли олып урулды ки, мен, сабыр эталмай, аман бир кьартопчыкь алып кьапайым деп, пармакьларымны пиширдим. Анам, мысырбогьдай питесини экиге болип, чокьча кесегини манға узатты. Сонъ биз, сары чёльмек пиалалардан кьайнагьан сув ичип, индемей отурдыкь.

Мен зияде ёргьун олгьанымдан, юкьум кельди. Аякьларымны ювып яттым. Ничюн бильмем, бугунъ анам, дерсинъни азырладыньмы деп, сорамады. Озюнинъ насылдыр тюшюнджелери бар, бельки унуткьандыр. Анам софраны джыйыштырды, сюртти, сонъ омузына меним кичкене фуфайкамны ташлап, дефтерлерни тешкермеге башлады.

Ниает, козьлерим юмуды, юкьугьа далдым. Юкьу арасында япракьларнынъ серин шытырдысы ве олардан саркьып тюшкен чыкь тамчыларынынъ сеси эшитильди...

...Козьлеримни ачып, бель устуне турдым. Анам янымда. О, башыны ястыкькьа комген, индемей ята. Лякин, не ичюндир омузлары силькине. Анама бакьып, меним де агьлайджагьым кельди. Амма мен шу анъ озюмде янъы бир дуйгьу ис эттим, бу дакькьада манға озюмни кьолгьа алмакь керек олгьаныны анъладым. Кьолумнен яваштан анамнынъ башыны сыйпап юкьулы, лякин кьатты давушнен:

— Юкьла, тынч юкьла. Мен янынъдам, анам... — дедим.

1. Икяеде къайсы девирдеки вакъиалар тасвирлене?
2. Гъалебе акъкъында эшиткенде, Энвер шу анъ кимни ойлады?
3. Энвер анасынынъ яныгъыны анълап, озюни насыл тутты?

Икяе акъкъында

Икяе несир эдебиятнынъ энъ кенъ даркъалгъан ве окъунарлы шекилидир. Икяени эм буюклер, эм балалар севип окъуйлар. Икяеде эсас къараманнынъ омрюнден муим ве меракълы бир я да бир къач адисе тасвирлене.

Икяе колемине коре балабан олмагъан, меракълы, мундериджели эсердир. Икяеде бир эсас къараман ве бир къач иштиракчи шахслар ола биле.

Джиан эдебиятында чокътан-чокъ икяелер яратылгъан. Чешит тиллерде язылгъан икяелернинъ ады-эсабы ёкъ. Къырымтатар эдебиятынынъ да муим бир къысмыны икяелер тешкиль эте.

Къырымтатар языджылары да балаларгъа багъышлап, балалар акъкъында чокътан-чокъ меракълы икяелер яздылар. Сиз бу эсерлернинъ чокъусынен энди таныш олдынъыз ве даа чокъ икяелерни окъуп, эм зевкъланырсыз, эм тюшюнджеге даларсыз, озюнъиз ичюн файдалы нетиджелер чыкъарырсыз.

Йыл девамында сиз дерсликке кирсетильген икяелернен таныш олурсыз, икяелерни окъугъанда, сиз хаялланып озюнъизни эсерлернинъ къараманлары Осман, Бекирчик, Сервер, Энвер, Лячин Асан, Амет агъа, Том Соьер, Шахзаде, Къуртнезир ве дигерлеринен тасавур этерсиз, оларнен берабер сынавлардан кечерсиз. Олар сизинъ якъын достларынъыз киби олып къалырлар.

ЭРВИН УМЕРОВ

(1938 — 2008)

Эрвин Умеров 1938 сенеси Къырымда, Янджу коюнде догъды. 1944 сенеси Умеровларнынъ къорантасы бутюн къырымтатар халкъынен бирликте Озбекистангъа сюрдюн этиле¹. Эрвиннинъ балалыгъы ве осьмюрлик деври Фергана виляетининъ Алты арыкъ къасабасында кечти.

Орта мектепни битирген сонъ, Эрвин алий окъув журтуна кирмеге ашыкъмады. Омюрни огренмеге тырышты. О, ана-бабасына ярдым этмек макъсадынен нефть заводуна ишке кире ве бир-къач йыл чиленгир олып чалыша.

Эрвинде эдебияткъа авеслик эрте уяна. Орта мектепте окъугъан вакъытта о, бедий эдебиятнен джиддий меракълана ве озю де икяечиклер язмагъа башлай. Истидатлы осьмюрнинъ эльязмалары белли къырымтатар языджысы Шамиль Алядиннинъ къолуна тюше ве онынъ дикъкъатыны джелъп эте. Шамиль Алядин истидатлы яшкъа чокъ ярдым эте ве Эрвиннинъ биринджи эсерини неширге азырлай.

«Адам озь ерини тапты» серлевалы биринджи икяесини язгъанда, Эрвин Умеров он беш-он алты яшында эди.

1965 сенеси Эрвин Умеров Москвадаки М. Горький адына Эдебият институтыны битирди. Бир-къач йыл о, «Ленин байрагъы» газетасында чалышты. Сонъра Москвадаки «Бала эдебияты» нешриятына ишке авушты.

Эрвин Умеров балалар ичюн де чокъ эсерлер язды. Онынъ «Эр даим кунеш олсун» китапчыгъы балалар ичюн язылгъан икяелер джыйынтыгъыдыр. «Омюрде ильк кере» икяеси де бу китапкъа кирген эсерлерден биридир.

осьмюрмик деври — 12-13 яшындаки девир
виляет — *русча*: область

¹ сюрдюн этиле — зорбалыкънен кочюрيله

ОМЮРДЕ ИЛЪК КЕРЕ

(икяе)

I

Энвер бугунь эрте уянды. Козюни ачкъанынен пенджереге бакъты. Саат докъуз олгъанына бакъмадан, кунеш корюнмей. Къара булутлар азбардаки тереклернинъ пытакъларына асылгъандай эгилгенлер.

Энвер, сыджакъ ёргъаны астындан чыкъмагъа кыймай, ашхане беттен кельген савут-саба тасырдысына динъленип ятты, бираздан сонъ чыплакъ аякъларыны ёргъан тюбюнден чыкъарып, кроваттан ашагъы саркъытты. Бедени чимирдеди, тавукъ тени киби тюклери тикленди. Аякъкъа тургъанынен огюндеки пенджере, урба долабы къайдадыр учкъан киби корюнди. Башы айланды, козьлери огюнде чешит ренкли тегереклер пейда олды. Къайтып тешекке ятты. Бир саниеден сонъ озюне кельди. Агъызынынъ ичине дерсинъ къум толдургъанлар, башы патлайджакъ, юреги дук-дук ура. «Не олды шу манъа? Ич бойле олмай эдим де?!» деп, тюшюнди. Оны къоркъу басты.

— Ана, ана! — деди къарыкъ давушнен ве «сесимни анам эшитмез» деп ойланды, лякин кычырмагъа алы олмагъанындан, динъленип ятты.

Анасы кирди.

— Не турмайсынъ, не олды, балам? — деп онынъ манълайына элини кбойды. — Вай, балам, сыджагъынъ бар, токъта ольчейим.

Анасынынъ чырайы денъишти, козьлеринде къоркъу атеши янды, къалтыравукъ эллеринен долапны ачып, бир шейлер кыдырып башлады.

— Тюф-тюф, балам, санъа не олгъан экен? Я тюневин чапкъалап юре эдинъ де...

Сыджагъы отуз докъузгъа якъын эди.

— Анифе! Анифе!

Анифе анасынынъ янында, пармагъыны агъызына сокъып, ири къара козьлерини де агъасына, де анасына тике, озюндже бир шейлерни ойлана эди. «Бу ярамаз Энвер даа насыл оюн тюшюнип тапты экен? — дей эди ичинден. — Илле бир шей чыкъарыр. Бир кере сачакъта маяк ясады. Эвимиз яна язды. Бир кере де парашют ясайджакъ олып, анамнынъ антерликке алгъан басмасыны парча-кесек этти. Даа бир кере «Индстангъа» къачты, анавы Зульфатнен.

Оларны учъ кунъ кыдырдылар. Анам, гъарип, агълай-агълай бир олды... Сонъ милиция тапып кетирди. Устю-башы кир, чамур, ачлыкътан козьлери айлангъан, бир бутюн отъмекни ютты йиберди...»

— Акъыз, не джевап бермейсинъ? Эшитмейсинъми?

— Эшитем, — деди Анифечик.

— Эшитсенъ, чап, тизенъе бар, хастаханеге телефон этсин, эким чагъырсын. Тез ол!

Анифе эки бант багълангъан саччыкъларыны силькитти де, козьден гъайып олды.

Энвер меджалсыз козьлерини анасынынъ юзюне тикти: юзюнинъ териси сараргъан, джакъ сукълери сюйрелип чыкъкъан, козьлери тюбюнде, манълайында терен бурюшиклер бар. Къансыз дудакълары чатлагъан. Башына байлагъан юнъ шалынынъ астындан чал тюшкен сачларынынъ уджу корюне...

Энвернинъ юрегине пычакъ санчылгъан киби кельди, анасыны аджыгъанындан, омюринде ильк кере козюнден ири козьаш тамчылары тыгъырды. Энвер юзюни дивар тарафкъа чевирди.

«Анам бир озю эки баланы кийиндирмек, ашатмакъ керек. Эвге одун, комюр алмакъ, электрик ве квартира ичюн пара бермек керек. Буларнынъ эписи — анамнынъ бойнунда. Бабам бизни, Анифечик учъ айлыкъ олгъанда, ташлап кеткен. Анама насыл агъырлыкъ кетиргенимни бильмей, мен оны эр кунъ раатсызлай, къаарьлендире эдим. Къач керелер мектепке чагъырдылар. «Огълунъыз бойле чая олса, мектептен къувармыз», — дедилер, къач керелер къомшулар шикъет эттилер. Бирининъ копегини ургъан, дигерининъ пенджере джамыны сындыргъан...

Энверни бойле тюшюнджелер сарып алгъан арада, Анифечик эвге чапып кирди, кескин сеснен:

— Шимди эким келеджек! — деди.

— Явашча олса, балам, дагъда дегильсинъ де. Сабыр эт, эр шей дарма-дагъын...

Анасы о бир одагъа чыкъкъан сонъ. Анифе агъасына якъынлашты.

— Санъа не олды? — деди о. — Тюневин сен Керимнинъ «пармагъыны» тартып алгъанынъны коръдим.

— О да насыл «пармакъ», — Энвер манълайыны бурюштирди. Бу балачыкътан эр шей беклемек мумкюн. Хаста олсанъ да, раатлыкъ бермез.

— Анавы мотоцикл «пармагъы» даа. Керим «пармагъымны бер» дегенде, чектинъ. Мен эписини коръдим...

Энвер абдырап кѡпугѡ бакѡты. «Ана санѡ кѡра йымырта! Анамнынѡ энди ич бир вакѡт джаныны агѡырттырмайджакѡ олѡанда, Анифе шу «пармакѡны» тапып чыкѡарды. Анам Керимни ургѡанымны билѡсе, кене ачувланыр, раатсызланыр...»

Энвер татлы сѡзнен кѡардашыны оплады.

— Билесинѡми не? — деди о, — кроватнынѡ орытѡсини котерчи...

Анифе агѡасынынѡ айткѡаныны авесликнен япты. Кроват астында насылдыр тѡгerek демир парчалары ята эди.

— Корѡдинѡми? — деди Энвер кѡоркѡунчлы давушнен. — Бу бомбадыр. Эм озю де сенинѡ кроватинынѡ астында ята. Эгер кене Керимчик акѡкѡында айтаджакѡ олсанѡ, ястыгѡым тюбюндеки кнопканы басарым, экимиз де кокке савурылырмыз, парча-кесек олурмыз.

Анифе козѡлерини тѡгerekлендирип, арткѡа чекильди.

— Ана, шойле, — деди Энвер. — Сакѡт ол. Зырылдасанѡ, — экимиз де сагѡ кѡалмамыз. Анавы олмайджакѡ демир «пармакѡны» исе, бар, магѡаздан ал да, Керимге алып кетип бер. О манѡа керекмей.

— Я не ичюн тартып алдынѡ?

— Бильмейим. Алдым иште. Севмейим мен о Керимчикни. Ойле тирнекли, китапханеден чыкѡмагѡан балачыкѡларны севмейим. Дерсинѡ, ондан акѡыллысы ѡкѡ...

— Керим яхшы бала, — деди Анифе. — О бизге чамурдан айванчыкѡлар ясап берди. Сонѡ кѡардашынен мени «Хатабыч кѡартбабай» киносына алып барды. Эскимо да алып берди.

— Пек яхшы экен, мен исе оны севмейим.

— Сенинѡ Зульфат достунѡны мен де бегенмейим. О, сени ѡлдан чыкѡара¹...

— Охо! Зульфат-акѡай огѡлу! Дост! Сен даа бойле шейлерни бильмейсинѡ?

— О, ярамаз бала. Мышыкѡ баласынынѡ кѡуйругѡыны ким кести? Зульфат! Насибанынѡ кѡокѡласынынѡ козѡни ким чыкѡарды? Зульфат! Ана шойле, агѡам! Мен сенинѡ бомбанѡдан да кѡоркѡмайым! Керимни ургѡанынѡны да шимди анама айтаджам...

Анифе ачувландымы, дюнѡяны башына киер².

— Тш-ш-ш! — деди Энвер. — Эшитесинѡми, чыкѡылдай. Кѡы-бырдадынѡ — патлайджакѡ!

¹ ѡлдан чыкѡара — боза, ярамай ишлер яптыра

² дюнѡяны башына киер — кимсе токѡтатып оламаз

Анифе козьлерини агъасына тикип динъледи, ич бир шейнинъ чыкъылдысыны эшитмесе де, яваштан:

— Айды, айтмам, хастасынъ, — деди. — Яхшы олгъан сонъ айтырым, башкъаларнынъ джаныны нафиле агъырттырмазсынъ.

— Яхшы, яхшы... — деди Энвер башыны кыбырдатып. «Амма да бала, бойлесинен хасталыгъынъны да унутырсынъ...».

чая — ярамаз

нафиле — себепсиз, акъсыз ерде

эким — доктор

сание — бир анъ

сачакъ — *мында*: эвнинъ тёпеси

1. Икяенинъ биринджи кысмындан сиз, Энвер ве оларнынъ къорантасы акъкында не бильдинъиз? Энвернинъ япкъан «ишлери» акъкында икяе этинъиз. Онынъ «ишлерине» насыл кыймет кесесинъиз?

2. Энвер анасынынъ юзюне ильк джиддий бакъкъанда, онынъ юрегини насыл дуйгъулар сарып алды?

Къоркъу басты, озюне кельди, бедени чимирдеди ибарелеринен джумлелер тизинъиз.

II

Ярым сааттен Айболитке бенъзеген эким кельди. Къартбабайчыкъ Энвернинъ агъызыны ачып бакъты, пармакъларынен къабургъаларына урды, Энвернинъ кытыгъына тийип, кульди, сонъ фонендоскопыны чыкъарып, онынъ къафесини динъледи.

— Огъланчыкънынъ хасталыгъы къоркъунчлы дегиль — адий грипп. Лякин онынъ джигерлеринде кичкене тамгъа бар. Вакътында бакъылмаса, озюнъиз билесинъиз...

Энвер экимнинъ айткъаныны анъламады, анасына бакъты. Анасынынъ козьлеринден тыгъыргъан козьяшлары янакъларында сылакъ из къалдырып, къара антери устюне тюше эдилер.

— Пек янмагъа аджет ёкъ¹, — деди эким. — Бу хасталыкънен ку-решмеге бизим кучюмиз ете, огълунъыз бир бучукъ-эки айдан яхшы олур! Раатсызланманъыз.

¹ янмагъа аджет ёкъ — къасеветленмеге себеп ёкъ

Эким догърусыны айтты. Энвер хастаханеде эки ай ятты. Бу вакъыт ичинде чокъ шейлерни коръди ве анълады. Биринджи кунъ-лери Энверге анасыны биле йибермедилер. Анасыны эр кунъ, атта гедже уянса биле, корип алышкъан Энвер, анасыз къалса, алы не оладжагъыны ойланды. Ана къыйметини даа терен ис этти¹.

...Хастаханеге тюшкенининъ экинджи афтасы эди. Энвер азбаргъа бир озю турып чыкъты, къарт эрик терегинде чап-къалагъан такътакъкъушнынъ арекетлерини сейир этти. Бу вакъыт хастаханенинъ тахтанен къоралангъан еринде насылдыр бир давуш эшитти. Бакъса, не коръсин: тахта арасындан Анифе, юзюкьоюн суюрекленип, ичке киреята. Устю-башы тоз-топракъ, куле-куле агъасына тараф адымлады. Энвер омрюнде ильк кере къардашыны къучакълады, йымшакъ, сарышын сачларыны сыйпады, опыти.

Анифе исе агъасына дикъкъатнен бакъып:

— Бомбанъ эп чыкъылдай, — деди.

— Насыл бомба о? — Энвер о яланны чокътан унуткъан эди. Ярамазлыкълары, дерсинъ, дигер бир дюньяда къалгъан.

— Анавы бомба да, шу... кровать тюбюндеки. Гедже яткъанымнен динъленип бакъам: эп чыкъылдай. Саат киби. Башта патлар деп къоркътым, энди къоркъмайым, агъа къардашыны патлатырмы?

— Ах, меним ахмакъ кадячыгъым! О бомба дегиль де. Олмайджакъ демир парчасы. Мен олардан гантель ясайджакъ эдим. Сени къоркъузмакъ ичюн бомба дедим. Дарылма² мангъа, яхшымы?

— Яхшы, — разы олды Анифе. — Керим де сангъа дарылмай. «Пармагъыны» къайтарып бердим, къуванды. Озю де башкъасыны тапкъан экен.

— Яхшы, яхшы... Анифе, анам айттымы сангъа, анавы Зулъфаткъа барып, китап ал, деп?

— Айтты, — Анифе башыны кедернен саллады.

— Къана?..

— Бермеди. «Китаплар долапта, анахтары джоюлды», — деди.

— Сонъ мен чевирилип, чыкъып кеттим. Араба къапугъа еткенде, анасы Зулъфатны сөгтенини эшиттим: «Энвернинъ юкъунчлы хасталыгъы бар! Асыл, онгъа барайым, онынънен лаф этейим деме, аякъларынынъ сындырырым!» — деп къычырыкълады.

Анифечик юмручыкъларынен козь яшларыны сюртти.

¹ ис этти — сезді, дұйды

² дарылма — джанынъ агъыrmасын

— Насыл ярамай хасталыкъ о, агъа, я сен тезден чыкъмайджакъсынъмы? — деди.

— Эбет, Анифечик, эбет, тезден чыкъаджагъым, — деп, Энвер кадысынынъ кумюш сачларыны сыйпады.

— Китапларны эписи бир кетирдик, — деди Анифе бирден кулюмсиреп.

— Къана?

— Анда, — Анифе дивар тарафкъа эль саллады, — Керим де, чагъырсангъыз, тахта арасындан кечерим, деди, чагъырайыммы?

— Эбет, эбет, чагъыр. Эй, Керим, Керим...

Тахта арасындан Керимнинъ тозлу, кулер юзю корюнди. Онынъ элинде бир десте китап бар эди.

Энвер хастаханеден чыкъкъанда, оны анасы, къардашы ве досту Керим къаршылап алдылар. Энвер энди ана, къардаш ве дост не экенини яхшы анълагъан эди.

тамгъа — *мында:* хасталыкъ иллеси

юзюкъююн — юзю ашагъы

1. Энвер ана къыйметини не вакъыт ис этти?
2. Энвер къардашы Анифе, досту Зульфат ве Керимге озь мунасебетини денгъиштирдими, не себептен?
3. Не ичюн бу икяе «Омюрде ильк кере» деп адландырылгъан?

«Акъикгий дост насыл олмалыдыр?» Бу мевзуда субет кечирингъиз ве беян язынгъыз.

Акъ дост къара кунъ ичюн.

Ямандан къач, яхшыгъа къучакъ ач.

БАТАН ДЖЕНКИ АКЪКЪЫНДА ЭСЕРЛЕР

ДЖЕВДЕТ АМЕТОВ

(1917 — 1995)

Балалар акъкъында меракълы эсерлер язгъан къырымтатар яzydжыларындан бири Джевдет Аметовдыр. О, Къырымнынъ энъ дюльбер кошелеринден бири, бутюн дюньягъа белли олгъан Ялта янларында ерлешкен Лимена коюнде догъды. Онынъ балалыгъы ве осьмюрлик йыллары бу аджайип ерде кечти. Та кой мектебинде окъугъанда, Джевдет эдебияткъа авеслене. Сонъра Акмесджитте Къырым педагогика институтынынъ къырымтатар тили ве эдебияты болугинде окъугъанда о озю де шиирлер, икяелер язып башлай. 1941 сенеси Джевдет Аметов институтны битире ве оджа олып чалышмагъа азырлана. Лякин, апансыздан башлангъан дженк, тынч аятны тар-мар эте. Институтны битирген яшлар эписи джебэге ёлланыла. Дженкнинъ биринджи кунълеринден гъалебеге къадар Джевдет Аметов дженкте булуна. О бир сыра дженкявер медаллернен такъдирлене.

Дженктен сонъ Джевдет Аметов Озбекистанда Андижан шеэринде сюргюнликте халкъымызнен берабер яшай. Дженкни башындан сонъунадже кечкен аскер, яш оджа тувгъан халкъына япылгъан акъсызлыккъа къаршы чыкъа ве озъ фикирлерини гизлемей. Бунынъ ичюн оны он йылгъа апске къапайлар. Тек Сталин ольген сонъ Джевдет Аметов бу акъсыз джезадан къртула.

Истидатлы яzydжы озюнинъ эсерлеринде башындан кечирген

фаджиалы вакъиалар, акъсызлыкълар акъкъында тасвир эте. Дженк ве сюргюнлик йыллары балалар да агъыр, аджыныкълы алларгъа къалдылар. Языджы озюнинъ эсерлеринде адамларнынъ мераметлилигини, чыдамлылыгъыны, инсаниетлилигини косътере.

Джевдет Аметов чокъ йыллар Ташкентте къырымтатар тилинде радиоэшиттирювлерни азырлады ве алып барды. Ана тилимизни сакъламагъа хызмет этти. Онынъ чокъ китаплары нешир этильди. Эксерий эсерлеринде Ватан дженки ве дженктен сонъки йыллар акъкъында тасвирлене. Языджы озюнинъ хатырлавларынен пайлаша, дженк акъибетлерини косътере. Сонъки йыллары языджы тувгъан юртунда Къырымда яшады ве иджат этти.

такъдирленмек — мукъяфатланмакъ

джинает — *мында:* зулум, хиянетлик

акъибет — *мында:* дженктен сонъ инсанларнынъ бахыт-сызлыгъы, къыйналувы

ДЖЕДВЕЛЬГЕ КЪОЮЛМАГЪАН ДЕРС

(икъяе)

I

Бизим мектебимизде пек чокъ миллетлернинъ огъул-къызлары окъуй эдилер.

Кочип кельгенлер арасында Волга немселери де барлар. Оларгъа кимерде бир къыйыш козьнен бакъкъанлар да тапыла.

Бу мунасебетнен мен бизим мектебимизде олып кечкен бир вакъиа акъкъында икъяе этмек истейим.

7-нджи «Б» сыныфында Альберт Шандра деген сепкили бет, сары немсе баласы окъуй эди. О талебе бир шейден урыккен киби, даима этрафына бакъына, дерсинъ умют этильмеген ерден онъа уджюм этеджеклер. Оюнларгъа къошулмай, эм оны кимсе де къошмай эди. Онъа даима: «Отурма меним яныма, ёкъ ол козюм огюнден, хаин фриц!» — дей эдилер. О да, джевап береджек олып ынтыла, тишлерини сыкъа, этрафкъа козь эткен сонъ, озюнинъ ялынъыз олгъаныны анълап, четке чекиле тургъан. Озю дерслеринден яхшы, хусусан математиканы мукеммель биле эди.

Экинджи куню сонъки эки дерске озюм кирдим. Джедвель

боюнджа шу куню сыныфта язма иш отькермек керек олса да, мен дерсни шай башладым:

— Язма ишни келеджек афтагъа къалдырамыз, даа яхшы азырланып келирсингиз, бугунь джедвельден тыш дерс отькериледек, — дедим. Балалар тааджипленип бир-бирине ве манъа бакътылар.

— Я бугуньки дерсимиз насыл мевзуда, оджам? — деди бириси.

— Бугуньки дерсимизде мен сизге дженкнинъ сонъки кунълеринде шахсен корип-кечирген бир вакъианы айтмакъ истейим, — дедим. Балалар, шубесиз, юректен севиндилер, оларгъа тек дженк акъкъында айт, гедже-куньдюз динълемеге азырлар.

— Бизим батальонымыз девамлы ве къанлы уджумден сонъ, бир буюк шеэрге кирди, — деп башладым мен. — Эр ер патлатылгъан, янгъан, йыкъылгъан. Орталыкъ там-такъыр. Даа чокъ ерлерден тютюн чыккып тура. Бу ерде джанлы бир шей къалгъандыр деп акъылынъа да кельмей.

Яры йыккыкъ бир сачакъ тубюнде секиз-он яшлар къарарындаки бир огъланчыкъ козюме илинди¹. Мен дераль автоматыма япыштым (дженкте шай огренип къалгъанмыз), бала шу анъ козьден ёкъ олды². Мен яваштан сачакъкъа якъынлаштым, о якъ, бу якъны кыдырдым. Оны таптым. Лякин огъланчыкъ мени корьгенинен, къапкъангъа тюшкен киби, къалтырап башлады, эм агълай, эм де манъа бир шейлер айта.

Ачувым бирден сёнди. Бу терисинен кемиклери къалгъан бичаре баланы корьгенде, не япаджагъымны да бильмей къалдым, онынъ башыны сыйпап:

— Агълама, — дедим.

О, мени анъламаса да, бираз юреклени ве шинелимининъ енъинден тутып: «Ком, Иван!» — деди. Мында шашмагъа шей ёкъ, биз оларгъа фриц, олар исе бизге Иван, дей эдилер. «Токъта, — дедим мен озъ-озюме, — демек, бу баланы аселет ёлладылар, мени тындыраджакъ олалар». Амма бала мени анъламай, кене де манъа къайгъы ве ишанчнен бакъа. О, баланынъ темиз, гунасыз козьлери мени кене тынчландырды, ачувымны сёндюрди. «Бунъа не керек экен? Итимал, биревлерге аджеле ярдым керек олгъандыр?! Айды, не олса-олды», — деп баланынъ пешинден кеттим. Бала мени, токътамадымы, къайтып кетмедими дер киби, айланып-айланып бакъа эди.

¹ козюме илинди — козюме корюнди

² шу анъ козьден ёкъ олды — корюнемей къалды

уджюм — уруш

юрекленмек — джесаретленмек

итимал — бельки

1. Икяеде тасвирленген вакъиа не вакъыт олып кече?
2. Бу вакъиа акъкъында талебелерге ким икяе эте?
3. Альберт ким? Альбертке сыныфдашлары насыл бакъалар?
4. Дженк олып кечкен ерлерде шеэрлер насыл алгъа кельген эди?
5. Аскерге ким расткеле? Аскернинъ акъылына насыл фикирлер келе?

Ашагъыдаки сёзлерге синонимлер тапып, джумлелер тизингиз:
къувет — ..., *юрекленди* — ..., *козьге илинди* —

II

Ниает, бир яры чёккен эвнинъ янына келип еттик. Эвнинъ арттаки кошелери йыкъылмагъан, бесе-белли анда яшайлар. Ичери кирдик, козьлерим къаранлыккъа алышкъан сонъ, ортада обалангъан тёшеклер устюнде дёрт-беш яшында бир къызчыкъны, башы уджунда, анасы олса керек, хастаджан, орта яшларында бир къадын, этрафта исе багълангъан богъчалар, бала оюнджакълары, чул-чубурларны эслеп алдым.

Мен оларгъа догъру юреджек олдым. Къадын абдырады, сонъ баласынынъ башы уджуна отурып, эллеринен оны сакълагъан киби олды. Бир шейлер айткъан сонъ, анасы къызыны яткъан еринден котерип отуртты. Ана-бала эм къоркъу, эм де имдат беклеп, меним козьлериме бакътылар. Къызчыкънынъ ольмеге бир куню къалгъан, зорнен нефес ала, къуру кемиклерини балавуз тюсте териси орыткен, мангълайчыгъы бурюшкен, эльчиклери джансыз киби саркъып туралар.

Анасы эллеринен къызыны косътерип, къызы ачтан олеяткъаныны, ашамагъа бир шейлери олмагъаныны анълатмакъ истей. Мында лафсыз да эр шей анълашыла. Топ, бомба атешинден сагъ къалсалар да, энди ачлыкъ оларнынъ богъазларына япышкъан¹.

Мен озюме келип, дераль аркъамдаки торбамны алып, ондан отъмек, эт консервасы, шекер чыкъарып, скемлеге бошаттым. Олар учеви де козьлерини меним къолларымдан алмай. Джебимден чакъымны чыкъарып, къутуны ачтым, этрафкъа эт къокъусы яйрады.

¹ ачлыкъ оларнынъ богъазына япышкъан — ачлыкътан оле яткъанлар

— Буюрынъ, алынъ, битте! — дедим. Олар, десенъ, тыл-сымлангъан киби ерлеринден кыбырдамайлар. Шу анъ бир тилим отъмек кесип, устюне къутудан эт якъып, кыызчыкъкъа узаттым. Онынъ сёнюк козьлеринде кыгъылчымлар пейда олды, отъмекни алып, тез-тез ашай башлады. Сонъ огълуна ве анасына да бердим. Ниает, бу тюш, олмагъаныны анълап, олар буюк иштианен ашап башладылар.

Батальонымызнынъ разведка болюгинде айтувлы разведкаджы Мюллер адлы бир немсе йигити бар эди. Экинджи куню мен оны ве эки аркъадашымны алып кене шу эвге бардым. Тапылгъан отъмегимизни, шекер ве ягъымызны да алып бардыкъ. Анда да денъишме олгъан. Сагъ къалгъанлар (чокъусы къадын ве балалар) шу эвге топлангъан эдилер. Мюллернинъ ярдымынен биз кимге къаршы курешкенимизни оларгъа анълаттыкъ. Мюллер топлангъанларгъа:

— Мен де немсем. Бизим макъсадымыз — немселерни ольдюрмек дегиль де, фашизмни ер юзюнден ёкъ этмектир, — дегенде, динълегенлер севингенлеринден чокъусы агълап йиберди.

— Дюнъяда инсанлар, насыл миллет олгъанына бакъмаздан, сербест, тенъ олып догъалар, эм шай да яшамакъ кереклер.

Бизим Ватанымызда пек чокъ миллетлер яшай, буюк бир аиле киби омюр этемиз. Сиз, талебелер, буны акъылынъыздан чыкъармамакъ керексинъыз. Адамнынъ яхшы-яманлыгъыны онынъ миллети не бакъып дегиль де, япкъан ишинде, озюни алып барувында, халкъ ичюн япкъан хызметинде коръмек керек, — деп битирдим мен озъ икяемни.

адалетли — догъру, акълы

сербест — *мында:* озюне саип, эркин

кыгъылчым — *мында:* атешли нур нокъталары

макъсат — ниет, истек

1. Немсе баласы аскерни не ерге алып кельди?
2. Аскернинъ козю огюнде насыл бир мушкюль левха джанланды? Оны насыл кедерли тюшонджелер сарып алды?
3. Бу аскер ичюн дженк не вакъыт битти? Не ичюн?
4. Икяенинъ кыысыларына серлева кьоюнъыз.
5. Икяени учюнджи шахыс адындан сёйлеп беринъыз.

Халкълар арасындаки достлукъ акъкъында сыныфынъызда субет кечиринъыз.

Аскерлер не ичюн немсе балалары ве къадынларына ярдым этелер?

Адамнынъ яхшы-яманлыгъы неде билинир? Яхшылыкъ ве яманлыкъ акъкъында аталар сёзлери ве айтымларны топланъыз.

Сиз насыл тюшюнесинъыз, бу дерстен сонъ балаларнынъ Альбертке мунасебети денъиширми?

Ер юзюнде дженк олмамасы ичюн, халкълар насыл чарелер корелер?

Дженк акъкъында насыл икяелер окъудынъыз? Насыл кинофильмлер корьдинъыз? Дженк не себептен башлана ве инсанларны насыл вазиятке коя? Дженк олмамасы ичюн, адамлар насыл олмалы ве нелер япмакъ кереклер?

Яхшылыкъ яманлыкътан къуветлидир.

Яхшыдан багъ къалыр, ямандан дагъ къалыр.

Яхшыдан нам къалыр, ямандан къан къалыр.

Яхшы иш озъ-озюни макътар.

АЙДЕР ОСМАН

(1938 — 1997)

Айдер Осман 1938 сенеси Къырымда Бешкъурткъа Вакъуф коюнде оджа къорантасында догъды. Онынъ балалыгъы ве яшлыгъы кыйын девирге расткельди. 1941 сенеси Къырымны немсе фашистлери басып алды, 1944 сенеси исе бутюн къырымтатар халкъы озь ватанындан сюргюн этильди. Айдерлернинъ къорантасы Озбекистангъа Алтыарыкъ районында бир къышлакъкъа тюшти. Пек агъыр вакъыт олгъанына бакъмадан, Айдер едийыллыкъ мектепни битирди. О, балалыкътан оджа олмакъны арз эте эди. Онынъ ичюн мектепни битирген сонъ, о оджалар техникумына кирди. Сонъра арбий хызметте булунды. Бу йыллар Айдер Осман макъалелер язып чешит газеталаргъа ёллай. Онынъ эдебияткъа авеслиги кет-кете арта. Арбий хызметтен къайткъан сонъ о, Ташкент девлет университетининъ журналистика факультетине кирди. Окъувыны битирген сонъ, къырымтатар тилинде чыкъкъан «Ленин байрагъы» газетасында чокъ йыллар чалышты. Айдер Осман чокъ макъалелер, икяе, повестьлер язды. О, сюргюнлик девринде къырымтатар халкъынынъ медениети, эдебияты сакъланып къалмасына ве осювине хызмет эткен яzydжылардан биридир.

1979 сенеси Айдер Осман «Йылдыз» меджмуасында чалышып башлай. Омюрининъ сонъки 12 йылы исе бу къырымтатар тилинде екяне меджмуанынъ баш муаррири олды.

Айдер Осман чокъ меракълы эсерлер яратты. Корюмли рус, озьбек, тюрк яzydжыларынынъ бир сыра эсерлерини къырымтатар тилине терджиме этти. «Балалар эви янында» икяесинде экинджи джиан дженки йылларында олып кечкен вакъиалар тасвирлене. Айдер Осман озюнинъ икяесинде инсанларнынъ мераметлигини косьтере.

Балалар эви янында яшагъан койлюлер эвде тапкъан ашайтны, озьлеринден кытып, ач къалгъан балаларгъа кетирелер. Айдер

Осман бир сыра эсерлеринде дженк йыллары ве сюргюнлик вакътында балаларнынъ хорлугъы, аджыныкълы такъдирлерини тасвирледи.

арз эте — пек истей
техникум — орта окъув юрту
меджмуа — журнал
екяне — бир дане

БАЛАЛАР ЭВИ ЯНЫНДА

(икяе)

Аязлы къыш геджесининъ тынчлыгъыны балалар эвининъ азбарында къакъылып башлагъан чанънынъ сеси бозды: кимдир бирев, чам терегине асылгъан демир парчасыны шиддетнен дѣгмекте. Бу чанъ адетте, саба турмакъ, линейкагъа тизильмек я да ашкъа бармакъ керек олгъанда, къакъыла тургъан эди. Шимди исе яры гедже...

— Балалар, турынъыз, эрзакъ анбарымыз яна! — бу дженктен бир аягъынынъ уджуны гъайып этип кельген къаравулымыз Къабул эмдженинъ телашлы сеси эди. О даима арбий урба кийип юре ве акъшамлары балаларны озюнинъ будкасы янында топлап, дженк акъкъында меракълы вакъиалар икяе эте эди.

Башта уйкен группанынъ балалары чапып чыкътылар. Сонъ кучюклер де...

Акъикъатен де, бизим эрзакъ малларымыз — татлы къанфетлер, лезетли консервалар, эт, отъмек ве дигер емеклер сакълы тургъан анбарымыз шатырды-гудюрдинен янмакъта эди.

Къабул эмдже, таягъына таянмакъны унутып, о ян бу ян секириклей, озюнинъ къарыкъ давушынен балаларгъа ашханеден савут-саба алып, хавуздан сув ташымакъны эмир эте, айны заманда атешке пек якъын баргъан кичкенелерни багъырыкълап къува эди.

Балаларнынъ кимиси къопкъанен, кимиси чайникнен, кимиси чанакънен сув ташып башлады. Къабул эмдже савутлардаки сувны шиддетнен атешке сепе ве турмадан балаларны ашыкътыра: «Дженкчилер, джесаретли олунъыз, биз оны енъермиз!». О, балаларны опламакъ истегенде, оларгъа «дженкчилер», «разведкаджылар» деп мураджаат эте эди.

Лякин атеш сув дегиль де, керосин сепильген киби, эп къувет-

ленди. Артыкъ Къабул эмджеге атеш сѣндирмекни быракъып, балаларны къорчаламакънен огърашмакъ керек олды, чюнки чанакънен атешке сув тѣкеджек олгъан бир кызчыкънынъ сачлары туташты. Къабул эмдже оны аман ерге йыкъты ве башыны къаргъа комъди.

— Кимсе атешке якъын кельмесин! — деп къычырды о теляшлы сеснен ве топаллай берип, янаяткъан анбарнынъ ичине чапып кирди. Бир къач дакъкъадан сонъ, о анбар ичинде къап-къара ве тюшкюн бир къыяфетте къайтып чыкъты¹. Бу бир къач дакъкъа ичинде онынъ бутюн гъайрети, дженкявер руху атеште янып кеткен киби эди. О ёргъунлыкънен мердивен устюне отурды ве эллери-нен юзюни къапатты. Бираздан сонъ, онынъ эллери арасындан: «Я рабби! Анда бир шей ёкъ!» деген богъукъ сес эшитильди. Къабул эмдже хайли вакъыт омузларыны салландырып, шатырдап янаяткъан атешке бакъып отурды. Янгъын энди оны меракъландырмай эди.

Уйкен группанынъ балалары бинанынъ янып биткен къысымыны козьден кечире ве анбарнынъ тыш диварындаки буюк бир делик-

¹ тюшкюн бир къыяфетте — аджыныкълы, гъарип бир алда

ни косътерип, янгъыннынъ себебини бири-бирлерине анълаттылар. «Бу немселернинъ япкъан иши, — дей бириси. — Даа догърусы оларнынъ шпионлары келип бизим анбарымызны, якътылар». «Самолётнен десант тюшюрген олмалылар, — дей дигери эминликнен. — Эбет, олар бизим анбарымызны якъкъан сонъ, кене самолётларына минип, учып кеткендирлер». Кимдир анбар бетте насылдыр шытырдылар эшиткенини, анда насылдыр адамлар анълашылмагъан тильде лакъырды эткенлерини айтты. Даа сонъ исе, гедже къуршун сеслерини эшиткенлер де тапылды. Бойле лафлардан сонъ, балаларнынъ теляшы, къоркъусы даа зияде артты. Кучюклер шыншыкълап, агълап башладылар. Беш яшлар къарарындаки бир къызчыкъ бар сесинен анасыны чагъырды ве окюрип агълап йиберди. Уйкенлер, озьлерининъ къоркъуларыны гизлеерек, кучюклерни тынчландыраджакъ олдылар.

Ниает, Къабул эмдже яныкълы давушнен: «Булар немселер дегиль, балалар. Булар хырсызлар. Эр шейни алгъан сонъ, анбарны якъалар. Къурсакълары патлагъайды, арамтамакъларнынъ», — деди.

Эки ат екильген арабанен атеш сёндириджилер кельгенде, саба ачылгъан, янгъын исе, озюнинъ къара ишини япып битирген эди. Анбар артыкъ янмай, тек тютей эди.

Танъда балалар эвининъ директоры, тербиеджилеримиз етип кельдилер. Олып кечкен вакъианы анълагъан сонъ, олар да теляшландылар. Тербиеджи къадынларнынъ козьлери яшланды.

Табийй ки, шу куню балаларгъа сабалыкъ аш берильмеди. Директорымыз уйле ашы мытлакъ оладжагъыны айтып, бедеркасына минди ве къаякъкъадыр кетти.

Тербиеджилеримиз исе, директор къайтып кельгенинен аш бериледжегини айтып, бизлерни чешит оюнларнен эглендирмеге чалыштылар. Лякин бираз вакъыттан сонъ, энъ кучюклер «къарным ачыкъты» деп, шыншыкълап башладылар. Даа сонъ исе, оларгъа буюкчелери де къошулдылар. Тек уйкен группанынъ балалары сусмакъталар. Эбет, оларгъа агъламакъ ярашмай. Олар даим дженк оюнлары ойнай ве гизлиден джебэге кетмеге азырлана эдилер.

Бизим уйлелик ашайджакъ вакътымыз олды, директор исе кельмей. Базы балалар, тербиеджилернинъ ясакъ эткенлерине бакъмадан, анбарымыздан къалгъан куль обасыны къарыштыра, бахытлылар ирип, къатып къалгъан шекер кесеклерини тапа, дигерлери исе, арт къапудан балабан ёлгъа чапып чыкъа ве ёл-

дан арабалардан морковь, чукюндир я да согъан хырсызлай, эльде этильген шейлер, дераль болюштириле ве буюк бир иштианен аш-къазангъа ёлланыла.

эрзакъ — ашайт маллары, ашарлыкъ

теляшлы — къоркъунчлы

1. Яры геджеде балаларны насыл вакъиа уянта?
2. Къабул эмдже кимдир?
3. Янгъын акъкъында балаларда насыл фикирлер пейда ола?
4. Къабул эмдженинъ арекетлерине насыл къыймет кесе биле-сингъиз? О насыл адамдыр?
5. Анбарны кимлер ве не ичюн якъкъан эди?
6. Саба кельген директор ве тербиеджилерге янгъын левхасы насыл тесир эте? Олар не япмагъа тырышалар?
7. Бу вакъиа къайсы вакъытта олып кече? О вакъыт акъкъында не билесиз?

II

Бу куню базар эди. Балалар эвининъ эрзакъ анбары янгъанындан тек район меркезинде яшагъанлар дегиль, атта этраф къышлакъ-лардан базаргъа кельген адамлар да хабердар олгъанлар.

Уйле авгъан сонъ¹, азбар къапудан бир къартыйчик кирип кельди. О Къабул эмджеге бир дане джугара питеси беререк: «Балалар саба ашамагъан экенлер, аз олса да, улештирингъиз», — деди. Сонъ чонъкъайып отурып², дуа окъуды ве шалынынъ уджунен козьлери-ни окъалай берип кетти. Бу арада, элине бардакъ туткъан, даа бир къартый кельди. О базаргъа къатыкъ сатмагъа кете экен. Барда-гъыны биз кетирген къопкъагъа бошатып: «Аш олсун, балаларым», — деди. Бундан сонъ, келиджилернинъ сайысы артты. Кимиси къу-ругъан мейва кетире, кимиси — эки дане чукюндир, кимиси пенир, кимиси пите кетире. Сонъ-сонъуна олар о къадар чокълаштылар ки, адамлар невбетке туруп башладылар. Къабул эмдже балаларнынъ ярдым этиювлерине бакъмадан, шашмалап къалды. О емек кетир-генлерге тешеккюр биле айтып етиштиралмай. Адамлар исе, онынъ тешеккюрини беклемейлер. Балалар эви янындан бир сюрю ат ве эшек екильген арабалар пейда олдылар. Базаргъа кеткен, базардан къайткъан да бу ерде токътап кече. Оларнынъ эр бири ашаладжакъ

¹ уйле авгъан сонъ — уйледен бираз вакъыт кечкен сонъ

² чонъкъайып отурып — чёкип отурып

шей кьалдырып кете. Кимдир бири бир торба богъдай узаткъан эди. Къабул эмдже алмайджакъ олды. О адам дарылды: «Мен буны санъа дегиль, балаларгъа берем, — деди. — Бу отъмек, оны эр анги вакъытта ашамакъ мумкюн». Къабул эмдже тезден эрзакъ кетириледжегини айтса да, о адам къайль олмады¹.

Директорымыз къайтып кельгенде, къапумыз огюнде невбетчилернинъ сафы тап ёлгъадже созулгъан эди. Адамлар оны танымайып: «Невбетке турынъыз, эр кеснинъ бир береджеги бар», — дедилер. Директорымыз, меселени анълагъан сонъ, озюни танытты ве адамларгъа бакъып: «Ярдымынъыз ичюн сагъ олунъыз. Лякин энди керекмей. Шимди ашайт юклю машина келеятыр», — деди. Адамлар директорнынъ бу сёзюне къулакъ асмадылар². Эр кес элиндекисини теслим этмеге ашыкъа эди³.

Акъшамгъа якъын эрзакъ юклю машина кельди. Шай исе де, адамларнынъ арды узюльмеди. Адамлар атта экинджи куню де кельдилер. Къабул эмдженинъ итиразына, анълатувуна бакъмадан: «Бу бала ашыдыр. Балагъа пек файдалыдыр», — деп, бир де-бир

¹ къайль олмады — разы олмады

² къулакъ асмадылар — динълемедилер

³ теслим этмеге ашыкъа эди — бермеге ашыкъа эдилер

ашаладжакъ шей къалдырып кете бердилер. Оларнынъ ич бири, атта бизим мушкюль алымызнынъ там себебини бильгенлери биле, балалар эвининъ эрзакъ анбарларындаки маллар хырсызлангъаны акъкъында лям-мим демедилер¹. Эр кес анбар янгъан экен, дей. Олар ойле истедилер.

Бу вакъиа узакъ ве агъыр къыркъ дёртюнджи йылда олып кечкен эди. О куню чешит адамлар кетирген ашларны ашагъан балалар бу вакъианы ве о адамларны бир заман унутмазлар.

Биз о куньлерде дженк кетейткъаныны, эр ерде къытлыкъ экенини бу адамлар озьлерининъ я да, озь балаларынынъ къысметини бизге берейткъаныны анълай эдик.

Йыллар текерленди. Биз осип-буюдик. Мен балалар эвиндеки достларымнен сыкъ-сыкъ корюшем. Субетимиз неден башланса да, о куньге, о вакъыткъа барып ете. Биз ич бир заман, о аджайип адамларны хатырламайып дагъылмаймыз. Олар бизим къартбабаларымыз ве къартаналарымыз, ана ве бабаларымыз, апте ве агъаларымыз эдилер.

хабердар этмек — хабер бермек

бардакъ — савут

итираз — къаршы чыкъув, къаршылыкъ

текерленди — *мында*: кечти

къытлыкъ — ачлыкъ, ашайт етишмемезлиги

1. Бойле мушкюль вазиятте балаларгъа ярдымгъа кимлер кельди?

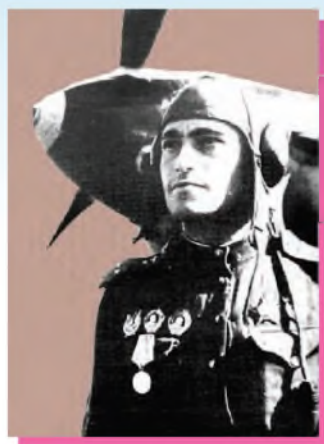
2. Койлюлер балаларгъа нелер кетирдилер?

3. Не ичюн яызджынынъ хатырасындан бу вакъиа ич бир вакъыт чыкъмай?

4. Улу Ватан дженки йылларында къардаш халкъларнынъ озъара ярдымы акъкъында сиз не билесинъиз? Икяе этинъиз.

¹ лям-мим демедилер — бир шей айтмадылар

**СОВЕТЛЕР БИРЛИГИНИНЪ
ЭКИ ДЕФА КЪАРАМАНЫ
АМЕТ-ХАН СУЛТАН
(1938 — 1997)**

Амет-Хан Султан 1920 сенеси Алупкада догъды. Миллети къырымтатардыр. Акъмесджитте ФЗО мектебинде окъуды. Бундан сонъ, устанынъ шегирди оларакъ, паровоз депосында чалышты. Айны вакъытта аэроклубкъа къатнап окъуды. Арбий учуджы олмакъ истеги оны Акъяр якъынларындаки Качи авиация мектебине алып кельди. Он докъуз яшында бу мектепнинъ курсанты олды.

Амет-Хан Качи мектебини Экинджи джиан дженки башламаздан бир йыл эвель битирди ве мемлекетимизнинъ гъарбындаки кыысылардан бирине хызмет этмеге ёлланды.

Амет-Хан ве онынъ сиядашлары къувети къат-къат арткъач¹ олгъан ава душманына къаршы куреште акъраны олмагъан эрлик, джесарет ве къараманлыкъ косьтердилер.

АВАДА АМЕТ-ХАН!

Къызыл байракълы гвардия истребитель авиаполкунынъ эскадрилья командири Амет-Хан Султан учъ юз элли докъуз урушта булунды. Шахсен озю он бир душман самолётыны урып тюшюрди. Группа иле олгъан ава чатышмаларында исе он докъуз душман самолётыны гъайып этти. Бундан гъайры, Сталинград джебэсинде юз он дженкявер урушта булунды, шахсен озю алты самолёт урып тюшюрди ве группа иле олгъан ава дженкинде еди душман самолётыны гъайып этти.

Бу федакярлыгъы ичюн Амет-Хангъа 1943 сенеси август 24-те, укюметнинъ къарары муджиби иле, Советлер Бирлиги Къараманы унваны берильди.

¹ къувети къат-къат арткъач — пек кучълю

Амет-Хан ава дженкининъ буюк устасы ве акъыкий совет ассы¹ олды. 1942 сенеси майыс 31-де Ярославль тёпесинде «Юнкерс-88» самолётыны озь самолётынынъ кевдеси иле урып ерге тюшюргенде, экипаждан эки фашист учуджысы эсир алынды, экиси самолёт ичинде янды. Амет-Хан озю исе авадан ерге парашют иле тюшип къуртулды. О, Шаркий Пруссияда алты самолёт урып тюшюрди. 1945 сенеси январь 18-де дёрт бинъ метр юксекликте йигирими беш немсе самолётына къаршы бир озю чыкып, учь самолётны урып тюшюрди.

Бу батырлыкълары ичюн Амет-Хан Султангъа 1945 сенеси июнь 29-да Советлер Бирлигининъ Эки дефа Къараманы унваны берильди. Мисли ёкъ джесюрлиги² ичюн Амет-Хан Султан дженкнинъ сонъунда Девлет мукафаты лауреаты унваныны алды.

Урушларда Амет-Хан озюнинъ усталыгъы, пишкинлиги, джесюрлиги иле ойле юксек шурет къазанды ки, ондан козьлери къоркъкъан немсе авиация команданлыгъы бир чаре тапып Амет-Хан Султанны якъаламакъ ве ёкъ этмек укюмини чыкъарды. Амет-Хан исе къоркъмады. «Мен Амет-Хан Султаным! Мен Амет-Хан Султаным! Немсе баскъынджыларына олюм!» — дей эди радио иле. Онъа джевап оларакъ немселернинъ эфирде: «Ахтунг! Ахтунг! Дикъкъат! Дикъкъат! Авада Амет-Хан! Уруштан чыкынгыз!» — деген эмирлери эшитиле эди.

Девримизнинъ аджайип адамы, халкъымызнынъ ифтихары Амет-Хан Султан 1971 сенеси февраль 1-де янъы самолёт сынавы вакътында эляк олды.

Ш. Алядин
(«Корюшюв» очеркинден)

федакярлыкъ — садыкълыкъ
эсир алмакъ — тутмакъ, якъаламакъ
ифтихар — гъурур

¹ асс — озь зенаатыны пек яхшы бильген адам

² мисли ёкъ джесюрлик — къарарсыз, сынъырсыз къараманлыкъ

СОНЪКИ ДЕВИР КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНДАН

РИЗА ФАЗЫЛ

(1929 с. д.)

Риза Фазыл Къырымнынъ медений меркези олгъан, дюльбер шеэрлеринден бири — Къарасувбазарда догъды. Бу ердеки гурь орманларда къырымтатар халкъынынъ севимли къараманы джесюр Алим Азамат огълу гизленип юрьген.

Риза Фазыл яшлыкътан эдебиятка авеслене эди, халкъ агъыз яратыджылыгъыны топлады ве темелли огренди. «Къайда бирлик — анда тирилик» серлевалы аталар сёзлери китабы, «Манелер ве чынълар» топламыны неширге азырлады.

О чокъ шиир, икяе, повесть, очерк ве макъалелер язды. Ватан дженкинде къараманлыкъ косътерген джесюр къырымтатар къадын-къызлары акъкъында «Аналар яш экенде» очерклер китабыны нешир этти.

Риза Фазыл Лютфие Софунен бирликте «Амет-Ханнынъ йылдызы» повестини язды. Повестте къырымтатар халкъынынъ федакар огълу, Советлер Бирлигининъ Эки дефа Къараманы Амет-Хан Султаннынъ балалыгъы, яшлыгъы ве Ватан дженкинде косътерген къараманлыкълары тасвирлене.

Риза Фазыл къырымтатар эдебиятынынъ осювине ве огренилювине дегерли иссе къошты. О, улу шаир Ашыкъ Умернинъ эсерлерини земаневий къырымтатар тилине чевирип, неширге азырлады. Къырымтатар халкъынынъ севимли къараманы Алим Азамат огълу

акъкъында пек чокъ малюматлар, эсерлер топлап, китап азырлады ве нешир этти. Языджы эдебий яратыджылыгъы ве халкъына хызметини девам этмекте. Шимди Риза Фазыл къырымтатар языджылар бирлешмесининъ ёлбашчысыдыр.

АМЕТ-ХАННЫНЪ БАЛАЛЫГЪЫ

(«Амет-Ханнынъ йылдызы» весикъалы повестинден парча)

Амет энди он яшында эди. Эр вакъыттаки киби, саба анасы оны, азбар къапудан тышары чыкъарып, мектепке озгъарды. Чантасы элинде ёл бою ашыкъмай кете. Ёлда оны, адети узьре, эр шей меракъландыра, беззлы-морлу глициниялар оны, гуя, озьлерине чагъыралар, къанатчыкълары сырлы-сырлы кобелеклернинъ пешинден чапа. Ёл янынъдаки тереклер арасында къушчыкълар, «чивиль-чивиль» этип, бир пытакътан дигерине учып къоналар. Тосат-тосат токъталып, къушларнынъ чивильдисини динълей. Иште, о, бойле этрафтаки табиаат адиселеринен меракъланып, сейир этип, мектеп азбарына келе.

Мектепте Амет яхшы окъуй, дерслерини енгиль менимсей.

Ярын раатлыкъ куню. Ёлда олар сабадан дагъгъа одунгъа кетмеге анълаштылар.

Амет кельгенинен, балалар зый-чув олып, дагъгъа догъру ёнедилер. Шеэрнинъ тёпесинде, шималь тарафта мешур Ай-Петри дагъы тикленип тура. Онынъ даа чокъ чешит ады бар. Лякин энъ къадимий ады — Чатал-Къая олса керек. Бу ад онъа шу къоджаман бир сыра дагънынъ меркезинде тикленип тургъан чаталлары ве тишлери ичюн берильгендир.

Баягъы ёл юрьген сонъ, шаматалы балалар чамлыкъ дагъына келип чыкъты. Мында къалын-къалын, юксек чам тереклери тюбюнде пек чокъ къуругъан чам карпасиналары дагъылып ята. Балалар якъарлыкъ ичюн иште шу къуру карпасиналарны топлайлар.

Балалар, адети узьре, янына эки чувал алалар. Амет чувалларыны эр кестен эвель толдурды. Энди бираз раатланмакъ мумкюн. Лякин о, балалар арасында яшы кичик олгъан Сейдаметнинъ экинджи чувалынынъ даа яры экенини эслеп къала. Балалар арасында эр вакъыт зайыфларнынъ, кичиклернинъ тарафыны тутып, оларгъа ярдым этип алышкъан Амет, барып Сейдаметке ярдымлашты. Башкъалары азыр олгъангъа къадар, онынъ чувалыны да толдурдылар.

Чувалларны эр кес аркъаларына тарттырып багълады да, сыранен тизилип, эвлерине ёл алдылар.

Амет эвлери янына Абдураманнен берабер кельди. О, азбаргъа кирип, аркъасындаки чувалыны ерге къойды. Сонъ барып чешмеден сув ичти. Абдурамангъа да бир мешребе сув кетирди. Бу арада эвден анасы Насибе апте чыкъты. О, чувалларны корип, севинип, балаларны макътады:

— Аферин ярдымджыларгъа! Машалла сизге, огъулчыкъларым! Сиз бизни севиндиргенинъиз киби, Алла да сизни шойле севиндирсин, эвлятларым! Бабанъ келип коръсе, ким насыл севинир.

Бойле алгъыштан сонъ балаларнынъ юреклери ат башы къадар олды, олар ёрулгъанларыны унуттылар. Абдураман чувалыны кене аркъасына урып, эвлерине таба кетти. Амет ёлгъа чыкъып, оны озгъарды.

*Риза Фазыл
Лютфие Софу*

сейир этмек — бакъмакъ, козьден кечирмек
менимсемек — огренмек
къадимий — эски девирден къалгъан

1. Амет мектепте насыл окъуй эди?
2. Мектепке кеткенде Аметни этрафта нелер меракъландыра эди?
3. Раатлыкъ куню балалар къайда бардылар?
4. Ай-Петри дагъынынъ даа насыл къадимий ады бар эди? Бу ад онгъа не ичюн берильгендир?
5. Бу икяеде Аметнинъ насыл табият чизгилери косътериле? Олар къайсы арекетлеринде корюне?

Советлер Бирлигининъ Эки дефа Къараманы Амет-Хан Султан акъкъында икяе ве шиирлерни хатырлап, «Халкъымызнынъ къараманы» мевзуда къыска икяе азырлангъыз. Къырымда Амет-Хангъа багъышлангъан насыл абиделер бар? Сиз оларны зиярет эттинъизми? Алупка шеэринде Амет-Ханнынъ эйкелинден гъайры онгъа багъышлангъан даа нелер бар? Немсе фашистлери Амет-Ханнынъ джесюрлигине насыл къыймет кесе эдилер?

*Батыр куреш мейданында белли олур.
Алтын атеште сыналыр, йигит — куреште.
Къараманлыкъ иште, куреште корюнир.*

ШАКИР СЕЛИМ

(1942 — 2008)

Шакир Селим 1942 сенеси апрель 10 куню Къырымнынъ шималь чёллериндеки Буюк-Ас адлы кучюк койчикте догъды.

1944 сенеси къырымтатар халкъы ватанындан сюргюн этильгенде, о, даа яш бала эди. Сюргюнлик ве Ватангъа асретлик азабыны бутюн омрю бою чекти.

Биринджи тасильни Шакир Селим озбек тилинде алды. Самаркъанд виляетининъ бир къышлагъында орта мектепни битирди ве Самаркъанд шеэриндеки педагогика окъув юртуна кирди. Сонъра Самаркъанд университетининъ рус тили ве эдебияты болюгини битирди. Чокъ йыллар оджалыкъ япты ве журналистика саасында чалышты.

Шакир Селимнинъ биринджи шиирлери 1963 сенеси «Ленин байрагъы» газетасында басылды. Онынъ чокъ шиирлер джыйынтыкълары нешир олунды.

1989 сенеси Шакир Селим севимли Къырымгъа къайтып кельди. Бу вакъиа онъа терен тесир этти ве рухландырды. Шакир Селим чокъ янъы эсерлер язды ве халкъ шаири намыны къазанды.

Чокъ йыллар девамында къырымтатар языджылар бирлешмесининъ реиси, «Йылдыз» меджмуасынынъ баш муаррири (редакторы) оларакъ чалышты. 2007 сенеси шаирнинъ «Къырымнаме» дестаны Бекир Чобан-заде намындаки мукафатны къазанды.

Шакир Селим иджадий енъишлери иле бутюн тюрк алемине¹ танылды ве юксек халкъара мукафатларнен такъдирленди.

джыйынтыкъ — эсерлер топламы

реис — ёлбашчы, етекчи

рухланмакъ — къуванмакъ

такъдирленмек — мукафатланмакъ

¹ тюрк алами — тюрк дюньясы, тюрк девлетлери

СЕИТНЕН ВЕЛИ

Али агъа къомшумыз,
Пек муаббет яшаймыз.
Азбарымыз бир бизим —
Бир къазандан ашаймыз.¹

Онынъ эки огълу бар,
Экиси де аля яш.
Бир-бирине урьметнен
Яшайлар агъа-къардаш.

Не олды, не олмады,²
Бир кунь даргъынлаштылар.
Оларнынъ бу ишине
Ана-баба шаштылар.

Али агъа — бабасы
Не япмагъа бильмеген.
Гульсюм апте — анасы
Кедерленген, кульмеген.

«Къавгъаларын» себебин
Бильмегеничюн, бельким,
Ана-баба ойлайлар:
«Къабаат кимде? Акълы ким?»

Баба иштен къайткъан сонъ,
Чагъырттыргъан балларын.
Экисини де отуртып,
Сонъ сорагъан алларын.

— Ишим яхшы, — дей Сеит, —
Мен даа эки алмадым.
— Мен де ойле, — дей Вели, —
Мен агъамдан къалмадым.

— Ойле олса я ничюн
Чырай сытып юресиз?³
Мына олды бир къач кунь
Айры чыктып, киресиз —

Сеит Велиге бакъкъан,
Вели чырайын сыткъан,
Сен озюнъ айт дегендай,
Экши къатыкъ егендай.

Вели энъсесин къашып,
Яваш-яваш сёз башлай:
— Агъамны мен ынджыттым,
Менден эвель догъдынъ, — деп. —

Сен адымнынъ ярысын
Алып, Сеит олдынъ, — деп. —

Экимизге бир адны,
Бабам, ничюн къойдынъыз?
Джаным-джаным бир адны
Эки болип джойдынъыз, —

Деген Вели окюнип,
Козъчиклери яшлангъан.
Бу иште тек къабаатны
Бабасына ташлагъан.

— Бир ад къойдым мен сизге,
Сизде бирлик олсун, — деп.
Бирлик олгъан эр ерде
Эльбет, тирилик олур деп.

Сеит, Вели къошулса,
Керчектен де бир аддыр.

¹ бир къазандан ашаймыз — *мында*: муаббет яшаймыз

² не олды, не олмады — апансыздан

³ чырай сытып юресиз — мугъайып юресиз

Эки инсан бир олса
Эм бахтлы, эм де шаддыр.

Огъуларым, бир олунъ,
Адынъыз бир олгъандай.
Тек достлукънен инсаннынъ
Омрю гульге толгъандай!

* * *

Инанынъыз, балалар,
Вели яман утангъан.
Ботен ерде агъамны
Ынджиттым деп, янгъан.

Шу кунъден сонъ къомшумыз
Къайтса иштен эвине,
Дост-муаббет дерс бакъкъан
Балаларына севине.

аля — *мында*: пек яхшы

даргъынлашмакъ — джаны агъырмакъ

ынджиттым — джаныны агъырттырдым

джаным-джаным адны — пек яхшы адны

1. Шиирни ифадели окъунъыз.
2. Сеитнен Вели не ичюн давалаштылар?
3. Бабасы огъуларына насыл огютлер бере?
4. Шаир шииринде насыл аталар сёзлерини къуллапгъан?

Достлукъ ве бирлик акъкъында даа насыл аталар сёзле-
рини билесиз? Хатырлап дефтерлеринъызге язынъыз.
Акъикъий достлукъны насыл тасавур этесиз? Акъикъий дост
не вакъыт билине? Садыкъ дост олмакъ ичюн, адам насыл
олмалы?

*Ямангъа етекчи олгъандже,
Яхшынынъ артындан кет.*

Бетке дегиль, юрекке бакъып дост ара.

Достуна урьмет эткен, озюне сайгъы къазаныр.

ТАИР ХАЛИЛОВ

(1940 с. д.)

Таир Халилов 1940 сенеси Эски Къырым больгесинде Къарабай коюнде белли тютюнджи Бекир агъанынъ къорантасында догъды. 1944 сенеси Халиловларнынъ къорантасы бутюн къырымтатар халкъынен бирликте Озбекистангъа сюрдюн этильди.

Сюрдюнлик йыллары Таир балалыкъ ве осьмюрлик чагъыны Наманган больгесининъ чешит къышлакъларында кечирди. Орта мектепни битирген сонъ, окъувгъа авеслиги олса да, яшайыш агъыр олгъанындан себеп, чалышмагъа меджбур олды. 1964 сенеси Таир Халилов озъ арзусыны ерине кетире ве Ташкент кой ходжалыкъ институтына кире. Институтны битирген сонъ о, аграном оларакъ чалыша. Лякин эдебияткъа олгъан авеслиги Таир Халиловны иджатчылыкъ саасына алып келе. О, балалыкътан чокъ окъуй ве озю де бедий эсерлер язып башлай. «Йылдыз» меджмуасында Таир Халиловнынъ биринджи эсери «Эски кемане» икяеси басылды. Белли языджы Шамиль Алядин истидатлы яшкъа чокъ ярдым этти, онынъ иджадий ёлуны козетип турды.

«Янъы дюнья» газетасында ве «Йылдыз» меджмуасында Таир Халиловнынъ чокъ икяе, повестьлери басылды. Онынъ эсерлери айры джыйынтыкъ олып нешир этильдилер: «Фесильген къокъусы» ве «Биринджи къар». Шимди Таир Халилов Къырымда яшай ве иджадыны девам эте. 1995 сенесинден о, Украина языджылар Бирлигининъ азасыдыр.

Онынъ янъы эсерлери, икяе ве повестьлери «Йылдыз» меджмуасында басылып тура. Языджы халкъымызнынъ сюрдюнликте чеккен хорлукълары, чекишовлери, аджыныкълы алларыны буюк къайгъынен тасвирлей.

больге — район

иджатчылыкъ — яратыджылыкъ

козетип турмакъ — бакъып турмакъ

къайгъы — яныкъ, аджынув, кедер

АКЪБАРДАКЪ

(икяе)

Насибе апте адетиндже эрте уянды. Тышкѡа чыкѡты. Ягѡмур даа сепелей эди. Кѡамышнен кѡоралангѡан азбар ичинде эки кѡазыкѡ бою чекильген тельден, акѡшамдан унутылып кѡалгѡан чамашырларны йыгѡды ве кене одагѡа кирип, шыр-сув шейлерни бирер-бирер сыкѡып соба тѡѡпесиндеки йипке яйды.

Сувугѡан дым ода онынѡ кейфини бозды¹. Кѡыйыш-кѡонѡур тах-таларнен кѡурулгѡан сетнинѡ устюнде чаршафсыз, ямавли екяне ѡргѡан тюбюнде кѡалачланып юкѡлагѡан докѡуз яшында огѡлу-на мазун, севгинен назар ташлады². Юреги ташты. Онынѡ башы уджуна тиз чѡкип, сачларыны сыйпады, эппейи вакѡыт элесленип, кѡаарьленип отурды. Сонѡ дѡрт аякѡлы демир собагѡа гѡозапая толдурып, туташтырды. Чай кѡайнатты. Не кѡадар кѡыймаса да,³ огѡлуны уянтмагѡа меджбур олды.

— Ач козьлеринѡни, кѡозучыгѡым, саба олды, — деди анасы огѡлунынѡ перчемини назик-назик чыбалтып. — Кѡалкѡ, огѡлум, вакѡыт олды.

Кѡуртнезир козьлерини ачты, кулюмсиреди ве янагѡыны ана-сынынѡ элине кѡыйып:

— Анам, аначыгѡым. Меним кунешим, — деди.

— Тур, тосуным, кийин, юзюнѡни юв. Чай ичейик де, тарлагѡа барып, гѡозапая кетирейик. Одунымыз битти.

— Ана, тюшюмде билесинѡми кимни корѡдим?

— Кимни, джаным? Эйиликке олсун.

— Бабамны. Сакѡалы оськен, тап кокюсине кѡадар тюшкен...

— Тюшюнѡ пек яхшы. Бельгисиз гѡайып олгѡан, сагѡ кѡалгѡан аскерлер аля даа кѡайтып келелер. Иншалла, бабанѡ да сагѡдыр, — деди анасы.

— Ана, бабам, бельки, бизни тапалмай юредир, — деп шубеленди огѡлу.

— Эр шей олмалы, дюнѡа буюк. Алла белясыны алгѡайды шу дженкнинѡ, эпимизни шашырды... Амма энди кѡоркѡмагѡа шей ѡкѡ, яшайыш денѡишир, кѡысмет этсе,⁴ эр кес истегине кѡавушыр. Дженк битти, балам.

¹ кейфини бозды — озюни ярамай дуйду

² назар ташлады — бакѡты

³ не кѡадар кѡыймаса да — не кѡадар истемесе де

⁴ кѡысмет этсе — Алла ярдым этсе

Ода текаран къызгъан эди. Къуртнезир штаныны, кольмегини, анасы тиккен елекни, орьген чорапларыны кийип, балабан, бол калошларны сюреклеп, тышары чыкъты. Къора къазыгъына мыхлы савуттан бетини ювды.

Шу вакъыткъадже анасы софра донатты. Отъмекке сары ягъ силип, сыджакъ, татлы чайнен сабалыкъ емеклерини ашадылар.

Бабасыны софра башында да анъдылар. Сонъра джошкъун, севинч беклер бир алда экиси де тарлагъа кетти.

Тазе топракъ къокъулы, бааръ авасы кокюс къафесинъни толдура, о тап къан дамарларынъадже синъе, гонълюнъи хош эте, джоштура.

Олар сабан тиймей къалгъан чет сырлардаки къаверенки памукъ тереклерини бирер-бирер оракънен орып алдылар ве эки топ гъозапаяны йипнен сыкътырып багълагъан сонъ, бири-бирининъ ярдымынен аркъаларына урып, зар-зорнен аякъ устуне къалкътылар.

Койге аз къалгъанда, олар арыкъ боюндаки тѣпечикте оськен терек тюбюнде аз-бучукъ раатланмакъ ичюн токъталдылар.

— Къысмет этип, бабам къайтып кельсе, биз бабамнен гъозапаягъа къатнармыз. Сен исе эвде аш пиширип, бизни беклеп отурырсынъ, яхшымы, ана? — деди огълу.

— Ай-ай, балам, бабанъ тез-тез кельсейди, биз де алем киби¹ яшар эдик, — деп ич чекти² анасы.

— Ана, ана, бакъ! Бакъ, анам! — деди Къуртнезир айретли давушнен.

— Не о?

— Акъбардакъ! Сенинъ севген чечегинъ.

— Вай, балам! — Насибе апте учъ-дѣрт адым четте былтырки отлар арасындан бем-безаз, сабий къальби киби темиз-пак, ер тюбюнден баш котерип, дюнья юзуне бакъып тургъан чечекни коръди.

— Балам, замет де олса, о чечекни манъа алып бер.

Огълу къолтукъларыны йиптен бошатып, элине сюрю бир таякъ алды да, акъбардакъны тюбю-тамырынен къазып чыкъарып, анасына узатты.

— Сагъ ол, эвлядым. Омрюнъ узун, бу чечек киби темиз, тазе олсун, — деди анасы. — Буны эвде бир бош къутучыкъкъа отуртырмыз.

¹ алем киби — эр кес киби

² ич чекти — яныкънен, къайгъынен айтты

Олар къалкъып, акъырын-акъырын кене ёлгъа чыкътылар.

Бу кунъ ягъмурлы, сылакъ олса да, олар ичюн гъает хайырлы кунъ эди.

Ана-бала эвге етер-етмез, азбарларында насылдыр бир къалабалыкъ коръди. «Не олды, аджеба?» — деп тургъанда, къаршыларына къомшу бала чапып чыкъты.

— Насибе апте, козбайдын! Сеитнеби агъа сагъ-селямет кельди! Эвге кирмей, сизни беклеп тура.

— Не дейсинъ шу?!

— Керчек, Насибе апте. Козбайдын!

Насибе апте сыртындаки юкнен чалкъасына авдарылды ве булутлы кокке бакъып, акъбардакъ тутып тургъан эллеринен бетини орытти.

Шашып къалгъан баласына:

— Бар, балам, чап, балам, бабанъ кельген, — деп зорнен дудакъларыны кыбырдатты.

Къуртнезир омузларыны сыкъып тургъан йиплерни чезип,

гъозапаяны ерге ташлады да, дюньясыны унутып, аякъ тюбюндеки балчыкъны чевре-четке сычратып, эвлерине таба чапты.

Узун бойлу, пилоткасы тюбюнден гурь, сим-сия сачлары корюнип тургъан бир адам, элиндеки шинелини чемодан устюне ташлап, койлюлер арасындан чыкъты ве балагъа къаршы тез-тез юрьди. Бир къач адым къалгъанда, о эллерини къартал къанатлары киби керди, чамур устюне тиз чёкти, янып-пишип чапып кельген огълуны къучакълап багърына басты.

— Огълум! Меним огълум!

Къуртнезир тавшан киби къалтырап, бабасынынъ бойнуна сарылды, онынъ ири, сыджакъ козяшларыны озюнинъ чересинде ис этти.

— Бабам! Кельдинъми, бабам! Мен сени гедже-кунъдюз бекледим, сагъындым!...

екяне — бир дане

мазун — кедерли

меджбур олмакъ — *мында:* лячаре

шубеленмек — эмин олмамакъ

джошкъун — эеджанлы

козъайдын — къуванчлы хабер

чере — бет, юзь

ис этмек — дуймакъ

хайырлы — огъурлы, яхшы, эйи

1. Насибе апте ве онынъ огълу Къуртнезирнинъ яшайышы насыл эди? Ана-бала арасындаки мунасебетлерни косьтерген сатырларны къайд этинъиз.

2. Акъбардакъ чечеги Насибе аптеге нелерни хатырлатты?

3. Ана-бала бу кунни не ичюн огъурлы деп сайдылар? Керчектен, шу кунъ ойле олдымы?

4. Ана-бала бири-биринен къонушувда къайсы сёзлерни къуullanалар? Бу сёзлер нени косьтере?

Джошкъун, айретли, хайырлы сёзлерине синонимлер тапынъыз ве оларнен джумлелер тизинъиз.

ДЖИАН ЭДЕБИЯТЫНДАН

ОСКАР УАЙЛД

(1854 — 1900)

Оскар Уайлд Ингилтереде (Англияда) Дублин шеэринде белли эким аилесинде дюньягъа кельди. О балалыкътан окъувгъа авес эди. Мектептен сонъ Оскар Лондан ве Париж шеэрлерининъ окъув юртларында тасилини девам эте. Шу девирде о, чешит жанрларда эсерлер язып башлай.

Оскар Уайлд дюньяджа танылгъан языджыдыр. Онынъ яратыджылыгъы медениет хазинесининъ кыйметли бир кысымыдыр. Онынъ роман, пьеса, икяелери чокъ тиллерге терджиме этильди. Хусусан онынъ масаллары меракълыдыр. Тылсымлы шейлер, тылсымлы дагълар, арекетлер, инсан тилинде сйленген айванлар — масалларгъа аит олгъан хусусиетлерден языджы усталыкънен файдалана. «Бахытлы Шахзаде» масалында эйкель джанлы инсан киби озюни дуя, агълай, къасеветлене, фукъарелерни аджый ве оларгъа ярдым эте. Уфачыкъ Къарылгъач исе эйкельни аджый, севе, онынъ садыкъ досту олып къала. Языджы масал жанрынынъ, хусусиетлеринден файдаланып, омюрдеки акъсызлыкъларны¹, адамларнынъ чешит табиаат чизгилери ве арекетлерини косьтере. «Бахытлы Шахзаде» масалында садыкъ достлукъ, мераметлик киби инсан арекетлерининъ омюрде кыйметли олгъаныны косьтере. Алла-Таала эйкельнинъ демир юрегини ве ольген Къарылгъачны шеэрнинъ энъ кыйметли шейлери деп, озюнинъ Дженнет багъчасына ала.

¹ акъсызлыкъ — адамларнынъ агъыр вазиятте, укъукъсыз олгъаны

БАХЫТЛЫ ШАХЗАДЕ

(масал)

(кызыккартылган)

Шеэрнинъ юксек кѳулле узеринде Бахытлы Шахзаденинъ эйкели бар. Эйкель бутюнлей индже паалы алтыннен ортыюльген, козьлери эки парлакъ сафирден¹ япылган, кылычнынъ сапында балабан къанташ² бар. Эйкельни эр кес бегене эди.

Къарылгъач бутюн кунъ учты ве акъшам маалинде бир шеэрге келип чыкты.

«Геджелемеге къайда токътар экеним? — деп тюшюнди. — Умют дюньясы, иште шеэр меним ичюн бир шей азырлагъандыр». Сонъ юксек кѳулле устюнде эйкельни коръди.

«Мен, иншалла, мында къалырым — деп, кѳуванды. Бу пек яхшы ер, авасы да тазе».

Бойлеликнен, о Бахытлы Шахзаденинъ аякълары арасында ер тапып, кѳонды.

«Алтын тѳшегим де бар экен» — деп, озь-озюне яваштан сомурданды ве, юкъламагъа азырланып, чевре-четини айланып бакты, лякин башыны къанатлары арасына сакълап етиштирамады, балабан сув тамчысы устюне тамды.

«Насыл аджайип ава. Кокте бир булутчыкъ биле ёкъ, йылдызлар ачыкъ, ярыкъ; къайдан да бильмем ягъмур ягъды! Авропанынъ шималь тарафында ава, керчектен де, пек худжур. Сонъ бир тамчы даа тамды.

«Эйкельнинъ не файдасы бар экен, ягъмурдан да кѳорчаламаса? — деп, тюшюнди о. — Яхшы бир оджакъ борусы тапмасам, олмаз», — деп, учмагъа азырланды. Къанатларыны ачып етиштирамады — учюнджи тамчы тамды, о, тепеге бакты, билесинъизми, не коръди? Бахытлы Шахзаденинъ козьлери козьаш толу эди ве олар алтын янакъларындан тамчы-тамчы акъа эдилер. Ай ярыгъында онынъ юзю о къадар дюльбер эди ки, уфачыкъ Къарылгъачнынъ юреги кене яныкъкъа толды.

— Сен кимсинъ? — деп, сорады о.

— Мен Бахытлы Шахзадем.

— Ойле олса не ичюн агълайсынъ? Сен мени бус-бутюн сылаттынъ да.

¹ сафир — кок тюсте кыйметли таш (русча: сафир)

² къанташ — кырымызы тюсте кыйметли таш (русча: рубин)

— Мен бу дюньяда сагъ олып яшагъанда, юрегим адам юреги эди, — деди эйкель. — Сан-Суси Сарайында яшагъанда, козьяш не олгъаныны бильмез эдим, къарылгъачларгъа анда кирмеге олмай эди. Куньдюзлери аркъадашларымнен багъчаларда кезип зевкъланыр, геджелери исе Буюк Салонда оюнгъа тюшер эдим. Багъчанынъ чевресинде юксек исар бар эди, онынъ артында не бар экен деп сорамагъа акъылыма биле кельмей эди, чевре-четим о къадар дюльбер эди. Сарайда яшагъан хызметчи достларым манъа Бахытлы Шахзаде дер эдилер ве, керчектен де, мен бахытлы эдим, эгер зевкъ сюръмеси бахыт олса! Бойле этип омюрим кечти ве бойлеликнен манъа олюм кельди. Шимди мен ольген сайылам, мени мында тиклеп къойдылар ве бу юксек къулле тепесинден шеэримнинъ бутюн чиркинлигини ве перишанлыгъыны корем, ве меним къальбим демирден япылса да, агъламакътан гъайры чаре тапып оламайым.

«Не... темиз алтындан дегильми?» — деп, тюшонди Къарылгъач. О пек тербиели эди онынъ ичюн де дос-догърудан сорап оламады.

— Узакъта... — назик, алчакъ сеснен девам этти эйкель, — уфачыкъ сокъакъта бир эвчик бар. Онынъ бир пенджереси ачыкъ ве андан маса узеринде отургъан къадынны корем. Онынъ бети индже ве ёргъун, къоллары къырмызы ве къаба, пармакъларында инеден

тешиклер корюнип тура, чюнки бу къадын — тикиджи. О, якъында оладжакъ Сарай Байрамына, къыраличенинъ энъ якъын къыз аркъадашы киеджек атлас геджелик антерине, севги чечеклери нагъышлай. Эвнинъ бир кошесинде исе, онынъ кичкене огълу тёшекте хаста ята. Баланынъ сыджагъы бар, о портакъал истей. Лякин эвлеринде озен сувундан гъайры башкъа бир шей ёкъ ве анасы токътамадан агълай. Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, сен онъа къылычымнынъ сапындан къанташны чыкъарып беремезсинъми? Меним аякъларым пекитильген, еримден къыбырданып оламайым.

— Мен Мысыр¹ тарафкъа учмагъа азырланам, — деди Къарылгъач.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, сен менен бир гедже даа къалып, эльчим оламазсынъмы? Хаста бала сувсызлыкътан янды, анасы да пек яныкълы! — деди Шахзаде.

— Догърусыны айтсам, мен огълан балаларны пек севмейим, — дераль джевап берди Къарылгъач. — Кечкен яз, мен озен янында раатланмагъа токъталгъанда, дегирменджининъ эки тербиесиз огълу, манъа даима таш атып тура эдилер. Олар манъа тийип оламаз эдилер, къарылгъачлар пек чевик, ондан да гъайры, аилемизнинъ чевиклиги эр кеске белли; насыл да олса, мен буны урьметсизлик, деп саям.

Лякин Шахзаденинъ корюниши ойле кедерли эди ки, Къарылгъач оны аджыды

— Айды, сувукъ олса да, мен сенинъ янынъда бир гедже даа къалып, эльчинъ олайым, — деди Къарылгъач.

— Чокъ сагъ ол, уфачыкъ Къарылгъач, — деп къуванды Шахзаде. Бойлеликнен, Къарылгъач Шахзаденинъ къылычындан буюк къанташны гъагъасынен сувурып алды, ве эвлернинъ дамлары устюнден учып кетти. О без мермер шеклинде япылгъан эйкеллер устюнден, оюн авалары эшитильген буюк Сарай устюнден де учып кетти.

«Бу гедже мен Мысыргъа учаджам», — деп, тюшюнди Къарылгъач ве бу къуванчлы уюттен руху котерильди.

О шеэрде бутюн эйкеллерни сейир этип чыкъты ве кильсенинъ чанъ къакъкъан къуллесининъ устюнде баягъы вакъыт отурды. Къайда бакъса торгъайлар бири-бирине бакъып, чивильдеше эдилер:

Ай чыкъкъан сонъ, о Бахытлы Шахзадеге учып барды.

¹ Мысыр — Египет (мемлекет)

— Мысыргъа бир аваленъиз бармы? — деп, кескин давушнен сорады, о. — Мен шимди ёлгъа чыкъаджам.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, сен меннен бир геджечик даа къалмазсынъмы? — деп, ялварды Шахзаде кене.

— Мени Мысырда беклейлер, — текрарлады Къарылгъач.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, шеэрнинъ дигер тарафында, чардакъта, бир Яш огъланны корем. О кягъыт толу маса устюне букленген, янында стакан, стакан ичинде бир топ солукъ мелевше. Онынъ сачлары кестане тюсте, дудакълары нар киби ал, балабан козьлери арзу-умют толу.

Театр мудири ичюн пьеса язып битирмеге тырыша, лякин ушюгениннен язып оламай. Собасында исе атеши ёкъ, ачлыкътан эсини джояджакъ.

— Мен сеннен бир гедже даа къалырым, — деди Къарылгъач, чюнки о, пек мерхаметли эди. — Мен онъа бир къанташ даа алып барайыммы?

— Чокъ языкъ! Менде башкъа къанташ ёкъ, — деди Шахзаде.

— Тек козьлерим къалды. Олар пек сийрек тапылгъан сафир ташындан япылгъан, бинъ йыл эвельси оларны Хиндистандан кетирген эдилер. Бир данесини ал да, шу яшкъа бер. Паалы ташны базиргянгъа сатар, одун алып ве пьесасыны битирир, иншалла.

— Шахзаде, джаным, мен бойле шей япып оламам, — деди Къарылгъач ве, агълап йиберди.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, мен санъа айткъанымны яп, — ялварды Шахзаде. Бойлеликнен Къарылгъач Шахзаденинъ бир козюни чыкъарып алды ве студентнинъ чардагъына учып кетти. Чардакъкъа учып кирмеси пек енгиль эди, чюнки эвнинъ дамында тешик бар эди. Генч, башыны къолларынынъ ичине комип, отура эди, ве къушнынъ къанат давушыны биле дуймады, о, башыны котергенде, солукъ мелевшелер янында дюльберден-дюльбер бир сафир ташы тура эди.

— Мен, гъалиба, мешур олып башладым, бу эдие эсерлеримни бегенген адамдан олса керек. Энди пьесамны битирмеге имкяным олур, — деп тюшюнди студент. Ве озюни бахытлы ис этти.

Экинджи куню Къарылгъач гемилер тургъан лимангъа ёл алды.

О буюк бир геми мачтасына къонды ве гемиджилер агъыр сандыкъны геми анбарындан чыкъаргъанларыны коръди. Олар эр бир сандыкъны чыкъаргъанда: «Эпимиз бирден!» — деп, кыгыра эдилер.

— Мен Мысыргъа бараджам, — деп, къуванчындан кычырды Къарылгъач. Лякин онъа бир кимсе айланып бакъмады. Ай чыкъкъанынен, Къарылгъач Бахытлы Шахзаденинъ эйкелине учып кельди.

— Мен сеннен сагълыкълашмагъа кельдим, — деди, о.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, сен меннен бир гедже даа къалып оламазсынъмы, — деп, Шахзаде кене ялварды.

— Кыш кельди, тезден сувукълар башлар, — деп, тепренди Къарылгъач. — Мысырда кунеш ешилъ пальма тереклерини кызыдыра, тимсах чамур ичинде ятып, чевре-четини ашыкъмайып сейир эте. Меним аркъадашларым Баальбек Ибадетханесинде юва къуралар, безъ ве гульгюли гогерджинлер оларгъа бакъып, бир-биринен севишелер. Джаным Шахзаде, мен сени ташлап кетмеге меджбурым, лякин мен сени ич бир вакъыт унутмам ве келеджек бааръде, сен берип йиберген кыйметли ильван ташларынъ ерине, эки дюльбер паалы таш кетирерим. Къанташ, кысмет олса, ал гульден де ал олур, сафир ташы исе, мавы денъиз киби, кок олур.

— Ашада Мейданда, серник саткъан кызычыкъ отура, о серниклерни пис сувгъа тюшюрди ве олар бозулды. Эгер эвге пара кетирмесе, бабасы оны дёгер, шунынъ ичюн де кызычыкъ агълай. Аякъларында чораплары ёкъ, башы да чыплакъ. Меним экинджи козюми чыкъарып ал да, кыызгъа бер, бабасы оны дёгмесин, — деди Бахытлы Шахзаде.

— Айды, мен сеннен бир гедже даа къалайым, лякин мен сенинъ экинджи козюнъи чыкъарып оламам, — деди Къарылгъач.

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, мен санъа эмир этем, — деди Шахзаде. Бойлеликнен, Къарылгъач Шахзаденинъ экинджи козюни чыкъарып алды ве учып кетти. Йылдырым киби кызынынъ янына учып, авучына кыйметли ташны кыйды.

— Не къадар дюльбер джам парчасы! — деп, кызычыкъ къуванып, эвине чапып кетти. Ондан сонъ Къарылгъач Шахзадеге учып барды.

— Сен сокъурсынъ, мен сени ташлап кетип оламам; мен даима сеннен къалырым, — деди Карылгъач.

— Ёкъ, уфачыкъ Къарылгъач, санъа Мысыргъа кетмек керек, — деди бичаре Шахзаде.

— Мен сеннен даима яшарым, — деди Къарылгъач ве Шахзаденинъ аягъы уджунда юкъламагъа ерлешти. Экинджи куню бутюн кунъ Шахзаденинъ омузында отурды ве эджнебий мемлекетлерде корьген шейлери акъкъында икяе этти.

— Джаным, уфачыкъ Къарылгъач, сен мангъа аджайип шейлер акъкъында икяе этесинъ. Джаным, Къарылгъач, ялварам, шеэрге учып бар да, корьгенинъни мангъа келип икяе эт, — деп, ялварды Шахзаде.

Бойлеликнен, Къарылгъач шеэр узеринде учып, зенгинлернинъ дюльбер эвлеринде шеньленгенлерини, фукъарелернинъ азбар къапулары янында отургъанларыны корьди. О къаранлыкъ сокъакъларгъа учып кирди, ве ачлыкътан бетлери бем-безд, сес-солукъсыз къара сокъакъларда отургъан балаларны, копюр тюбюнде эки уфакъ балачыкъ кызынмакъ ичюн къучакълашып яткъанларыны корьди.

— Биз ойле бир ачмыз! — дедилер олар.

— Мында ятмагъа олмай! — деп, кычырды ачувлы къаравул, ве балалар, къайда бараджакъларыны билмейип, ягъмур тюбюне, ёлгъа чыккып кетмеге меджбур олдылар.

Къарылгъач Шахзадеге эп корьгенлерини айтты.

— Меним устюм бутюнлей аджайип алтыннен орьтюли, сен оларны парча-парча къопарып ал да, фукъарелерге бер.

Къарылгъач алтынны Шахзаденинъ устюнден парча-парча къопарды; ахыр-сонъу Шахзаде сёнюк ве корюмсиз алда къалды. Алтын парчаларыны бирер-бирер фукъарелерге даркъатты. Бойлеликнен балаларнынъ чырайлары ачылды, ве олар кулип сокъакъларда ойнашып башладылар.

«Бизим энди ашамагъа отъмегимиз бар!» — деп, къуванып кычырыштылар олар.

Сонъ, бир кунъ къар ягъып башлады, къардан сонъ сувукълар кельди. Сокъакъларгъа санки кумюш сепильген, олар йылтыравукъ ве тайгъакъ олды, узун буз тамчылары исе, эвлернинъ дамларындан асылып къалды бутюн халкъ тонларына сарылды, кичкене балалар кырмазы феслерини кийип, буз устюнде тайып ойнадылар.

Бичаре уфачыкъ Къарылгъач ушуп башлады, лякин Шахзадени ташлап кетип оламады, чюнки оны пек севди. Отъмек тюкяны къапусы артында отъмек уфачыкъларыны тапып чёплей, ве кызынмакъ ичюн къанатчыкъларыны къакъып турмагъа меджбур эди. Ахыр-сонъу джан береджегини¹ анълады.

Сонъки кере Шахзаденинъ омузына къонмакъ ичюн такъатыны топлады.

— Сагълыкънен къал, севгили Шахзадем, къолунъны сонъки кере опымеге мумкюнми? — деп, зар-зорнен мураджаат этти Къарылгъач.

¹ джан береджегини — оледжегини

— Къарылгъач, Къарылгъач, уфачыкъ Къарылгъач, санъа мен агъызымдан да опымеге разылыкъ берем чюнки сени пек севем, — деди Шахзаде.

— Мен Олюм Юртуна азырланам, Олюм исе Юкъунынъ бир чешити, дегильми? — деп, Къарылгъач Бахытлы Шахзаденинъ агъызындан опыти ве аякълары уджуна йыкъылып, джан берди.

Шу анъ эйкельнинъ ичинден аджыныкълы давуш кельди, санки дерсинъ бир шей чатлады. Керчектен де, демир юрек экиге болюнген. Эльбетте, аванынъ да тесири олгъандыр, чюнки о кунълери ава пек сувукъ эди.

— Шеэрден эки энъ кыйметли шейни манъа тапып кетиринъ! — деп, эмир этти Алла-Таала озъ мелеклерине.

Мелеклер онъа демир юрекнен, ольген къушны кетирдилер.

— Сиз пек догъру сечип алдынъыз, чюнки меним дженнет Багъчамда бу уфакъ къушчыкъ эбедий отеджек, ве меним алтындан япылгъан шеэримде Бахытлы Шахзаде манъа эбедий ибадет этеджек¹, — деп, Алла-Таала васиет этти.

Инглиз тилинден терджиме эткен Л. Сейтхалилова

къулле — *русча*: башня

эльчи — векиль

мешур — танылгъан, белли

отъмек — *мында*: йырламакъ

эдие — бахшыш

кедерли — гъамлы

авале этмек — буйрукъ бермек

тимсах — *русча*: крокодил

бору — баджа (*русча*: дымоходная труба)

1. Бахытлы Шахзаде омюрини къайда ве насыл кечирди? Не ичюн онъа Бахытлы Шахзаде дей эдилер?

2. Ольген сонъ Шахзадеге къайда ве насыл эйкель къойдылар?

3. Эйкельнинъ тышкъы корюнишини тасвир этинъиз.

4. Бахытлы Шахзаденинъ эйкели юксек къулледен шеэрге бакъып, нелерни коре, нелер узеринде тюшпоне?

5. Шахзаде кимлерни аджый ве кимлерге ярдым этмеге тырыша?

6. Эйкель Къарылгъачкъа насыл вазифелер буюрды?

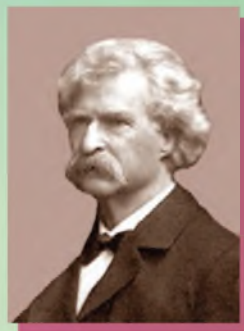
7. Сиз насыл тюшюнесиз, не ичюн уфачыкъ Къарылгъач Мысыргъа учып кетмей, эйкельнинъ янынъда къала?

8. Не ичюн Алла-Таала эйкельнинъ демирден япылгъан юрегини ве уфакъ къушчыкъны озюнинъ дженнет Багъчасына ала?

¹ ибадет этеджек — дува окъуйджакъ

МАРК ТВЕН (Сэмюэль Клеменс)

(1835 — 1910)

Марк Твен (акъыкый ады Сэмюэль Клеменс) Америка Къошма штатлары Миссури штатынынъ Флорида виляетинде орта барлыгъы олгъан къорантада дюнъягъа кельди. Апансыздан бабасы ольген сонъ, къорантанынъ вазieti агъырлаша. 12 яшындаки Сэмюэль, мектепни ташлап, басмаханеге ишке кирмеге меджбур ола. Марк Твен иш араштырып чешит шеэрлерде булуна ве чокъ йыллар девамында зорлукъларгъа чыдай.

Балалыгъындан лоцман¹ олмагъа авесленген Сэмюэль 22 яшына кельгенде, Миссисипи озени бойлап юрьген гемиге лоцманнынъ талевеси оларакъ ишке къабул этильди. Сонъра исе лоцман оларакъ чокъ йыллар девамында гемилерни юргизди.

Марк Твен сёз ибареси лоцманларнынъ тилинде — эр шей яхшы, ёл ачыкъ деген мананы бильдире. Сэмюэль Клеменс эдебий эсерлер язып башлагъан сонъ, бу сёз ибаресини озюне эдебий лагъап этип алды. Марк Твен адынен бутюн дюнъягъа танылды.

«Том Сойернинъ сергузештлери» серлевалы эсеринде Марк Твен къорантада балаларнынъ буюклернен ве озъара мунасебетлерини инджеликнен тасвирлей. Эсернинъ эсас къараманы Том Сойер — муреккеп табиятлы, джесаретли огъланчыкъ. О, омюрдеки адалетсизликке къаршы озюндже куреше, эр вакъыт озюни къорчаламагъа, акъламагъа азыр ола. Эбет, о чокъ янълышлар япа, яланлар уйдура, лякин онынъ гонъюли темиз, о эйи ишлер япмагъа да арекет эте. Окъуйджылар Том Сойернинъ эйи ве адалетли адам оладжагъына инаналар.

адалетсизлик — инсафсызлыкъ
эйи — яхшы

¹ лоцман — денъиз, озенлернинъ телюкели ерлеринден гемилерни кечирген капитан ярдымджысы

ТОМ СОЙЕРНИНЪ СЕРГУЗЕШТЛЕРИ

(парчалар)

БИРИНДЖИ БАБ

— Том!

Джевап ёкътыр.

— Том!

Кене джевап ёкътыр.

— Къайда гъайып олып кетти бу огъланчыкъ?.. Том!

Кимсе джевап бермеди.

Къартый козьлюклерини бурунынъ уджуна кетирди ве козьлюк-лери устунден оданы козьден кечирди, сонъра козьлюклерини манълайына кетирди ве козьлюклерини астындан оданы бир даа сюзди. Асылында къартыйге козьлюклерининъ кереги де ёкъ, онъа бир де-бир шейге бакъмакъ керек олса козьлюк де, собанынъ къыршавы да бир. Ильк дакъкъаларда, о шашмалагъан киби олды ве эшьялар эшите биледжек къадар сесини чыкъарып, сертче сёйленмеге башлады:

— Токъта, сен элиме бир тюш, бакъайым! Мен санъа...

— Айгиди сени, огъланчыкъ! Онынъ къурназлыкъларына алышмакъ кереким, эльбет. О манъа аз шакълалар япамы? Бу кереси бир аз акъыллыджа олмакъ керек эдим. Догъру, мен озъ боюн-борджумны эда этип оламайым, Алла мени багъышласын. Мен исе бойнума гунях алам, оны эркелейим, шунынъ ичюн де бу дюньяда эм мен чекишем, эм о. Билем, о, турушы-юрюшинен бир шейтанчыкъ кесильген, лякин мен не япа билем? О, меним рахметли татамнынъ огълу да! Гъарипчик даа кичкене, оксюз балачыкъны насыл этип урайым. Эр кереси оны джезалайджакъ олгъанымда мен онъа къачып кетмеге имкян берем, сонъундан исе видждан азабы чекем. Не айтаджагъымны да бильмейим. Ураджакъ олсам меним къарт юречигим парча-кесек олып кете. Мукъаддес китапта: инсан омюри къыска ве яныкъ-гъамларгъа толу, деп догъру язылгъан экен. Пек догъру язылгъан! Бугунъ о, мектепке бармаз, акъшамгъадже копек суварып юреджек¹, меним боюн-борджум исе оны джезаламакътан ибарет, мен борджумны одерим — ярын мен оны чалышмагъа меджбур этерим. Бу, эльбетте, къарардан зияде къаттылыкъ олып корюнир, чюнки ярын бутюн огъланчыкълар байрам нишанлайджакълар, лякин мен не япа билем, онынъ бу дюньяда энъ севмеген шей —

¹ копек суварып юрьмек — бир файдалы иш япмайып, бошуна юрьмек

чалышмакъ. Бу кереси оны джезаламасам олмайджакъ, акс алда мен сабийчикни текмилъ бозарым.

Том керчектен де бутунъ мектепке бармады. Вакътыны пек шенъ кечирди. Акъшам устю эвлерине зар-зорнен етишип кельди, Джимге акъшам емегинедже Том одун кесмеге, ёнгъа азырламагъа ярдым этмек керек эди. Даа догърусы, Джим ишнинъ дёртте учъ пайыны япкъандже озюнинъ кунъ девамында олып кечкен сергузештлерини айтып етиштирмек керек эди. Томнынъ кичик къардашы Сид (огей къардашы) айтылгъан ишлернинъ эписини энди чокътан беджерген — ёнгъаларнынъ бирини къалдырмайып, джыйыштырып, ерине алып кетип къойгъан эди. Сид юваш, сёз динълеген огъланчыкъ, чешит тюрлю къурназлыкълар япмай, олур-олмаз шейлер япып, уйкенлерни чокъ раатсызламай.

Том чешит тюрлю онъайтлы фурсат булып, шекер парчачыгъыны айындыраджакъ олып, акъшамлыкъ емегини ашаркен, Полли апте бутюн кунъ къайдаларда юргенини бильмек истеп онъа чешит суаллер бере. Эр анги бир саде гонъюлли инсан киби, Полли апте озюни уста бир дипломат, деп сая ве озюнинъ адий арекетлерини буюк бир усталыкъ деп таный.

— Том, — дей о, — бутунъ мектепте пек сыджакъ олгъандыр, э.

— Эбет, м¹.

— Пек сыджакъ олды, ойлеми?

— Эбет, м.

— Том, бу къадар сыджакъ ола турып, сен озенде ювунмакъ истемединъми?

Том бир шейлер дуйды, гъалиба, къальби къоркъу кольгесинен орьтюльди. Полли аптенинъ бетине дикъкъатнен бакъты. Лякин онынъ бетинде ич бир шей окъуп оламады. Ве:

— Ёкъ, м... деерлик истемедим, — деп джевап берди.

Полли апте элини узатып, Томнынъ кольмегини тутып бакъты.

— Терлемегенсинъ биле, — деди о.

Полли апте Томнынъ кольмеги къуру олгъанына эмин олып, насылдыр бир мемнюниетликнен тюшюнджеге далды: онынъ мийинде насыл бир айнеджилик гизли олгъаныны кимсе анълап оламады. Лякин Том меселени бир кереден чакъты, ель анги тарафкъа эскенини анълады ве бериледжек суаллернинъ огюни алмагъа тырышты:

— Салкъынланмакъ ичюн башымызны насос астына туттыкъ. Меним сачларым аля даа сылакълар. Коресинъизми? — деди.

Полли аптенинъ джаны агъырды: мына шу гъает муим себепни

¹ м — мадам сёзюнинъ биринджи ве сонъки ариффи

насыл этип коре бильмеди! Лякин шу ань онъа янъы бир фикир кельди.

— Том, я башынъны насос астына тутмакъ ичюн санъа кольмегининъ якъасыны тамам мен тиккен еринден чезмек керек эди де? Къана-а, куртканънынъ огюни ач, бакъайым!

Томнынъ теляшы бирден гъайып олды. Курткасынынъ огюни ачты. Кольмегининъ якъасы тикильген эди.

— Айды, айды. Сени ич бир вакъыт анъламазсынъ. Сен мектепке бармадынъ, ювундынъ, мен бунда эмин эдим. Яхшы, мен санъа сертиймейим: сен айнеджисинъ, амма къарардан зияде айнеджи дегильсинъ.

Полли апте Томны айнеджиликнен алалмагъанына бироз инджынды. Лякин бу кереси Том озюни яхшы тарафтан косътергенине къуванды.

Лакъырдыгъа Сид къошулды.

— Хатырамда, сиз онынъ якъасыны безз йипнен тиккен эдинъиз, — деди о, — якъасынынъ тикиши къара йипнен тикильген!

— Эбет, эбет, безз йипнен тиккен эдим!.. Том!..

Лякин Том субетнинъ девамыны беклеп отурмады. Одадан чапып чыккып кететкъанда явашчыкътан:

— Энди менден корерсинъ, Сидди!..

Яз акъшамлары узунджа ола. Орталыкъ даа ярыкъ эди. Том бирден сызгъырмасыны токътатты. Къаршысында Томдан бироз къалкъымджа, таныш олмагъан бир огълан турмакъта эди. Къадынмы, эркекми, уйкенми, баламы — ким олса олсун — эр анги янъы бир сыма Сент-Питерсберг киби кичкене шеэрчиктеки сакинлернинъ дикъкъатыны шу ань джелъп эте. Бундан да гъайры огъланчыкнынъ устюнде кишилик урбалары бар эди. Бу гъает тааджибли шей эди! Башында гузель шляпа, устюнде мавы басмадан тикильген куртка, тыпкъы шу басмадан тикильген яп-янъы ве тер-темиз штан. Даа джума куню олгъанына бакъмадан, аякъларында башмакълары, бойнунда ачыкъ тюстеки шериттен япылгъан галстугы да бар. Умумен алгъанда онынъ козьге чарпкъан¹ шеэрли къыяфети Томны ачувландырды. Том огъланчыкнынъ усть-башына бакъкъан сайын озюнинъ урбалары аджыныкълы олып корюнди. Къаршысындаки огъланнынъ къыяфетинен нефретленгенини косътереджек олып, онъа усттен бакъмагъа тырышты. Эки огъланчыкъ да индемейип, бири-бирине бакъып турдылар. Бириси бир адым четке атса, экинджиси де ата, бири-бирининъ этрафында айланалар. Бири-бирининъ

¹ козьге чарпкъан — козьге корюнген

козьлеринден козьлерини алмайлар. Эппейи вакъыткъадже шайтип турдылар. Ниает Том:

— Сени яхшы этип дѣггенимни¹ истейсинъми? — деди.

— Дѣг, бакъайым!

— Эм дѣгерим!

— Дѣгип оламазсынъ!

— Истесем ойле де бир дѣгерим!

— Дѣгип оламазсынъ!

— Дѣгерим!

— Дѣгип оламазсынъ!

— Дѣгерим!

— Дѣгалмазсынъ!

Экиси де сусты. Ниает Том:

— Сенинъ адынъ не? — деп сорады.

— Меним адымдан санъа не?

— Не олгъаныны шимди санъа косътерирум!

— Косътер, бакъайым. Не косътермейсинъ?

— Даа эки сѣз айтсанъ — косътерирум.

— Эки сѣз! Эки сѣз! Эки сѣз! Мына санъа! Къана-аа!

— Бакъса сен онъа! Эгер мен истесем, бир къолумны аркъама багъласалар биле, сени бир къолумнен урып йыкъарым!

— Я не урып йыкъмайсынъ? Урып йыкъарым, дейсинъ де!

— Эгер манъа тийсенъ уарым!

— Ай-йй-йй! Биз бойлелерини чокъ коръдик!

— Киббар хораз² киби форса сатсам эр кес къоркъар, деп беллейсинъми? Вай, онынъ шляпасына бакъынъыз!

— Бегенмейсинъми? Ур да тюшюр башымдан, шунда сен менден озъ пайынъны алырсынъ.

— Ялан айтасынъ!

— Озюнъ ялан айтасынъ!

— Озю къоркъакъ олып, къоркъузмагъа вакъыт тапа!

— Айды, деф ол ёлумдан!

— Эй, эй, динъле: эгер озюнъни басмасанъ, башынъны урып эзерим!

— Эзеджек эмиш! Ой-ой-ой!

— Эм эзерим, бакъ!

— Я не беклеп турасынъ? Тек къоркъузмагъа билесинъ, амельде исе элинъден бир шей кельмей. Демек къоркъасынъ, ойлеми?

¹ дѣгмек — урмакъ

² киббар хораз — къопай хораз

- Къоркъмайым!
- Ёкъ, къоркъасынъ!
- Ёкъ, къоркъмайым!

Огъланчыкълар кене сустылар. Бир ерде таптанып туралар, козьлеринен бири-бирини ашайджакълар. Ниает, олар омузларыны бири-бирине тиредилер. Том:

- Деф ол мындан!
- Озюнь деф ол!
- Деф олмайджам!
- Мен де деф олмайджам!

Шай этип, олар бирер адым огге берип, бет бетке турдылар. Бири-бирине нефретнен бакъып, итеклешмеге башлайлар. Лякин кимсе гъалип чыкъмай. Эппейи вакъыткъадже бири-бирини тюртип турдылар. Олар кызышмагъа башлайлар, арекетлери зайыфлашкъанына бакъмадан, озьлерини мукъайт тутмагъа тырышалар Шунда Том:

— Сен къоркъакъ кучелексинъ! Мен агъама айтайым — о сени чинатий пармагынен котеклер. Мен онъа мытлакъа айтырым — о сени урар! — дей.

— Сенинъ агъанъдан къоркъмайым! Меним де агъам бар. О сенинъ агъанъдан да буюк. Меним агъам сенинъ агъанъны анавы исарнынъ артына котерип атар (Агъалар — темиз уйдурма).

- Ялан айтасынъ!
- Сен аз шей айтасынъмы!

Том аягъынынъ баш пармагынен топракъ устюнде чызыкъ чыза ве:

— Мынавы чызыкътан атлайым, деме сакъын! Мен сени ойле де бир дегерим ки, еринъден турып оламазсынъ. Ким де ким бу чызыкътан атласа, онынъ ишлери гъает фена оладжакъ! — дей.

Ят огъланчыкъ шу анъ чызыкътан атлайджакъ ола:

- Къана-а, бакъайым, сен мени насыл ураджакъ экенсинъ.
- Быракъ! Быракъ шуны дейим!
- Сени дегерим, деп озюнь айттынъ да! Не ичюн дегмейсинъ?
- Эгер сени эки цент ичюн дегмесем, алыма шейтанлар агъласын!

Ят огъланчыкъ джебинден эки дане бакъыр капик чыкъара ве кулюмсиреп Томгъа узата.

Том онынъ къолуны къакъып йибере ве бакъыр капиклер ерге тюшелер. Бир дакъкъа кечер-кечмез эки огъланчыкъ ерге йыкъыла ве мышыкълар киби курешелер. Бири-бирининъ сачларындан чекелер, курткаларындан, штанларындан тарталар, бири-бирини чимчилейлер, бири-бирининъ бурунларыны тырнайлар. Ниает, бельгисиз

юмакъ озъ чизгилерини алып башлай, куреш тозаны арасындан бойле бир манзараны корьмек мумкюн эди: Том душманнынъ устюнде отура ве юмрукъларыны душманынынъ узерине келиши гузель ягъдыра эди.

— Афу сора!¹ — деп талап эте Том.

Лякин ят огъланчыкъ ондан къуртулмакъ ичюн ачувнен кычыра.

— Афу сора! — ве котек девам эте.

Ниает ят огъланчыкъ сомурдана: «Етер!», дей, ве Том онынъ якъасыны бошай:

— Бу санъа бир дерс олсун! Келеджекте билирсинъ кимнен иш корьгенинъни.

Ят огъланчыкъ костюмчигининъ тозуны кыакъып, агъламсырап, шыншыкълап, кяде бир артына айланып бакъып, башыны саллап, «бир даа Томны тутсам, яхшы этип дёгеджем» деп ёлуна реван олды. О, эвлерине кеч къайтып кельди ве ичериге пенджерен киреяткъанда тузакъкъа тюшкенини анълады: къаршысында тизеси тура эди. Полли апте онынъ курткасынынъ, штанынынъ алыны корьгенинен онынъ байрамыны агъыр ишлернен денъиштирмеге кесен къарар берди. Къарары эльмаздан къатты эди.

къурназлыкъ — айнеджилик

азап — чекишюв, кыйналув

теляш — къоркъу

мукъаддес — кыйметли

деф ол — гъайып ол

ят — таныш олмагъан

фурсат — имкян, келишкен вакъыт

айындырмакъ — дуйдырмай алмакъ, хырсызламакъ

1. Томны бакъкъан ве тербиелеген къартый онынъ къурназлыкъы ве сергузештлери акъкъында нелер тюшоне?

2. Полли апте ве Томнынъ арасындаки диалогны дикъкъатнен окъунъыз. Томнынъ джеваплары ве арекетлерине кыймет кесинъ.

3. Шеэрде Томгъа расткельген ят огъланчыкънынъ тышкъы корюнишини тасвирленъиз.

4. Том ве ят огъланчыкъ арасында насыл дава олып кече ве ненен бите? Сиз насыл тюшонесиз, не ичюн Том ят огъланчыкъны корьгенинен бегенмеди ве ачувланды?

5. Эки огъланчыкънынъ давасы ве арекетлерине кыймет кесинъиз.

6. Сиз кимнинъ тарафыны тутасыз?

¹ афу сора — кечирин сора, къабаатынъы таны

Джумаэртеси. Яз тазе, къайнакъ аятнен парылдамакъта эди. Эр бир къальпте йыр янъгъырамакъта, эгер де бу яш инсаннынъ къальби исе, йыр дудакълардан тыгъырып тюшмекте эди. Адамларнынъ чересинде къуванч, адамлар тендирист-тендирист адым аталар. Беяз акациялар чечекке комюльгенлер, этрафкъа мис-къокъу сачмакъталар. Шеэр артындаки Кардиф дагъы ешилликлерге комюльген. Дагъ аджайип, гъамсыз, озюне джелып этиджи бир мукъаддес ер киби корюнмекте.

Том бир къопкъа киреч ве узун фырчыны алып, сокъакъкъа чыкъты. Исаргъа назар ташлагъанынен къальбинде юва къургъан къуванчы бир анъде гъайып олып кетти, къальби эфкъаргъа толды. Отуз ярд¹ узунлыгъында, докъуз фут² юксеклигинде тахта исар! Яшайыш агъыр юк олып корюнди. Терен кокюс кечирип, фырчыны киречке батырды, энъ юксектеки тахтанынъ устюнде юргюзди, сонъра бу арекетини текрарлады ве токътады: сыланмагъан къоджаман исарнынъ тахталары янында мынавы беяз ёлачыкъ не! Кейфи сонъ дедредже бозулгъан Том терек астына отурды. Шу арада ёл къапудан Джим чапып чыкъты. Онынъ къолунда тенеке къопкъа бар эди. О «Буффалоннынъ къызлары» тюркюсини йырлай эди. Том шеэр насосына барып сув кетирмекни олмайджакъ бир иш деп сая эди, лякин шимди о, бу ишке башкъа козънен бакъты. Насос башында эр даим адам чокъ ола: акътенлилер, мулатлар³, къаратенлилер; огъланчыкълар ве къызчыкълар невбет беклеп отуралар, раатланалар, оюнджакъларынен алыш-вериш япалар, къавгъа этелер, котеклешелер, чаяланалар. Насос оларнынъ эвинден олса-олса юз элли метр авлакътадыр, амма Джим анда бир саат къадар алдана, эр кереси оны барып чагъырып кельмек керек ола.

— Эшитесинъми, Джим, — деди Том, — истесенъ, исарнынъ мынавы ерчигини сыла, мен исе сувгъа барып келейим.

Джим башыны саллады:

— Олмаз, мистер Том! Ханым-эфенди ёлда-изде кимсенинъ янында токътама, дос-догъру насоскъа барып кель, деди. Даа о деди ки: «Мен билем, масса Том сени исар сыламагъа чагъыраджакъ, сен оны динълеме, озъ ёлунънен кете бер». О деди ки: «О, исарны насыл сылагъаныны озюм барып бакъаджам».

— Сен онынъ айткъанларына къулакъ асма Джим! О, агъзына не

¹ ярд — узунлыкъ ольчюси, 91 сантиметрге якъын

² фут — узунлыкъ ольчюси, 30,5 сантиметрге якъын

³ мулатлар — зенджилер ве беяз тенлилернинъ къарышыкъ никяхларындан догъгъанлар

кельсе, айта бере! Бер кьопкьянъны, мен бир анъде барып келирим. О бир шей бильмез.

— Вай, кьоркьям, масса Том, ихтияр ханым-эфендиден кьоркьям! О, меним башымны сувурып атар, валлайы, сувурып атар!

— Омы! Кимсеге пармакъ тийсетмез, урса-урса, башынъа оймакънен урар! Эм де бу шейге ким кьулакъ аса? Керчек, о лаф этсе, ачувлы-ачувлы лаф эте. Эгер агъламаса, онынъ сёзлеринден ич бир еринъ агъырмай. Джим, мен санъа шарик береджем. Мен санъа безъ алебастрлы шаригимни беририм.

Джим шашмаламагъа башлады.

— Безъ шарик, Джим, гъает гузель, безъ шарик!

— Ойле олмагъа ойледир, чокъ гузель шей! Лякин мен, кене де, масса Том ханым-эфендиден кьоркьям.

Джим олгъаны оладжагъы инсан баласы, Томнынъ татлы сёзлери астында ирип кетти. Лякин Полли аптени корьгенинен кьопкьясыны алып чапып кетти.

Ана-мына дегендже, эр анги иштен азат олгъан огъланчыкълар сокъакъкъа чыкъаджакълар, кезинеджеклер, ойнайджакълар. Олар чешит-тюрлю шенъ оюнларны ойнайджакълар, ве эписи келип, агъыр ишнен огърашкъан Томнынъ устюнден куледжеклер. Бу фикирнинъ озю биле оны атешлерге якъмакъта эди. О, джебиндеки кыйметли шейлерни чыкъарып, козьден кечирди: кырыкъ оюнджакъ парчалары, шариклер ве бунъа бенъзеген олур-олмаз шейлер; буларны биревге берип учъ-дёрт дакъкъа чалыштырмакъ мумкюн, лякин ярым саатлик сербестликни буларгъа сатын алалмазсынъ, эбет. О, мал-мулькюни джебине ерлештирди ве бу фикиринден вазгечти. Огъланчыкълардан ич бириси онынъ бу малына кыызмаз.

О, элине фырчысыны алып, ишини девам эттирди. Мына, узакъта Бен Роджерс корюнди. Том энъ зияде онынъ кылынувларындан кьоркъа эди. Бен адымламай, аксине атлап-атлап кельмекте эди. Онынъ кейфи еринде эди. Бен Томнынъ янына келип турды. Кьолундаки алманы корьген Томнынъ силекийлери акъты, лякин кене де, ич бир шей олмагъан киби ишини исрарлыкънен девам эттирди. Бен:

— Эй, кьардаш, кене чалыштыралармы сени? — деди.

Том бирден онъа айланып бакъты:

— А, сенсинъми, Бен! Сени корьмегеним.

— Билесинъми, мен шимди ювунмагъа... эбет, ювунмагъа кетем! Сен де ювунмакъ истейдирсинъ, э? Санъа исе мумкюн дегиль, чалышмакъ керексинъ. Эбет, эм де насыл чалышмакъ керексинъ! Том онынъ бетине тикилип бакъты да:

— Сен нени иш деп саясынъ? — деп сорады.

— Я не бу иш дегильми?

Том исарны сыламакъны девам эттириккен, джевап къайтарды:

— Бельки бу иштир, бельки де ёкъ. Мен тек бир шейни билем: бу иш Том Соёрнинъ гонълюне ята.

— Айтмаса? Бу иш сенинъ ичюн хош бир эглендже, демек истейсинъми?

Фырчы исар узеринде эп кезмекте.

— Хош эглендже дейсинъми? Не ичюн бу эглендже хош олмасын? Огълан балаларгъа исар сыламакъ эр кунъ къысмет этеми?

Меселенинъ янъы джеэти ачылды. Бен алма кемирмесини токътатты. Том рессамнынъ ихтирасынен фырчысыны арткъа-огте кездире, бир къач адым арткъа чекиле, сонъра кене исаргъа якъын-лаша, бир къач штрих къоша ве якъан ишини тенкъидий козынен бир даа бакъып чыкъа, Бен исе онынъ эр бир арекетини козете, Томнынъ иши оны да озюне чеке. Ниает:

— Билесинъми, Том, берсе, мен де бираз сылайым! — деди.

Том тюшюнджеге далды ве разы оладжакъдай олды, лякин сонъки дакъкъасында:

— Ёкъ, ёкъ, Бен... Бундан бир шей чыкъмаз. Билесинъми, Полли тизе мынавы исар меселесинде пек титизлик япа, чюнки исар сокъакъкъа бакъа. Бинъ дане... атта эки бинъ дане огълан баладан кереги киби сылай биледжек бир бала тапылмаз.

— Айтмаса? Исар сыламакъ бу къадар джиддий бир иштир, деп беллемеген эдим. Берсе, азачыкъ олса да... сылайым. Мен сенинъ еринъде олгъан олсам, бир сание биле тюшюнип отурмаз эдим. Э, Том?

— Бен, сёзюм сёздир, фырчыны санъа къувана-къувана берир эдим, лякин Полли тизе... Мына, демин Джим да сыламакъ истеди, лякин Полли тизе онъа бу ишни ишанмады. Сид де сыламакъ истеди — онъа да изин бермеди. Санъа бу ишни ишанып оламагъанымны энди анълагъандырсынъ? Сен сыламагъа башласанъ, барып да бир де-бир шей чыкъып къалса...

— Олмайджакъ шей! Мен сенден ярамай сыламам. Мен тек сылап бакъмакъ кереким. Мен санъа алма беририм.

Том истер-истемез, фырчыны онъа туттырды. Амма къальби гизлиден къувана эди. Сабыкъ «Буюк Миссури» гемиси куннинъ сыджагъында терлеп-пишип чалышыр экен, истифагъа чыкъкъан рессам онынъ янында, кольгеде янбашлап ята, аякъларыны саллап, ята эди.

Хайли вакъыткъадже Том еринден кыбырдамады; аятында юз берген салмакълы денъишмелер узеринде тюшюнмекте эди. Сонъра адымларыны баш штабгъа — иш биткени акъкъында рапорт бермек ичюн догърултты.

къайнакъ — кыызгъын, джанлы

аят — омюр, яшайыш

къальп — гонъюль

эфкъяр — гъам, къасевет

исрарлыкъ — тирнеклик, гъайретлик

исар — дувар

хайли вакъыт — баягъы вакъыт, чокъ вакъыт

1. Полли тизе Томгъа исар сылавны не макъсаднен буюрды?
2. Аджайип яз левхасынынъ тасвирини Томнынъ дуйгъулары ве тюшонджелеринен кыяс этинъиз.
3. Том насыл сёзлер ве бахшышларнен Джимни ишке, исар сылавуна къоймагъа тырыша?
4. Том ве Бен Роджер арасында олып кечкен субетни диъкъатнен окъунъыз. Томнынъ акъылы, айнеджилиги ве усталыгъыны косътерген суаль, джевапларнынъ манасыны анълатынъыз.

УЧЮНДЖИ БАБ

Том эвге къайтып кельгенде Полли апте эм ятакъ одасы, эм мусафир одасы, эм ашхане, эм кабинет вазифесини беджерген арттаки шырныкълы оданынъ ачыкъ пенджереси янында отура. Кейфинъе кейф къошкъан яз авасы, сукюнет, чечеклернинъ къокъулары ве балкъуртларнынъ выз-выз учмасы онъа тесир эткени корюнип тура: орыгъуси узеринде бурнуны саркъыткъан, юкъусырай, онынъ екяне субетдеши олгъан мышыкъ биле онынъ тизлери устюнде юкъусырай эди. Телюкесизликке риает этип, Полли апте козлюклерини башынынъ тёпесине кечирген.

Том, эльбетте, чокътан къачып кеткенине эмин олгъан Полли апте Томны корип шашты: къатты джеза алмакъ ичюн бу къадар джесарет онъа къайдан кельди!

Том ичериге кирди ве:

- Энди исе, тизе, ойнамагъа кетмек мумкюнми? — деп сорады.
- Айтылгъан ишни яптынъмы? Битирдинъми? Не къадар япып етиштирдинъ?
- Эписини, тизе!

— Том, ялан айтма. Мен ялан севмейим.

— Ялан айтмайым, тизе. Эр шей азыр.

Полли апте онъа инанмады. Томнынъ япкъан ишини озъ козьлеринен барып коръмек истеди. Эгер де Томнынъ сёзлерининъ энъ олмагъанда йигирми файызы акъикъат олгъан олса, о пек къуванаджакъ эди. Лякин о, исар яхшы этип сылангъаныны, ве тек сылангъан дегиль де, бир къач къат киречнен орътюльгени, ве атта исар бойлап ерде безъ ёлакъ къалдырылгъаныны корип пек тааджишленди...

Акъшамлыкъ емек вакътында о, ойле де бир ихтираслы эди ки, заваллы Полли апте балагъа бир шей олмадымы экен, деп къасеветке далды. Сиднинъ устуне топракъ томарлары аткъаны ичюн яхшы тазир ашады, лякин бу шей Томнынъ кейфини ич де бозмагъангъа бенъзей. О, тизесининъ буруны астындан шекер кесегини айындыраджакъ олды ве шу анъ эллерине шамар тюшти, лякин бунъа онынъ джаны агъырмады ялынъыз:

— Тизе, Сид шекер хырсызлагъанда не ичюн оны урмайсынъыз, — деп ташлады.

— Сид адамларны сен киби чекиштirmeй. Эгер сенинъ пешинъден козетмесенъ, сен шекерлик ичинден чыкъмаз эдинъ.

Мына Полли апте ашханеге чыкъты ве, Сид, тазирленмегенине къуванып, Томны эриштирген киби, элини шекерликке узатты. Бунъа даянмакъ мумкюнми! Лякин шекерлик Сиднинъ пармакълары арасындан сыпты, ерге тюшти ве къырылды. Том о къадар къуванды, о къадар къуванды ки, къуванчындан тилини тутып оламады, къычырып йиберди. О, агъызыны ачып бир сёз айтмамагъа, атта Полли апте къайтып кельгенде биле яваш ве тынч отурмагъа къарар берди. Полли апте ким къырды деп эписи бир сорайджакъ! Ве, шунда о, шекерликни ким къыргъаныны айтыр — Сидни, мынавы нумюнели огъланчыкъны насыл этип тазирлегенини шенъ-шерамет сейир этер. Бундан да яхшы зевкъ олурмы! Том ичи къаралыкънен индемейип, тизеси кельгенге къадар отура берди. Полли апте шекерликнинъ къырыкъ парчаларына козлюклери устунден бакъып ачув йылдырымларыны ягъдырмакъта эди. Том озъ озюне: «Мына, башланаятыр!..» деди. Лякин экинджи дакъкъасында о, энди ерде ята эди! Тизесининъ агъыр къолу бир даа онынъ узерине энмек ичюн авагъа котерильди. Шунда Том козьяшларыны туталмайып, къычырды:

— Токътанъыз! Токътанъыз! Сиз мени не ичюн урасынъыз! Шекерликни Сид парлады!

Полли апте утангъанындан токътады. Том шимди тизеси оны

аджыр ве озь къабаатыны бир де-бир шейчикнен ювар, деп бекледи. Лякин Полли апте озюни эльге алгъанынен, ялынъыз шуны айта бильди:

— Хм! Эписи бир санъа ботен ерде тюшмеди. Бельки мен одадан чыкъкъанымда эписи бир ярамазлыкъ япкъандырсынъ.

Шу арада оны видждан азабы тутты. Полли апте огъланчыкъкъа насылдыр джыллы, муляйим сёзлер айтаджакъ олды. Лякин айтмады, къоркъты: эгер де оны эркетмеге башласам, о, тизем къабаатыны таныды, деп тюшюнир, тербиеде исе бойле шейлерге ёл бермек мумкюн дегиль. Шай да о, бир шей айтмады, юрегини таш эссе биле, адеттеки ишлеринен мешгъуль олды. Том кошеде мусюр киби шишип отура, яраларыны тешкере. О, биле: шимди тизеси къальбен онынъ къаршысында тизлери устюнде тура. Буны о, белькемигинен ис эте, ве бу ис-дуйгъу оны къара къуванчларнен сарып ала эди. Полли апте Томнынъ козюне киреджек ола¹, лякин огъланчыкъ онынъ ичтен чеккен азапларыны корьмемезликке ала. Том биле: тизе вакъты вакътынен онъа яныкълы бир бакъыш ташлай, козьлери яшкъа толду, лякин огъланчыкъ онъа дикъкъат этмей, озюни олюм тёшегинде хаста яткъаныны тасавур эте², тизеси исе онынъ узерине эгилип ондан афу сорай, багъышла, деп ялвара. Том исе бетини диваргъа чевире ве ич бир сёз айтмайып, оле. Эгер Том олъсе онынъ алы не оладжакъ? О кене тасавурларгъа комюле: устю-башы, сачлары сым-сылакъ, даа демин онынъ джесидини озенден чыкъаргъанлар да, эвлерине алып келелер, онынъ азап чеккен юреги эбедий тынчлана.

Том, адети узьре огълан балалар топлашкъан ерлерде дегиль де, олардан авлакъта юрьди. Оны кендиси юреги киби, эфкъярлы, кимсе олмагъан ерлерде булунмакъ истеди. Озен саилинде тургъан къайыкънынъ четине отурды, сувнынъ кенъ аланлыгъы узеринде козь кездирди ве шимди бир анъде, ич бир шей дуймадан, кендисини ич бир тюрлю онъайтсызлыкъларгъа огъратмадан сувгъа богъулсам не къадар яхшы олур эди, деп тюшюнди. Бираз сонъра акъылына къойнундаки чечеги тюшти, солгъан ве эзилген чечекни къойнундан чыкъарды. Чечек онынъ татлы яныгъыны даа зияде арттырды. Къальбимде олгъан агъыр юкни тизем бильген олса мени аджыр эдими? Агълар эдими, мени тынчландыраджакъ олып эллеринен бойнума сарылыр эдими? Я да мына шу бош ве сувукъ алем киби, айланып кетерми? — деп сорады озюнден. Ве

¹ козюне киреджек ола — озюни мераметли косътереджек ола

² тасавур эте — козь огюне кетире

бу акътаки тюшонджелер онынъ ичини хош эфкъарнен толдурды. Том кенди эфкъарыны эп эзмеледи, сонъки йипинедже орьселеди. Ниает, о, кокюс кечирип, еринден турды ве къаранлыкълар ичине далды.

Том эвлерине кельди, союзды чыракъ ярыгъында туруп, сылакъ урбаларыны козьден кечиреяткъанда Сид уянды. Шу дакъкъаларда онда кеченде олып кечкен анълашылмамазлыкълар хусусында бир къач сёз айтмакъ истеги пейда олды, лякин бу фикиринден тез вазгечти: Томнынъ козьлеринде ачув къыгъылчымларыны абайлагъанынен, сес-солукъ чыкъармайып ятты.

Том ятсы дуасыны окъумайып, тёшегине кирип ятты. Сид ичинден: ятсы дуасыны окъумады, деди ве онынъ бу эдепсизлигини къафасынынъ бир кошечигине къайд этип къойды.

Рус тилинден терджиме эткен Ю. Къандым

ботен — нафиле, зая

мусюр — *русча:* индюк

ис этмек — дуймакъ, сезмек

къыгъылчым — атеш парчалары, учкъун

абайламакъ — корьмек

ятсы — эрте акъшам вакъты

1. Шекерлик парлавувынен багълы адисени талиль этингъиз. Томнынъ арекетлерине къыймет кесинъ.

2. Полли аптенинъ дуйгъу, фикирлери тасвирленген парчаны дикъкъатнен окъунъыз.

3. Полли тизенинъ насыл инсан олгъаны беян ола? Сиз онынъ фикирлеринен разысынъызмы?

4. Томнынъ озь омюри акъкъында тасавурлары, козю огюнде джанлангъан аджыныкълы левхаларны тасвир этингъиз.

5. Том нелерни арз эте? Полли тизенинъ онъа насыл бакъкъаныны истей?

6. Томнынъ арзу-истеклерини тасвир эткен сатырларны тапып окъунъыз.

Умумий суаллер ве вазифелер:

1. Сиз Томны насыл тасавур этесиз?

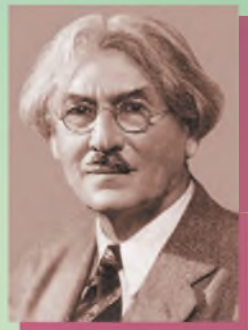
2. Томнынъ дуйгъу, фикирлери ве арзу-истеклерини тасвирлеген сатырларны къайд этип, текрар окъунъыз. Томгъа умумий къыймет кесингъиз.

3. Томнынъ яхшы, догъру арекетлерини къайд этингъиз. Томнынъ къайсы табият чизгилерини ве арекетлерини бегендингъиз?

4. Том Соьерни насыл тасавур эткенингъизни сёзлернен тасвирленгъиз.

ЭРНЕСТ СЕТОН-ТОМПСОН

(1860 — 1946)

Канада языджысы, рессам ве табиятшынас Эрнест Сетон-Томпсон Англия девлетининъ Сауд-Шильде шеэринде догъды. Сонъра оларнынъ къорантасы Канадагъа авуша. Эрнестнинъ балалыгъы ве яшлыгъы Торонто шеэринде кечти.

1879 сенеси Эрнест Торонто шеэриндеки тасвирий санат колледжини битирген сонъ, окъувуны Нью-Йорк, Лондон, Париж шеэрлеринде девам этти ве табиятшынаслыкъ, рессамджылыкъ саесинде терен бильгилер алды. Сетон-Томпсон чокъ мемлекетлерде сеятларнен булунды. Шу ерлердеки табиятны ве кийик айванларнынъ яшайышыны огренмеге арекет этти.

Сетон-Томпсон терен бильгили ве пек ишкир, гъайретли языджы эди. О, айванлар акъкъында кыркътан зияде китап язды. Бу китаплар оны бутюн дюнъягъа таныттылар.

Языджы кийик айванларнынъ яшайышыны меракълы, джанлы, окъуйыджыны авеслендириджи шекильде тасвирлей.

Эрнест Сетон-Томпсон эм языджы, эм истидатлы рессам эди. Языджы озю якъбан меракълы ресимлер, китапларнынъ мундериджесини зенгинлештире ве яраштыра, окъуйыджыда табият ве айванлар алемине меракъ ве авеслик догъура.

Дерсликке кирсетильген «Лобо» икяесинде языджы къарт ве кучлю къашкъыр Лобонынъ фаджиалы такъдирини тасвирлей. Чокъ йыллар къашкъыр Лобо этрафтаки айванларны парчалай, озюнинъ залымлыгъы, айнеджилигинен бутюн джемаатнынъ джаныны якъа. Шу ернинъ фермер ве чобанлары чешит усулларнен Лобоны тутмагъа, ольдюрмеге тырышалар. Лякин Лобо эр вакыт къуртула. Онынъ айнеджилиги, акъыл, зеин чевиклиги эр кесни шашыра эди. Лобонынъ досту, къашкъыр Бланка, ольдюрильген сонъ, достуна янгъан Лобо оны кыдыргъанда къапкъангъа тюше. Лобо бир тюрлю къаршылыкъ косътермей, давушсыз озюни теслим эте, къараман киби менлигини сакълап, оле.

ЛОБО

(икяе)

(къыскъартылгъан)

I

Нью-Мексиконунъ шималий къысмындаки айванасравджылыкъ виляетининъ ады Куррумподыр. Бу — отлар бол оськен яйлялар, балабан багъчалар, юксек байырлар ве Куррумпо дерьясына акъып кельген темиз сувлу озенлер диярыдыр. Бу ернинъ ады дерьянынъ адындан алынган. Улькеге къашкъыр укумдарлыкъ эткен.

Къарт Лобо Куррумпо вадийсине энди чокъ йыллардан берли уджюм этип кельген къашкъырлар сюрюсининъ етекчиси эди. Чобан ве айванасравджыларнынъ эписи оны пек яхшы бильгенлер. О пейда олган ерде эр кес къоркъкан, къой сюрюлерининъ саиплери не япаджакъларыны бильмей, шашмалагъанлар. Къарт Лобо пек балабан къашкъыр олып, онынъ айнеджилиги ве кучю исе даа да балабан эди. Ерли сакинлер оны улугъанындан таныгъанлар. Адий бир къашкъыр чобанлар къошарынынъ янында бельки саатлернен улур, лякин кимсе онъа къулакъ асмаз. Амма къарт етекчининъ кучюлю сеси чобанларны титрете, олар ярын сюрюдеки гъайыплар акъкъында хабер аладжакъларыны билелер.

Къашкъырларнынъ омюри айванасравджыларнынъ омюринен багълы олган. Олар къашкъырларны къувана-къувана ёкъ этер, Лобо сюрюсинден ольдюрильген эр бир къашкъырнынъ башы ичюн чокъ-чокъ яш бугъаларны да бермеге азырлар. Лякин къашкъырларны ольдюрмек къолай дегиль. Олар санки авджыларнынъ устюнден кульген киби, ич бир тюрюлү зеэр ве тузакътан къоркъмадан, Куррумпо чобанларындан эр кунъ бирер сыгъыр алганлар. Демек, къашкъырлар энъ аздан эки бинъ айваннынъ башына еткенлер. Эм сюрюнинъ ичинден энъ яхшы сойларыны сайлап алганлар.

Лобонунъ башы ичюн пек буюк мукафат бельгиленди. Онынъ ичюн эр ерге зеэрленген эт парчаларыны къойганлар, амма къашкъыр зеэрнинъ къокъусыны бирден сезип, даима сагъ къалган. О тек бир шейден — атеш фышкъырган тюфектен къоркъкан. Бу виляетте эр кес янында тюфек алып юргенини бильген къашкъыр инсанларгъа уджюм этмеген ве оларнен корюшмеге тырышкан. Инсанны узакътан корьгенлеринен къачканлар. Лобо къашкъырларына тек озьлери ольдюрген айванларны ашамагъа изин бергени

ичюн де сюрюсини сакълап къалгъан. Онынъ сезгир бурну инсан къолунынъ къокъусыны алып, анда зеэр олгъаныны анълагъан.

Балабан къашкъыр къоркъусы эп артаберген, онынъ башы ичюн бериледжек пара да арта-арта бинъ долларгъа еткен. Бу къадар пара даа ич бир къашкъырнынъ башы ичюн берильмеген эди.

Бойле буюк мукъфаткъа кыызгъан техаслы авджы Теннерей атында Куррумпо дересине етип келе. Къашкъыр авламакъ ичюн онынъ аджайип тюфеклери, ельаыкъ атлары ве къашкъыр парчалагъан копеклери бар эди. Техаста озь копеклеринен о нидже къашкъырны ёкъ эткен, шунынъ ичюн де бир къач кунъден къарт Лобонынъ башы онынъ эгерининъ уджунда салланаджагъындан ич шубеленмеген.

Иште, яз кунълеринден биринде танъ атар-атмаз авджы авгъа чыкъа. Тезден онынъ балабан копеклери из алгъанларыны бильдирип, афыралар. Эки миль биле чапмадылар, мешур Лобо сюрюсининъ къуйругъыны корелер. Къашкъыр йыртыджы копеклернинъ иши къашкъырларны токътатмакъ, артларындан етип кельген авджыгъа оларны атмакъ къала. Техаснынъ ачыкъ тюземлигинде буны япмасы къолай, мында исе эр шей бам-башкъа.

Къарт Лобо ер сайламагъа биле. Куррумпо озенининъ къаялы дерелери ве ирмакълары тюземликнинъ эр бир тарафына чыкъа. Къарт къашкъыр шу дерелернинъ бирине ёл ала ве сувны кечип, авджыдан къуртула. Онынъ сюрюси эр тарафкъа дагъыла, копеклер де шу къашкъырларнынъ артындан дагъыдалар. Къашкъырлар, копеклернинъ бир кысмы артта къалгъанындан файдаланып бир ерде топланып буларны парчалайлар.

Акышам Теннерей копеклерини топлагъанда, оларнынъ тек алтысы къайтып, араларындан экиси исе пек яраланып кельгенини коре. Амма авджы ниетинден къайтмай, къашкъырнынъ башыны алмакъ ичюн даа эки кере арекет етип бакъса да, бир де-бир нетидже эльде эталмай. Сонъки кересинде онынъ энъ яхшы аты йыкылып, шу ерде джан бере. Бундан сонъ авджы умюдини кесе ве Техаскъа къайта. Лобо исе кене Куррумпода укюмранлыгъыны девам эте.

II

Ковбойларнынъ икяелерине пек чокъ инанмадым. Амма 1893 сенеси бу ярамазнен якъындан танышкъан ве эр кестен зияде бильгенимден сонъ фикиримни денъиштирдим. Бу байыр ве дерелер ичинде Лобоны копек ве атларнен къуваламакънынъ файдасы олмагъаныны анъладым. Бунынъ бир чареси кене де къапкъан ве зеэрдир.

Бу ачыкъ козь¹ къашкъырны алдатмакъ ичюн насыл усул ве айнеджиликлерни ишлеткенимни айтып отурмайым. Лобо ичюн зеэр япмакъ ичюн нелер-нелер къарыштырмадым. Къапкъангъа емлеме сыфатында тек насыл айванларнынъ этини къоймадым! Лякин эр саба нетиджесини корьмек ичюн барып, бутюн япкъанларым бошуна кеткенини коре эдим. Къарт къашкъыр къарардан зияде акъыллы эди, оны ич алдатып оламадым.

Онынъ не къадар зекий олгъаныны исбатламакъ ичюн бир мисаль кетирмек етерлидир. Экинджи куню саба мен тюшюнип тапкъан айнеджилигимнинъ нетиджесини бильмек ичюн кене ёлгъа чыкътым. Лобо етеклеген сюрюнинъ излерини корьдим. Онынъ излерини бир кереден айырмакъ мумкюн, башкъа къашкъырларнынъ изинден баягъы балабанджа. Мен артымдан сюйреклеп кеткен емлеменинъ къокъусыны къашкъырлар сездилер. Лобо биринджи олып якъынлашты, яхшы этип къокълады ве ахыр-сонъу ютып йиберди.

Къуванчым чексиз эди.

— Ахыр-сонъу тутулдынъмы! Тезден ольгенинъни корерим, — деп къычырдым мен ве огге чаптым. Козьлеримни къашкъыр къалдыргъан излерден алмайып кетем. Экинджи емлемени ташлагъан ериме келип, онынъ да ашалгъаныны корьдим. Ёлумны девам этип, учюнджи емлеме де ёкъ олгъаны, излер исе дёртюдджисине алып баргъаныны корьдим. Кельсем не корейим — Лобо оларнынъ ич бирисини ашамагъан, тек агъызынынъ ичинде ташыгъан ве сонъкисинен берабер обалап, устюни пислеген ве бойлеликнен меним айнеджилигиме нефретини ифаде эткен. Буны япкъан сонъ башкъа якъкъа бурулып, мукъайтлыкънен къорчалагъан сюрюсини де артындан етеклеп алып кеткен.

Бир кере акъшам, ноябрьнинъ сонъунда, къашкъырларнынъ уджюминден эки чобан уяна. Бутюн сюрю еринден къыбырдамайып тургъан акъыллы ве джесюр текелернинъ этрафына топлашкъан. Амма бу уджюмге адий къашкъыр ёлбашчылыкъ япмай эди де! Къарт Лобо сюрюни текелер туткъаныны чобанлардан да яхшы биле ве топлашкъан къойларнынъ устьлеринден атлап текелернинъ эписини йырта. Къойлар тараф-тараф къачалар.

Ниает къашкъыр къапкъанларыны кетирдилер ве мен эки ярдымджымнен берабер бутюн афта оларны къоймакънен огъраштым. Биз кучъ ве арекетлеримизни аямадан мытлакъа бир нетидже кетиреджек эр анги вастадан къуулландыкъ. Къапкъанлар ерлештирилгенининъ сабасына оларны бакъмагъа кеттим. Бакъсам, Лобонынъ

¹ ачыкъ козь — эр шейни корьген ве анълагъан

излери бир кѣпкѣандан экинджисине бара. Бу излер кѣашкѣыр-нынъ гедже кезинтилерини тариф эттилер.

О кѣаранлыкѣта юрьгенине бакѣмадан яхшы этип сакѣлангѣан кѣпкѣанларнынъ биринджисини пек тез тапты. Сюрюни токъта-тып, ерни кѣазгѣалап башлай. Башта кѣпкѣанны, сонѣра зынджыр ве агѣачны кѣазып чыкѣарды. Бундан сонѣ башкѣа кѣпкѣанларны да тапа. Онынъ арекетини козетир экеним, кѣашкѣыр ёлда шубели бир шей корѣгенинен четке бурулгѣаныны да корѣдим. Шу дакъкѣа-сы башымда бир план догѣды: мен кѣпкѣанны «Н» арифи шеклин-де яни ёлнынъ эр эки тарафында кѣойып, бир кѣпкѣанны ортада кѣалдырдым. Амма кене де енѣильгенимни корѣмек ичюн чокѣ бек-лемек керек олды. Лобо кѣпкѣанлар арасындан кеткенде ортада тургѣан бир кѣпкѣанны корип кѣалды ве вакѣтында токъталды.

Анда тузакѣ олгѣаныны о насыл анѣлады мен бильмейим. Эр алда Лобо солгѣа ве сагѣгѣа бурулмайып, артына кѣайтты. Эм баскѣан излеринден кѣайтмагѣа тырышты ве хавфлы ерден чыкѣып кетти. Чыкѣкѣан сонѣ кѣпкѣанларны артындан айланып арт панджала-рынен топракѣ ве ташларны кѣпкѣанлар устюне сюрѣди. Бойле этип бутюн кѣпкѣанларны кѣапатты.

Эм бир чокѣ керелерде о айны шу арекетни япа, мен озѣ усулла-рымны насыл денѣиштирмейим, кѣашкѣыр даима аман-эсен кѣала-берди. Бельки о, аля бугунѣге кѣадар озѣ уджюмлерини девам этер эди, эгер де ишангѣан аркѣадашы аякѣ чалмагѣан¹ олса. Бойлелик-нен онынъ ады янѣгѣыз олгѣанда ич енѣильмеген ве тек достунынъ дикѣкѣатсызлыгѣындан ольген кѣараманларнынъ джедвелинде ер алды.

III

Базы бир аляметлер манѣа Лобонынъ сюрюсинде худжур шейлер олгѣаныны косѣтерди. Месея, базада сюрю етекчисининъ излерин-ден онынъ огюнде башкѣа кѣашкѣыр чапкѣаны корюне. Мен буны анѣламадым. Бир кере ковбойлардан бири манѣа:

— Мен бугунѣ оларны корѣдим. Огде баштакѣлыкѣ эткен Бланка чапа, — деди. Мен дераль меселени анѣладым, демек Бланка ыргѣа-чы кѣашкѣыр. Чюнки эркек кѣашкѣыр олсайды, Лобо оны йыртар эди.

Кѣашкѣырлар эр бир ольген айвангѣа, оны ашамакѣ ниетлери ол-маса да, якѣынджа келип кѣокѣлайлар. Илле шу алышкѣанлыкѣла-ры саесинде Куррумпо сюрюси меним тузагѣыма тюшер, деп умют эттим. Лобо меним арекетимни фаш этип, сюрюни этке якѣынлаш-тырмайджагѣына ич шубем ёкѣ. Амма, кѣпкѣаннынъ янында санки

¹ аякѣ чалмакѣ — кедер этмек

быракъылгъан башны кечип кеталмаз, деп умиют эттим.

Экинджи куню сабасына къапкъанларны тешкермеге кеттим. Къашкъырларнынъ излерини корем, баш! Къапкъанларны ашыкъ-аджеле бакъып, Лобо сюрюни этке якъынлаштырмагъаныны корьдик. Лякин балабан олмагъан бир къашкъыр четте яткъан башны къокъламагъа келип, тузакъкъа тюшкен. Излернинъ пешинден кетип бу къашкъыр Бланка экенини корьдик. Бизни корьгенинен о тездже чапып башлады. Къапкъандаки тананынъ башы онъа пек кедер этсе де, янымда джаяв кеткен аркъадашымдан тездже кете эди.

О не къадар арекет этмесин, биз артындан етишти. Чюнки тананынъ бойнузлары ташларгъа илишти.

Бланка киби дюльбер къашкъыр ич корьмеген эдим. Онынъ тегиз, къалын териси бем-безд тюсте эди. О, чарпышмагъа азырлангъан киби бизге таба айланды ве улуды. Онынъ улувуны эшиткен къарт Лобо онъа теселли берген киби къаршыдаки байырдан сесленди. Лякин бу ыргъачы къашкъырнынъ сонъки улуву эди.

Биз Лобо сюрюсине биринджи кере дарбе яндыргъанымыздан севине-севине Бланканынъ олюсини эвге алып къайттыкъ.

Вакъты-вакътынен Лобо улугъаныны эшитемиз, бес-белли о байырдан-байыргъа ашып, Бланканы къыдыра. Оны къуртарып оламайджагъыны анъласа да, ташлап кеталмай, лякин якъынлашмагъа да къоркъа.

— Бланка керчектен де Лобонынъ досту олгъанына шубем къалмады, — дедим ковбойларгъа.

Экинджи куннинъ тап акъшамына таба бельгиленген ерге етип бардым ве якъынджа кельгенде балабан чал кольге еринден турып къачмагъа тырышкъаныны корьдим. Къаршымда Куррумпоны дешетке къойгъан Лобо тура эди. Къапкъангъа тюшкен. Заваллы къарт къараман! О, озь севгилисини къыдыра-къыдыра ниает изини

тапкъан ве шу изден кетип тузакъкъа тюшкен. Дёрт демир онынъ дёрт панджасыны да сыкъкъан.

Биз онынъ аякъларыны къатты этип багъладыкъ, къашкъыр ич бир кере ынъырданмады, башыны котермеди ве улумады. Биз зарзорнен оны меним атыма юкледик. Къашкъыр тегиз нефес алып, козьлерини ачты. Олар йылтырай эдилер. Амма о бизге бакъмай, онынъ бакъышы, мешур сюрюси даркъалгъан байырларгъа тикиль-мекте эди.

Биз ашыкъмадан кеттик ве фермагъа кельдик. Анда Лобоны бойнундан къыскъа зынджыргъа багълап, аякъларыны чездик.

Мен къашкъырнынъ огюне эт, сув къойдым, амма о айланып биле бакъмады. Къурсагъы устюнде ята, козьлери исе даа якъында падишалыкъ эткен алангъа бакъалар. Мен эллеримни онъа тийдиргенде де асла къыбырдамады. Та кунъ баткъангъа къадар огдеки байыр ве ормангъа бакъып ятты.

Рус тилинден терджиме эткен З. Бекирова

укюмдарлыкъ этмек — *русча:* властвовать

етекчи — ёлбашчы

тузакъ — къапкъан

изин бермек — разы олмакъ

сезгир — дуйгъулы

ирмакъ — уфакъ озенчик

емлеме — *мында:* зеэрленген ем

алямет — бельги

дарбе — уджюм

1. «Лобо» серлевалы икяени дикъкъатнен окъунъыз. Къашкъыр Лобонынъ Куррумпо виляетининъ джемаатына кетирген зарарлары, оларнынъ айванларыны вахшийдже парчалагъаныны айрыджа къайд этинъыз.

2. Шу ернинъ чобанлары, авджылары, ковбойлары къашкъыр Лобоны тутмакъ я да ольдюрмек макъсадынен насыл усуллар къулланалар?

3. Къашкъыр Лобо адамларнынъ къуллангъан чешит усуллары ве арекетлеринден насыл къуртула? Сиз онынъ арекетлерине насыл къыймет кесесиз?

4. Къашкъыр Лобо акъкъында тафсилятлы икяе этинъыз.

5. Айванлар омюринден меракълы вакъиалар тасвирленген икяелер, кинофильмлерни хатырланъыз ве теэсуратларынъызнен пайлашынъыз.

Сиз севген айванларнынъ ресимлерини япынъыз.

ТАЛЕБЕЛЕРГЕ ТЕВСИЕЛЕР

I. Эдебий эсернинъ мундериджесини айтып берювине азырлыкъ

1. Эсерни дикъкъатнен текрар окъуп чыкъынъыз.
2. Метинде расткельген муим сёзлерни я да манасы анълашылмагъан сёзлерни дефтеринъизге язынъыз, лугъаттан файдаланып, бу сёзлернинъ маналарыны бельгиленъыз.
3. Эсерде къулланылгъан ифадели васталарны тапынъыз: **эпитет, къыяс, жанландырув, метафора** ве дигерлерини.
4. Икяе эткенде, ифадели сёзлерни ве ибарелерни къулланмагъа тырышынъыз.
5. Эсерни я да онынъ бир къысмыны текрар окъуп, план тизинъиз ве бу план боюнджа икяе этинъиз.
6. Эсернинъ мундериджесини айтып бергенде, тасвирленген адиселерни инсанларны, неснелерни, козь огюне кетирип, таса-вурынъызда жанландырмагъа арекет этинъиз.

II. Эдебий къараман акъкъында икяе этювге азырлыкъ

1. Эсернинъ серлевасыны ве муэллифини беян этинъиз.
2. Эсернинъ эсас фикрини къайд этинъиз.
3. Эсернинъ эсас къараманыны бельгиленъыз.
4. Эдебий къараман акъкъында икяенъизнинъ планыны тизинъиз:
 - а) тышкъы корюниши;
 - б) дигер иштиракчи шахсларнен мунасебети;
 - в) насыл арекетлерде булуна;
 - г) бу арекетлерде онынъ насыл табият чизгилери ачыла;
 - д) сиз онынъ арекетлерине ве табиятына насыл къыймет кесесинъиз.
5. Эдебий къараман акъкъында икяе эткенде, эсернинъ мундериджесине эсасланмакъ керек, фикринъизни исбатлагъан мисаллер, эсерден эпизодлар, сатырлар кетирмек керексинъиз.

III. Эсер акъкъында не бильмек лязимдир

1. Эсернинъ серлевасыны;
2. Эсернинъ муэллифини;
3. Эсернинъ мундериджесини;
4. Эсернинъ эсас къараманы ве иштиракчи шахсларыны;
5. Эсер акъкъында сизнинъ фикринъиз (нелерни бегендинъиз, нелер сизни меракъландырды, насыл тесир этти, насыл теэссуратлар къалдырды ве иляхре).

Тапмаджаларнынъ джеваплары:

1. Кунеш. 2. Ай. 3. Чокъракъ ве озен. 4. Ель. 5. Буз. 6. Яшын.
7. Булут. (12-нджи с.)
 1. Козъ. 2. Эки къол ве пармакълар. 3. Юкъу. 4. Кольге.
5. Афта кунълери. (12-нджи с.) 6. Китап. 7. Кемане. 8. Йымырта.
9. Телевизор. 10. Магнитофон. 11. Давул. (13-юнджи с.)

МУНДЕРИДЖЕ

<i>Азиз талелелер!</i>	3
Ватансыз адам — къанатсыз къуш	
Ватаным. <i>Нузет Умеров</i>	4
Ватан. <i>Идрис Асанин</i>	5
Китап — бильги анахтары	
<i>Севингиз китатны!</i>	6
Китап. <i>Юнус Темиркъая</i>	6
КЪЫРЫМТАТАР ХАЛКЪ АГЪЫЗ ЯРАТЫДЖЫЛЫГЪЫНДАН	
<i>Эвель огренгенлеримизни хатырлаймыз</i>	
Саювлар	7
Тезайтымлар	8
<i>Ифадели окъумагъа огренемиз</i>	9
Аталар сёзлери ве айтымлар	9
Тапмаджалар	12
<i>Ифадели окъумагъа огренемиз</i>	13
Бешик йырлары	14
<i>Халкъ агъыз яратыджылыгъы огренювини девам этемиз</i>	
Къыйметли мирас	16
Халкъ йырлары	17
Бозторгъай (<i>йыр</i>).....	17
Къалайлы къазан (<i>йыр</i>).....	18
Аман, дегирменджи (<i>йыр</i>).....	18
Сычан (<i>йыр</i>).....	19
Айшем (<i>йыр</i>).....	20
Чынгъ ве мане	21
Чынгълар.....	22
Манелер.....	22
Шиир ве несир акъкъында	24
Къырымтатар халкъ масаллары	
Халкъ масаллары акъкъында	25
Акъыллы кирпинен айнеджи тильки (<i>масал</i>).....	26
Алтын башнен Хыяр баш (<i>масал</i>).....	32
<i>Ифадели окъумагъа огренемиз</i>	36
Дюнъя халкъларынынъ масаллары	
Къашкъыр, чыкъчыкъбалабан ве кийик къуртлар	
(<i>франсыз халкъ масалы</i>). <i>Терджиме эткен С. Сулейман</i>	37
Денгизджи Синдбад акъкъында масал.	
<i>Терджиме эткен Э. Бекиров</i>	39
Халкъымызнынъ урф-адетлери ве байрамлары	
Джыйын	45
Наврез байрамы	46
Наврез (<i>йыр</i>).....	46
Наврез. <i>Риза Фазыл</i>	47
Хыдырлез байрамы	48

ЭДЕБИЙ МАСАЛЛАР

Эдебий масаллар акъкъында	49
Къырымтатар яздыжларынынъ эдебий масаллары	
Эюп Дерменджи	50
Айнеджи тилькининъ олюми (<i>масал</i>)	51
Зиядин Джавтобели	60
Балыкъчы ве копек (<i>масал</i>)	61
<i>Ифадели окъумагъа огренемиз</i>	63
Четэль яздыжларынынъ эдебий масаллары	
Ханс Кристиан Андерсен	64
Къар къыраличеси (<i>масал</i>). Терджиме эткен Ю. Къандым	65
КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНЫНЪ ТАРИХЫНДАН	
Усеин Шамиль Тохтаргъазы	78
О недир? (<i>шиир</i>)	79
Мемет Нузет	81
Озен (<i>шиир</i>)	82
Ана иле бала арасында (<i>шиир</i>)	83
Номан Челебиджихан	85
Къарылгъачлар дуасы (<i>икъе</i>)	86
Амди Гирайбай	93
Тайчыгъым (<i>шиир</i>)	94
<i>Ифадели окъумагъа огренемиз</i>	95
XX АСЫР КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНДАН	
Мамут Дибакъ	97
Балкъуртлар (<i>икъе</i>)	98
Эшреф Шемъи-заде	103
Гедже (<i>шиир</i>)	104
Джанландырув акъкъында	105
Акъшам денъиз ялысында (<i>шиир</i>)	105
Юсуф Болат	107
Туфанда къалгъан къой сюрюси (<i>икъе</i>)	108
Табиат манзарасы акъкъында	113
КЪЫРЫМТАТАР ЯЗЫДЖЫЛАРЫ БАЛАЛАР АКЪКЪЫНДА	
Абляким Ильмий	114
Къуртчу Бекирчик (<i>икъе</i>)	115
Монолог ве диалог акъкъында	129
Ибраим Паши	130
Фындыкъ джыйгъанда (<i>икъе</i>)	131
Эмиль Амит	135
Чанта (<i>икъе</i>)	136
Анамнынъ уюти (<i>икъе</i>)	138
Икъе акъкъында	141
Эрвин Умеров	142
Омюрде ильк кере (<i>икъе</i>)	143
БАТАН ДЖЕНКИ АКЪКЪЫНДА ЭСЕРЛЕР	
Джевдет Аметов	149
Джедвельге къоюлмагъан дерс (<i>икъе</i>)	150

Айдер Осман	155
Балалар эви янында (<i>икяе</i>)	156
Советлер Бирлигининъ эки дефа къараманы Амет-Хан Султан	162
Авада Амет-Хан! <i>Шамиль Алядин</i>	162
СОНЪКИ ДЕВИР КЪЫРЫМТАТАР ЭДЕБИЯТЫНДАН	
Риза Фазыл	164
Амет-Ханнынъ балалыгъы (<i>повесттен парча</i>)	165
Шакир Селим	167
Сеитнен Вели (<i>шиир</i>)	168
Таир Халилов	170
Акъбардакъ (<i>икяе</i>)	171
ДЖИАН ЭДЕБИЯТЫНДАН	
Оскар Уайлд	175
Бахытлы шахзаде (<i>масал</i>). <i>Терджиме эткен Л. Сейтхалилова</i>	176
Марк Твен	183
Том Соьернинъ сергузештлери (<i>икяе</i>). <i>Терджиме эткен Ю. Къандым</i>	184
Эрнест Сетон-Томпсон	197
Лобо (<i>икяе</i>). <i>Терджиме эткен З. Бекирова</i>	198
Талелберге тевсиелер	204
Тапмаджаларнынъ джеваплары	205

Навчальне видання

Веліулаєва Аліє

**ІНТЕГРОВАНІЙ КУРС «ЛІТЕРАТУРА»
(КРИМСЬКОТАТАРСЬКА ТА СВІТОВА)**

*для загальноосвітніх навчальних закладів
з навчанням кримськотатарською мовою*

5 клас

Художники: З. Акімова, Л. Татарісова

Директор *І.Б. Чегертма*

Редактор *Г.М. Дудакова*

Коректор *Е.А. Ібрагімова*

Оператори: *А.В. Веселов, Е.Р. Аджалімова*

Підписано до друку 20.05.2013 р. Формат 70х100^{1/16}.
Гарнітура «Peterburg». Умовн. друк. арк. 16,9. Обл.-вид. арк. 12,5.
Обсяг 13,0 друк. арк. Тираж 665 прим. Зам. № 351.

КРП «Видавництво «Кримнавчпеддержвидав»

95000, м. Сімферополь, вул. Горького, 5.

E-mail: krimuchpedgiz@gmail.com

*Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 508 від 26.06.2001 р.*

Надруковано у ТОВ «Видавництво «Вперед»

97534, АРК, Сімферопольський район, с. Строгонівка, вул. Лікувальна, 1.